

مجتبی محرمی، ستاره قدیم پرسپولیس:

درگیر اسباب کشی هشتم

خودمان برای با هم بودن تصمیم گرفتیم
اسب زندگی ام را زین کردم
برترین ماجراهای سال

شماره ۳۸۸۲

چهارشنبه ۲۴ اردیبهشت ۱۳۹۹

بها ۷۰۰۰ تومان

گزارش اختصاصی از دشت گل روستای کندر

سودآوری

شهادت تابسوز اسوه فتوت و رادی، فضیلت و تقوا، حیدر کرار، علی (ع) را تسلیت می‌گوییم و در لیاالی پر فیض و برکت قدر، توفیق استجابت دعا را برای شما گرامیان مسئلت داریم

یادداشت هفته

محمد امین جوادی

مراقب حبابهای بورس باشیم

افزایش سرمایه خود شرکتها. در این میان برای تقویت بازار بورس دو اقدام نیز توسط دولت صورت گرفت که یکی عرضه اولیه سهام شستا (شرکت سرمایه گذاری تأمین اجتماعی) بود که به تنهایی نزدیک به ۱۰ هزار میلیارد تومان نقدینگی جمع کرد و گام دوم آزادسازی سهام عدالت و ورود تمام صاحبان سهام به بازار بورس و اهدای کد بورسی به آنان بوده است که به یکباره تعداد فعالان عرصه بورس را به میزان نیمی از جمعیت کشور افزایش داد. اما با همه اینها آنچه که از حال محل تردید جدی است نسبت این اتفاقات با واقعیت موجود اقتصاد کشور و نیز ارزش واقعی شرکتها و کارخانجات بورسی است.

به زبان ساده وقتی قیمت سهام یک شرکت افزایش پیدا می‌کند باید محصول تلاشها و فعالیتهای آن شرکت و افزایش سودآوری آن باشد. به این معنا که اگر تعداد سهام آن شرکت را در قیمت هر سهم ضرب کنیم آن شرکت به این میزان بیرزد و خریدار داشته باشد.

بعید می‌دانم در بورس کشور چنین اتفاقی افتاده باشد و واقعیت موجود شرکتها و اوضاع احوال آنها نیز از چنین معجزه‌های حکایت نمی‌کند و همین مساله شائبه حبابی بودن بورس را بیش از پیش تقویت می‌کند که خطر بسیار مهمی به حساب می‌آید چرا که در این بازار، سرمایه‌های درشت وارد می‌شوند و قیمت‌ها را بالا می‌برند و به محض احساس خطر سرمایه‌هایشان را از بازار بیرون می‌برند و انبوهی از سرمایه‌گذاران خرد مجبورند سالها با رکود ناشی از تحولات بسازند و بسوزند و این همان چرخه معیوبی است که دهه‌هاست به طرق مختلف باعث کوچک شدن سفره طبقات پایین جامعه و فربه‌تر شدن اقلیت سرمایه‌سالار گردیده است. لذا خدا کند که این بار شاهد چنین پدیده‌ای که نوعی سفته بازی مخرب است نباشیم و مقامات و مسئولان اجازه ندهند که مجدداً آشفته بازاری ایجاد شود که دودش تنها به چشم طبقات ضعیف جامعه برود.

این روزها و در اوج بحران همه گیری ویروس کرونا یک اتفاق عجیب در کشور در حال شکل گیری است و آن اتفاق سند دیگری است بر خاص بودن شرایط اقتصادی کشور ما که قاعداً با هیچ اقتصاد دیگری قابل قیاس نیست. از جمله در ماههای اخیر که تقریباً بورسهای بزرگ دنیا سقوطهای قابل توجهی را تجربه کرده‌اند بورس ایران تلایی‌ترین دوران حیات خود را در ۵۰ سال اخیر سپری می‌کند. شاید اگر سه سال پیش از کسی می‌پرسیدید ممکن است شاخص بورس کانال ۵۰۰ هزار واحدی را تسخیر کند با قاطعیت می‌گفتید امکان ندارد. فتح قله ۵۰۰ هزار واحدی چند سال زمان می‌طلبد اما هفته گذشته بورس کانال یک میلیون واحد را نیز پشت سر گذاشت و عجیب آنکه بخش قابل توجهی از این رکوردشکنی یعنی تقریباً ۵۰ درصد اتفاقی که در بورس و درباره فتح کانال‌های جدید اتفاق افتاده است در همین شش ماهه اخیر روی داده و به خصوص افزایش ۳۰ درصدی شاخص بورس در همین دوران کرونا اتفاق کم نظیری است که بسیاری از کارشناسان با نوعی شوک و ناباوری با آن برخورد دارند. در حال حاضر همه خوشحالند. هم آنها که سرمایه گذاری کردند و هم در بورس به درآمد خوبی دست یافتند و هم مقامات و دولت که بره‌کشان گرفته و جشن راه انداخته‌اند که خوشبختانه نقدینگی از بازار طلا و مسکن و ارز به سمت بازار سرمایه و بورس کوچ کرده که در سال جهش تولید می‌تواند خبر بسیار خوب و اتفاق مبارکی قلمداد شود.

می‌توان پذیرفت که بخشی از این رکوردشکنی‌های عجیب به تأثیر افزایش نرخ ارز بر سرمایه‌های کارخانه‌ها و کارگاهها و شرکتها برمی‌گردد که همزمان با رشد قیمت ارز قیمت آنها نیز افزایش یافته و افزایش قیمت محصولاتشان را نیز موجب گردیده و لذا به افزایش دارایی آنها منجر شده است و طبیعتاً قیمت‌های بیشتری هم پیدا کرده‌اند. بخشی از این رشد هم البته مربوط می‌شود به

۳	یادداشت هفته
۴	بیواسطه - نامه به سردبیر
۵	باریکتر از مو
۶	در جهان سیاست
۸	سه گانه - مکتوب هفته
۱۰	دیدنی‌های ایران
۱۲	ماجرای واقعی خارجی
۱۴	داستان زندگی
۱۶	هر دری سخنی
۱۸	گزارش تصویری
۲۰	مشاور
۲۱	یاد و خاطره
۲۲	فانتزی
۲۴	سوژه
۲۵	داستان صد کلمه‌ای
۲۶	خواستگاری، در پیچ و خم دادگاه
۲۸	زبان‌شناسی
۲۹	راز سلامتی
۳۰	داستان نویسی
۳۲	آشپزی
۳۳	خواندنی‌های تاریخی
۳۴	گوشه و کنار جهان
۳۶	لطایف و ظرایف
۳۷	حادثه
۳۸	۷۰ سال پیش در همین هفته
۴۰	جور دیگر باید دید
۴۲	تماشاگاه راز
۴۴	نوشته‌های ناب
۴۵	جدول
۴۷	هوش و سرگرمی
۴۸	داستانهای معمایی پلیسی
۵۰	هفت هنر
۵۴	داستان ایرانی
۵۶	گزارش خارجی
۵۸	ورزشی
۶۲	پیام‌های مهربانی
۶۳	پیغام‌های روشنائی
۶۴	از نگاه دیگر
۶۶	نقاشی

صاحب امتیاز: شرکت ایرانچاپ (موسسه اطلاعات)
مدیر مسئول و سردبیر: فتح‌الله جوادی
معاون سردبیر: سید احمد شهبانی
معاون فنی و ناظر چاپ: کریم ملکی
صفحه‌آرا: حمید دانش‌اندوز - مهدی اسماعیلی
حروفچین: مریم شیرانی
نشانی: تهران - بلوار میرداماد - خیابان نفت جنوبی (تابان غربی) - پلاک ۸ - مجله اطلاعات هفتگی
کد پستی: ۱۵۴۹۹۵۳۱۱
روابط عمومی: نیلوفر کردان - تماس: ۲۲۲۲۶۲۲۶-۲۹۹۹۳۴۰۴ (۱۶ الی ۸)
نمابر: ۲۲۲۷۱۸۱۳ Email: haftegi@ettelaat.com
آگهی‌ها: ۱۸-۲۲۵۸۰۱۴ شماره آگهی: ۲۱ و ۲۲۵۸۰۱۹
آبونمان: ۲۹۹۹۳۳۷۱-۲ چاپ از ایرانچاپ تلفن: ۲۹۹۹۹۰
شماره تلگرام مجله: ۰۹۳۰۴۷۴۰۲۸۹
لینک کانال مجله: @ettelaathaftegi
هر گونه استفاده از مطالب مجله جهت تبلیغات، سیمنا، تلویزیون و تئاتر و یا چاپ در کتاب منوط به کسب اجازه کتبی است. مقالات ارسالی پس داده نمی‌شود. مجله در ویرایش مطالب آزاد است.

نزدیکی آنها که عظمت خدا را دانسته‌اند این است که تواضع کنند

● امام حسن مجتبی (ع)

کلاس درس سبک زندگی

در کلاس آموزش سبک زندگی با دانش آموزان کوشا، مانند همیشه آموزش را با بیان داستانی مرتبط، که یک روش موثر با ارتباطی مناسب می‌دانم همراه می‌سازم. در عنوان درس «قضاوت و تصمیم‌گیری و مهارت دستیابی صحیح به آن» ضمن تبیین این نکته و باور که قضاوت خوب ماحصل تجربه است و از دست دادن شأن و اعتبار، محصول قضاوت بد؛ به بیان داستانی از بزرگی می‌پردازم:

موری با چابکی برای پیدا کردن غذا، برای اولین بار شفیقه‌ای را که چیزی به تغییرش نمانده بود، دید که دم خود را تکان می‌دهد. بالحن حقارت آمیز گفت: "بیچاره، چه اقبال اندوهباری داری! من قادرم بدم و حتی از درخت بالا بروم، اما تو تنها می‌توانی یک یا دو بند از دمت را حرکت بدهی..."

چند روز بعد وقتی گذر مور به آن سو افتاد، چیزی به جز پوسته شفیقه ندید و متعجبانه با خود گفت: "پس شفیقه چه شده..." که ناگهان خود را در سایه بالهای با شکوه پروانه‌ای زیبا که پر می‌گشود دید. پروانه گفت:

"به من نگاه کن، باز هم از خودت تمجید کن..." وقتی دیگران را قضاوت می‌کنی آنها را نه، بلکه خودت را تعریف می‌کنی!

صفر مدائلو کردی - بابلسر

مظلومیت آنها که انصراف داده‌اند

از زمانی که دولتمردان از عموم مردم درخواست کردند که با تمایل خودشان از دریافت یارانه انصراف دهند پنج سال گذشته است به هر حال عده‌ای از هموطنان به این خواسته دولتمردان عمل کرده و از روی اختیار انصراف دادند که بعضی از آنها جزو قشر برخوردار جامعه هم نبودند ولی دولتمردان هیچگاه به مخیله‌شان هم خطور نکرد که این قشر که از آنها حرف شنوی داشته را از امتیازی بهره‌مند نمایند تا سایر مردم هم به انصراف از یارانه ترغیب شوند. امتیازهایی مانند افزایش سقف برداشت از کارت سوخت حتی به میزان ده تا بیست لیتر یا موارد متعدد دیگر که افرادی که در این مدت شصت ماه خود را از مبلغی در حد ده یا زده میلیون محروم کرده‌اند، بدانند حداقل مقامات به فکرشان هستند و در آیت‌های رفاهی گوشه‌چشمی به این قشر سه‌چهار میلیونی دارند و فقط داعیه تدبیر را شعار خود قرار نداده‌اند.

شیعه یعنی عدل و احسان و وقار

با سلام و عرض ارادت و قبولی طاعات و عبادت همه روزه داران... شبهای قدر و شهادت مولای متقیان امام علی (ع) در پیش است، به همین مناسبت ابیاتی از مثنوی شیعه، از شاعر معاصر زنده یاد محمدرضا آغاسی جهت استفاده در بخش نامه‌های بی‌واسطه تقدیم می‌گردد.

یا علی لعل عقیقی جز تو نیست، هیچ درویشی حقیقی جز تو نیست / خیل درویشان دکان آراستند، کام خود را تحت نامت خواستند / خلق را در اشتباه انداختند، یوسف مارا به چاه انداختند / یا علی بار دگر اعجاز کن، مشتهای کوفیان را باز کن / شاهد اقبال در آغوش کیست، کیسه نان و رطب بر دوش کیست / کیست آنکس کز علی یادی کند، بریتیمان من امدادی کند / شیعی تنه‌انماز و روزه نیست، آب تنها در میان کوزه نیست / شیعه یعنی عدل و احسان و وقار، شیعه یعنی انحنای ذوالفقار / از عدالت گر تو می‌خواهی دلیل، یاد کن از آتش و دست عقیل / شیعه یعنی وعده با نان جو، کشت صد آینه تا فصل درو / شیعه یعنی قسمت یک کاسه شیر، بین نان خشک خود با یک اسیر...

نادر حیدری - اهواز

آدمهای فضایی

از حبس خانگی خسته شده‌ام و دلتنگم. دلتنگ برای دیدن آدمها، دلتنگ برای ترفیق! دلتنگ برای همه مردم!

دل به دریا زده بدون ماسک و دستکش وارد خیابان می‌شوم. هیچکس نیست همه جا در سکوت سنگینی فرو رفته. نفس عمیقی می‌کشم و هوای کرونايي را با تمام وجودم به درون ریه‌هایم می‌فرستم... اینک احساس شادی می‌کنم مثل پرنده‌ای هستم که آزادم. در این لحظه ناگهان چهار مأمور بهداشت را می‌بینم که مثل آدمهای فضایی با حالتی آرام و سنگین دارنند به طرفم می‌آیند. مانده‌ام که چه کنم؟! غلامعلی چریکی - گچساران

بگذارم و بگذرم

سربازم و هرگز نکنم پشت به میدان / گر سر برود من نروم از سر پیمان / ای خاک مقدس که بود نام تو ایران / فاسد بود آن خون که به پای تو نریزد تقدیم به خانواده‌های محترم شهدا و جانبازان و ایثارگران هشت سال دفاع مقدس که مرد و مردانه از وجب به وجب این خاک حراست نمودند. شهدا، شرمند ایم... شهدا، شرمند ایم... ابوالفضل عبدی حاجی - سمنان

با سلامی گرم و صمیمی خدمت همه شما خوانندگان خوب و ارجمند مجله اطلاعات هفتگی و با آرزوی قبولی طاعات و عبادات شما در لیالی پرفیض و برکت قدر و با تسلیت شهادت تابسوز شرف مردان عالم، حیدر کرار، علی مرتضی و با این درخواست همیشگی از شما خوانندگان عزیز که در همه ارتباطات کتبی یا اینترنتی و تلگرامی از ذکر نام، نشانی و بویژه شهر و دیار خویش دریغ نفرمایید.

زهرا پاشازاده - مراغه

از اظهار لطف شما ممنونم و برای شما خواننده قدیمی آرزوی توفیق می‌کنم. از اینکه یکی از پاورقی‌های مجله مورد توجه شما قرار گرفت خوشحالم و عین پیام شما را به نویسنده آن صفحه منتقل کردم. سرفراز و پیروز باشید.

اصغر شاهنظری - رامسر

با تشکر از لطف شما خواننده گرامی باور کنید خود بنده نیز سالهاست که آرزو می‌کنم تا شرایطی فراهم شود تا مجله با کیفیت بهتری چاپ شود. اما باور کنید اوضاع کاغذ در این دو سه ساله چنان کار را بر ما سخت کرده است که با وجود این افزایش قیمت اخیر همچنان در مرحله سر به سر نیستیم. ضمناً مجله‌ای که نام بردید بخش قابل توجهی از صفحاتش را آگهی تشکیل می‌دهد و از آن محل هزینه‌های خود را پوشش می‌دهد. ضمن اینکه بعید می‌دانم آنها هم بتوانند به این روال و با همین شکل و شمایل ادامه دهند. موفق باشید.

مینوش باختر - اصفهان

از اینکه خوانندگان باوفایی چون شما داریم که چنین مهر بنانه اظهار می‌کنند: حتی اگر مجله گرانتر هم شود ما رفیق ۳۰ ساله را کنار نمی‌گذاریم... بسیار دلگرم می‌شویم. از این همه لطفی که ابراز داشته‌اید صمیمانه سپاسگزارم و برایتان آرزوی سلامت و سعادت دارم.

امید شریفی - پاهو

خیلی خوشحالم ترغیب شده‌اید تا برای مجله دست به قلم ببرید. همانطور که می‌دانید این مجله با نفس شما گرم می‌گیرد و جان تازه می‌یابد و هر چه میزان مشارکت خوانندگان در نشریه بیشتر باشد محتوای بهتری خواهد یافت. مطلبی درباره ویروس منحوس نوشته بودید که در یکی از شماره‌های آینده نسبت به چاپ آن البته به دلیل طولانی بودنش در یک ستون دیگر مجله اقدام خواهیم کرد. سرفراز باشید.

خداوندا!

تفاوت دو نگاه

دو برادر بودند که یکی از آنها معتاد و دیگری مردی متشخص و موفق بود.

برای همه معما بود که چرا این دو برادر که هر دو در یک خانواده و با یک شرایط بزرگ شده اند، سرنوشتی متفاوت داشته اند؟ از برادرِ معتاد، علت را پرسیدند. پاسخ داد: علت اصلی شکست من، پدرم بوده است. او هم یک معتاد بود. خانواده اش را کتک می زد و زندگی بدی داشت. چه توقعی از من دارید؟ من هم مانند او شده ام. از برادرِ موفق دلیل موفقیتش را پرسیدند. در کمال ناباوری او گفت: علت موفقیت من پدرم است. من رفتار زشت و ناپسند پدرم با خانواده و زندگی اش را می دیدم و سعی کردم که از آن رفتارها درس بگیرم و کارهای شایسته ای جایگزین آن ها کنم. طرز نگاه هر کس به زندگی، دنیای او را می سازد...

بدگمانی و سوء ظن نسبت به بندگان را از ما دور ساز و "حسن ظن" و خوش گمانی نسبت به همگان را نصیبمان بفرما...

صد سال ره مسجد و میخانه بگیری / عمرت به هدر رفته اگر دست نگیری... بشنواز پیر خرابات تو این پند: هر دست که دادی به همان دست بگیری... بگو که قدرش را میدانی

ما در محله ناامنی زندگی می کردیم. یک شب که مجبور بودم برای رسیدن به اتومبیلیم از کوچه پشت خانه عبور کنم، از شوهرم خواستم تا از پنجره طبقه دوم مواظب باشد، تا برایم اتفاقی رخ ندهد. به دور از امنیت خانه و در دل تاریکی شب، احساس ترس بر من مستولی شد. بر گشتم و شوهرم را پشت پنجره دیدم. او از پشت پنجره مرا نگاه می کرد، او آنجا بود و بلافاصله ترسم ناپدید شد و احساس امنیت و آرامش کردم. بعد به این فکر افتادم که اعتقاد به خدا، همان احساس آرامش و امنیتی را که به آن احتیاج دارم به من می دهد.

واقعا این همه سال بخاطر حضورش با خیال راحت از تمام مشکلات گذشتم ولی متوجه نبودم که گاهی بگویم می دانم که هستی و از تو ممنونم برای همراهیت و بودنت در لحظه به لحظه زندگی ام.

حس و حال خوب

سالها پیش تماس گرفتم منزل دایی جان و به زن دایی گفتم، اگر منزل تشریف دارید من و مادر می خواهیم خدمت برسیم. ایشان گفتند قدمتان روی چشم، اما دایی منزل نیستند. من هم گفتم: ما برای زیارت شما داریم میایم و دایی را می شود یک جلسه ی دیگر دید.

یادم هست پیرزن تا زمان فوتش بارها در مجالس مختلف این را بالذت تعریف می کرد که چقدر خانواده ی شوهرش دوستش

می دارند و احترامش را دارند.

این را نوشتیم که بگویم محبت های کلامی را دست کم نگیریم. درست چرخاندن زبان هیچ هزینه ای ندارد. اما حس و حال خیلی خوبی به طرف مقابل ما می دهد.

محمود جعفری کوهبنانی

از محبت نهرا سید

سختاوت، درها را به روی کامرانی می گشاید. هر روز فرصت های زیادی برای بخشش وجود دارد. سخن پر مهر، لبخند، تشکر، عشق و امتنان تقدیم کنید. در حین رانندگی به موتور سوارها تواضع کنید. در پارکینگ به دیگر رانندگان لبخند بزنید. می توانید با روزنامه فروش یا کسی که برای شما قهوه درست می کند، یک احوال پررسی خیلی گرم کنید. می توانید به غریبه ها اجازه دهید که پیش از شما به آسانسور وارد شوند و با لبخندی از ایشان بپرسید که به کدام طبقه می روند و سپس دکمه همان طبقه را برای ایشان فشار دهید تا بدین شکل با آنها مهربانی کرده باشید. اگر چیزی از دست کسی افتاد، شما آن را بردارید و به وی دهید. به آنان که دوستشان دارید، آغوشی گرم باز کنید و بالاخره می توانید بر همگان ممنون و قدرشناس باشید. راه های بسیاری برای شما وجود دارد که بی دریغ نثار کنید؛ تا بدین ترتیب درهای کرم و مهر بر شما گشوده شوند.

خاندان کیم و آینده سیاسی کره شمالی

چندی قبل غیبت رئیس جمهور کره شمالی احتمال مرگ او را مطرح کرد اما بعد حضور او در یک افتتاحیه به شایعات پایان داد. اما با وجود این، بحث جانشینی در این کشور همچنان داغ مانده است. از زمان تأسیس کشور کره شمالی در ۱۹۴۸، فقط اعضای مرد خاندان کیم بر آن حکومت کرده‌اند و افسانه این خاندان ریشه عمیقی در جامعه دوانده است. شهروندان هم حتی پیش از اینکه خواندن یاد بگیرند با تبلیغات حکومتی درباره عظمت این خاندان روبه‌رو می‌شوند و بچه‌های پیش دبستانی سرودی می‌خوانند به نام "می‌خواهم رهبرمان کیم جونگ اون را ببینم". اما مگر می‌شود کره شمالی را بدون حضور این شخصیت نمادین و سیاسی در رأس امور تصور کرد؟

سه کیم باقی‌مانده

در صورت نبودن کیم جونگ اون در صحنه سیاست، سه کیم دیگر هستند که می‌توانند نقشی بالقوه در سیاست کره شمالی ایفا کنند اما هر سه نفر برای ادامه قدرت خانوادگی کاستی‌هایی دارند. اولی **کیم یو جونگ**، خواهر جوانتر کیم جونگ اون، است. گفته می‌شود که او عزیز کرده پدرش بوده و پدرش همیشه به خاطر علاقه به سیاست و هوش بالا در بچگی از او تعریف می‌کرده است. رفتار او موثر، ملایم و به احتمال زیاد از سر هوشیاری است. کارشناسان همیشه به رابطه نزدیکی که با برادرش داشته است اشاره کرده‌اند. یکی از نکات برجسته جلسه‌ای که بین کیم و ترامپ در سنگاپور برگزار شد، خود کاری بود که او به برادرش داد تا با آن توافقنامه را امضا کند و در جلسه بعدی نیز در هانوی از گوشه اتاق ناظر رفتار برادرش بود که داشت عکس‌های رسمی می‌گرفت.

با این حال او در پی اجلاس هانوی برای مدتی تنزل رتبه پیدا کرد؛ ظاهراً به خاطر شکست آن اجلاس، هر چند که این موضوعی نیست که هرگز تأیید شود. او عضو بالاترین نهاد تصمیم‌گیری یعنی کمیسیون مصالح حکومتی نیست، اما عضو علی‌البدل پولیتبورو و معاون دایره تبلیغات و تحریرات حزب کارگران کره است. این دایره سازمانی قدرتمند است که وظیفه تضمین وفاداری ایدئولوژیک در داخل نظام را به عهده دارد.

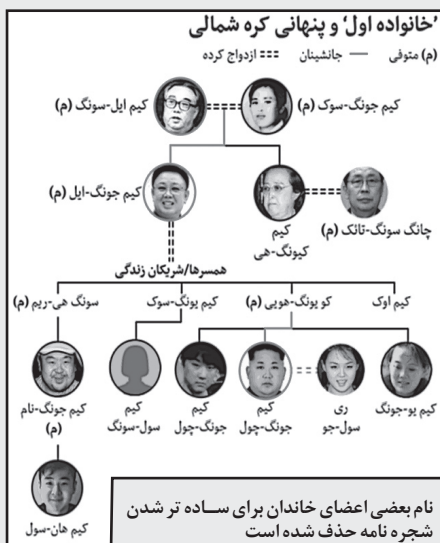
اما او زن است و بعید است در کشوری چنین پدرسالار برای رسیدن به رأس هرم قدرت مناسب باشد. کره شمالی حکومتی به شدت مردانه دارد که بر اساس تعاریف سفت و سختی از وظایف جنسیتی عمل می‌کند و اینجاست که می‌توان گفت، انجام وظیفه به عنوان رهبر عالی، و البته هدایت ارتش، در زمره وظایف زنان نمی‌گنجد.

نفر دوم کیم جونگ چول است. او برادر بزرگتر کیم جونگ اون است، اما هرگز علاقه‌ای به سیاست یا قدرت از خود نشان نداده است. شاید نهایتاً بتواند نقش رابطی نمادین با خاندان کیم را ایفا کند، مثلاً در رأس بنیادی گذاشته شود و هر از چندی در جایی سخنرانی کند.

نفر آخر کیم پیونگ ایل است. برادر ناتنی

هنگامی که کیم جونگ اون داشت برای قدرت آماده می‌شد، عبارت "تبار پکتو" وارد گفتمان رسمی شد تا جایگاه او مشروعرتر به نظر برسد. پکتو کوهی افسانه‌ای و مقدس است که ادعا می‌شود پایگاه کیم ایل سونگ در زمان جنگ‌های چریکی بود و زادگاه کیم جونگ ایل... کیم جونگ اون هم هر وقت می‌خواهد بر اهمیت تصمیمات سیاسی تأکید کند، به این کوه سفر می‌کند. گفته می‌شود کیم جونگ اون ۳۶ ساله ۳ فرزند دارد، اما سنشانی خیلی کم است؛ بزرگترینشان ۱۰ ساله است و کوچکترینشان ۳ ساله. خود او هم وقتی در ۲۷ سالگی به قدرت رسید، جوان قلمداد می‌شد. به احتمال زیاد نوعی رهبری شورایی پدیدار خواهد شد، مثل وضعیت ویتنام، که برای تقویت جایگاه خود به شدت به افکار و مشروعیت بنیانگذار کشور تکیه می‌زند.

ناظران هم می‌توانند صاحبان مناصب شاخص را پیگیری کنند، و اخبار و اطلاعات عمومی درباره نهادهای مهم را دنبال کنند، اما نمی‌توانند ایده مشخصی درباره تغییرات دسته‌بندی‌های داخلی یا روابط قدرتی که نه بر پایه روابط سازمانی، بلکه بر پایه روابط شخصی استوار است، اظهار نظر کنند. علاوه بر این، بعضی وقت‌ها معاونت یک نهاد قدرت بیشتری از ریاست افتخاری آن دارد. به همین خاطر پیش‌بینی کار در آینده بسیار سخت است.

✱ رهبر انقلاب در ارتباط تصویری ۷ مجموعه تولیدی به مناسبت هفته کارگر:

تولید، محافظ اقتصاد در برابر تکانه‌هاست

✱ رئیس جمهور روحانی: تمدید تحریم تسلیحاتی ایران عواقب وخیمی دارد

✱ ظریف خطاب به گوتش: هر اقدام آمریکا علیه قطعنامه ۲۲۳۱ پیامد جدی دارد

✱ وزارت بهداشت: تهران پاشنه آشیل کنترل کروناست

✱ مدیریت بحران تهران: فقط ۲۰ هزار نفر در پایتخت اسکان موقت دارند

✱ آمریکا مانع تصویب قطعنامه آتش بس جهانی در مبارزه با کرونا شد

✱ ثبت احوال: پارسال حدود یک میلیون و ۲۰۰ هزار نوزاد در تهران متولد شدند

✱ وزیر اقتصاد: سهام عدالت ۴۰۰ هزار میلیارد تومان به ارزش بازار سرمایه افزود

✱ رئیس موسسه پاستور تهران: می‌خواهیم جزو اولین تولیدکنندگان واکسن و داروی کرونا باشیم

✱ با رأی اعتماد گرفتن کابینه "الکاظمی" بحران سیاسی در عراق پایان یافت

✱ تاریخ نهایی برگزاری آزمونهای سراسری اعلام شد

✱ سازمان حمایت برای کنترل قیمت خودرو در بازار وارد گود شد

✱ وزیر کار: پیشنهاد افزایش حق مسکن کارگران به دولت ارائه می‌شود

✱ مجلس واردات خودروهای تمام برقی را آسان کرد

✱ وزیر نیرو: ۷۶ درصد ظرفیت سدهای کشور پر شده است

✱ ۲ دانش آموخته شریف در بین ۴۰ استاد برتر جوان رشته مدیریت دنیا

✱ اولین محموله ۴۰ هزار تایی کیت تشخیص کرونا به آلمان صادر شد

✱ نجف دریابندری نویسنده و مترجم درگذشت

✱ بغداد فرمان عملیات گسترده علیه بقایای داعش را صادر کرد

✱ در طی ۳ سال آینده "تومان" واحد پول ملی می‌شود

✱ موج اول کرونا فروکش می‌کند، موج دوم پاییز آغاز می‌شود

✱ رهبر کره شمالی به مناسبت ۷۵مین سالروز پایان جنگ جهانی دوم پیام تبریک صادر کرد

✱ ساخت بیش از ۱۴ هزار واحد مسکونی برای فرهنگیان آغاز شد

✱ شمار مبتلایان به کرونا در جهان از مرز ۴ میلیون نفر گذشت

✱ چین در پاسخ به جنگ تجاری غرب بر واردات فولاد از آمریکا و اروپا تعرفه اعمال کرد

کیم جونگ ایل... مادرش یعنی مادر خوانده کیم جونگ ایل - قصد داشت او را جانشین کیم ایل سونگ کند، اما موفق نشد و با افزایش نفوذ کیم جونگ ایل به مرور از صحنه حذف شد. کیم پیونگ ایل در سال ۱۹۷۹ به اروپا فرستاده شد و در این سالها سفیر کره شمالی در برخی از کشورهای اروپایی بوده است. او سال گذشته بالاخره به کشور بازگشت. گذشته او به این معنی است که احتمالا روابط لازم برای ایفای نقش اساسی در سطوح بالای سیاست پیونگ یانگ را ندارد.

دومین مرد قدرتمند فعلی

افراد دیگری نیز در دوران کیم جونگ ایل مهم بوده‌اند، اما خیلی معلوم نیست که کدام‌ها با یکدیگر همکاری خواهند کرد و کدام‌ها رقیب یکدیگر خواهند شد. یکی از آن‌ها **چو ریونگ هی** است. البته او هم فرازونشیب‌های خودش را در دوره کیم جونگ ایل داشته است، اما بالاخره از توفان عبور کرد و حالا عضو هیات رئیسه پولیتبورو است و به عنوان معاون اول کمیسیون مصالح حکومتی ایفای نقش می‌کند.

او سال گذشته به عنوان رئیس‌جمهور کره شمالی انتخاب شد و بعد از ۲۰ سال جای کیم یونگ نام را گرفت. لذا او نماینده کره شمالی در مناسبات بین‌المللی نیز محسوب می‌شود. او در عین حال از مقامات ارشد نظامی و دایره سازمان‌دهی و ارشاد حزب کارگران کره نیز بوده است که به عنوان ضابط و فاداری به رژیم ایفای نقش می‌کند؛ سازمانی بسیار قدرتمند که وظیفه‌اش کسب اطمینان از التزام شهروندان کره شمالی به ایدئولوژی رژیم است. او احتمالا دومین مرد قدرتمند در کره شمالی است.

مدیران اطلاعاتی قدیمی و بزرگان سیاسی جدید نفر دیگر کیم یونگ چول است. او کسی بود که برگزاری جلسات کیم و ترامپ را ممکن کرد و چندین بار با مایک پومپئو، وزیر خارجه آمریکا، دیدار کرد. او رئیس دایره جبهه متحد (مسئول روابط با کره جنوبی) و دفتر عمومی تجسس نیز بوده است که سرویس امنیتی اصلی این کشور محسوب می‌شود. البته به نظر می‌رسد که به خاطر شکست مذاکرات با ایالات متحده تنزل رتبه پیدا کرده

باشد، اما بعید است که این روئے ادامه پیدا کند. فرد مهم دیگر **کیم جی ریونگ** است. او در عین حال که عضو کمیسیون مصالح ملی است، ریاست کابینه را نیز به عهده دارد که مقامی نسبتاً پر نفوذ است. البته اطلاعات زیادی درباره او در دست نیست، اما همزمان با غروب ستاره بخت دیگران، ستاره بخت او طلوع کرده است. سابقه او در مدیریت صنایع است و چند سالی مسئول اداره استانی بود که محل اسکان صنایع مهم نظامی است. به همین خاطر شاید نقش مهمی در برنامه اتمی این کشور ایفا کرده باشد.

جونگ کیونگ تیک مسئول دایره امنیت کشور است که جرایم سیاسی را بررسی و مجازات می‌کند. در عین حال تامین امنیت فیزیکی رهبری را نیز به عهده دارد. این قبیل مسئولیت‌ها اهمیت زیادی در ایجاد ثبات داخلی سیستم دارند. مقام دیگر **هوانگ پیونگ سو** است که قبلا در رده‌های بالایی ارتش خدمت کرده است و در دوران رهبری کیم جونگ ایل رئیس دایره سازمان‌دهی و ارشاد نیز بوده است.

شخصیت‌های نظامی

شکی نیست که تنی چند از افسران عالی‌رتبه ارتش نیز در دوران گذار از نفوذ خود استفاده خواهند کرد. در حال حاضر ریاست دفتر سیاسی عمومی ارتش به عهده دو نفر است: **کیم سو گیل** و **کیم وان هونگ**. وظیفه این دفتر تضمین وفاداری سیاسی در ارتش است؛ مساله‌ای که در دوران بلا تکلیفی بسیار مهم خواهد بود. کیم وان هونگ مثال خوبی برای توضیح سختی پیش‌بینی چگونگی تقسیم قدرت در نبود کیم جونگ ایل است.

در بین نخبگان چه افرادی با یکدیگر متحد خواهند شد و کار چه کسانی به درگیری خواهد کشید؟ آیا به دودسته مخالف و موافق کیم جونگ ایل تقسیم خواهند شد؟ آیا ترس از بی‌ثباتی مانع شدت گرفتن رقابت می‌شود؟ البته شکی نیست که فروپاشی حکومت به نفع هیچ کدام از نخبگان سیاسی نیست، چرا که راه را برای تسلط کره جنوبی یا حتی چین هموار می‌کند. در حال حاضر هیچ مدعی بی‌نقصی وجود ندارد؛ خواهرش باید بر تبعیض‌های جنسی غلبه کند و بر سنت جانشینی مردانه فائق

آید. مشکل مهم دیگران نداشتن ارتباط مستقیم با تبار پکتو است. اما در نهایت مجبور خواهند شد ثبات حکومتی را در نظر بگیرند که برای حفظش همه قواعد بین‌المللی را نقض کرده‌اند.

چرا نمی‌توان به نتیجه قطعی رسید؟

باید توجه داشت که جمع‌آوری اطلاعات درباره پنهانکارترین و مرموزترین کشور جهان بسیار دشوار است و احتمالا هیچ چیز در کره شمالی به اندازه حفظ اطلاعات درباره سلامتی کیم جونگ -اون امنیتی محسوب نمی‌شود؛ اطلاعاتی که تنها بخش کوچکی از اطرافیان او از جمله کیم یو جونگ، خواهر قدرتمندش از آن خبر دارند.

علاوه بر سختگیری‌های شدیدی که در موضوع انتشار اطلاعات درباره آقای کیم وجود دارد، یک علت دیگر این بی‌خبری نیز رفتار سئول در سالهای اخیر است. فعالیت‌های دولت لیبرال کره جنوبی که مشتاق تعامل بین دو کره است، باعث شده تا برخلاف آنچه در دهه‌های پیشین در این کشور دیده می‌شد و محافظه کاران همواره سیاستهای سختگیرانه‌ای در قبال همسایه شمالی داشتند و از هر وسیله و شگردی برای مهار فعالیت‌های جاه طلبانه پیونگ یانگ استفاده می‌کردند، اکنون دولت سئول از منابع اطلاعاتی با کیفیت بالا محروم شود و عملیات جاسوسی کره جنوبی در کشور همسایه کاهش یابد.

پس اگر بحث جایگزینی رهبر جدید مطرح شود در چنین وضعیتی برخی از کارشناسان معتقدند که کره جنوبی و همسایگان منطقه‌ای و متحد اصلی این کشور یعنی ایالات متحده باید خود را برای احتمال وقوع سطح بالایی از بی‌ثباتی آماده کنند. این بی‌ثباتی می‌تواند به اشکال مختلفی دیده شود؛ از فرار سیل بزرگی از پناهندگان از کره شمالی به سمت چین یا همسایه جنوبی گرفته تا رفتار تندروهای نظامی در پیونگ یانگ که خطر استفاده از تسلیحات هسته‌ای را افزایش می‌دهد. بر این اساس، بسیاری از کارشناسان مسائل کره از جمله نام **سونگ-ووک**، تحلیلگر کره شمالی در دانشگاه سئول معتقدند که اکنون برنامه‌ریزی برای بدترین سناریو زود است، زیرا هیچ کس نمی‌داند چه چیزی در آینده دور اتفاق خواهد افتاد

کیم یو جونگ تنها زن حاضر در رهبری ارشد این کشور

چو ریونگ هی فرستاده ویژه کیم جونگ ایل در گفتگوها

کیم ایل سونگ بنیانگذار کره شمالی و پسرش

پراید تا ۹۰ میلیون تومان شد. اشکال بعدی از همین جا برای دولت آغاز شد. اینکه اگر دلار و سکه، کالاهای مورد نیاز روزانه مردم عادی نیستند که تغییرات بهای آنها، مردم را در بر آورده کردن نیازهای روزانه خود به سرعت دچار گرفتاری کند، خودرو اما یکی از کالاهای مورد نیاز و مصرفی آنهاست. خودرویی که از چندی قبل به دلیل خالی بودن خزانه دولت و فشار تحریمها، واردات آن ممنوع شد و قرار بر این شد که تمام ایرانیان تا برطرف شدن شرایط فعلی، خودروی داخلی مصرف کنند. حالا با این ترتیب، برای خریداران واقعی خودرو، نه دسترسی به خودروی جدید خارجی ممکن است و نه ثبت نام خودروی ایرانی به این سادگی‌ها ممکن است، چرا که اختلاف بهای فروش کارخانه با بهای بازار چنان زیاد شده و ثبت نام در آگهی‌های عجیب خودروسازان، برای فروش خودرو، آنچنان دشوار که در برخی محل‌ها تابلوهایی نصب شده و کسانی ۱۵ میلیون تومان از متقاضیان دریافت می‌کنند تا نام ایشان را در لحظاتی که در گاه اینترنتی خودروسازان برای فروش، باز می‌شود، در لیست بنویسند و امیدوارشان کنند که وقتی خودرو را تحویل گرفتند می‌توانند آن را به بهایی نزدیک به دو برابر در

خانه خالی خودرو

کلافگی‌های این دولت، گویی پایانی ندارد، پس از آنکه هفته گذشته شروع فروش سهام شرکتها و بانکهای دولتی آغاز شد و دولت توانست مقداری از نقدینگی موجود در بازار را به سمت بورس و خرید این نوع سهام سوق دهد تا شاید بتواند هم از شدت تورم کم کند و هم در آمدی با فروش دارایی‌هایش به کف آورد تا پول بیشتری برای اداره سال سخت ۱۳۹۹ داشته باشد، ناگهان آتش به جان بازار خودرو افتاد. آتشی که خاکستر آن از مدتی قبل اندک اندک فراهم شده بود و منتظر آتش سوزی بود. پس از فوران شاخص بورس در یکی دو هفته اخیر و رسیدن شاخص بورس به رقم عجیب یک میلیون واحد، بلافاصله هشدارها نسبت به عاقبت این افزایش شاخص به اوج رسید و عده‌ای را به تردید انداخت که دارایی خود را باز هم آیا وارد بازار بورس کنند یا به بازارهای سنتی طلا و ارز باز گردند. همین اندک تردید کافی بود تا دلار در بازار تهران از مرز ۱۶ هزار تومان عبور کند و سکه هم تا یک قدمی ۷ میلیون تومان جهش کند. اما تردیدها نسبت به اینکه آیا دولت اجازه افزایش بی‌توقف بهای دلار را خواهد داد یا مثل گذشته با ابزارهایی از رشد دوباره قیمت جلوگیری خواهد کرد باعث شد یکبار دیگر بازار خودرو به عنوان بازار جایگزین محل کوچ مقداری دیگر از سرمایه‌سرها در موجود در جامعه باشد و همین باعث اوج گرفتن بهای

توقع افزایش بهای زیادی دارند ولی نهاد قیمت‌گذار می‌خواهد به دلیل رعایت حال مصرف‌کننده و حفظ آبروی دولت، تنها حدود ۲۰ درصد به بهای فعلی کارخانه اضافه کند. که این افزایش بهای محدود، کمکی به

خوش بین خوش خیال

دولت هم با خوش بینی و البته خوش خیالی، قرار است که چند کار را همزمان انجام دهد تا بازار خودرو مهار شود. اول اینکه مثل گذشته چند روزی هست که به سایتهای خرید و فروش خودرو، از سوی مقام قضایی دستور داده شده که بهای خودرو را درج نکنند تا قیمت‌سازی نشود. تجربه‌ای که چندی قبل انجام شد و شکست خورد. دوم اینکه قیمت‌گذاری جدید انجام شود از سوی نهادهای رسمی و دولتی قیمت‌گذار تا با افزایش بهای کارخانه، تولید کنندگان بتوانند در آمد بیشتری داشته باشند و بیشتر تولید کنند اما باز هم این تجربه‌ای شکست خورده است چرا که خودروسازان

تا هم عرضه داخلی به بازار افزایش یابد و هم خودروهای خارجی، بخشی از نیاز بازار را پاسخ دهند و از این طریق، یک بار دیگر با تنظیم کند عرضه و کفه تقاضا، بر اساس قواعد تمرین شده و تضمین شده اقتصادی، تعادل و آرامش به بازار خودرو برگردد. متأسفانه تا آن زمان هم همچنان شاهد جولان دادن دلالها و کسانی که برای سود بردن بیشتر به بازار خودرو هجوم می‌آورند

شاید شش ماه دیگر

به این ترتیب دست کم تا مدت‌ها، حتی اگر دولت بتواند موانع بر سر راه تولید بیشتر خودرو در داخل را بر طرف نماید، بازار ملتهب خودرو، با قیمت‌های عجیب ولی واقعی، ادامه خواهد یافت. هر چند که اگر دولت بپذیرد که بهای بیشتری برای خودروهای ساخت داخل تعیین کند و البته خریدار واقعی هم، فشار بیشتری را هنگام خرید خودرو تحمل کند شاید تا سال آینده اوضاع عرضه خودرو به بازار به گونه‌ای باشد که آرامش اندکی زودتر به بازار برگردد.

اما درمان واقعی برای این بازار و این صنعت، همان است که در گذشته برای مدتی کوتاه در حال جریان بود ولی تحریمهای سخت، مانع ادامه راه شد، اینکه ارتباط با خارجی‌ها برقرار شده و سرمایه‌ بیشتری در اختیار خودروساز قرار گیرد، ضمن اینکه واردات خودرو هم باز از سر گرفته شود

حکم عقل

فشارهایی که این روزها برای بازگشایی حرم‌های شریف و اماکن مقدسه در حال شدت گیری است، مشخصاً از دو سو دارای حامیانی است: یکی مردمان متدین و سلیم‌النفس و دل‌داده‌ی نجوا با ذوات مقدسه‌ی معصومین علیهم‌السلام، و دیگری تسویه‌گران حساب‌های معوقه با دولت. هر دو گروه اما یک مستمسک دارند و آن، به ظاهر موجه می‌نماید: در حالی که پاساژها و پارک‌ها و بسیاری از مشاغل از دام‌زا یکی یکی مجوز فعالیت و رونق می‌گیرند، محدودیت در حرم‌های شریف چه توجیهی دارد؟

نگارنده با تأیید موفقیت نسبی دولت در مدیریت کرونا با توجه به جمیع جهات، از جمله تنگنای تحریم و نیز فرهنگ نهادینه‌شده‌ی رقابت‌ها و خصومت‌های جناحی، ناچار است بر این نقیصه نیز اشاره کند، که چندصدایی و متضاد گویی و روزمرگی در تصمیمات مرتبط، همچنان پاشنه آشیل مبارزه با این ویروس است. رئیس‌جمهور محترم، شاید از آن روی که در شرایط فعلی، به تنگی معیشت مردم و تهی بودن خزانه‌ی ملک از همه آگاه‌تر است، از اولین روزها، قرنطینه را جدی نگرفت و اگر هم سخنی در فاصله‌گذاری آورد، به موازات، معیشت گردانی از سوی خود مردم را هم ضمیمه کرد و نهایتاً امروز، با قرنطینه‌ای نصفه و نیمه و گذاری روبه‌بالا و پایین در حال سپری کردنیم. لیک آن دغدغه‌ی معیشتی نمی‌بایست و نمی‌باید که بر اصل "زندگی" به معنای "زنده ماندن" سایه افکند و شتاب در رونق مجدد زندگی، به قیمت زنده‌نماندن تمام شود. کسانی که بر دولت می‌تازند، که چرا بیشتر اماکن بازگشوده شده‌اند و اما اماکن مذهبی همچنان مسدود؛ بهتر است از دولتیان بپرسند: مجوز همان بازگشایی‌ها بر اساس کدام برآورد و بر طبق کدام پروتکل‌های منطقی بوده است؟ اگر کسی خود را در آتش آن سوی می‌فکند، دلیل موجهی است آیا، که دیگری به ناز شست و یا به لج بازی، خود را در آتش این سوی میدان بیندازد؟

میدان دادن به فشارهای هنجاری، به خصوص سوار شدن بر موج احساسات و علایق مذهبی، در کوران مبارزه با ویروس سرکش، در حکم بریدن همان قفلی ست در نیمه شب، که گفت: صدایش فردا در می‌آید!

اینهمه اصرار بر مشابهت‌سازی در تصمیمات غلط، از جمله بازگشایی پارک‌ها و بازارها، و تسری آن به حرم‌ها و از دام‌های انسانی، آیا از سر دین‌داری و دلتنگی نجوا و مناجات و زیارت است؟ در مورد برخی از مردمان پاک دل ساده‌نگر و بعضاً حوصله‌سر رفته، آری!... و اما از سوی تربیون‌داران، به خصوص در ایام ذائقه‌پذیر و شب‌های حال و هوای دعا، شاید اندکی هم دارای شائبه‌های دیگر باشد؛ که آن "دیگر"‌ها بماند!

فراوان از سوی متصدیان امور گفته می‌شود، که در مجموع، در مدیریت کرونا، در مقایسه با بسیاری از کشورهای موفق‌تر عمل شده است. به عنوان شاهدی باخبر، این ادعا را رد نمی‌کنم؛ و اما این عزیزان سخت‌کوش از فقدان یک نقشه‌ی راه‌بردی در رنج‌اند و آن این که، در امر مبارزه با کرونا، نباید از یک سو چاله را کند و از دگر سو دوباره بر آن خاک ریخت. درست است که مساعی جمعی و فداکاری‌های کادرهای ستاد و صف در مان در کشور عزیزمان، از بروز فاجعه‌ای در حد اسپانیا و ایتالیا و بریتانیا جلوگیری کرد - و این ناز شست دارد - اما همان سه کشور اگر از یک نقشه راه منسجم و بر خوردار از اراده‌ای مبتنی بر پروتکل‌های منطقی پیروی نمی‌کردند، خدا می‌داند که امروز چه روزگاری داشتند. من با گروه دوم که در هر زمانی به یاد تسویه حساب‌های معوقه با جناح رقیب می‌افتند سخنی ندارم؛ که چه بسا اگر دولت، دولت مهرورز و مطلوب و مأنوسشان بود، داد سخن می‌دادند در حمایت از انسداد درهای حرم‌ها!... اما با مردمان عادی از جنس خودم فروتنانه می‌گویم: تصور کنید، آن امام‌همام، که امروزه از تربت طیبه و عتبه‌ی طاهره اش شفا و شفاعت می‌جوید، اگر جسم عزیزش در میان ما بود، آیا خود مراعات پروتکل‌های علمی و عقلی را می‌کرد و دفع ضرر محتمل را محترم می‌شمرد؟ یا مردمان را به دفع علم و رفع موانع خانه‌اش تشویق می‌نمود؟

راستی، عقلی که به ما معرفت امام را آموخته، حکمش در این مقوله چیست؟

بازار به فروش برسانند. این بازار مکاره از سویی مانع دسترسی متقاضی واقعی به خودرو شده و از سویی بسیاری را تشویق کرده بی آنکه به خودرو برای استفاده نیازی داشته باشند، به خرید خودرو برای دست آوردن این سود بی‌زحمت روی آورند و تقاضا برای خرید را بالا برند و همین تقاضای جدید هم باعث افزایش دوباره بهای خودروها شده است. کلاف سردرگم دولت از اینجا تازه آغاز می‌شود، جایی که می‌خواهد به بازار سامان دهد و وزیر صنعت و تجارت به همکاریانش خوش خیالانه دستور می‌دهد که این بازار را ظرف ۴۸ ساعت ساماندهی کنند ولی کاملاً پیداست که این بازار طی ۴۸ شبانه روز هم اصلاح نخواهد شد و خانه همچنان خالی است.

چرا که مشکل بازار خودرو کاملاً عیان شده، بی آنکه دولت بتواند یا حتی بخواهد به آن اعتراف کرده و دخالت چندانی در آن انجام دهد. تحریم‌های سخت باعث توقف ورود خودرو به ایران شد و همین تحریم‌ها جلوی فعالیت خودروسازان داخلی را هم گرفت و شرکای خارجی آنها که معمولاً از "فرانسه" و "چین" می‌آمدند، بازار ایران را از سال ۹۷ رها کردند و در یک سال گذشته، خودروسازان داخلی سعی فراوانی کردند که بدون کمک خارجی بتوانند چرخ صنعت را روان نگاه دارند و اندکی به تولیدی که نصف شده بود، اضافه کنند ولی تقاضا برای خودرو چنان زیاد است که داخلی‌ها به این سرعت نمی‌توانند پاسخی به آن بدهند و طبیعی است که به دلیل افزایش بهای دلار و ارز در بازار، بهای خودرو هم تحت تأثیر تقاضای فراوان و عرضه محدود، هر روز جهش کند.

خودروسازان برای ایجاد جهش تولید نخواهد کرد، گام دیگر دولت هم، ممانعت از ثبت نام دلالت‌ها و افراد غیر متقاضی واقعی خواهد بود و اینکه برای نمونه برای هر کارت ملی بدون خودرو، تنها یک خودرو ثبت نام شود، راهی که قبلاً ثابت شده دلالت‌ها مسیرهای دور زدن آن را بسیار زود ابلاغ و اختراع خواهند کرد. آخرین پیشنهاد شخص رئیس شورای رقابت به عنوان نهاد متولی قیمت گذاری خودرو هم، دخالت نیروهای انتظامی و قضایی در کنترل بازار و جلوگیری از دخالت دلالت‌ها و دست‌های پنهان در بازار خودرو بود، که تجربه سال‌ها اقدامات پلیسی در بازار ثابت کرده مانند آنچه درباره ارز روی داد، دخالت پلیس هم، تا چند روز و چند هفته ممکن است و پس از آن، اوضاع به شرایط قبل باز خواهد گشت.

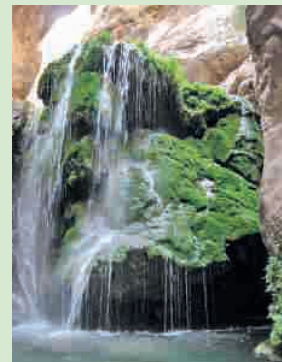
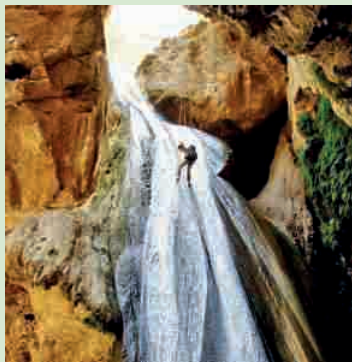
خواهیم بود و مصرف کننده واقعی خودرو نخواهد دانست که سرانجام باید خودرو را از کجا و با چه قیمتی خریداری کند. از این تاسف انگیز تر، تلاش‌های بی‌سرانجام و کم اثری است که نهادهای نظارتی مثل ستاد تنظیم بازار، سازمان تعزیرات و وزارت صنعت و معدن و تجارت انجام می‌دهند و نتیجه‌ای جز کاستن از اعتبار عمومی و جایگاه دستگاه‌های دولتی ندارد، البته که ممکن است برای چند روز یا چند هفته با تدابیر شدید پلیس بتوانند، بازار را در عمل راکد و ساکت کنند و چند خودرو را به بهای کمتری به دست چند مصرف کننده کم تعداد برسانند. اما حال بد اقتصادی دولت، در این بخش هم ادامه دارد و شاید سریع‌ترین راه علاج این باشد که در انتخابات آمریکا، اینطور که برخی نظرسنجی‌ها می‌گویند، رئیس‌جمهور کنونی این کشور، تا ۶ ماه آینده تغییر کند و برخی رفتارهای غیر انسانی این شخص و همکاریانش، متوقف شود و همین خوش بینی روانی به دولت جدید بتواند از التهاب روانی بازارهای ایران، بکاهد.

تنگه رغز

تنگه رغز یکی از زیباترین و باطراوت‌ترین تنگه‌های آبی کشور است که در شهر داراب در استان فارس قرار دارد. واژه رغز به معنی بکر و لغزنده است که کاملاً با محیط این تنگه هماهنگی دارد. اگر تاکنون نامی از این تنگه نشنیده و یا به آن سفر نکرده اید، پیشنهاد می‌کنیم حتماً در اولین فرصت مخصوصاً در این هوای گرم تابستانی از آن دیدن کنید. این تنگه در منطقه،

حسن آباد نام دارد. حسن آباد از شمال به شهرستان‌های نیریز و استهبان، از غرب به شهرستان فسا، از جنوب به شهرستان لار و زرین دشت و از شرق به استان هرمزگان محدود می‌شود. آبشارهای متعددی در این تنگه وجود دارد. این تنگه تعداد ۶۴ آبشار و یکصد حوضچه طبیعی را در خود جای داده است. تنها ۱۴ آبشار از این میان در قسمت جنوبی دره مورد توجه کوهنوردان و گردشگران قرار می‌گیرند. بعد از اینکه به آخرین آبشار دره می‌رسید، به علت اینکه ارتفاع آن به ۳۵ متر می‌رسد عملاً امکان ادامه راه وجود ندارد. بلندترین آبشار این دره، آبشار آذرخش به ارتفاع ۶۵ متر و آخرین آبشار آبشار وداع با ارتفاع ۴۶ متر است. در برخی نقاط مسیر باید از بالای آبشار به داخل آب بپرید تا بتوانید مسیر را ادامه بدهید. حوضچه‌های آب بعضاً

محل مناسبی برای گذران اوقات فراغت گردشگران است. ارتفاعات پیرکوه، که روستا را در بر گرفته‌اند، پوشش گیاهی تنگی دارد و در بهار و تابستان، انواع گیاهان دارویی در آن می‌روید و مورد استفاده مردم قرار می‌گیرد. این ارتفاعات در تمام طول سال، میزبان کوهنوردان و علاقمندان به طبیعت کوهستان است. روستای انبوه به دلیل قرار گرفتن در یک بن‌بست جغرافیایی، عدم دسترسی آسان و وفاداری مردمان آن به آیین‌ها و رسوم کهن، هنوز فرهنگ غنی کار، تلاش و زحمت، هنوز رسوم و باورداشتهای آیینی در آن حفظ شده است. قدمت بالای این روستا سبب شده که میزبان آثار و یادگارهای تاریخی متعدد و ارزشمندی باشد.

قلعه چیمارود و پل انبوه دو اثر تاریخی مهم پیرامون روستا است. پل انبوه که به پل شاهزاده تی‌تی خانم نیز معروف است، در فاصله ۳ کیلومتری روستای انبوه، بر روی رودخانه شاه‌رود بنا شده و یکی از عجایب معماری استان گیلان است. دریا این پل نقل است که دو برادر و خواهر، از خاندان سلاطین گیلان، این پل را ساخته‌اند که گویا در قزوین (مرکز حکومت وقت) زندانی بودند و به دیلمان فرار می‌کنند و پس از عبور از رودخانه شاه‌رود تصمیم می‌گیرند بر روی آن پلی بسازند. معماری این پل، بسیار زیبا است و مصالح اصلی آن آجر و گچ سرندی است، در پایه‌های اصلی پل نیز از سنگ و ملات ساروج استفاده شده و جان‌پناه‌هایی نیز دارد. اهمیت ساخت و معماری پل انبوه، در یک طاقی بودن آن است که آب شاه‌رود از زیر آن عبور می‌کند.

روستای انبوه گیلان

روستای تاریخی، توریستی و کوهستانی "انبوه" در ۱۸۰ کیلومتری جنوب مرکز استان گیلان و ۱۱۶ کیلومتری نیمه شرقی شهرستان رودبار و در ارتفاع هزار و ۳۲۰ متری از سطح دریا واقع شده است.

این روستا در دامنه کوه‌های البرز شمالی در دل کوه و در امتداد گردنه "نواخان" واقع شده و به لحاظ، موقعیت جغرافیایی، منابع طبیعی، مردم شناسی، باستانشناسی، محصولات کشاورزی و دامی، صنایع دستی و مراسم آیینی از موقعیتهای ممتازی برای رونق گردشگری برخوردار است. قدمت سکونت انسان در روستای "انبوه" به ۳۵۰۰ سال قبل از میلاد می‌رسد. مردم این روستا به گویش تاتی "فارسی دری" صحبت می‌کنند. شغل اصل مردم روستا باغداری و دامداری است. قالی، نم، جاجیم، گلیم، شال و جوراب نیز از رایج‌ترین محصولات صنایع دستی روستای انبوه است.

مناظر و چشم‌اندازهای ارتفاعات سرسبز، سواحل و حواشی رودخانه با باغهای میوه، در فصول بهار، تابستان و پاییز زیبایی منحصر به فردی پیدا می‌کند به طوری که دوستداران طبیعت را به سوی خود جلب می‌کند. رودخانه پر آب شاه‌رود که یکی از شاخه‌های رودخانه سفیدرود است در میان دره کنار روستا جریان دارد و حواشی آن در فصول بهار و تابستان،

روستای گلپاشین

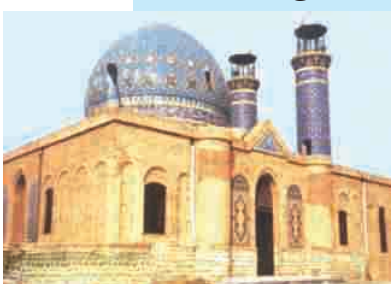
گزارش از سحر شریعتمداری

در دهستان بکشلوچای شهرستان ارومیه روستایی زیبا به نام گلپاشین قرار دارد. این روستای کوچک در دهستان بکشلوچای قرار دارد و طبق آخرین سرشماری انجام شده ۲۶۶ نفر جمعیت دارد و ۶۹ خانواده در آن زندگی می کنند. این روستا در فاصله ۸ کیلومتری شرق ارومیه و به سوی روستای امامزاده قرار دارد. جاذبه اصلی که باعث می شود گردشگران از آن دیدن کنند وجود دو کلیسای قدیمی و دیدنی در آن است که از آثار تاریخی برجسته منطقه هستند. هر دو کلیسا دارای ناقوسی با ارتفاع زیاد هستند. البته در داخل روستا کلیسای قدیمی تری هم وجود دارد که متأسفانه از دیوارهای آن چیزی باقی نمانده است. کلیسای گلپاشین به نام کلیسای مارگپور کیس هم شناخته می شود. قدمت کلیسای واقع در نواحی شمالی روستا حدود ۱۰۹ سال است و در سال ۱۲۸۴ هجری شمسی بنا شده است. سقف این کلیسا با چهار ستون چوبی نگه داشته شده است و در دو سمت ورودی محراب، دو دیوار کم عرض بنا شده است که با قوس هایی هلالی شکل به یکدیگر متصل شده اند. پوشش بالای محراب گنبد آجری است و بر روی طاق های جناقی کار شده است. کلیسای دوم در قسمت جنوبی روستا قرار دارد و اینگونه که تاریخ شناسان بیان می کنند از کلیسای شمالی کمی قدیمی تر است. این کلیسا نیز به سبک تیر چوبی ساخته شده است و دارای پنجره های کوچک به شکل قوس های هلالی است که توسط شیشه های رنگی تزئین شده اند.

اما روستای امامزاده نیز که در نزدیکی این منطقه است جاذبه ها و مکان های تماشایی بسیاری دارد. این روستا در ۱۲ کیلومتری شهرستان ارومیه واقع شده است. مقبره امامزاده بر کتله در این روستا قرار دارد و به همین دلیل نام این روستا نیز، امامزاده انتخاب شده است. این مقبره مدفن دو امامزاده به نام های ابراهیم و محمد است که برادر بوده اند و چهار نسل قبل آنان به حضرت امام زین العابدین (ع) می رسد. البته برخی اظهارات معمرین این روستا حاکی از آن است که امامزاده مذکور محل دفن یکی از اولاد حضرت امام موسی ابن جعفر (ع) است. این مقبره

مربوط به دوره زندیه و یا اوایل قاجاریه است. رواق و گنبد ایوان این امامزاده در سال ۱۳۳۵ هجری قمری به تلاش مرحوم حبیب الله بیگلربیگی بنا شده است. متأسفانه این بنای مهم و برجسته علی رغم اینکه از بناهای تاریخی به شمار می رود، هنوز به ثبت نرسیده است.

بسیار عمیق هستند. عمیق ترین حوضچه، عمقی در حدود ۲۰ متر دارد و کم عمق ترین حوضچه عمقی در حدود ۶ متر دارد. مهم ترین آبشار تنگه رغز وداع نام دارد. آبشاری با ارتفاع ۴۶ متر و عمق حوضچه زیر آن ۱۰ متر است برای فرود از این آبشار به طناب مخصوص کوهنوردی نیاز است. این تنگه یکی از محبوبترین مقاصد برای تیمهای کوهنوردی و فرود از صخره است. بهترین زمان برای بازدید از این منطقه از اواسط بهار تا مهرماه می باشد. اگر قصد سفر به این تنگه را دارید باید به چند نکته دقت داشته باشید که باید مهارت کافی برای شنا کردن داشته باشید. از آمادگی بدنی نسبی برخوردار بوده و بتوانید اصول قدمانی صخره نوردی را اجرا کنید. لباس مناسب و گرم، کفش مناسب، جلیقه نجات، و روکش ضد آب برای کوله خود همراه داشته باشید.

پل خشتی طاقی این روستا در زمان حکومت عباسیان ساخته شده است و "مسجد جامع" روستای انبوه نیز بر اساس سنگ قبرهای مکشوفه ۱۲۰۰ سال قدمت دارد. این روستا همچنین دارای یک قلعه باستانی بنام "چسیمارود" و قبرستان باستانی "گروچل" است. قدیمی ترین سنگ قبر به دست آمده استان گیلان که متعلق به سال ۴۵۱ هجری قمری است، در این روستا قرار دارد. مراسم عروسی در روستا هنوز به شیوه قدیم و سنتی با رسوم و آیین های خاص آن برگزار می شود.

جشن انار یکی از مهمترین مراسم محلی این روستا است. در طلوع صبح روز جمعه در دهه آخر ماه مهر هر سال، باندا "یا الله" پاکار کربی شروع می شود. پاکار کربی کسی است که به مدت یک سال از طرف باغداران، برای نگهداری از باغات انار انتخاب شده است. پس از آن به همراه موسیقی های سنتی، بازیهای سنتی، جوانان وارد باغها شده و شروع به چیدن انار می کنند. مردم روستا از انار به عنوان میوه بهشتی و سنبل زیبایی یاد می کنند و بر این باورند که قبل از چیدن این میوه پربرکت هیچ کس نباید وارد باغهای انار شود. حضور اهالی با لباس سنتی و پوشش کاملاً محلی و به رنگهای زیبا در مراسم انار چینان بیش از هر چیز دیگری توجه گردشگران را جلب می کند. همچنین حضور ریش سفیدان و طلب رخصت از آنان از صحنه های دیدنی مراسم انار چینان به شمار می رود. کسوت ریش سفیدی همچنان در روستای انبوه از جایگاه ویژه ای برخوردار است.

وقتی تعداد همسایه‌هایت خیلی زیاد می‌شود!

نقطه‌های روشنی در خیلی از نقاط دنیا پدیدار شود. چراغ‌هایی که یکی پس از دیگری روشن می‌شوند. چراغ‌هایی که با روشن شدنشان می‌گویند: "ما می‌خواهیم کمک کنیم!". امیدوارم به زودی با روشن شدن بیشتر این چراغ‌ها و پیوستن آنها به یکدیگر، زنجیره روشنی از انسانیت در دنیا تشکیل شود و همه با هم این دوره تاریک را پشت سر بگذاریم. این هفته از چراغ‌هایی می‌گوییم که در همسایگی خیلی از افراد بی‌پناه در سراسر دنیا روشن شده است البته آنچه که می‌خوانید در مقایسه با حماسه‌هایی که از مهربانی در کشور خودمان آفریده شده قابل قیاس نیستند.

گاهی وقتی اوضاع دنیا به هم می‌ریزد و بحرانی پیش می‌آید مردمان می‌توانند به شکل عجیبی به صورت خارق العاده مهربان بشوند. ماجرای واقعی این هفته بازگویی قسمتی از این مهربانی‌هاست که می‌تواند برای خیلی از افراد الهام بخش باشد که بتوانند با ایده گرفتن از آنها در زمان بحران کرونا و یا حتی شرایط دیگر با کمک به هم‌نوعان خود لحظات زیبایی را برای آنها رقم بزنند. این موقع‌ها ما بیشتر از هر زمانی متوجه می‌شویم که قبل از هر فاصله‌ای، همه ما انسانیم و کره زمین خانه مشترک ماست. همین موضوع باعث شده در کنار حس ترس از فردای مبهم،

سلام همسایه‌ها!

من از مزیت حقوق ثابت برخوردارم و می‌توانم از خانه کار کنم. اگر حقوقتان را دریافت نکردید یا قرارداد کارتان کنسل شده، اگر برای خرید غذا یا وسایل ضروری خانه مشکل دارید، به آیدی من پیام بدهید و من برای شما ۲۰ دلار می‌فرستم و هیچ سوالی هم از شما نمی‌پرسم. با آرزوی صلح و اتحاد برای همه!

او این پیام را به همراه تصویری از سگ بزرگش به نام "گوس" منتشر کرد. آدریا بعداً به تیم ریدرز دایجست که به دنبال موارد تبلیغ کمک‌های مردمی برای بیشتر شدن این فرهنگ بودند، گفت: "قسمتی از هم پیمان بودن و همراه جامعه بودن این است که در موقع لازم کنار همسایه‌هایتان باشید. من عکس سگم را به این آگهی اضافه کردم زیرا مردم در آمریکا هر روز آگهی‌های زیادی درباره سگ‌ها جستجو می‌کنند و از این طریق می‌توانستم مطمئن شوم تعداد نفرات بیشتری در دنیای مجازی مرا می‌بینند."

او در ادامه گفت: "البته خیلی‌ها هم سگ من را چون به صورت غیر عادی بزرگ است، می‌شناسند و از این طریق می‌توانستند به واقعی بودن آگهی اطمینان پیدا کنند." آدرینا از آن روز تا کنون ۴۰۰ دلار به هر یک از افراد نیازمند کمک کرده است و فکر می‌کند این درخواست‌ها بیشتر هم بشود. جالب اینجاست که آندریا عضو

اگر پول خرید ندارید، بگویید

"آندریا پین" مشاور ۳۳ ساله کالجی در سانفرانسیسکو کالیفرنیا است. او این روزها به علت بسته شدن مدارس و دانشگاه‌ها به صورت مجازی با شاگردانش در تماس است. البته در هفته‌های گذشته تعداد تماس‌های مجازی او با اطرافیانش به عنوان یک کارمند حقوق بگیر کم شده بود و توقع نداشت که چک‌های حقوقی‌اش هم دیگر پاس نشود... آندریا یکی از کارمندانی است که خوش شانس‌تر از بقیه همکارانش است. زیرا به دلیل موفقیت پدرش در حوزه تکنولوژی ارث خوبی دریافت کرده که به صورت ماهیانه به حسابش واریز می‌شود.

همین موضوع باعث شده او در این روزهای سخت با خودش فکر کند که شاید حالا وقت بازگرداندن قسمتی از انرژی مثبتی است که تاکنون کائنات برایش به ارمغان آورده است. بنابراین آندریا بعد از دریافت خبر از بانکی که از آن حقوق می‌گرفت، مبنی بر اینکه این ماه چک حقوقش پاس نمی‌شود، این پیام را چاپ و پشت در خانه‌اش چسباند و در فضای مجازی هم پست کرد: "اگر مشکل مالی دارید، به من پیام بدهید"

یک سازمان به نام "نسل منابع" است که جوانان ثروتمند در آن عضو می‌شوند.

البته سازمان‌هایی که افراد ثروتمند در آن‌ها عضو بشوند در سراسر دنیا وجود دارند. ولی این یکی سازمان کاملاً با بقیه آنها متفاوت است. سازمان "نسل منابع"، به دنبال تقسیم عادلانه ثروت، زمین و قدرت بین افراد جامعه است و این کار را با عضویت جوانان ثروتمند و قدرتمند شروع کرده است. آدریان بعد از عضویت در این گروه متوجه چیز جالبی شد و آن این بود که خیلی از دوستان و همکلاسی‌های سابقش که به علت داشتن خانواده ثروتمند در مدرسه مخصوص فرزندان ثروتمندان آنها را ملاقات کرده بود، در آن گروه عضو هستند. این نشانه خوبی بود که می‌توانست مانند یک چراغ کوچکی باشد که در تاریکی مطلق روشن شده است. او حالا توانسته است از طریق همان آگهی افراد زیادی را شناسایی کند که توانایی کار کردن را دارند ولی هیچ کاری برایشان پیدا نشده است.

آندریا با معرفی آنها به دوستان ثروتمند خود موفق شده برای تعدادی از آنها کار پیدا کند. جالب اینجاست که بعد از همه گیر شدن ویروس کرونا و داشتن وقت آزاد بیشتر، خیلی از دوستان و همسایگان آندریا با خواندن آگهی کمک او علاقمند به داشتن تماس‌های بیشتر مجازی گروهی با هم شده‌اند که این می‌تواند آغاز راه یک دوستی واقعی باشد.

وقتی تیم ریدرز دایجست از آندریا پرسید که آیا در این میان پیام ناراحت کننده‌ای نیز دریافت کرده است؟ او پاسخ داد: "ناراحت کننده‌ترین پیام را از طرف مشاور مالی‌ام دریافت کردم که بعد از خواندن پیام کمکم به من پیام داد که باید بیشتر مراقب بالانس حساب مالی‌ام باشم! منظور او این بود که شاید با این کار مقداری پول از دست بدهم."

"این روزها خیلی‌ها توانایی سیر کردن شکم بچه‌های خود را ندارند. بسیاری از افراد حتی هزینه درمان هم ندارند و با مرگ دست و پنجه نرم می‌کنند در این میان ما ثروتمندان وقتی که نفس‌های جهان به شماره افتاده است و همه با مشکلات جدی دست و پنجه نرم می‌کنند نباید دیگر به باقیمانده حساب بانکی امان فکر کنیم."

ایده جالب یک رستوران

"سنی فلی" یکی از مهاجران جنگ یوگوسلاوی است که در سال ۱۹۹۴ برای نجات جاننش به سوئیس پناهنده شده است. آن روزها او ۲۹ سال داشت و تمام خانواده‌اش را از دست داده بود و تنها و بی‌پناه برای ادامه زندگی در راهی مه‌آلود که هرگز نمی‌دانست انتهای آن چیست قدم گذاشته بود. حالا اما بعد از گذشت سال‌ها او یک رستوران دار موفق است و درآمد خیلی خوبی از این راه دارد. سنی هم یکی از افرادی است که در بحبوحه این بیماری مرموز به همه چیز خوشبین است. او درباره اینکه برای ایده‌اش از چه چیزی الهام گرفته است، به تیم ریدر دیجست گفت:

"بعد از مجازی شدن ارتباطات من فکر کردم که ما همه چیز را با هم به اشتراک می‌گذاریم و این همفکری و مشورت همیشه بزرگترین راه حل مشکلات بوده است."

سنی که این ایده زیبا را در سرش می‌پروراند بلافاصله آگهی به چاپ رساند و در آن نوشت: "غذاهای این رستوران از این پس به صورت بیرون بر با پیک رایگان و با قیمت ارزان‌تر و تخفیف سی درصدی به فروش می‌رسد!"

اولش خیلی از خریداران

باور نمی‌کردند که بتوانند غذایی با این کیفیت بالا و تهیه شده از مواد غذایی تازه را با این قیمت بخرند. ولی خیلی زود مشتری‌های سنی بیشتر و بیشتر شد به شکلی که او توانست افراد بیشتری را به کار بگیرد. جالب اینجاست که قیمت غذاها آنقدر مناسب بود که پناهگاه‌های افراد بی‌خانمان هم تصمیم گرفتند غذای افراد حاضر در پناهگاه‌هایشان را از این رستوران تهیه کنند.

از نظر سنی، شاید سود کار کمتر شود و حجم کار بیشتر، ولی ارزش کار هزاران برابر شده است. او به تیم ریدرز دیجست گفت: "من از محیطی می‌آیم که فقر و آوارگی را چشیده‌ام. من افرادی را دیده‌ام که برای دزدی غذا و گرسنگی مجبور شدند با جانشان بازی کنند. من بیشتر از هر کسی گرسنگی را درک می‌کنم و به همین خاطر است که می‌گویم، بیماران و سالمندان که توان آشپزی و خرید ندارند، می‌توانند از غذاهای ما استفاده کنند. ما حتی برای بیماران کرونایی قرنطینه شده، بعد از سفارش، غذایشان را جلوی در خانه‌اشان می‌گذاریم و می‌رویم. در واقع من با این کار می‌خواهم دنیا جای زیبا تری باشد."

بعد از این کار سنی خیلی از رستوران‌های دیگر هم با الهام از کار او به تشکیل این زنجیره انسانی پیوستند و به قول معروف، یک چراغ را از این ریسمان نورانی انسانی روشن کردند.

مأموریت دانش آموزی

جولیا شانزده ساله دانش آموز سال بالایی یک دبیرستان در پورتلند است.

تا همین چند هفته پیش دانش آموزان به امید تعطیلات آخر سال و جشن‌های فارغ التحصیلی و برنامه‌های دیگر آموزشی سر کلاس‌هایشان حاضر می‌شدند. ولی حالا به

علت بیماری کلاس‌ها کنسل شده و آینده برای خیلی از نوجوانان مبهم است. ولی از آنجایی که ذهن‌های خلاق به هیچ پهنه‌ای از کار نمی‌افتند، جولیا تصمیم گرفت به همراه "لین" نماینده کلاسشان دست به کار جالبی بزند. او این پیام را در شبکه‌های اجتماعی به اشتراک گذاشت و همینطور در محله خودشان چاپ و در خیابان‌های اطراف محل سکونتش چسباند:

"سلام! من جولیا هستم و یک دانش آموزم. همانطور که شما می‌دانید در این شرایط سخت بسیاری از افراد توان دسترسی به غذا برای ادامه زندگی ندارند. مدرسه دولتی ما تصمیم گرفته است، غذاهای فاسد نشدنی مثل انواع کنسروها را برای فقرا و دانش آموزانی که با مشکلات مالی دست و پنجه نرم می‌کنند، جمع‌آوری کند. از شما دعوت می‌کنم به چالش‌های یک صدم از کالاهایی که در هر بار خرید تهیه می‌کنید، شرکت کنید. من و دوستانم در شرایط کاملاً محافظت شده به منازل شما می‌آییم و این کالاها را جمع‌آوری می‌کنیم. فقط کافی است که یک پیام روی تلفن همراه من بگذارید. از شما صمیمانه ممنونم."

خبر خوب اینکه تاکنون این تشکل دانش آموزی موفق شده به بیش از چهارصد خانواده کمک کند. او اغلب به تنهایی برای تحویل گرفتن کالاها رفته و آنها را با دستکش لاتکس در کیسه‌های قابل شستشو می‌گذارد قبل از تحویل ضد عفونی می‌کند. جولیا خیلی زود متوجه شد، همسایه‌هایی که این خبر را شنیده بودند، کمک‌های خود را در کیسه‌های مخصوص پشت در خانه او می‌گذارند و از وقتی خبر این کار منتشر شده است، ایده جولیا هر روز چراغ‌های مهربانی بیشتری را در سراسر کشور روشن کرده است.

جولیا در این باره به تیم ریدرز دیجست گفت: "در شرایط عادی وظیفه هر انسانی این است که اول از خودش محافظت کند ولی در شرایط بحرانی موضوع کاملاً متفاوت می‌شود و ما باید مراقب افرادی که آسیب پذیرتر هستند باشیم. ما نوجوانان کمتر در معرض مرگ و میر در اثر بیماری کرونا هستیم و الان نوبت ماست که با حفظ فاصله اجتماعی و رعایت اصول، مراقب بزرگترهایمان باشیم. من خوشحالم که می‌بینم مشکلات باعث شده ما دوباره با هم متحد بشویم."

جناب گاو!

سکوت کرد و حرفی نزد؛ شاید به این خاطر که دلیل افشین را می دانست! آهی کشید و خواست حرفی بزند که صدای "دایی عبدالله" که داخل زیرزمین بود به گوش رسید که از پای بساط منقل بلند شد و گفت:

-یک رفیق داشتم اسمش "وهاب" بود، رفیق که نبود، هر وقت می رفتم "شیره کش خونه" می دیدمش! او هم مثل من عملی بود، اما فهم و کمالاتش بیشتر از من بود و بعضی وقتها حرفهای خیلی قشنگی می زد. مثلاً یادمه همیشه می گفت: "آدمها وقتی فقیر باشند، اما همسایه شون طویله داشته باشه، به گاو همسایه شون میگن "جناب گاو"! به این خاطر که وقتی زمستان میشه و هوا سرد، می تونند از همون همسایه پولدارشون "ناپاله گاو" رو مجانی بگیرند که موقع سوز و سرما خودشون رو گرم کنند...!"

دایی عبدالله اینها را گفت و از زیرزمین بیرون آمد و کنار حوض ایستاد و ادامه داد: "حالا شده حکایت ما و شوهر شما!

بینم نگار جان، خواهر من می خواد با یکنفر ازدواج کنه، آن وقت شوهر تو باید اجازه بده؟" سعی کردم با تکان دادن دست و اشاره چشم، به دایی عبدالله بفهمانم که "افشین پشت در خانه و داخل ماشین و شاید صدات رو بشنوه!" اما دایی

پای مادر نشست و... تا بالاخره همه چیز مهیا شد تا مادر و خشایار به هم برسند. وقتی من در آن شرکت خصوصی مشغول به کار شدم و با پسر مدیرعامل شرکت ازدواج کردم، یک مرتبه زندگی روی خوشش را به من و خانواده ام نشان داد؛ افشین که شوهرم بود، اولین کاری که کرد تهیه یک خانه کوچک برای مادر بود و بعد هم به من گفت: "نگار جان دیگه لزومی نداره مادرت در کارگاه نمدمالی کار کنه، هم برای سلامتی خودش خوب نیست، هم اینکه شأن تو و من و خانواده ام میاد پایین!"

من اما، هر چند بخش دوم حرفهایش را به مادرم نزد [که اگر می گفتم افشین از شغل مادرم خجالت می کشد، مادر غصه می خورد] اما قانعش کردم و گفتم: "مادر من که در آمد دارم، وضع مالی افشین هم که خیلی خوبه، فعلاً اجازه نشین هم که نیستین و من هم می تونم بهتون کمک کنم، پس دیگه کار نکن مادر..."

خوشبختانه مادر نیز پذیرفت، هر چند که می دانستم مهمترین دلیلش برای کار نکردن در نمدمالی این بود که ۳ ماه بعد از عقد من و افشین، خشایار دوباره پیشنهاد ازدواجش را مطرح کرد و مادر این بار پذیرفت و... و حالا در حالی که یک ماه تا روز عروسی آنها باقی مانده بود و مادر تلاش می کرد تر کهای دست و پایش را ترمیم کند،

من باید خبری به او می دادم که شاداش را به هم بریزد! خیلی سخت بود اما چاره ای نداشتم جز گفتن آنچه که شوهرم گفته بود: -مادر جون امیدوارم ناراحت نشی، اما افشین اصلاً با این ازدواج موافق نیست و میگه مادرت نباید با خشایار ازدواج کنه!

انگار همه وازلین، کف دست مادر ذوب شد!

داخل خانه که شدم مادر لب حوض نشسته بود و داشت کف پاهایش را وازلین می مالید و تا سلام کردم گفت: "سلام به روی ماهت دخترم، خوش آمدی" و کف دو دستش را بالا آورد و نشانم داد و گفت: تر کهای کف دستهام خیلی کم شده، ولی نمی دونم چرا تر کهای کف پاهام خوب نمیشه؟ هر چی وازلین بهشون می مالم اصلاً اثر نداره، یعنی اثر که داره، اما کف پاهام آنقدر قاج خورده که هر چی وازلین بهشون می زنم، انگار تر کهای پاهام وازلین ها رو قورت میدن!"

و دوباره کف دستهایش را بالاتر آورد و مقابل صورتم گرفت و ادامه داد:

-ولی دستهام خیلی بهتر شده، تو فکر می کنی تا شب عروسی دستهام خوب میشه؟ حالا کف پام رو کسی نمی بینه، هر چند که آقا خشایار میگه اصلاً مهم نیست، ولی بالاخره خواهرها و فک و فامیلش که چشم دارند و می بینند، دلم نمی خواد لااقل کف دستهام زمخت باشه، اما نمی دونم چرا کف پاهام درست نمیشه؟

مادر اینها را گفت و یک مشت وازلین را مالید کف دستش. از وقتی که به یاد دارم کف دست و پاهای مادر پر از تر ک و قاج بود. از همان موقعی که پدرم فوت کرد و مادر برای اینکه خرج زندگیمان را دربیاورد در کارگاه "نمدمالی" یکی از همسایه ها مشغول به کار شد؛ با دستهایش نخ می ریسید و روزی چند ساعت هم با کف پاهایش نمدمالی می کرد. به همین خاطر "تر کهای" کف پایش از دستش بیشتر بود. خیلی کارگاههای نمدمالی بود که به شکل صنعتی کار می کردند، ولی مادرم در کارگاه همسایه و به شکلی سنتی کار می کرد تا غیر از حقوق ناچیزی که می گرفت، یکی از اتاق های آن کارگاه هم محل زندگی من و خودش باشد. اگر کسی آن دست و پاها را می دید باورش نمی شد متعلق به یک زن ۴۲ ساله باشد! فقط به قول خودش "خدا دوستش داشت که صورتش همچنان زیبا مانده بود و انگار هر روز خوشگلتر هم می شد. آقا خشایار هم لابد عاشق همین صورت زیبایش شده بود که بعد از مرگ زنش، ده سال پای مادر نشست و هر بار هم که به خواستگاری آمد، مادر همان پاسخ همیشگی را داد: "من تا موقعی که نگار را به سر و سامان نرسانم ازدواج نمی کنم، شما هم لازم نیست پای من بسوزی آقا خشایار..."

ولی آقا خشایار - که از همان ده سال قبل نزدیک کارگاهی که مادرم در آنجا کار می کرد - بساط دستفروشی داشت و تابلوهای نقاشی می فروخت، ازدواج نکرد و به امید سر و سامان گرفتن من

عبدالله یا نفهمید و یا اهمیت نداد که به ادامه گفت:

-تو اختیار زندگی خودت رو داشتی و رفتی، حالا مادرت حق انتخاب داره و...

حرف دایی تمام نشده بود که افشین با کلیدی که داشت در را باز کرد و داخل شد و رو به دایی گفت: "چطوری آقا عبدالله؟ انگار این دفعه جنس مرغوب نصیب شده که به این قشنگی نطق می کنی؟"

-هر وقت به تو گفتم پول جنسم رو بده، اون وقت شمام کنده تر از دهنش حرف بزنی آقا داماد! این را دایی عبدالله گفت. افشین پوزخند زد و به جای جواب دادن به او، رو به مادر کرد: "مرضیه خانم اون دفعه هم بهتون گفتم، من در مورد این آقا خشایار تحقیق کردم، آدم خوشنامی نیست، یعنی اولاً در شأن خانواده من نیست که شوهر شما یک دستفروش باشه، ثانیاً این آدم سابقه زندان داره و این برای پدر من قابل قبول نیست!"

مادر من به آرامی پاسخ داد: "دستفروشی که ننگ نیست، دلیل زندان رفتنش رو هم بهتون گفتم؛ خشایار هم مثل خیلی از مردم این منطقه، چند مرتبه بدون اجازه رفت آنطرف مرز و کالای قاچاق آورد، به خاطرش چند ماه هم زندانی شد و از دوازده سال قبل هم دیگه این کار رو نکرد! افشین که اخم کرد، مادر کوتاه آمد و ادامه داد: "من هم هنوز تصمیمی نگرفتم که بخوام یا خشایار ازدواج کنم یا نه؟"

مادر با این حرف خواست "افشین" را آرام کند، اما جواب شوهرم سنگین بود وقتی گفت: "بعد هم اگر شما قصد ازدواج دارید، من خودم ده تا خواستگار خوب براتون سراغ دارم..."

دایی عبدالله یک دفعه غضب کرد: -تو آگاه خواستگار سراغ داری به دختر خاله هات معرفی کن که... [و زیر لب لعنت بر شیطان گفت و ادامه داد] ببینم آقا داماد، واسه من یک سوال عجیبی وجود داره که خیلی دلم می خواد جوابش رو بدونم چطوری بود که پدر جنابعالی از اینکه دایی زن تو یک معتاد سابقه داره که هنوز هم اعتیاد داره خجالت که نکشید هیچ، حتی به من هم اجازه داد توی این خانه و کنار مادر زنت زندگی کنم، اما واسه اینکه آقا خشایار به خاطر خرید و فروش دو تا یخچال و تلویزیون افتاده زندان، پدر جنابعالی خجالت می کشه و شما اینطوری با وقاحت جلوی خواهر من وامیسی و امر و نهی می کنی؟

افشین لبش را گزید و همانطور که از خانه خارج می شد رو به من گفت: "نگار جان من حرف آخر رو بهت زدم!" و همین که از در خارج شد دایی عبدالله پرسید: "حرف آخرش چی بود که بهت زده نگار؟"

اگر خواستی چند نفر دیگه هم هستند که حرفم را تأیید کنند؛ ماجرا برمی گردد به حدود چهارده سال قبل که مثل خیلی از جوانای این منطقه، بعضی وقتها می رفتم آنطرف مرز و کالای قاچاق می آوردم؛ تلویزیون و جاروبرقی و... و هر چیزی که صاحبکار سفارش می داد می آوردم، از جمله دارو و قرص و لوازم پزشکی! یک بار که بارم "سمعک" بود و آن چند کارتن را بردم داخل یک انبار که وسط بیابان بود، موقعی که دستمزد من رو گرفتم و خواستم خداحافظی کنم، یک آقای که صاحب آن انبار بود گفت: "دلت می خواد چند روز واسه من یک کار ساده و سبک انجام بدی و در عوض چند برابر بار آوردن در آمد داشته باشی؟"

من که دنبال فرصت مناسب می گشتم تا حرفم را بزوم، ابتدا سر دایی فریاد زدم: "دایی جان شما اول فکری به حال خودت بکن" و سپس کنار حوض و مادر نشستم و با گریه گفتم:

"مادر جان، افشین گفته اگر شما با خشایار ازدواج کنی، اون هم منو طلاق میده!"

مادر اصلاً جا نخورد. شاید از نوع رفتار دامادش حدس زده بود که "حرف آخر دامادش" چه می تواند باشد؟ هر چه بود لبخند زد و گفت: "نگران نباش نگار جان، من حتی اگر فکر کنم با خشایار خوشبخت میشم، این خوشبختی را که به قیمت فنا شدن زندگی دخترم باشه، نمی خوام!"

بغض جوری گلویم را گرفته بود که نتوانستم حرف بزوم. اما دایی عبدالله که از روز اول هم با شوهر من میانه خوبی نداشت پوزخند زد: "اولش که گفتم، آدمهای بیکس و فقیر، باید به گاو همسایه بگن جناب گاؤ! که با تاپاله اش خودشان را گرم کنند - و همانطور که داشت از خانه خارج می شد ادامه داد- ولی من بچه بابام نیستم اگر نفهمم زیر این کاسه، چه نیم کاسه ای قرار گرفته!"

سه روز از آن ماجرا گذشته بود و افشین که حالا می دانست مادر من از فکر ازدواج با خشایار بیرون آمده، خوشحال بود و به من بیش از قبل محبت می کرد و حتی یک انگشتر طلا هم برایم خرید. ولی این پایان ماجرا نبود. دایی عبدالله به قسمی که خورده بود عمل کرد و یک روز صبح به موبایلم زنگ زد و گفت: "هر کاری داری زمین بگذار و بیا خانه آقا خشایار تا بفهمی حقیقت چیه؟" با بیم و امید و نگرانی راه افتادم و نیم ساعت بعد در آپارتمان اجاره ای و محقر مردی بودم که قبلاً قرار بود با مادرم ازدواج کند. آقا خشایار با خونسردی و خیلی کوتاه و مختصر همه چیز را برایم گفت: "سه روز قبل وقتی آقا عبدالله اومد سراغم و پرسید؛ شما با افشین چه مشکلی داری که از تو خوشش نیما؟" بهش گفتم اصلاً شوهر شما رو نمی شناسم که باهاش مشکلی داشته باشم؟ ولی از همان موقع نام فامیلی شوهرت برام آشنا بود! آنقدر آشنا که در همه سه شب گذشته آنقدر فکر کردم تا بالاخره یادم آمد که "قباد" پدر شوهر شما را از کجا می شناسم!"

خشایار آهی کشید و ادامه داد: "برام مهم نیست شما حرفه ام رو باور کنی یا نه؟ اما به جان مادرت - که خیلی دوستش دارم - من حقیقت رو

میگم و البته اگر خواستی چند نفر دیگه هم هستند که حرفم را تأیید کنند؛ ماجرا برمی گردد به حدود چهارده سال قبل که مثل خیلی از جوانای این منطقه، بعضی وقتها می رفتم آنطرف مرز و کالای قاچاق می آوردم؛ تلویزیون و جاروبرقی و... و هر چیزی که صاحبکار سفارش می داد می آوردم، از جمله دارو و قرص و لوازم پزشکی! یک بار که بارم "سمعک" بود و آن چند کارتن را بردم داخل یک انبار که وسط بیابان بود، موقعی که دستمزد من رو گرفتم و خواستم خداحافظی کنم، یک آقای که صاحب آن انبار بود گفت: "دلت می خواد چند روز واسه من یک کار ساده و سبک انجام بدی و در عوض چند برابر بار آوردن در آمد داشته باشی؟"

من هم بی معطلی گفتم: "از خدا می خوام" او هم مرا برد داخل یک اتاق که چند نفر دیگه نشسته و مشغول کار بودند. کارشون هم این بود که آمپولها و قرصهایی را که تاریخ مصرفشان گذشته و فاسد شده بود، از قوطیها و جعبه هاش در بیارن و "لیبل" های دست ساز روش بزنند و بفروشتند "ناصر خسرو" در تهران تا به مردم فقیر، با قیمت کمتری بفروشند! از دیدن آن صحنه طوری شوکه شدم که آن آقا متوجه شد و با لحنی معنی دار گفت: "البته خیلی ها هستند که مشتاق این در آمد بد بالا و کار سبک هستند، ولی من فقط کسانی رو انتخاب می کنم که دهنشون قرص باشه و..." ولی من نگذاشتم حرفش تمام بشه و نگاهش کردم و گفتم: "من یخچال دویست کیلویی را روی دوشم می گذارم و میارم این طرف مرز و با اینکه می دونم کارم خلافه، اما خودم را هر طور هست توجیه می کنم که دارم از جیب دولت می زنم! ولی این کاری که شما داری می کنی دزدی نیست، این جنایتیه... جنایت در حق یک مشت آدم بیگناه نه آقای محترم، من آدمکش نیستم، خیالت هم راحت باشه که زبانم قرصه، اما نیستم!"

آن مرد هم چند بار تأکید کرد که اگر به کسی حرف بزوم سرم بلا میاره، ولی کار به آنجاها نرسید، چون دوهفته بعد من و دو تا از رفیقام رو موقع عبور از مرز بازداشت کردند و چند ماه هم حبس کشیدیم و بعدش هم قسم خوردیم دیگه کار خلاف انجام ندهم که هنوز هم سر قولم و ایستادم و...

-حالا این داستانی که شما گفتی چه ربطی به شوهر من "افشین" داره؟

این را من پرسیدم. خشایار به دایی نگاه کرد و دایی عبدالله که سر تکان داد، آقا خشایار گفت: "ربطش اینه که اون مدیر انبار - که حالا وضعش توپ شده و شرکت خصوصی واردات زده - اسمش

بقیه در صفحه ۶۵

نماینده دادستان در سومین جلسه محاکمه دکتر نجفی، شهردار اسبق تهران خطاب به قاضی دادگاه سخنان جالبی مطرح کرد:

نجفی زن بی دفاعی را کشته و بعد چندین میلیارد بر اساس شنیده‌های ما پرداخت کرده تارضایت بگیرد. با این مبلغ می‌شد تعداد بسیار زیادی از زندانیان رجایی شهر را که سالهاست در زندان به سر می‌برند و در دهه ۵۰ و ۶۰ زندگی منتظر قصاص هستند آزاد کرد...

البته گفته می‌شود که بخش مهمی از این پول مهریه مقتوله بوده است... در این جلسه بین قاضی و متهم هم سوال و جوابهای جالبی مطرح شد از جمله درباره مهریه همسر دوم نجفی. قاضی متین راسخ از نجفی پرسید: شما ۱۳۶۲ سکه بهار آزادی مهریه میترا کردید در حالی که مهریه دخترتان ۲۰۰ سکه است. چرا این کار را کردید؟

نجفی در پاسخ گفت: میترا به من می‌گفت همسر اول تو خیلی ثروتمند است. لذا اگر ۵۰۰ سکه مهریه من بکنی او بعد از مدتی می‌گوید مهریه را می‌دهم میترا را طلاق بده. به همین خاطر گفت به اندازه سال تولد مهریه کنیم که دیگر همسر اولم نتواند درخواست طلاق بدهد. من از آسیب رسیدن به خانواده‌ام و آبروریزی خیلی نگران بودم چون گفته بود در فضای مجازی آبروریزی راه می‌اندازد... نجفی همچنین در ادامه گفت: در دورانی که میترا صیغه من بود متوجه شدم با همسر سابقش در یک خانه زندگی می‌کند. میترا گفت هیچ رابطه‌ای با او ندارد اما چون پسرش ناراحت می‌شود چنین کاری کرده است بعد از آن به من گفت روابط دیگری هم قبل از ازدواج با من داشته که همه را توبه کرده است...

اصل ۴۴ بد اجرا شد

آیت الله رئیسی، رئیس قوه قضاییه در رابطه با مشکل خصوصی سازی ذیل اصل ۴۴ در کشور و مفاسد پیش آمده گفت: مشکل نه اصل ۴۴ است و نه قانون مصوب مرتبط با آن و نه اصل کار و حرکت، کار همه اینها درست و لازم بود اما مشکل اصلی در اجرا به وجود آمد. کارخانه را به کسی واگذار کردند که اهلیتی نداشت. مهارتی نداشت.

از هر دری سخنی

آورده‌ای نداشت حتی علم و دانش و تجربه مرتبط را هم نداشت. از بانک وام گرفت و کارخانه خرید.

ماسکهای عجیب

سایت مشرق هفته گذشته تصاویری از ماسکهای عجیب در سراسر جهان منتشر کرده که در نوع خود جالب هستند. تصاویری از این ماسکها را می‌بینید.

تبعات پخش زنده یک مداحی

در ایام تعطیلی مساجد و زیارتگاهها، تلویزیون برای آنکه مردم از فیض مناجات و برنامه‌های

شبهای رمضان المبارک بی‌بهره نمانند از مراسم انفرادی مداحی و یا سخنرانی و روضه مداحان و وعظ پخش زنده دارد. یکی از این برنامه‌ها پخش زنده مراسم مداحی حاج محمود کریمی مداح مشهور از حرم رضوی بود که گویا در یکی از شبها روایتی و یا نقل قولی از وی پخش می‌شود که گویا حضرت زهرا (س) به یک فرد لابلایی و قمارباز انذار می‌دهند که مبادا با پسر من قمار کنی... که ناگفته پیداست این روایت نمی‌تواند معتبر و درباره معصوم صادق باشد.

این ماجرا که در شبکه‌های مجازی در سطح وسیعی باز نشر شد عکس‌العملهای قابل توجهی را حتی نزد روحانیون برانگیخت. از جمله حجت الاسلام مسیح مهاجری مدیر و سردبیر روزنامه جمهوری اسلامی در طی مقاله تندی چنین نوشت:

در دوران سلطنت رضا شاه پهلوی، عالم روشن ضمیر و مجاهدی به نام آیت الله شهیدی در تبریز زندگی می‌کرد که به دلیل مخالفت با رضا شاه مورد نفرت او بود، به رئیس شهربانی تبریز دستور داده بود تا بهانه‌ای بیابد و از او انتقام بگیرد. رئیس شهربانی تبریز یک روز در فاصله بین دو نماز یک فرد معتم را به آیت الله سعیدی نشان داد و با صدای بلند طوری که نمازگزاران دیگر بشنوند گفت: حضرت آقا، این هملباس شما دزدی کرده و ما اموال دزدی را از او گرفتیم و چون هملباس شماست به شما تحویلش می‌دهیم تا هر طور

صلاح می‌دانید با او رفتار کنید.

هدف رئیس شهربانی این بود که نزد نمازگزاران آبروی آیت الله را ببرد و به رضاشاه گزارش بدهد دستور شما را اجرا کرده‌ام ولی با هوشمندی و زیرکی آیت الله این توطئه شکست سختی خورد. چرا که ایشان از محراب بیرون آمد و عبا و عمامه و قبای آن فرد معتم را از تن او در آورد و رو به رئیس شهربانی کرد و گفت: این شخص از ماهم چیزهایی دزدیده بود که من از او پس گرفته‌ام و حالا مثل شما شده، هر طور صلاح می‌دانید با او رفتار کنید... مهاجری سپس به آثار و تبعات بی‌توجهی برخی به مراسم مذهبی و کم‌سوادی خطبا و مداحان و رواج خرافه در مدح و مرثیه و خطبه و آثار زیانبار آن اشاره می‌کند و معتقد است گناه آنان که با تصویر نادرست و غلط به دین ضربه می‌زنند غیر قابل گذشت است و در ادامه به ماجرای مزبور اشاره می‌کند و توهین وارد شده را بسیار شدید می‌داند... وزیر ارشاد هم در توجیهی با اشاره به این ماجرا نوشت:

خطیب، مداح، نویسنده، هنرمند و... اشتباه می‌کنند. خطا لازمه زندگی بشری است اما دو چیز ناگوار است: توجیه ناموجه خطا و تبعیض در برخورد با خطا، این دو وجدان عمومی را رنج می‌دهد.

۲ دانش آموخته شریف بین بهترینها

دو دانش آموخته دانشگاه صنعتی شریف بعنوان دو استاد از چهل استاد برتر جوان زیر ۴۰ سال رشته مدیریت در دنیا معرفی شدند.

به گزارش خبرگزاری مهر به نقل از دانشگاه شریف، بر اساس رده بندی سایت (Poets & Quants) دو دانش آموخته دانشگاه صنعتی شریف؛ مریم کوچکی نژاد استاد دانشگاه نورت وسترن و علیرضا احمد سیماب، استاد دانشگاه ای. سی. مونترال در بین چهل استاد برتر جوان زیر ۴۰ سال در دنیا در رشته مدیریت انتخاب شدند. این سایت از معتبرترین سایت‌های آنلاین رشته مدیریت در دنیا است و اخبار مربوط به مدارس عالی مدیریت Business Schools در دنیا و بخصوص رشته MBA را اطلاع رسانی می‌کند. علاوه بر خبررسانی، این وبسایت اقدام به انتشار رده‌بندی‌ها مختلف از جمله رده بندی دانشگاه‌های معتبر رشته مدیریت کرده است.

در چند سال اخیر نیز اقدام به معرفی اساتید جوان برتر رشته مدیریت کرده است. در ماه مارس

محمد جعفر جوادی

(۶۷)

حقوق شهروندی

متأسفانه تفکرات اقتصادی حاکم بر مناسبات و مقررات اقتصادی ما در حال حاضر، صرفاً برگرفته از اندیشه‌های اقتصادی غربی است که هماهنگی‌ای با آموزه‌های اقتصادی اسلام که مقبول و مطبوع مردم و نه تنها مسلمین بلکه نوع انسانهاست ندارد، به کرات این مطلب تذکر داده شد که بهترین و پیشرفته‌ترین و سازگارترین و عادلانه‌ترین دستورات زندگی، راهنمایی صاحب زندگی و خالق حیات یعنی خداوند کریم است. مشروط بر آنکه انحصارطلبی، زیاده‌خواهی، حرص و ولع موجب کانالیزه کردن و سوءاستفاده از آن برای منفعت طلبی افراد و اجتماعات خاص نشود که متأسفانه می‌شود، لاقلاً در کشور اسلامی باید مبتنی بر تعالیم عدالت محور اسلام، هم قوانینی برگرفته از دین و هم اجرای منطبق با دین داشته باشیم تا هم جامعه خودی طعم شیرین عدالت اسلامی را بچشد و هم الگویی برای جامعه غیر خودی در توفیق حکومت اسلامی باشد، بنابراین "پی‌ریزی اقتصادی صحیح و عادلانه بر طبق ضوابط اسلامی که موجب ایجاد رفاه و رفع فقر و برطرف ساختن هر نوع محرومیت در زمینه‌های مختلف می‌شود که بند دوازدهم اصل سوم قانون اساسی آن را وظیفه دولت دانسته است. از مسلمات حقوق شهروندی است که هر شهروندی می‌تواند آن را مطالبه و تعقیب کند. از مهماتی که قانون اساسی جزو وظایف اساسی دولت دانسته و این روزها بسیار با آن مواجه هستیم در بند ۱۳ اصل سوم قانون اساسی آمده است "تأمین خودکفایی در علوم و فنون صنعت و کشاورزی و امور نظامی و مانند اینها". این وظیفه مهم و حیاتی که بر دوش دولتها گذاشته شد از اساسی‌ترین تکالیف دولتها در ادوار گذشته پس از انقلاب بوده است، این نکته هم نقطه ضعف و هم ستون قوت کشور می‌تواند باشد. کشوری که مردمش به تاسی از آموزه‌های دینی که ریشه در خصلت و مرام و منش هزاران ساله اجداد آنها دارد برای کنار زدن قدرتهای ظالم و مستکبر و برای نیل به آزادی و آزادی و خارج شدن از زیر بار ننگ سرکردگی قدرتهای بزرگ انقلاب کرده و بر این عهد، علیرغم تمامی فشارها، سختی‌ها و مشکلات پایدار مانده و نشان داده که شایسته توصیف رسول مکرّم (ص) در اشاره به سوره مبارکه مائده آیه ۵۴ به خود است، شایسته زندگی عزتمندانه و شرافتمندانه است و این امری ممکن است و از مهمترین امکانات آن برنامه‌ریزی برای تحقق همین بند از اصل سوم قانون اساسی، یعنی تلاش و برنامه‌ریزی در جهت خودکفایی در ابعاد مختلف و وارستگی از وابستگی است. ادامه دارد

۵، استانهای بوشهر، خراسان جنوبی، خراسان شمالی، چهارمحال و بختیاری، سمنان، قزوین و یزد ۴، ایلام و البرز ۳ و استانهای قم و کهگیلویه و بویراحمد ۲ نماینده در مجلس دارند. اقلیت‌های دینی دارای ۵ نماینده در مجلس هستند.

تبریز، شهر نمونه بدون گدا

هفته گذشته رئیس‌جمهور در ضمن صحبت‌های مختلف به یک ناهنجاری اجتماعی هم اشاره کرد که بد نیست آن را بخوانیم: ... یک معضل در جامعه ما این است که در سر چهارراه‌ها یک بچه‌ای هست که گدایی می‌کند. حالا دو نفر، سه نفر یا پنج شش نفر یا حالا به صورت باند هستند. رئیس دارند. تشکیلات دارند برای خودشان. اینها کار دولت است که با آن مبارزه کند. باید با این پدیده مقابله کرد. تبریز چنین ادعایی دارد و من هم در تبریز ندیدم. توی خیابانها که می‌رفتم دقت کردم کاملاً حواسم بود اما ندیدم. یکی نظافت این شهر و یکی هم نبودن متکدی. این برای شهر یک افتخار است. در آنجا همچنین شنیده‌ام که معتاد متجاهر نیست و این خیلی مهم است.

گزیده، کوتاه و مختصر

* رئیس مدیریت بحران کشور گفت: در صورت وقوع زلزله هفت ریشتری در تهران، ۲ میلیون نفر مستقیماً تحت تأثیر قرار می‌گیرند و یک فاجعه بین‌المللی روی می‌دهد.

* گلاب آدینه، همسر اول مهدی‌هاشمی و دخترش نورا، هر دو اعلام کردند که گرفتار کرونا شده بودند و دوران قرنطینه سختی را پشت سر گذاشته‌اند و وقتی فهمیدند گرفتار شده‌اند که حس بویایی و چشایی‌شان را همراه با عطسه و سرفه از دست داده بودند. علت ابتلا را نیز رفتن به مرکز خرید بدون ماسک اعلام کردند... حالا اما خوشبختانه هر دو بهبود یافته‌اند.

* رامبد جوان در گفتگویی اعلام کرد که قصد مهاجرت ندارد و رفتن آنها به کانادا و تولد فرزندشان مسأله‌ای عادی و تحت شرایطی بوده که نباید اینهمه دچار حاشیه می‌شد.

* رئیس بیمارستان رازی اهواز شرایط کرونایی در این شهر را حساس توصیف کرد و گفت: اگر در اورژانس صد مراجعه‌کننده داشته باشیم، نصف آنها باید بستری شوند شرایط هیچ خوب نیست گرچه ما آمادگی داریم.

هر سال یک کمیته از افراد متخصص مسئولیت انتخاب لیست چهل نفر نهایی را برعهده دارد. معیار انتخاب بر اساس مهارت‌های تدریس و کیفیت مقالات تحقیقاتی اساتید است. مطابق آمار وب‌سایت برای رقابت سال ۲۰۲۰ بیش از ۲۰۰۰ کاندیدا برای ۱۶۰ استاد رشته مدیریت از سراسر دنیا داشته‌اند که از این میان ۴۰ استاد به عنوان لیست نهایی انتخاب شد.

پمیئو قطعنامه را بخواند

اخیراً مقامات آمریکایی تلاش گسترده تبلیغاتی را کلید زده‌اند که با وجود خروج از برجام، خود را هنوز یکی از طرفهای پرونده برای استمرار تحریم تسلیحاتی ایران که طبق برجام در مهر ماه امسال تمام می‌شود جا بزنند. محمد جواد ظریف وزیر خارجه ایران اخیراً در یک پیام توثیقی نوشت: پمیئو (وزیر خارجه آمریکا) وانمود می‌کند که قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت مستقل از برجام است. وی باید قطعنامه را مطالعه کند. برجام بخشی از قطعنامه است. به همین دلیل است که ۱۰۴ صفحه شده و به همین دلیل است که آن را مطالعه نکرده است. قطعنامه ۲۲۳۱ برای خنگ‌ها:

۱- قطعنامه ۲۲۳۱ بدون برجام وجود نمی‌داشت
۲- ایالات متحده قطعنامه ۲۲۳۱ را نقض کرده و مانع تبعیت دیگران از آن شده است
۳- ایالات متحده هیچ اهلیتی درباره آن ندارد.

هر استان، چند نماینده در مجلس دارد؟

۲۹۰ نماینده مجلس شورای اسلامی از کدام استانها هستند؟

بد نیست بدانید استان تهران با ۳۵ نماینده بیشترین سهم را در مجلس دارد. البته نمایندگان رودهن، دماوند، پردیس، ورامین، شهریار، رباط کریم که همگی شهرهای استان تهران هستند هم جزیی از این ۳۵ سهمیه به حساب می‌آیند. در کل، تهران، ری و شمیرانات ۳۰ نماینده در مجلس دارد. بعد از استان تهران، استان اصفهان و استان آذربایجان شرقی با ۱۹ کرسی در رتبه‌های بعد و استانهای خراسان رضوی، فارس و خوزستان هر کدام ۱۸ نماینده، در ردیف بعدی قرار دارند. گیلان ۱۳، آذربایجان غربی و مازندران هر کدام ۱۲ کرسی در پارلمان دارند. کرسیهای استان کرمان ده و استانهای همدان و لرستان ۹ نماینده است. استانهای کرمانشاه و سیستان و بلوچستان ۸، گلستان، اردبیل و مرکزی ۷، کردستان ۶، زنجان

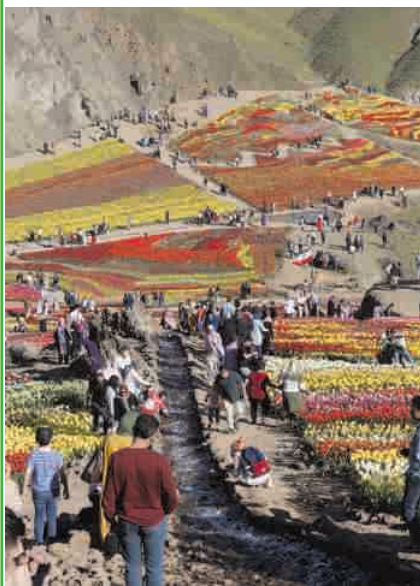
روحتان را میهمان آرامش کنید

روستای کندر شما را به تماشای جشنی از لاله‌های رنگارنگ فرا می‌خواند. برای دیدن این دشت رویایی باید به استان البرز و شهر کرج سفر کنید. جایی در نزدیکی تهران، مهمانی باشکوهی در دل طبیعت بر پا شده که همه‌ی شما به آن دعوت هستید. آدرس این مهمانی را در استان البرز و در حوالی شهر کرج باید جست‌وجو کنید. جایی خوش آب‌وهوا به نام کندر. روستایی جای گرفته در میان کوه‌های بلند و سر به فلک کشیده‌ی البرز.

دشت لاله‌های کندر که امسال برای اولین بار چهره‌ی رویایی خود را در دامان طبیعت زیبا و بهاری منطقه گسترانده است، در روستای کندر در بخش آسارا، از توابع استان البرز قرار دارد. این روستا در ۲۲ کیلومتری شمال شرق شهر کرج و در هفت کیلومتری جاده‌ی کرج-چالوس واقع است.

وقتی به کندر برسید، دشت لاله‌ها را در غرب روستا، در جایی که دشت، حریر رنگارنگ خود را بر دامان کوه پهن کرده است، می‌یابید. اگر برایتان سوال است که کی و چرا این دشت شکل گرفته است، بهتر است بدانید که داستان دشت لاله از همکاری مردمان روستا و علاقه‌مندان به گل و گیاه آغاز می‌شود که تصمیم می‌گیرند با کاشت فرشی از لاله‌ها، زیبایی روستای خود را دو چندان کنند. البته ناگفته نماند که در گذشته، مردمان این منطقه به کاشت لاله می‌پرداختند. طراح این باغ فردی به نام "پهلوانی" است که با جان و دل و عشق به طبیعت، این دشت را طراحی کرده است و با کمک سرمایه خصوصی فردی به نام "مصطفی"

و گروهی به نام "گل الف" آن را به ثمر نشانده‌اند. در کنار برپایی جشنواره‌ی لاله‌ها، از اهداف دیگر این مجموعه؛ تکثیر پیاز انواع لاله، ترویج آن برای جلوگیری از واردات، صادرات لاله و کشت گیاهان دارویی بومی کوه‌های کندر است. در این دشت که بر دامنه‌ی کوهی مشرف بر روستا جا خوش کرده و از دور چشم‌نوازی می‌کند، برای اولین بار دو میلیون و ۱۰۰ هزار پیاز لاله آلیوم و سنبل در ۳۰ نوع واریته لاله در مساحتی حدود سه و نیم هکتار در عرصه‌ی طبیعی کشت شده‌اند. ۲۰ هزار متر مربع از این عرصه به صورت فشرده و ۱۵ هزار متر مربع به صورت پراکنده در سه نوع پیاز پیش‌رس، میان‌رس و دیررس کشت شده است. بد نیست بدانید که قدمت برپایی جشنواره‌ی

دارد؛ یکی از آن‌ها "بالا محل" نام دارد که در گذشته فقط خانم‌ها می‌توانستند از آن آب بردارند. و اگر آقایانی قصد برداشت آب را می‌داشت باید حتماً خانمی را با خود سرچشمه می‌برد.

✽ منطقه چهل بی بی

منطقه چهل بی بی یا چهل دختر از دیگر دیدنیهای کندر است مردم قدیم کندر بر این باور بودند که دخترهای دم بختی که می‌خواستند بختشان باز شود، به این مکان می‌آمدند و نذر و نیاز می‌کردند. می‌گویند که در این محل ۴۰ دختر ناپدید شده‌اند. روبه‌روی همین چهل دختر نیز زاغه‌ای قدیمی وجود دارد.

✽ امام‌زاده عبدالله :

در این امام‌زاده سنگ قبرهای تاریخی و دارای نقش‌های حک شده در ارتباط با شغل متوفی، جنسیت و... دیده می‌شود.

✽ سد کندر

ارتفاعات پهنسار و قله لیز، و قبرستان تاریخی روستا نیز از دیگر دیدنی‌های کندر است.

آشنا شوید.

✽ آبشار کندر :

یکی از دیدنی‌های زیبای روستای کندر، آبشار آن است که نام خود را از همین روستا گرفته است. دسترسی به آبشار با راه‌پیمایی از جاده امکان‌پذیر است. همچنین با طی مسیری کوتاه می‌توانید به

بالادست آبشار نیز بروید.

✽ چشمه‌ها :

در این روستا چشمه‌های آب متعددی وجود

دارد؛ یکی از آنها "بالا محل" نام دارد که در گذشته فقط خانم‌ها می‌توانستند از آن آب بردارند. و اگر آقایانی قصد برداشت آب را می‌داشت باید حتماً خانمی را با خود سرچشمه می‌برد.

کندر، روستایی در حوالی پایتخت است که در میان ارتفاعات البرز جنوبی محصور است. این روستای خوش آب‌وهوا با داشتن طبیعت سرسبز،

گلستان‌های طبیعی، چشمه‌ها و آبشار، از مقاصد گردشگران و مسافران است و یکی از بهترین تفرجگاه‌های نزدیک تهران برای یک گردش یک روزه به شمار می‌رود. روستای کندر در گذشته با نام‌های "کهنه در" و "کهن دور" شناخته می‌شد. قدمت این روستا به دوران صفویه و قاجار می‌رسد و دارای جاذبه‌های طبیعی و تاریخی نیز هست. کندر همچنین یک مجموعه گردشگری و بوم‌گردی دارد که در سفر به این منطقه

می‌توانید شب را در اقامتگاه بوم‌گردی با سبک معماری سنتی و در کلبه‌های خشتی و کاه‌گلی سپری کنید و با آداب و رسوم مردمان محلی

ارزش‌های جدید می‌ترسم

این سوالات پاسخ دهید که در حوزه شغل و حرفه چه چیزهایی برایتان مهم است و سوال دوم اینکه هدف و مقصود شما در شغل و حرفه شما چیست؟

سوال بعد این است که برای رسیدن به ارزش‌ها و اهدافتان چه اقداماتی تا بحال انجام داده‌اید؟

سوال شفاف‌تر این است که اگر همه امکانات لازم را داشته باشید چیزی که بیشتر از همه دلتان می‌خواهد انجام دهید چیست؟ و چه زمانی احساس می‌کنید که خود واقعی‌تان را نشان داده‌اید؟ و در قلمرو چه شغل و حرفه‌ای احساس می‌کنید که زندگی مطلوب خود را خواهید داشت؟

پس بهترین شغل آن است که هر سه ویژگی را باهم داشته باشد: **توانمندی، لذت، معنا** یعنی با توانمندیتان همخوانی داشته باشد - از انجام آن لذت ببرید و از انجام آن یک ارزش و معنایی در زندگی خود بیابید

پس نهایتاً بهترین کار برای پیدا کردن شغل این است که جدولی تهیه کنید شامل ۴ ستون که در ستون اول توانمندی‌های ذاتی و اکتسابی خود را لیست کنید. در ستون دوم هر کاری که از آن لذت می‌برید. در ستون سوم هر کاری که برای شما ارزشمند و معنادار است و در ستون چهارم شغل‌هایی که در ستون‌های قبلی مشترک بوده را به ترتیب اولویت بندی بنویسید

مثلاً در ستون اول شما شوخ طبع و شاد و سرزنده هستید. و در روابط اجتماعی بسیار توانمندید. در ستون دوم اینکه شما از رفتار با کودکان لذت می‌برید ولی مثلاً از کارمندی لذت نمی‌برید. در ستون سوم مهربانی و کمک کردن به دیگران برای شما با ارزش و معنادار است. در ستون چهارم کار در مدارس ابتدایی، مهد کودک، مراکز خیریه کودکان و... می‌نویسید و در ستون آخر مشاغل ستون سوم را اولویت بندی می‌کنید. امیدوارم بتوانید شغل مورد نظر خودتان را پیدا کرده و شغل‌تان تبدیل به حرفه و پیشه شما شود. موفق باشید

گام سوم اینکه یک نقشه راه درست برای رسیدن به خواسته خود طرح ریزی کنید و گام چهارم اینکه پس از طراحی راه، یک برنامه‌ریزی برای حرکت در مسیر تعیین شده داشته باشید و در گام آخر اینکه برنامه را شروع کرده و یک تعهد برای انجام آن داشته باشید.

حرکت را آغاز کنید

در انتخاب شغل پاسخ به این سوال مهم است که من در این شغل چگونه انسانی خواهم شد نه اینکه چه چیز به دست خواهم آورد.

در نهایت هم پاداش نهایی تلاش‌های ما، آن کسی است که می‌شویم نه آن چیزی که بدست می‌آوریم. مردم هم کار خود را به یکی از اشکال شغل و حرفه و پیشه تجربه می‌کنند:

شغل: کاری است که فقط دستمزد مهم است و نه رضایتمندی از آن

حرفه: هر آن چیزی است که افراد انجام می‌دهند و با آن اعتبار اجتماعی کسب می‌کنند و **پیشه:** همان رسالتی است که ما در انجام کار احساس می‌کنیم که مبتنی بر رضایتمندی است تا درآمد یا اعتبار

اما شغل مطلوب ما با ۳ مولفه مشخص می‌شود: ارزش‌های شخصی ما - توانمندی‌های خاص ما - و لذت و رضایتمندی ما

ارزش‌های شخصی ما یعنی چه:

نخستین گام مشخص کردن ارزش‌های ماست. مهربانی، صداقت، اعتماد، وفاداری، صبر و... ارزش هستند. ارزش یعنی چه چیزی در زندگی ما مهمترین نقش را ایفا می‌کند که حاضرید همه چیز را برایش بدهید و یا همه کاری برایش انجام دهید؟ ارزش‌ها مثل قطب نمای ما هستند و مسیر حرکت ما را نشان می‌دهند در حالیکه هدف کاملاً مشخص است پس ما با قطب نمای ارزش‌هایمان به سمت هدف حرکت می‌کنیم و هر آنچه که پایان ناپذیر است ارزش است و هر آنچه که به پایان می‌رسد هدف محسوب می‌شود اما باید به

خانم سیمایرلو پزشک عمومی و روانشناس بالینی، تخصص در فرزندپروری، خانواده، ازدواج و واقعیت درمانی مشاوره تلفنی شنبه‌ها از ساعت ۱۱ تا ۱۳

روانشناس

سوال: با سلام من می‌خواهم وارد شغلی شوم اما نمی‌دانم دقیقاً چه شغلی را انتخاب کنم چون تا به حال چندین شغل عوض کرده‌ام و می‌ترسم شغل جدیدی انتخاب کنم. لطفاً مرا راهنمایی کنید چطور بتوانم شغلی را انتخاب کنم که دوباره آن را رها نکنم؟

مهری - الف - کاشان
پاسخ: با سلام خدمت شما دوست عزیز. در خصوص شغلی که افراد جامعه دارند ابتدا باید ببینیم ما به عنوان یک انسان به دنبال چه هستیم. در واقع ما انسانها دو نوع هویت داریم بعضی افراد هویتشان را "داشته" هایشان تعیین می‌کند که "هویت داشتن" است و بعضی افراد هویتشان را بودنشان معلوم می‌کند که "هویت بودن" است سوال اساسی این است ما چرا کار می‌کنیم؟ و با کار کردن به دنبال کسب کدام هویت هستیم هویت داشتن یا بودن؟ بطور کلی ما با شغل و حرفه خود دو هدف را دنبال می‌کنیم:

اول بقا و زنده ماندن و دوم رضایت از زندگی و بهترین اتفاق ممکن این است که به ما حقوق و دستمزد بدهند برای کاری که عاشقانه دوستش داریم پس شما در هر شغل و حرفه‌ای که هستید باید این سوالات را از خود بپرسید: آیا من در کار خود خشنود و راضی هستم؟ و چگونه می‌توانم خشنودتر باشم؟ آیا می‌توانم کارم را رها کنم و کار معنادار یا لذت‌بخش‌تری پیدا کنم؟ اگر نمی‌توانم شغلم را رها کنم یا نمی‌خواهم کارم را ترک کنم برای آنکه شغل کنونی‌ام را لذت‌بخش‌تر کنم چه کاری می‌توانم انجام دهم. برای اینکه شغل آرامانی خود را پیدا کنید پنج گام نیاز دارید:

گام اول اینکه بدانید دقیقاً چه می‌خواهید؟ گام دوم اینکه شناخت کاملی از توانمندی‌ها، ارزش‌های زندگی و اهداف خود پیدا کنیم

آقای دکتر بیژن عمویان مشاوره پزشکی، ترک اعتیاد مشاوره تلفنی: دوشنبه‌ها از ساعت ۱۳ تا ۱۴:۳۰

پس‌سوزنی

شماره مشاوره تلفنی: ۲۹۹۹۳۲۳۸

مشاوره حضوری با تعیین وقت قبلی

آقای سعید مجیدی نژاد وکیل پایه یک دادگستری و کارشناس ارشد حقوق خصوصی مشاوره تلفنی چهارشنبه‌ها از ساعت ۱۴/۳۰ تا ۱۶

خانواده

آقای سید محمد حسینی کارشناس ارشد مشاوره، تخصصی فرزندپروری، خانواده، اضطراب و ترس، وسواس و افسردگی مشاوره کتبی و حضوری

خانواده

خانم الهام سادات طباطبایی وکیل پایه یک دادگستری کارشناس ارشد حقوق خصوصی مشاوره تلفنی چهارشنبه‌های اول هر ماه از ساعت ۱۳ تا ۱۴

خانواده

آقای اکبر خوبگردار وکیل دادگستری مشاوره تلفنی شنبه‌ها از ساعت ۱۵ تا ۱۶

خانواده

یادها و خاطره‌ها

ثبت تصاویری می‌تواند با خاطره‌های خوش همراه باشد به خصوص اگر بتوانیم در تصاویرمان بزرگترها را هم داشته باشیم. بنابراین شما هم می‌توانید با ارسال عکسهای خود در این صفحه حضوری فعال داشته باشید.

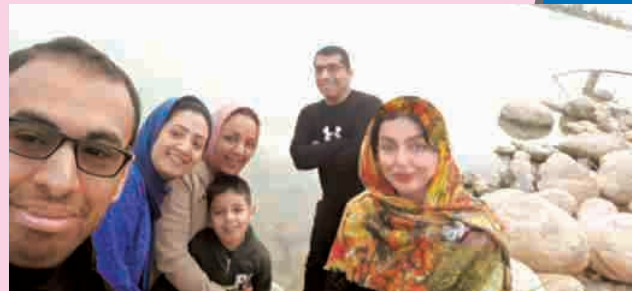
ایستاده از راست: سید محمد موسوی مقدم - حاج آقا فاطمی نیا - ناصر پوریوسف
نشسته از راست: امین عسگری پور - صادق نبیسی - سید محمد محبوب
مرکز آموزشی شهید درویشی ناجا - آذربایجان غربی ۱۳۸۳/۱۱/۴

از سمت راست: ابراهیم بحرانی، قاسم مطوری، حسین دریس، محمد کوره سفید، مهدی بحرانی و امین اخوان پور - آبادان

همکارانمان در کارواشی که تازه راه انداخته ایم
از سمت راست: علی خزاعل، علیرضا عبودی، محمدضاربیع، مهدی سلامات،
باقر عصفوری، امیرنیکروش و سجاد عمری زاده

این عکس خانوادگی من است از سمت راست: لیلا جاسمی زاده و رضا حمیدی
و بچه طاها پور فرحی و فاطمه خلفی و زینب خلفی و عماد حمیدی در تاریخ
۱۳۹۸/۱۱/۵ شهرستان خرمشهر روستای بدریه.

این عکس را به مناسبت افتتاحیه سوپرمارکتمان در احمدآباد گرفتیم
از سمت راست: دانیال مالکی و هادی بودهنی و میلاد مالکی

طبیعت بهاری روستای کوشه - حسن چراغیان و خانواده - مزرعه عدس

از سمت چپ: میلاد صالحیان، احمد خلف نژاد معرف، استاد مهران کریمی
وردنجانی و عباس شریفی اصل. بچه های تیم دومیدانی شهرستان آبادان

رزمی کاران نینجا توشین دو آبادان - از سمت راست - حسین دریس، دانیال
مهدیپور، محمدامین شریفی، دانیال اسفندیاری، رسول علیزاده، محمدامین
بجاری، محمدمنصوری، سنسی حسین نصاری، محمدمکیان.

سوغات

هیچ آدمیزادی از زیر بوته در نیامده و هر کسی به فراخور خودش! صاحب خویشاوندانی است که گاهی سال به سال هم، نه او سراغشان را می گیرد نه آن ها به یادش می افتند و اگر گاهی عروسی یا عزایی پیش نیاید که ضمن آن مجبور به دیدن همدیگر باشند، ممکن است دیدارشان به قیامت بیفتد.

با این توضیحات، لازم به گفتن نیست که من هم اقوام سببی و نسبی متعددی دارم که بسیاری از آن ها را فقط اسمشان را شنیده ام و تا به این سن رسیده ام، آنان را ندیده ام، اما به جرات می توانم بگویم عمه بچه ها، که به تعبیری همشیره خودم باشد، بین تمام فامیل یک چیز دیگر است. او با وجودی که همشهری ما نیست، یعنی بعد از ازدواج در شهر دیگری زندگی می کند، اگر روزی یک بار به وسیله تلفن از احوالات جمیع فامیل خبر نمی گرفت، روزش شب نمی شد و علاوه بر این، تا وقتی شوهرش در قید حیات بود، لااقل سالی دو بار با چند تا چمدان پر از سوغاتی، به شهر ما سفر می کرد و هر دفعه، چند روزی در خانه مان می ماند و چون زن دوست داشتنی و مهربانی است، همان قدر که از آمدنش ذوق زده می شدیم، از رفتنش ماتم می گرفتیم و تا حدود یک ماه بعد از رفتنش، اولادم از او حرف می زدند و خاطرات شیرینی را که از مدت اقامتش در خانه مان داشتند، مرور می کردند، اما از وقتی شوهرش به رحمت خدا رفت، به قدری دل مرده و افسرده شد که نه فقط برنامه سفرش به شهر ما را تعطیل کرد و بر خلاف سابق که دست کم هفته ای چند بار به من یا والده بچه ها تلفن می کرد، تلفن زدن هایش هم کم شد و یک وقت می دیدی دو سه ماه آمده و رفته و از او خبری نشده است.

البته، تحمل وضع جدید، آسان نبود. بچه ها مرتب از او یاد می کردند و بهانه اش را می گرفتند و بر خلاف خیلی از عروس ها که چشم دیدن خواهر شوهر را ندارند و علاقمندند سر به نشان نباشد، والده بچه ها تنها زنی است که وانمود می کند

با خواهر شوهرش مشکلی ندارد و حتی گاهی خودش را برای دیدن او بی تاب نشان می داد! و بالاخره هم یک شب گفت:

- دلم برای خواهرت یک ذره شده!
- برای خودش، یا برای سوغاتی هایی که هر دفعه برایت می آورد؟

عیال، انگار از شنیدن حرفم خوشش نیامد. چون بعد از سال ها فیلم بازی کردن، ذات خودش را بروز داد و موضع گرفت که:

- مگر من سوغاتی ندیده هستم؟ در ثانی، خواهرت شاهکار نمی کرد که مختصری خرت و پرت به عنوان سوغاتی می آورد. چون هر دفعه با یک چمدان می آمد و با دو تا چمدان بر می گشت. شنیدن جواب عیال، حالم را بد جوری گرفت و از شوخی ریکی! که کرده بودم، پشیمان شدم و چون حسایی توی ذوقم خورده و نطقم کور شده بود، چیزی نگفتم. اما عیال کوتاه نیامد:

- شک ندارم برای خواهرت مشکلی پیش آمده که منزوی شده و مثل سابق علاقمند به دیدن ما نیست.

- یعنی فکر می کنی از جانب ما کوتاهی یا قصوری دیده و ...

- از تو خبر ندارم، اما خدا را شکر، من در حق او قصوری نکرده ام و بعید می دانم علت ترک رابطه اش من باشم.

بعد، آب دهانش را قورت داد و با لحن فیلسوفانه ای افزود:

- به احتمال قوی، مشکلات دیگری دارد و وظیفه خویشاوندی حکم می کند از آن سر در بیاوریم و حالا که خواهرت میل به سفر ندارد، بد نیست ما سری به او بزنیم.

دیدم بد پیشنهادی نیست، هم در جریان

احوالات خواهرم قرار می گیریم، هم خودمان بعد از هر گز، استخوانی سبک می کنیم. به همین جهت، با خواهرم تماس گرفتم و موضوع را تلفنی به وی اطلاع دادم. او هم از قضیه استقبال کرد و پس از مدتی عذرخواهی از قصور خودش، گفت:

- کار خوبی می کنید. چون از وقتی شوهرم مرده، دست و دلم به هیچ کاری نمی رود و باز، خدا چارلی را حفظ کند که تا حدودی تنهایی هایم را پر کرده و نمی گذارد زیاد توی عالم فکر و خیال غرق شوم! و گر نه، بعد از فوت آن خدایاמרز، هیچ بعید نبود دق کنم و بی خواهر بشوی!

- چارلی؟

این اسم، بی اختیار بر زبانم آمد، اما رویم نشد بیرسم چارلی دیگر کیست؟ ولی هزار جور سؤال در ذهنم به وجود آمد که برای هیچ کدامش جوابی پیدا نکردم و وقتی موضوع را به مادر بچه ها گفتم، نه گذاشت، نه برداشت و بدون هیچ رودربایستی و ملاحظه ای گفت: این که فکر کردن ندارد. چارلی اسم شوهر اوست.

- منطقی به نظر نمی رسد که عمه خانم، در این سن و سال، آن هم بدون کسب اجازه از بابا شوهر کرده باشد، آن هم با یک خارجی!

این را دختر بزرگم گفت و مادرش بلافاصله جواب داد:

- از بشر دم بریده، هیچ حرکتی بعید نیست! در ثانی، مطمئن باش چارلی اسم واقعی شوهرش نیست. حتماً یک اسم ضایع دارد و عمه ات این اسم را روی او گذاشته تا مثلاً کلاس داشته باشد. دیدم اگر میدان را از دستش نگیرم، ممکن است نسبت های ناروای دیگری هم به خواهرم بدهد! به این جهت، در جواب همسرم گفتم:

- فرض کنیم که به قول تو، هیچ چیز بعید

نیست، ولی معمولاً این جور قرتی بازی‌ها مختص جوان‌هاست، نه آدمی در سن و سال خواهرم!

از کجا معلوم که شوهر جدید خواهرت جوان نباشد؟ میدانی که این روزها چون ازدواج سخت شده و بالا رفتن توقع خانواده‌های دختردار، گران شدن هزینه مسکن و... هیچ جوانی قادر به ازدواج با دختر دلخواهش نیست، بعضی جوان‌ها ترجیح می‌دهند با زن مسنی که هم توقعاتش کمتر است، هم خانه و زندگی دارد و احتمالاً دارای مستمری یا حقوق بازنشستگی هم هست، ازدواج کنند.

نمی‌دانم چه عرض کنم؟ باید رفت و دید چارلی چه جور جانوری است!

البته، باید سوغاتی هم برایش ببریم.

درست نفهمیدم متعلقه با گفتن آن جمله قصد طعنه زدن داشت، یا واقعاً معتقد بود که باید برای آقای چارلی سوغات بخریم، اما چون خودم آدمی مبادی آداب هستم و از طرف دیگر خواهرم همیشه با انبوهی سوغات به دیدنمان آمده بود، حق را به عیال دادم و گفتم:

آره. دست خالی که نمی‌شود به دیدن مردم رفت. آن هم آدمی که تا حالا همدیگر را ندیده‌ایم و لابد خواهرم کلی درباره شخصیت ما برایش حرف زده و نزد او قمیز در کرده!!

از روز بعد، به موازات تلاش برای تهیه بلیت، از کنار ویترین هیچ مغازه‌یی بی‌تأمل نمی‌گذشتم و با دقت اشیاء داخل آنها برانداز می‌کردم تا شاید چیز مناسبی به عنوان هدیه پیدا کنم و بالاخره هم یک پیراهن مردانه شیک و اعلا نظرم را جلب کرد و آن را سوغاتی مناسبی تشخیص دادم و در عین حال فکر کردم آن هدیه بسیار کوچک است و یک شیشه ادوکلن خارجی، یک فندک، یک جاسوئیچی، دو تا خودکار و خودنویس که در یک جعبه زیبا قرار داشت و... هم خریدم و وقتی آنها را به خانه بردم، مادر بچه‌ها، نگاهی از نوع نگه کردن عاقل اندر سفیه، به قد و بالایم انداخت و گفت:

اگر خدا تو را خلق نکرده بود، کسبه بنجل‌هایشان را به چه کسی قالب می‌کردند؟

مرد حسابی استفاده از این ادوکلن حداقل یک دهه پیش مد بود! فندک بنزینی هم برای لای جرز خوب است، چون سال‌هاست انواع فندک‌های لیزری!! و الکترونیکی به بازار آمده و دیگر کسی برای این نوع فندک‌ها تره هم خرد نمی‌کند! در ثانی، نکند راستی راستی باورث شده که شوهر عمه خانم یک جوان بیست و چند ساله است؟! خودت گفتی که ممکن است شوهر خواهرم جوان باشد.

آره گفتم. اما این احتمال هم هست که همسن خودش باشد!

یعنی... هدایایی که خریده‌ام برای فردی پا

مجبورم کرد اتومبیلی را که عصای دستم بود و به وسیله مسافر کشی با آن خرج خانه را تأمین می‌کردم، زیر قیمت بازار بفروشم... مصلحت حکم می‌کند آدم عاقل روی حرف زوجه‌اش حرف نزند

به سن مناسب نیست؟

معلوم است که نیست. اگر چه با خواهرت رودربایستی نداریم، اما شوهرش را هنوز ندیده‌ایم و صحیح نیست با سوغات بردن این آت و آشغال‌ها، خودمان را نزد او سبک کنیم. هدیه نبردن، بهتر از این است که هدیه آدم نامناسب باشد!!

پس، چه خاکی بر سرمان بریزیم؟

بد نیست مقداری سوغات هم برای یک آدم مسن بخری. اگر شوهر خواهرت جوان بود، هدایای نوع اول را به او بده، اگر دیدی پا به سن است، هدایای نوع دوم را بده.

به این ترتیب که بیچاره می‌شویم. باید دار و ندارمان را صرف هدیه خریدن بکنیم؟

گدایازی را کنار بگذار. بعد از عمری قرار است به یک سفر برویم. حداقل کاری کن که طی مدت اقامت در خانه خواهرت احساس خفت و سرشکستگی نکنیم!

در دسر تان ندهم، کلی از وقت خودم و عیال، و مبلغ متناهی از پولی که با زجر و زحمت زیاد برای روز مبادا پس‌انداز کرده بودیم، صرف خرید هدیه شد و بالاخره در تاریخی که توی بلیت قید شده بود، با سوغاتی‌هایی که خریده بودیم، پا در راه سفر گذاشتیم و طی مسیر هم، با دقت کامل و در نظر گرفتن تمام جوانب، هماهنگی‌های لازم را در باره چگونگی برخورد با چارلی به عمل آوردیم...

وقتی به مقصد رسیدیم و خودمان را به خانه عمه خانم رساندیم، خوشبختانه در خانه تنها بود و همین امر تا حدودی باعث قوت قلبمان شد و فرصتی به وجود آورد تا برای برخورد با آقاچارلی آماده‌تر شویم.

از حدود ظهر، تا غروب، عمه خانم از همه چیز و همه کس حرف زد، اما هیچ صحبتی از چارلی به میان نیاورد. طبیعی هم بود که نباید چیزی می‌گفت. ما ایرانی‌ها، هر عیب و ایرادی داشته باشیم، این حسن را داریم که تا حد زیادی ماخوذ به حیا هستیم و وقتی در سن پیری، آن هم خودسرانه و بدون اجازه برادر بزرگترمان، ازدواج کرده باشیم، صحیح نیست این کار را به چشم یک شاهکار ببینیم و درباره‌اش با آب و تاب سخنرانی کنیم!! ولی مگر اشتیاق آشنایی با آقاچارلی و کسب اطلاعات درباره خصوصیات او گریبانمان را رها می‌کرد؟ نگاه پرسشگری به عیال انداختم و او که کمتر از من کنجکاوی نداشت، با ایما و اشاره ملتقم ساخت که آقاچارلی مثل تمام مردها کسب

و کاری دارد و دنبال پول در آوردن رفته و وقت صرف شام از راه می‌رسد و به کنجکاوی‌هایمان پایان می‌دهد. ولی وقتی سفره شام هم پهن شد و خبری از چارلی نرسید، عیال دیگر نتوانست طاقت بیاورد و با کنجکاوی پرسید: پس چارلی کو؟

عمه خانم، مثل کسی که ناگافل نمک روی زخمش پاشیده باشند، چهره‌اش در هم رفت، بغض کرد و در حالی که به زحمت می‌کوشید جلوی جاری شدن اشکش را بگیرد، گفت: خدا لعنتش کند. خوب حق زحمت‌ام را کف دستم گذاشت!

نتوانست خودش را کنترل کند. بغضش ترکید و در میان حق‌گریه ادامه داد: نمک به حرام خاک بر سر، دقایقی قبل از آمدن شما، رفت!

من و عیال، نگاهی متعجب به همدیگر انداختیم و یقین کردیم صبح آن روز، به دلیلی میانه عمه خانم و آقاچارلی شکر آب شده و نامبرده، برای آن که حسابی از همسرش انتقام بگیرد، به حالت قهر از خانه بیرون رفته تا او نزد کس و کارش کتف شود و... عمه خانم، بدون آن که بداند در دل ما چه می‌گذرد، دنباله حرفش را گرفت:

بعد از آن خدا بیامرز اگر چارلی به دادم نمی‌رسید، زبانم لال!! دق مرگ می‌شدم.

بعد، اشک‌هایش را پاک کرد و ادامه داد:

چارلی باعث شد مصیبت مرگ شوهرم را از یاد ببرم. او به قدری مرا شیفته خودش کرده بود، که نه فقط به خاطرش هیچ وقت از خانه بیرون نمی‌رفتم، بلکه تمام مدتی هم که در خانه بودم، لحظه‌یی از کنارش تکان نمی‌خوردم. دایم، مثل آدم‌های افسون شده، توی چشمانش زل می‌زدم و هر وقت چیزی می‌گفت، قربان صدقه صدایش می‌رفتم. تا این که امروز صبح... در قفس را باز کردم تا برایش آب و دانه بگذارم، لگد به بخت خودش زد و فرار کرد!! شما نمی‌دانید چه طوطی قشنگی بود. رنگ پرهاش آدم را به یاد جنگل‌های شمال می‌انداخت و صدایش برایم حکم سمفونی‌های باخ و موتزارت را داشت!! شوهر مر حومم، روزهای آخر عمرش، وقتی قرار شد در بیمارستان بستری شود، آن را برایم خرید تا در غیابش احساس دلتنگی نکنم.

عمه خانم، که با حرارت حرف می‌زد، مثل آدمی که یک دفعه چیزی یادش آمده باشد، به سفره اشاره کرد: چرا نمی‌فرمایید؟ غذا دارد سرد می‌شود!!

من و عیال، یک نظر به قفس خالی طوطی در گوشه هال و یک نظر به چمدان سوغاتی‌هایمان انداختیم و یک دفعه، ناخواسته صدای قهقهه‌مان بلند شد و عمه خانم که هنوز بغض داشت، دوباره اشکش سرازیر شد:

بخند داداش! تو هم به من بخند. لابد الان ته دلت می‌گویی عجب خواهر خل و چلی دارم!

وقتی اسب زندگی ام را زین کردم

به دیگران. برای همین از همان سن کم سعی می کردم خواهر کوچکم را زیر پر و بال خودم بگیرم و راه های ساده ای برای پول در آوردن پیدا می کردم. به همین علت شخصیت محکم و مستقلی شده بودم. حدود بیست سالم بود که سر خیابانمان یک کلاس حسابداری باز شده بود. من اولین دختری بودم که رفتم آنجا و ثبت نام کردم. صاحب موسسه مانده بود معطل که مرا بپذیرد یا نه. آن سال ها حسابداری بیشتر یک کار مردانه به نظر می آمد. اما من خیلی اصرار کردم و وقتی با اشتیاق من مواجه شد قبول کرد که مرا در کلاس هایش بپذیرد. به ماه نکشید که دختر خودش را هم آورد در موسسه تا او هم حسابداری یاد بگیرد و بعد از شش ماه در یک شرکت واردات لوازم برقی به عنوان حسابدار استخدام شدم. کار کردن من برای پدرم خیلی درناک بود ولی من به هر زبانی که می شد برایش توضیح می دادم که چقدر احساس خوشبختی می کنم. با اولین حقوقم برای مادرم جارو برقی خریدم. چند ماه بعد ماشین لباسشویی خریدم و کم کم دستی به سر و روی آن خانه محقر کشیدم. به خودم که آدم دیدم عصای دست پدرم شده ام. یک جورهایی جای پسر نداشته اش را پر کرده بودم. ۲۶ سالم بود که بالاخره ازدواج کردم. آن موقع ها این سن برای ازدواج دخترها خیلی دیر بود ولی من به یک زن کامل تبدیل شده بودم. از نظر مالی مستقل بودم. از نظر شخصیتی بسیار قوی و محکم بودم و هیچ مشکلی تن مرا نمی لرزاند. چهار سال بعد از ازدواجمان شوهرم به جنگ رفت و شهید شد. من ماندم و دو بچه یتیم. اما توان کنترل امورات زندگی را به خوبی داشتم. مادر و پدر پیرم را هم باید نگهداری می کردم. از عهده همه اینها بر آمدم. بچه ها را به سرانجام رساندم. و حالا کمک حال نوه ها و بقیه خانواده هستم. همه این قابلیت ها را مدیون زهرا خانمی هستم که شب ها برایم ذکر مصیبت می کرد و داستان زن هایی را می گفت که بخت بلندی نداشتند و مردی با اسب سفید به سراغشان نیامده بود. من اسب سفید زندگی ام را خودم زین کردم و آرزوهایم را خودم بر آورده کردم.

تأمین می کرد.

زن کدبانو و مهربانی بود. بافتنی و قلاب بافی را از او یاد گرفتم و دستور پخت فسنجانش حرف نداشت. مادر اصرار داشت که از دخترهایش زنائی کدبانو و هنرمند بسازد. همه همتش را جمع کرده بود که از ما دخترانی بسازد که بتوانیم خواستگارهای خوبی داشته باشیم. خواهر بزرگم را در شانزده سالگی شوهر دادند. خواهر دوم معلم شد و با یک درجه دار ارتش ازدواج کرد و سال ها از تهران دور شد. من اما با آنها فرق داشتم. از بچگی دلم می خواست جای خالی پسر نداشته خانواده ام را پر کنم. دست به آچار می شدم و هر وسیله ای که خراب می شد سعی می کردم درستش کنم. لباس های پسرانه می پوشیدم و زیر بار آموزش های مادر نمی رفتم. مادرم هم هر وقت از دست من عاصی می شد مرا به زهرا خانم می سپرد تا بلکه او با زبان جادویی اش مرا به راه راست هدایت کند. اما مادر غافل از این بود که لا به لای حرف و حدیث ها و نصایح زهرا خانم روز به روز به استقلال خودم بیشتر اهمیت می دادم. برایم قصه زن هایی را تعریف می کرد که از بی شوهری به فلاکت افتادند. از خودش می گفت که اگر یک شوهر درست و درمان کرده بود و بچه های قد و نیم قد داشت حالا محتاج کمک های پر منت برادرش نمی شد. از خواستگارهای خوبش می گفت که به هر بهانه ای آنها را رد کرد تا بالاخره بی شوهر ماند.

بر خلاف قصد و نیت او من از لا به لای حرف هایش عمیقاً به این نتیجه رسیده بودم که نباید پا روی پا بگذارم و تا مردی با اسب سفیدش بیاید و آرزوهایم را برآورده کند. خواهرهایم را دیده بودم که با چه مشقتی زندگی می کردند و هیچ راه انتخابی نداشتند و حتی توان حل مشکلات زندگی را هم در خود نمی دیدند. من اما می خواستم خودم خانم خودم باشم. می خواستم دیگران به من تکیه نکنند نه من

برخلاف قصد و نیت او من از لا به لای حرف هایش عمیقاً به این نتیجه رسیده بودم که نباید پا روی پا بگذارم و تا مردی با اسب سفیدش بیاید و آرزوهایم را برآورده کند

چهار خواهر قد و نیم قد بودیم که زیر یک سقف زندگی می کردیم و از یک مادر زاییده شده بودیم ولی دنیاهايمان زمین تا آسمان با هم فرق داشت. مادرم هر سه چهار سال یک بار شانش را برای پسر دار شدن امتحان کرد و در انتها هم صاحب پسر نشد. پدرم کارگر اداره برق بود. یک خانه قدیمی دو طبقه در یکی از مناطق پر جمعیت تهران داشتیم که ما خواهرها و پدر و مادرم در طبقه پایین زندگی می کردیم و دو اتاق بالا را برای کمک خرجی خانواده، اجاره می دادیم. پدرم در انتخاب مستاجر خیلی سختگیر بود و چون چهار دختر داشت ترجیح می داد اتاق ها را به کسی اجاره بدهد که پسر جوان نداشته باشد. زن و شوهر جوان نباشند و خلاصه هزار شرط و شروط داشت و همیشه هم با آنها به مشکل بر می خورد. تا این که زهرا خانم ماندگار شد. یک زن تنها و پیر بود که از دار دنیا فقط یک برادر داشت و به قول خودش اندک ارثیه پدری اش را به برادرش بخشیده بود و او هم در عوض هزینه های زندگی او را

تصویر شماره (۴)

سیاره درخشان

بهراد عزیز، خیلی خوشحال هستم که داستان بامزه ات را دریافت کردم. داستان کوتاه شما می تواند بسط داده و به یک رمان "علمی-تخیلی" تبدیل شود. پس حتماً باز هم برای ما چه داستان کوتاه و چه بلند (صفحه قلمرو داستان) بنویس. راستی از بچه های فارسی زبان و ایرانیان کشور عمان چه خبر؟ برای ما از آنها هم گزارش تهیه کنید، خیلی خوشحال می شویم. اصلاً اگر خبر نگار اتفاقات و فعالیت های ایرانیان در عمان شوید و در قالب داستان برای ما مطلب بفرستید خوشحال می شویم و چه بسا مطلبتان را با عکس منتشر کنیم!

روزی بود، روزگاری بود. یک روز، فضاوردی داشت در ماه جستجو می کرد که ناگهان سیاره ای درخشان دید. انگار سیاره داشت، جشن می گرفت!

فضانورد که کنجکاو شده بود، از زمین اجازه گرفت و وسایلش را جمع کرد و به سوی ستاره رفت.

وقتی که روی ستاره فرود آمد، چهار موجود با اشکال عجیب، به سویش آمدند و گفتند: تو کی هستی آدم فضایی!

فضانورد گفت: من آدم فضایی نیستم! شما آدم فضایی هستید. موجودات گفتند به هر حال ما باید تو را ببریم و وسایلت را بگردیم.

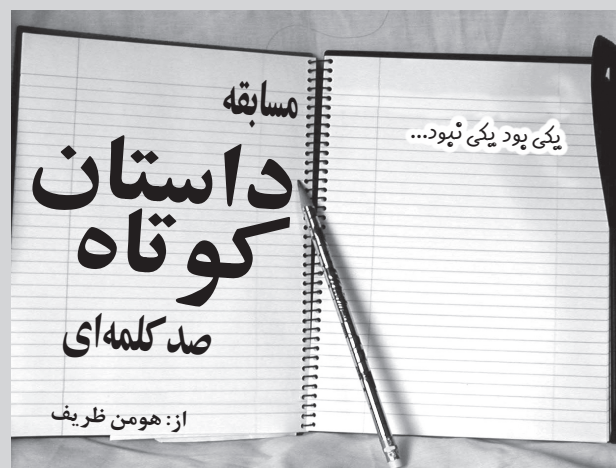
ولی در همان لحظه بچه ای که از نژاد آن موجودات به نظر می رسید، آمد و فضاورد را نجات داد و به خانه ی عجیبش برد.

بچه گفت: تو کی هستی و از کجا آمدی؟ فضاورد گفت: من از زمین آمدم و فضاورد هستم ولی به هر حال چرا آنها مرا دستگیر کردند.

بچه گفت: اینها پلیس های این شهر هستند. کمی بدقلق هستند ولی معمولاً به ما کمک می کنند. فضاورد که این را شنید رفت و با پلیس ها دوست شد. بعد از آن سیاره هم با زمین دوست شد.

بهراد چنگیزی - مسقط کشور عمان

دوستان ارجمند! برای ما داستانهای خوبی نوشته اید. بیشتر داستانها، تموج احساس است و برخی ریشه در تخیل شما دارد، لطفاً پیرامون عکس چاپ شده، باز هم داستان بنویسید. در پیرامون یک چیز وقتی بخواهید داستانی روی کاغذ بیاورید، تخیل و بیان نوشتاری شما پرورش و نرمش پیدا می کند و این خود یک چالشی است که می تواند با محدودیت زیر صد کلمه، به شما قدرت نوشتاری بالایی اهدا کند. منتظر داستانهای شما هستیم.

تب

بانویقایی، داستان شما از صد کلمه بیشتر بود و انصافاً خیلی ظریف مرتبط با عکس داستان است. برخی اوقات، علائم سجاوندی را بذل و بخشش کرده اید که به نظر می رسد، چنین کاری باعث تراجم معنا شده است. آنچه ارسال کردید را با آنچه چاپ شده است مقایسه کنید. باز هم برای هر دو صفحه داستان بنویسید.

با صدای زنگ در، از جا بلند می شود. پتوی سفری نازک را دور خودش می پیچد. چانه اش می لرزد. همزمان گوشی موبایل زنگ می زند. مادرش است. از ساری. روزی سه بار، زنگ می زند. دستش را روی گوشی می کشد و گزینه "فوراً با شما را تماس می گیرم".

را انتخاب می کند. زنگ گوشی، خاموش می شود. از آیفون تصویری نگاه می کند. پیک سوپری محل را می شناسد. منتظر بالا آمدن پیک دم در آپارتمان می ماند. زانوهایش هم می لرزد. بسته را که می گیرد، دیگر توان نگه داشتن پتو را ندارد. "اسفند ماه و این قدر سرد!".

بخاری گازی را زیاد می کند و شعله ها، نارنجی و قرمز می سوزند. حوصله تنظیم کردن بخاری را ندارد. لرزان تا آشپزخانه می رود. سوپ آماده

را توی قابلمه می ریزد، زیر کتری را روشن و پنجره را که باز می کند، سرما به صورتش می خورد و سرقه می زند. از پنجره نگاه می کند به خیابانهای خلوت و انعکاس نور چراغ ها در آسفالت باران خورده. قل قل سوپ، چایی که عطر ندارد.

مادر پشت خط موبایل، مسکن، تب برو درد می خزد زیر پتوها و لرز. حروف، پیش چشمش می رقصند "الف، ب، ج، دال"

صدای غژه مر کب، او را می برد تا صدای "سهیلا". صدای "سهیلا" رنگ دارد. رنگ شادی. رنگ قرمز شال نخ یش.

-شاهین سفارش کیه؟
-سفارش خانوم، مدیر کارخونه ست.

-چه جالبه!

رنگ عنابی تیره دوات وقت کشش حرف میم را دوست دارد: "ما زنده به آنیم که آرام نگیریم." می لرزد.

-شاهین خودت سفارش رو میبری؟
-آره. چطور؟

-ماسک یادت نره. به خدا راست میگم. این کرونا خطرناکه.

اضافه ی جوهر را روی شستش می گیرد و بالذت حرف جیم را می کشد. "موجیم که آسودگی ما عدم ماست."

تنش به عرق نشسته. صدای زنگ موبایل و چک چک قطره های آب شیر ظرفشویی. بوی سوپ نیمه خورده دلش را به هم می زند.

داغ داغ می شود. صدای موج توی سرش می پیچد. "شاهین من میرم ساری، به مامانم سر می زنم. ماسک یادت نره." چشمهایش آرام بسته می شوند.

فروغ بقائی - مسقط کشور عمان

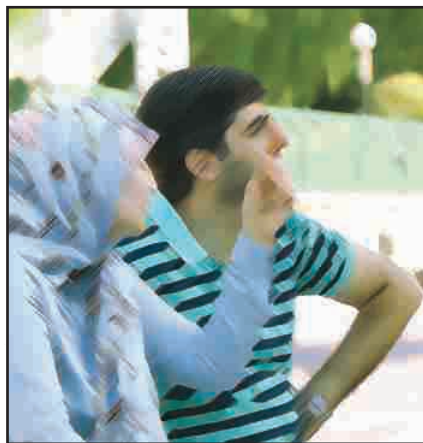
تصویر شماره (۳) سیزده به در ۱۳۴۴

خودمان برای با هم بودن تصمیم گرفتیم

این دیدار ناگهانی همه را هیجان زده کرده بود و عمو جواد یک بند توی گوش پدرم می گفت دخترت عروس من است

مادرم خیلی زود با زن عمو جواد گرم گرفت و مثل دو دوست با هم رفتار می کردند...

عمو جواد هم مرا مدام عروس گلم صدا می زد تا این که بالاخره پدرم یک روز از او خواست دست

بود و عمو جواد یک بند توی گوش پدرم می گفت دخترت عروس من است به هیچ کس دیگه قولش را ندهید... پدرم می خندید و می گفت دختر من فقط شانزده سال دارد. عمو جواد هم شانه بالا می انداخت و می گفت مگه محمد من چند سال دارد؟ او چهارده سالش است... ولی مثل برق بزرگ می شوند و وقتش که رسید این دسته گل را با خودم می برم خانه مان...

پدر و مادرم به این حرفها می خندیدند و وقتی داشتیم در آشپزخانه به مادر کمک می کردم با خنده می گفت: تا دختر بچه هستی همه می خواهند عروشان شوی ولی به وقتش هیچ کس به خواستگاری ات نمی آید.

مادر من همیشه زن بذله گویی بود و به این حرف هایش کلی می خندیدیم... روابط دو خانواده از همان موقع شروع شد... هر رفتی آمدی داشت.

بعد از سالها پدرم دوست قدیمی دوران سر بازی اش را در ایستگاه قطار پیدا کرده بود. تمام مسیر تهران تا اهواز را یک ریز حرف زده بودند. پدرم گفته بود محال است دیگر جواد را گم کنم. برای همین وقتی رسیدند اهواز، یک راست آمدند خانه ما... صبح خیلی زود بود. مادر با نان داغ و سرشیر محلی منتظر رسیدن پدر بود که دید همراه خودش یک مهمان هم آورده... از همان لحظه اول آقا جواد به عنوان عمو جواد در خانه ما معرفی شد. عمو جواد به تک تک ما نگاه می کرد و به پدرم می گفت عجب دسته گل هایی داری... به مادرم می گفت چقدر همسر خوبی برای پدرم است و... بعد عکس زن و بچه های خودش را به ما نشان داد. می گفت باید در اولین فرصت همگی برویم تهران، خانه آنها...

این دیدار ناگهانی همه را هیجان زده کرده

تلاشی بیهوده برای عوض کردن من

در پیچ و خم دادگاه

راشین مختاری

زندگی ساده ما خیلی زود شکل روتینش را پیدا کرد. نگین در یک شرکت خصوصی کار می کرد. صبح زود می رفت و غروب بر می گشت

زندگی ساده ما خیلی زود شکل روتینش را پیدا کرد. نگین در یک شرکت خصوصی کار می کرد. صبح زود می رفت و غروب بر می گشت. من هم یک چیز ساده برای شام می پختم و می نشستیم با هم فیلم می دیدیم. بعضی وقتها هم به رستوران یا پارک می رفتیم. آخر هفته ها هم با دوستانمان جمع می شدیم و یک دورهمی ساده داشتیم.

از همان چند ماه بعد ازدواج، خانواده نگین سراغ بچه را گرفتند و بعد پرس و جو کردند که

می کردم. بعد خودشان کم کم متوجه می شدند با ایده آل هایشان فاصله دارم. ولی نگین همه را پذیرفته بود. گفتم پولی که وارد زندگی ما می شود همین رقم اجاره است و هیچ ریالی به آن اضافه نمی شود. برای هزینه های بیشتر باید خودش کار کند و به من اتکای مالی نداشته باشد.

طبقه پایین خانه پدری را هم مرتب کرده بودم و یک واحد یک خوابه کوچک از آن در آورده بودم و می توانستیم در آنجا زندگی کنیم. نگین گفت دنبال یک زندگی آرام است و نه بچه می خواهد و نه پول و درآمدهای عجیب و غریب... همین که دستان جلوی دیگران دراز نشود برایش کافی بود.

من هم خوشحال بودم چنین همسری پیدا کرده ام. به سه ماه نکشید که طبق قاعده و قوانین زندگی من به محضر رفتیم و عقد کردیم و شب هم در خانه مادرم یک مهمانی کوچک گرفتیم. خانواده نگین آنقدر پر جمعیت بودند و گرفتاری های جور و واجور داشتند که اهمیتی به این نمی دادند دخترشان به چه سبک و سیاقی دارد ازدواج می کند.

برای انتخاب همسر شرط و شروط های خاص خودم را داشتم برای همین نمی توانستم با هر دختری ازدواج کنم. مادرم حاضر نبود به خواستگاری هیچ دختری برود. می گفت با این افکاری که من دارم همان بهتر که همیشه مجرد بمانم. ولی خواهرم اصرار داشت به هر شکلی که شده برای من یک دختر خوب و مناسب پیدا کند. این کشمکش تا جایی پیش رفت که بالاخره خواهرم من و نگین را با هم آشنا کرد. دختر خوبی به نظر می رسید. همه شرایط مرا به خوبی می دانست و پذیرفته بود. از همه مهم تر این که قصد بچه دار شدن نداشتم. می دانستم نمی توانم پدر خوبی باشم. اهل کار و پول در آوردن نبودم. به همان اجاره مغازه پدری که به ارث به من رسیده بود راضی بودم. خودم را خوب می شناختم اهل کله سحر بیدار شدن نبودم. حالا اسمش را تنبلی یا هر چیز دیگری که می خواهید بگذارید ولی من به این نواقصم واقف بودم و می دانستم که پدر خوبی نخواهم بود. حتی شک داشتم همسر خوبی باشم. برای همین به هر دختری که سر راهم پیدا می شد سیر تا پیاز را تشریح

امیرعباس ایمانی

رستا جعفر زاده

پرهام کشاورز

پارسا کشاورز

آوا خیری

آنیل رضائی

نیکان محمدی

آراد محمدی

عباس طرفیان نژاد

امیرعلی نادری

به خواستگاری من آمدند. محمد برای خودش مردی شده بود. سال دوم دانشگاه بود و من داشتم ترم آخر را می گذراندم... پدر که از دست عمو جواد کلافه شده بود در یک جمله گفت هر چه خود جوان ها تصمیم بگیرند من هم حرفی ندارم. قرار شد مدتی من و محمد با هم در تماس باشیم. شک داشتم که به این خواستگاری جواب رد خواهیم داد. به نظرم محمد هنوز خیلی بچه بود. برای همین با خونسردی و بی هیچ هیجانی با او حرف می زدیم. از هر دری حرف می زدیم و محمد هم از من خونسردتر انگار داشت با خواهر بزرگترش درد دل می کرد...

رابطه ما بیشتر شبیه به دو دوست ساده بود. حتی یک وقت هایی به نقشه های والدینمان غش غش می خندیدیم. اما غافل از این بودیم که دارد یک اتفاق هایی بین ما می افتد. سه ماه بعد خود محمد از من خواستگاری کرد. گفت می خواهد بقیه عمرش را با من بگذراند و...

حالا ۲۷ سال از ازدواج ما می گذرد. زندگی خوبی دارم و عمو جواد روزی نیست که منت این وصلت میمون را سر ما نگذارد و به ما یادآوری نکند که انتخاب درست او باعث این سعادت مندی شده!!!

و برادرها ما را از این خانه بیرون می کنند و ما هیچ جایی برای زندگی کردن نداریم. گفتم آن موقع مغازه را می فروشم و با پولش یک خانه رهن می کنیم و بقیه اش را هم در بانک می گذاریم.

غر می زد غر می زد... خشمگین بود. می گفت کاش یک بچه بود که حداقل دلش را به آن خوش می کرد. گفت قول می دهد خودش مسئولیت بچه را به عهده بگیرد و از من هیچ کمکی برای بزرگ کردنش نگیرد.

این دیگر همان چاهی بود که نباید در آن می افتادیم. بهش گفتم اگر از این زندگی خسته شده ای برو... گفتم نه به خودت و نه به من دروغ نگو. روزی که دیگر چیزی برای خوشحال کردن در این خانه نیست برو سراغ سر نوشت دیگری. گریه می کرد. می گفت نمی داند چرا روز اول شرط و شروط های مرا قبول کرده... می گفت نمی تواند به این زندگی ادامه بدهد. گفتم پس بی سر و صدا از هم جدا می شویم. تا به امروز که به دادگاه آمدیم هیچ کس خبر ندارد که ما می خواهیم از هم جدا شویم. ساکم را پشت ماشینم گذاشته ام. از همین جا راه می افتم به طرف کاشان...

می روم مدتی پیش دوستم می مانم. به نگین هم گفته ام تا هر وقت که می خواهد در خانه من بماند و تا هر وقت سرپناهی پیدا کرد یا تصمیم گرفت برگردد خانه پدرش می تواند در همان خانه زندگی کند.

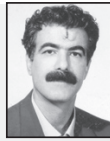
از این حرف ها بردار تا مبادا هوش و حواس ما بچه ها به جای این که به درس و مشق باشد به چیز دیگری برود... من هم هرگز فکر نمی کردم یک روز با محمد ازدواج کنم. دو سال از من کوچک تر بود و در حالی که من قد بلند کرده بودم و داشتم یک زن کامل می شدم او هنوز یک پسر بچه ریز نقش بازیگوش بود که به سختی می توانستند از فوتبال بازی کردن در کوچه او را بکشند به خانه. خلاصه زمان گذشت. من به دانشگاه رفتم. دو سال بعد خبر دار شدم محمد هم به دانشگاه رفته... خواستگاری ها یکی یکی می آمدند و پدر روی هر کدام یک ایراد می گذاشت. من هم تو حال و هوای ازدواج نبودم و گله ای هم از ایراد گیری های پدرم نداشتم. غافل از این که پدر از طرف عمو جواد سخت تحت فشار بود تا مبادا مرا به غیر شوهر بدهد... دست آخر یک روز پدرم کلافه شد و به عمو زنگ زد و گفت آخه این چه قولی بود که تو از من گرفتی؟ دختر من دم بخت است. خواستگاری ها می آیند و می روند و پسر تو هنوز اول راه است. از قدیم هم گفته اند دختر باید چند سالی از پسر کوچک تر باشد نه بزرگ تر...

عمو اما دست بردار نبود. همان سال عید نوروز

بالاخره من چه شغلی دارم. انگار تازه یادشان افتاده بود این داماد کار و بار ندارد... فهمیدم نگین هیچ چیزی در مورد شرط و شروط های قبل از ازدواج به آنها نگفته. بهش گفتم دیر یا زود باید واقعیت را به آنها بگوید. گفت خودم درستش می کنم.

تا وقتی که مشکل دیگران بودند می شد با قضیه کنار آمد ولی نمی دانم از کی نگین هم از من خسته شد. بهانه گیری هایش شروع شد. به لباس پوشیدن من گیر می داد. به این که هیچ تحرک ندارم و روز به روز دارم چاق تر می شوم. مجبورم کرد در یک باشگاه ورزشی ثبت نام کنم. من در عمرم حتی دوچرخه سواری هم نکرده بودم. خلاصه متوجه شدم می خواهد مرا عوض کند. افتاده بود به یک تلاش بیهوده. از روز اول بهش گفته بودم اگر حتی یک درصد تصور تغییر دادن مرا در ذهن دارد بهتر است از همین جا راهمان را جدا کنیم. و افتاده بودیم به همان دست اندازی که از آن می ترسیدم. هر روز به یک چیز گیر می داد. به نوع کتاب هایی که می خواندم. به سلیقه ام در فیلم به ساعت هایی که می خوابیدم. به لباس پوشیدنم. به نوع حرف زدنم و...

و دیگر چیزی برای نگه داشتن حرمت وجود نداشتم. می گفت دلش می خواهد مثل زن های دیگر برایش طلا بخرم و هدیه های ارزشمند به او بدهم. به او گفتم پولی در بساط برای این ولخرجی ها ندارم. گفت اگر یک روز مادرت فوت کند خواهر

برویم معتاد متجاهر شویم

شدم: معتادای متجاهر مثل گربه‌ها و کلاغ‌ها و موش‌ها و سوسکا و پلنگ‌ها و بوزینه‌ها و شیرها و زرافه‌ها تو طبیعت زندگی می‌کنن بنابراین در برابر باکتری‌ها و میکروب‌ها و ویروس‌های طبیعت مصونیت دارن و بدن‌شون آنتی‌بادی می‌سازه به همین دلیل که مریض نمی‌شن. شاید اگه ما هم تو طبیعت زندگی می‌کردیم و طبیعی بودیم، اینقدر سارس و مرس و کرونا و ابولا و اچ‌آی‌وی و کوفت و زهرمار نمی‌گرفتیم. میگم چطوره برویم معتاد متجاهر شویم؟

عکسها: یه عکس دیدم از اورژانس شهر فسای شیراز که اسم کرونا رو عوض کردن گذاشتن اورژانس حادثه‌های تنفسی. مسؤولین خلایق به خرج دادن تا آمارهای کرونا را اصلکاری رو بیارن پایین تا کور نشود هر آنکه باور نکند! یه فیلم دیدم که مردم سوئد واسه موشا خونه ساختن. به خودم گفتم خاکستر تو سرت که هنوز مستاجری. حالا این هیچ. موضوع اینجاس که اونا تو خونه موشا گردو و فندق می‌دارن. به خودم گفتم وای بر تو. هیچوقت فکر نمی‌کردم به یه موش حسودیم بشه.

درد بر رحمان ۱۴۰۰ و روحانی ۱۴۰۰
زبان‌شناسی: حالا بعداً درباره‌ش صحبت می‌کنیم... یعنی اینجا جاش نیست تا کفی کفشت رو بکشم سرت بذار به موقعش یک حالی ازت بگیرم که جوجه‌های زنده به گور به حالت گریه کنن. / وقتی یکی میگه چه خبر، منظورش اینه که سر حرف باز شه اما ما در جواب چه خبر می‌گیم: هیچی!

داستان‌های ترسناک: آزمایش مثبت بود / باهات حرف دارم / چه نسبتی با هم دارین؟ / متأسفانه واقعیت داره / بعد کلاس وایسا کارت دارم / موجودی کافی نیست / تشریف بیارین حراست / چه چاق شدی / این حرف آخر ته؟ / زود بیا خونه "اسمس بابا"

طرف یه جور می‌گه من وقتی عصبی میشم هیچی حالیم نیس انگار وقتی عصبی نیست خیلی حالیشه!

شبکه سی.ان.ان از حمله آمریکایی‌ها به فروشگاه‌های کالیفرنیا و ویرجینیا و نیویورک گزارشی تهیه کرده که خیلی خفن و پرخطر. شکر خدا ما از این کارا نکرديم و هنوز کما فی‌السابق گوشی می‌قایم یا فوفش یه کیسه برنج می‌زنیم زیر بغلمون و یواشکی جیم میشیم یا یه خورده اختلاس می‌کنیم.

نکات: ما قهرمانای المپیک سگدوی با مانعیم. / تو فیلمای دهه شصت اگه می‌خواستن نشون بدن طرف طاغوتیه، با گر مکن آبی کمرنگ ورزش می‌کرد بعدشم یه آب پر تقال می‌نوشتید. اگه می‌خواستن بگن در بدی آخرشه. یه حوله کوچیک هم مینداختن روی دوشش... ارزون‌ترین ماشین مملکت ما هفتاد و پنج تومن. قیمت خونه رفته بالای یه میلیارد. حداقل مزد کارگر یک و هشتصده. حالا توی این وضعیت پیدا کنین پر تقال فروش رو

یازده اردیبهشت سالگرد فیلتر تلگرامه. اون روز فهمیدیم دو تا حسن روحانی داریم. یکی اونی که رئیس شورای عالی فضای مجازیه و دستور فیلترینگ رو صادر کرد یکی هم اونی که رئیس جمهوری و تو رسانه‌ها از فیلترینگ انتقاد کرد. به این میگن انتقاد از خود.

امید تو از دست نده. همین کرونا اولش فقط یه سرما خوردگی ساده بود ولی ناامید نشد و تونست به مقام امروزش برسه... امیدوار باش و باز هم تلاش کن ای حلزون تا قله دماوند راهی نمونده است!

ابوعلی سینای ناصر خسروی: چند روز پیش تعداد زیادی معتاد متجاهر گرفتن که از نظر بهداشتی حتی از گربه‌های زباله‌خور هم ناهبداشتی‌تر بودن. فاصله اجتماعی هم نداشتن. لولیده بودن تو هم. خیلی خیلی وقت بود که دست و رو هم نشسته بودن چه برسه به حموم. خلاصه اونا رو گرفتن و بردن قرنطینه مخصوص! دکتراها با ترس و لرز بهشون نزدیک شدن و ازشون تست کرونا گرفتن. فقط یکی از اونا نتیجه تستش مثبت بود. با خودم فیلسوف

سخن بزرگان: فرمانده ستاد مقابله با کرونا: "استان تهران و شهر تهران از جمله شهرهای پرمخاطره است".
زنبور کچی: لابد چون پرمخاطره‌س اینجور شل گرفتن.

دلم واسه زندگی کنیف قبلیم تنگ شده. می‌رفتیم عابربانک روی دکه‌هایی که شیشصد هزار انگشت خورده بود، انگشت می‌زدیم. پولی رو می‌گرفتیم که دومیلیون بار دست به‌دست شده بود بعد چند نخ سیگار از پاکتی درمیاوردیم که شونصد بار دستمالی شده بود و می‌داشتیم رو لبمون کام می‌گرفتیم. یادش به خیر بدون اینکه دستمونو بشوریم انگشت می‌کردیم تو دماغ مون. از جیگر کی لب‌جوب خونک می‌خوردیم. از توی لگن چرکش که یخ و آب چرکین داشت، بطری دوغ درمی‌آوردیم و قورت قورت سر می‌کشیدیم... خدایا چرا این خوشی‌های ما رو ترسناک کردی؟

عجایب شهر: اسفند نود و هشت دولت قیمت ماسک سه لایه رو پونصد تومن اعلام کرد و گفت وای بر متخلفین. حالا خودش همون ماسکا رو دونه‌ای دوهزار تومن می‌فروشه باز می‌گه وای بر متخلفین.

تو یکی از خبرا با تیتراژ درشت زده بودن کاهش هفت میلیون تومنی پراید. یه روزی پراید زیر هفت تومن بود حالا نوسان قیمتش شده هفت تومن. آدم ناخودآگاه یاد خودکار بی‌کمیفته. / با پول پراید تو دویی میشه یه بنز ال. اس. ۳۵۰ مدل ۲۰۰۴ بخری. اگه دوس نداشتی ب. ام. و زد بخر مدل ۲۰۰۴ پورشه کاین ۲۰۰۵ هم می‌تونی بخری. اگه هنوز حالت نشده، باز برو تو صف خریدن پراید. / تو سریال هم گناه واسه اولین بار در سینمای فارسی بعد از انقلاب موهای هنرپیشه زن غیر از جلو از پشت سرش هم دیده میشه. ضمناً زن و مرد دارن آب‌بازی می‌کنن. یادونه چند سال پیش تو یه پارک چند تا دختر و پسرو به جرم آب‌بازی کردن بازداشت کردن؟

رژیم غذایی خود را به روز کنید

طبیعت متناسب با هر فصل مواد غذایی مختلفی در اختیار قرار می‌دهد. فصلی که در آن هستیم زمان رویش میوه‌ها و سبزیهای رنگی و تازه است که برای تقویت سیستم ایمنی و بهبود عملکرد سیستم گوارش مفید هستند. متخصصان تغذیه به این باورند که میوه‌ها و محصولات فصلی بهترین گزینه منطبق بر نیاز بدن در هر زمان هستند. فصل حاضر سرشار از میوه‌ها و سبزیجات تازه است که تمام نیازهای بدن را فراهم می‌کنند. با توجه به روش‌های اصلاح ژنتیکی و امکان رشد اکثر گیاهان در گلخانه در تمام فصول سال، معمولاً تمام محصولات در سراسر سال وجود دارند، ولی تحقیقات نشان می‌دهد برخی از محصولات در این روزها طعم و عطر بهتری دارند و حتی از نظر مواد غذایی و ویتامین‌ها نیز غنی‌تر هستند.

✓ برخی سبزیها مانند پونه از جمله این مواد هستند. معمولاً رویش پونه به صورت خود رو در مناطق سبز و پیکر وجود دارد و می‌تواند به صورت تازه یا طعم‌دهنده در غذا استفاده شود. پونه سرشار از کلسیم است. ✓ توت‌ها را از یاد نبرید؛ توت سفید، سیاه، شاه‌توت، توت‌فرنگی و زغال‌اخته محبوب‌ترین میوه‌های این فصل هستند. توت حاوی ویتامین‌های A، B، C و آهن است و با خاصیت آنتی‌اکسیدانی خود نقش مهمی در کاهش بروز بیماری‌های مختلف دارد.

✓ باقلا یکی دیگر از سبزیهای محبوب این فصل است. این ماده غذایی سرشار از آهن، فسفر، مس، منگنز، منیزیم، ویتامین C، ویتامین A، ویتامین K، ویتامین B و اسید فولیک، فیبر و پروتئین بوده و به کاهش فشار خون، کمک می‌کند.

✓ نخودفرنگی یکی دیگر از محصولات این فصل است که حاوی ویتامین E، K، ویتامین‌های گروه B، منگنز، فیبر، ویتامین B، مس، فسفر، آهن، پتاسیم، منیزیم و اسید فولیک و اسیدهای آمینه ضروری است. ✓ سبزی‌والک یک سبزی جادویی محسوب می‌شود که به دلیل رویش در نقاط مرتفع گران‌قیمت است. این سبزی سرشار از ویتامین‌های A، B، C و املاح معدنی؛ منگنز، روی، گوگرد و کلسیم است. معمولاً والک را همراه با پلو و ماهی یا به صورت کوکو مصرف می‌کنند.

✓ ریواس یکی دیگر از سبزیهای مغذی و خوشمزه است. ریواس سرشار از ویتامین C بوده و برای افراد مبتلا به دیابت بسیار مفید است. کنگر نیز یکی دیگر از گیاهان سرشار از فیبر است و به کاهش قند خون کمک می‌کند.

✓ تلخون و مرزه نیز از دیگر سبزیهایی هستند که خواص فوق‌العاده‌ای دارند. گیاه بهار نارنج به طور گسترده به عنوان شربت، مربا و دمنوش استفاده می‌شود و حاوی ویتامین‌های مختلف بوده و برای معده بسیار مفید است. این گیاه از افسردگی جلوگیری می‌کند.

✓ متخصصان تغذیه، رژیم غذایی حاوی سبزیها و میوه به همراه پروتئین‌های گیاهی را مناسب فصل جاری می‌دانند.

خواص شگفت‌انگیز کنجد

■ کنجد و روغن آن دارای خواص شگفت‌انگیزی هستند و به روش‌های خوراکی و موضعی مورد استفاده قرار می‌گیرند.

■ طبع کنجد در طب سنتی ایران گرم و تر بوده و یکی از داروهای گیاهی مغذی است که مورد استفاده افراد قرار می‌گیرد.

■ کنجد در طب سنتی خاصیت چاق‌کنندگی دارد؛ بنابراین افراد لاغر می‌توانند از کنجد و فرآورده‌های آن استفاده کنند.

■ افراد می‌توانند با تهیه پودری که از مخلوط کنجد، شکر، تخم خشخاش به نسبت مساوی و نصف وزن آن بادام درختی به دست می‌آید، روزی دو تا سه قاشق غذاخوری میل کنند؛ این پودر ملین و نرم‌کننده معده و روده‌ها است.

■ افرادی که از گرفتگی صدای خود رنج می‌برند می‌توانند با مصرف کنجد این عارضه را درمان کنند.

■ افراد برای تقویت، استحکام و جلوگیری از ریزش مو می‌توانند از ترکیب روغن کنجد با روغن زیتون و آب کمک بگیرند.

■ کنجد برای تقویت کلیه به خصوص برای افرادی که آتروفی کلیه دارند مفید است. همچنین از کنجد به صورت ضماد برای درمان شقاق استفاده می‌شود.

■ استفاده از روغن کنجد به صورت خوراکی و موضعی برای افرادی که از اسپاسم و گرفتگی‌های عضلانی رنج می‌برند بسیار موثر است.

■ کنجد دارای ویتامین‌های A، B، D و مواد معدنی مانند: کلسیم، آهن، منیزیم، فسفر، پروتئین است. همچنین به دلیل آنتی‌اکسیدان‌های موجود در آن خاصیت ضد التهابی دارد.

■ چربی موجود در روغن کنجد اسیدهای چرب اشباع نشده است، ادامه داد. بنابراین مصرف خوراکی آن باعث کاهش کلسترول مضر شده و برای بدن و سیستم قلب و عروق مفید است.

■ یکی از مناسب‌ترین روغن‌های گیاهی جهت تفت دادن غذا روغن کنجد است.

■ کنجد و مشتقات آن مانند ارده و روغن کنجد از دیدگاه طب سنتی و نوین از ارزش غذایی بسیار بالایی برخوردار هستند و از دیرباز خواص غذایی و درمانی آن برای بشر شناخته شده است.

■ مصرف مقدار زیاد کنجد برای بانوانی که باردار هستند ممنوع است؛ زیرا مصرف زیاد آن باعث سقط جنین می‌شود.

محمدرضا حاجی حیدری متخصص طب سنتی

قوطی قهوه

افشین نعمت زاده - تهران

با تکیه بر داستان "قوطی قهوه" نوشته نویسنده بالاستعداد نو قلم جوان "افشین نعمت زاده" که گامهای نخستین را در راه نوشتن ژانر پلیسی - جنایی برداشته، می توان پیش بینی کرد اگر با شکیبایی و سخت کوشی برای کسب مهارت های تکنیکی به خود زحمت دهد، در آینده ای نه چندان دور او را به کسوت یک داستان نویس موفق بر عرصه پلیسی - جنایی نویسی خواهیم شناخت. در بدو امر، برای نوشتن در این نوع ادبی لازم است "فرمول" یعنی اسلوب، قاعده، دستور و نهایتاً رمز کار در این حیطه را دریابیم و فرا بگیریم. به اختصار و سادگی شاید بتوان گفت که داستان جنایی و پلیسی که بر پایه یک پیرنگ (plot) مشخص و قوی برای طرح مجهول شروع می شود. این مجهول در روند روایت به "معما" تبدیل خواهد شد و هر معمایی هم در پر توهوش حل شدنی است. به "افشین نعمت زاده" نویسنده "قوطی قهوه" پیشنهاد می کنیم این داستانشان را که با ویرایشی چند سویه - در حد باز نویسی - قابلیت نسبی برای چاپ شدن یافته، با تامل و دقت بازخوانی کنند و بدون سهل نگری و آسان طلبی رموز کار را دریابند و با سنجیدگی و توجه به روابط علت و معلولی داستانهایی درخشان بنویسند.

پارک شد. با صدای بلند فریاد زد که: "ایست!" اما با شنیدن صدای من سرعت خود را دوچندان کرد. بدجوری ترسیده بود. با خودم گفتم: "که نمیزارم قسر دربره، هر طوری که شده باشه باید بگیرمش." مطمئن بودم که فرارش به قتل بهرام توکل مربوط می شد. این را از تجربه و شش پلیسی خود می فهمیدم. از میان درختان و بوته های پارک با سرعت می دوید. در این میان بایش به یکی از بوته ها گیر کرد و کم مانده بود تا بخورد زمین اما به سختی به دویدن خود ادامه داد. فاصله ام به او نزدیک تر شده بود. دیگر به خیابان می رسیدیم. کمی سرعت خود را بیشتر کردم. دیگر فاصله زیادی با او نداشتیم. یک ضربه به پای او زدم که به زمین خورد و سریع خودم را رویش انداختم. کتلم را به سمتش گرفته بودم. بلندش کردم و چسباندمش به دیوار. رنگش پریده بود و تند تند نفس می زد. پسر جوانی بود. با حالت لکنت می گفت: "منو نکش، به من رحم کن من کاری نکردم که." دست چپش را به دست راستم دستبند زدم تا فرار نکند. بهش گفتم: "تو اون کوچه چیکار می کردی؟ زود باش بگو ببینم؟" رفته بودی تا مطمئن بشی که مرده یا هنوز زنده ست؟" پسر جوان کمی تعلل کرد. دوباره گفتم: "میگی یا ببرمت آگاهی؟" گفت: "نه، داشتم می رفتم بیرون تا به هوایی عوض کنم، خونه مون تو اون کوچه ست. باور کنید راست میگم. من نمی دونستم که مأمور هستید و گر نه فرار نمی کردم." دوباره التماس و اصرار می کرد که کاری نکردم. پس از پرس و جو گفت که خانه آنها پلاک ۵ است. از او پرسیدم که با چه کسی در آنجا زندگی

خانه او رفته و با جسد او در وسط اتاق مطالعه مواجه شده بود. خیلی دوست داشتم که هر چه زودتر معمای مرگ او را آشکار کنم. ساعت به ساعت کنجکاو تر می شدم. در گزارش پرشک قانونی علت مرگ او را مسمومیت با سم سیانور (اسیدسیانیتریک) نوشته بودند.

باران نم نم می بارید. به سر کوچه دولتشاهی رسیدم، هنگام ورود به کوچه، شخصی قدبلند با پالتو و کلاهی کشیاف سیاه که نیمی از صورتش را پوشانده بود، به آرامی از کنارم گذشت. چند قدمی بر نداشته بود که به او مشکوک شدم و برگشتم او هم از لای کلاه و یقه پالتوаш به من نگاه می کرد. همین که به سمتش خیز برداشتم فرار کرد. از او خواستم که بایستد اما اعتنایی نکرد و به فرار ادامه داد. کلت روولورم را در آوردم و به دنبالش افتادم.

او با سرعت از وسط خیابان دوید و وارد

غروب چهارمین روز نوروز ۱۳۳۴ بود. در حال حرکت با "بنز ۱۷۰" آگاهی به سمت بلوار الیزابت بودم. بیشتر مردم به مسافرت رفته بودند. چراغ بیشتر خانه ها خاموش بود. سرمای هوا همچنان می تازید. من با یک بارانی و کلاه شاپوی مشکی بیرون آمده بودم. یک نویسنده به من مأموریت داده بود تا پرونده یک قتل را پیگیری کنم. تعطیلات نوروز را از دست داده بودم، البته مهم هم نبود، چون من تعطیلات را دوست ندارم. همه دوستانم عنوان "شخصیت خشک" را به من بخشیده اند که شاید هم باشم. خودم نمی دانم، اما به درد شغلم می خورد و برایم بسیار اهمیت دارد. به همین دلیل هم با وجود ۳۷ سال سن هنوز ازدواج نکرده ام. بیشتر انرژی خود را صرف کارم می کنم.

خیلی وقت است که تصمیم گرفته ام احساساتی نباشم. این تصمیم را نزدیک به چهارده سال پیش گرفتم. مهم نیست. نمی خواهم دیگر به این مورد فکر کنم. در حین راه رفتن ساعت را از جیب جلیقه ام در آوردم.

ساعت هفت و چهل و پنج دقیقه بود.

به آخر بلوار که رسیدم به خیابان

نیکان پیچیدم. هوا ابری

بود و در این هنگام صدای

رعد مهیبی شنیده

شد. خانه ی مقتول با

پلاک ۶ در بن بست

دولتشاهی بود. در

این چند روز، چندین

بار به آنجا برای کشف

علت مرگ نویسنده ای

به نام بهرام توکل رفته

بودم. او کارمند بایگانی

اداره آمار و ثبت احوال بود.

شب تحویل سال زمانی که

برف سنگینی در تهران می آمد،

دوست صمیمی اش برای دیدار به

می‌کند و او هم در پاسخ گفت که با مادرش زندگی می‌کند. راست می‌گفت در تحقیقات فهمیدم که مادرش خانم سبحانی که استاد دانشگاه و خانمی مسن و کمی چاق و عینکی بود، در آن خانه زندگی می‌کرد. تصمیم گرفتم برای اینکه مطمئن شوم او را با خود جلوی در خانه خانم سبحانی ببرم تا متوجه شوم که راست می‌گوید یا نه. در راه در مورد قتل بهرام توکل ازش پرسیدم که گفت: "من در شب قتل اون تو اناقم که روبروی اتاق بهرام است داشتم به کتاب می‌خوندم، یک رمان خوب، که البته آخرش هم تلخ تمام می‌شد.

من اصلاً متوجه مرگ بهرام هم نشده بودم. پرسیدم که حتی صدای فریادی، چیزی هم نشنیده‌ای و او گفت که نه. از آخرین دیداری که با بهرام توکل داشت با او صحبت کردم که فقط گفت یک ماه پیش در مورد رمانی که تازه چاپ کرده بود پرسیدم و بهش تبریک گفتم و یک نسخه از آن را برای خواندن گرفتم.

از او در مورد هر موضوع مشکوکی که در مورد مقتول می‌داند پرسیدم که تنها موضوعی که به من گفت اشاره‌ای بود به بیماری و سواس بهرام توکل... به جلوی در خانه سبحانی رسیدیم زمانی که خانم سبحانی جلوی در آمد، متوجه شدم که راست می‌گوید و پسر خانم سبحانی است. نامش سروش بود.

خانم سبحانی از ترس اجتماعی و لکنت سروش می‌گفت که او پس از مرگ پدر و خواهرش که بر اثر تیراندازی اراذل، به این وضع افتاده و شوکه شده است. از این می‌گفت که سروش دانشجوی داروسازی بوده و در روزهای عادی بیرون نمی‌رود از مردم می‌ترسد و بعضی از نیمه شب‌ها که خیابان‌ها خالی از مردم است به گردش و پیاده روی می‌رود. از خانم سبحانی برای اتفاقی که امروز برای پسرش افتاد عذرخواهی کردم و به خانه بهرام رفتم.

زمانی که از پله‌های پهن بالا می‌رفتم سکوت عذاب‌آوری بر خانه حاکم بود. وارد اتاق شدم، فقط صدای تیک تیک ساعت به گوش می‌رسید.

هر از گاهی هم قطره‌هایی از شیر آب می‌چکید. وارد آشپزخانه شدم و همه جا را برای چندمین بار بررسی کردم. به آرامی به اتاق مطالعه رفتم. کلاه را برداشتم و بارانی را در آوردم و روی میل گذاشتم. در را بستم و به پشت در تکیه دادم. دور اتاق را قفسه‌های کتاب احاطه کرده بود و جاهای خالی را با تصاویری از جنگل تاریک و چند نویسنده پر کرده بود. میز تحریری وسط اتاق قرار داشت، میزی که حتماً بهرام پشت آن می‌نشسته و کتاب می‌خوانده و البته می‌نوشته. روی آن یک چراغ مطالعه و قوطی قهوه و پنج کتاب داستان قطور و دو قلم وجود داشت. دو صندلی هم پشت میز برای نشستن بود، یکی اداری و دیگری راحتی که مطمئناً برای تنوع گذاشته بود. جسد او را در وسط همین اتاق پیدا کرده بودیم. باورش خیلی سخت به نظر می‌رسید: کارمند معمولی که پس از چاپ چند رمان کم ارزش، یکباره به تازگی به موفقیت بزرگی دست یافته و آخرین رمانش به نام "توطئه بزرگ" در مدت زمان کوتاهی به چندمین چاپ رسیده بود، به این شکل با خوردن سیانور خودکشی کرده باشد و یا باهمه‌ی تفاسیری که از بازجویی‌های چند روزه دوستان و همکارانش متوجه شده بودم که بهرام انسانی آرام و بی‌آزار و خونسرد بوده و قبول اینکه کسی او را کشته باشد، آن هم بدون هیچ نشانه و سرنخی بسیار دشوار می‌نمود. این را هم بگویم که چیزی دزدیده نشده و البته چیزی برای دزدیدن هم وجود نداشته که بگویم دزد او را کشته است. پنجره اتاق را باز کردم. چه سکوتی! انگار که از ازل کسی در این کوچه زندگی نمی‌کرده جز بهرام و خانم سبحانی و پسرش. چراغ خانه خانم سبحانی خاموش شد. حتماً می‌خواستند بخوابند. دیگر وقت خواب بود. هیچ چراغی جز چراغ خانه بهرام روشن نبود. هوا آشفته بود و تنها چیزی که می‌توانست حال درون مرا درک و عوض کند همین هوا بود. تصمیم گرفتم بنشینم و همه چیز را دوباره در ذهنم مرور کنم. پنجره را باز گذاشتم. ساعت دوازده و نیم شب بود. به این فکر افتادم که چرا

رمان "توطئه بزرگ" را تا حالا نخوانده‌ام. تصمیم گرفتم که بیدار بمانم و آن را تا صبح بخوانم اما هرچه جستجو کردم حتی یک جلد از آن کتاب را در خانه بهرام ندیده‌ام. به ناچار چشمانم به سمت قوطی قهوه رانده شد و همین طور برای چند دقیقه به آن خیره شدم که در همین حال نگاهم از قوطی به بیرون از پنجره هدایت شد. آری این چراغ اتاق سروش بود که چشمان مرا مانع از ادامه نگاه کردن به قوطی می‌کرد... به سرعت از جا کنده شدم و خودم را به پشت در خانه خانم سبحانی و پسرش رساندم. زنگ زد. سروش که هنوز پالتو به تن داشت، آمد. صریح گفتم:

"تو بهرام را کشته‌ای! چند گرم سیانور ریخته بودی توی قوطی قهوه او؟! اعتراف کن و خلاص شو!" با لکنت شدید نالید: "من... من... من... راستش آن رمان "توطئه بزرگ" را من نوشته‌ام... او... او... فقط... فقط... ادیت... ادیت... ادیتش کرد... راست می‌گویم... کتاب را... آن کتاب را به اسم خودش چاپ... چاپ زد... چه... چه آدم پلیدی... پلیدی... به من... من... به من جوان... به این دانشجوی بدبخت اخراج شده... رحم نکرد..." به گریه افتاد و هق هق کنان گفت: "بهرام... بهرام... توکل... آدم پستی بود... فقط... فقط توانسته بود... چند جلد آشغال... آشغال!... چند جلد کتاب پرت... پرت و پلا و بدون خواننده و... فروش نرفته سر هم کند! او..."

من را فریب داد... توطئه بزرگ... توطئه بزرگ را از من دزدید و به اسم خودش زد..."

آرام و بدون خشونت به دستهایش دستبند زد و با اشاره به پنجره خانه مقتول، گفتم: "آقا سروش، حالا دارم می‌فهمم چرا یک جلد، حتی یک جلد از آن رمان را آن بالا پیدا نکردم؟! چه خوب است که پالتو پوشیده‌ای، بیا برویم. سرما نمی‌خوری!"

تامل و تعمیری گنگرا

بنابر ملاحظات فنی و حرفه‌ای و با در نظر داشتن برخی الزام‌ها و اقتضاهای برشی از شرایط خاص زمان و زمانه‌ای که همه در آن قرار گرفته‌ایم، تامل و تعمیری ناگزیر و گذرا در روال گذشته "مسابقه بزرگ داستان نویسی" خواهیم داشت. در رایزنی با سردبیر محترم مجله، پس از بررسی کم و کیف کار برای ادامه این مسابقه و پرهیز از توقف آن، به این نتیجه رسیدیم که هر دو هفته یک بار صفحات "مسابقه بزرگ داستان نویسی" را در

اطلاعات هفتگی داشته باشیم. این تامل و تغییر کوتاه مدت چه بسا توفیقی اجباری باشد در جهت توجه بیشتر برای چاپ داستان‌ها و داستانک‌هایی ارزشمندتر و با کیفیت مانا و بهتر. به هر تقدیر، ایجاد زمینه و امکان برای به چاپ رسیدن حاصل تلاش‌های خلاق و هنرمندانه داستان نویس‌های خوش قریحه و با استعداد - به ویژه نو قلمان جوان - هدفی است که کماکان دنبال خواهیم کرد. همچون چهارده سال گذشته داستان‌های کوتاه و داستانک‌هایتان را برای شرکت در این مسابقه بفرستید و مطمئن باشید که با حسن قوی مسئولیت در قبال شما عزیزان، راهمان را ادامه می‌دهیم.

بادمجان پلو

مواد لازم:

- * برنج ۱ کیلو
- * بادمجان حلقه شده یک کیلو
- * گوشت چرخ کرده نیم کیلو
- * پیاز ۱ عدد متوسط
- * گوجه فرنگی ۵ عدد متوسط
- * سیر سه الی ۴ حبه
- * رب گوجه فرنگی ۲ قاشق غذاخوری
- * روغن نصف پیمانه
- * نمک و ادویه و زردچوبه به مقدار لازم

بادمجان پلو از غذاهای محلی قزوین است

طرز تهیه:

در ابتدا بادمجان‌ها را پوست کنده، روی آنها نمک بپاشید و جلوی آفتاب بگذارید تا تلخی آنها گرفته

می‌توانید یکی از بادمجان‌ها را بدون آنکه پوست بگیرد، حلقه کرده و سرخ کنید. آن وقت علاوه بر رنگ قرمز، پلویتان سرسفره، کمی هم رنگ بنفش خوشرنگ رویش خواهد داشت. پیشنهاد ما این است که این پلو را همراه سبزی خوردن تازه یا سالاد شیرازی میل کنید.

شود. بعد از حدود یک ساعت آنها را بشویید و حلقه حلقه کنید. بعد از آنکه با یک پارچه نخی آبشان را گرفتید، سرخشان کنید و کنار بگذارید. سپس پیاز را نگینی خرد کرده و تفت بدهید وقتی پیاز طلایی شد، گوشت و کمی بعدتر زردچوبه و سیرهای ریز شده را هم اضافه کنید و تفت بدهید. حالا باید رب گوجه فرنگی را اضافه کنید و کمی تفت بدهید و پوست گوجه فرنگی‌ها را گرفته و آنها را حلقه حلقه کنید. حالا گوجه فرنگی را اضافه کنید و تفت بدهید و آخر ادویه را اضافه کنید. سپس برنج را بشویید و آبکش کنید اگر خواستید کف قابلمه را نان یا یک لایه سبب زمینی بگذارید. بعد یک لایه برنج بریزید و یک لایه بادمجان و گوجه فرنگی بگذارید و بعد هم بگذارید برای حدود نیم ساعت برنجان دم بکشد اگر خواستید می‌توانید برنج را کته کنید و بعد از اینکه آب آن کشیده شد مواد را لایه لای آن بریزید و بگذارید تا دم بکشد. این پلو تزئین خاصی ندارد اما می‌توانید با تکه‌های بادمجان و گوجه‌های سرخ شده آن را تزئین کنید. اگر می‌خواهید پلویتان وقت تزئین شکل و شمایل متفاوتی داشته باشد

نکته

حالا که در ماه مبارک رمضان هستیم بهتر دیدیم چند نکته آشپزی را در این صفحه بگنجانیم که ان شاء الله مورد استفاده شما عزیزان واقع شود:

- * در ماه مبارک رمضان اگر عادت به خوردن شام دارید، سعی کنید فاصله بین افطار و شام را زیاد کنید و فاصله بین شام خوردن و خوابیدن هم حداقل ۲ ساعت باشد.
- * از طرفی سعی کنید در این دو وعده غذا را در حدی مصرف کنید که معده سنگین نشود.
- * غذای افطار باید به حدی سهل الهضم باشد که تا خوردن شام، کاملاً هضم و از معده خارج شود
- * با این حال توصیه می‌شود به خوردن افطاری متعادل اکتفا کنید و از خوردن شام پرهیزید.
- * چنان چه گفته شد غذای افطار باید سهل الهضم باشد تا در هنگام سحر بدن برای دریافت وعده جدید آماده باشد.
- * برای این منظور انواع آش، حلیم، فرنی و حریره بادام که با آرد برنج قهوه‌ای و یا عسل و شیره انگور یا شیره خرما شیرین شده باشد و نیز نان و پنیر به مقدار کم و به همراه سبزی خوردن و مغز گردو و چند عدد خرما و یا یک خوشه انگور رسیده و شیرین مناسب است.

مواد لازم:

- * گوشت چرخ شده ۲۰۰ گرم
- * عدس پخته یک و نیم لیوان
- * اسفناج پخته شده یک فنجان
- * پیاز داغ ۴ قاشق غذاخوری
- * نمک و فلفل و زردچوبه به مقدار لازم
- * راز یانه دو قاشق مرباخوری
- * تخم گشنیز دو قاشق مرباخوری
- * جوزه‌ندی (ساییده شده) دو قاشق مرباخوری
- * خمیر پیراشکی یا خمیر آماده‌ی فیلو

جوشواره‌ها به دو طریق می‌شود عمل کنیم: قسمتی از خمیر را به صورت لواش نازکی باز کنید و قالب بزنید و داخل لواش‌ها را با مقداری از مواد پر کنید و با لواش دیگری روی آن را بپوشانید و با چنگال چین بکشید. سپس قابلمه‌ای را پر از آب کنید و روی حرارت بگذارید تا بجوشد و سپس جوشواره‌ها را داخل آب در حال جوش بریزید تا بپزد. البته نباید خیلی بپزد تا له شود و وا برود. جوشواره‌ها را داخل آبکش ریخته کنار می‌گذاریم. باقی پیاز داغ را داخل قابلمه ریخته و اسفناج خام را خرد کرده و به آن اضافه کنید و تفت دهید و باقی ادویه را (راز یانه - تخم گشنیز - جوزه‌ندی) داخل آن ریخته و با یک لیوان آب بگذارید اسفناج بپزد و جا بیفتد و سپس جوشواره‌ها را داخل آن بریزید. بعد از یکی دو جوش غذا آماده است.

آش جوشواره

آش جوشواره از غذاهای بومی بجنورد است

این غذای بومی بجنوردی به نوعی شبیه به غذای راویولی ایتالیایی است. برای درست کردن آن می‌توان از خمیر راویولی هم استفاده کرد ولی چون این یک غذای سنتی - بومی است با خمیر خانگی بهتر و خوشمزه‌تر می‌شود. امیدوارم این غذا را درست کنید و از خوردنش لذت ببرید.

طرز تهیه:

ابتدا گوشت چرخ کرده را با نصفی از پیاز داغ، تفت دهید، کمی نمک و زردچوبه به آن اضافه کنید و با یک فنجان آب بگذارید تا بپزد. سپس عدس و اسفناج پخته و گوشت چرخ شده را مخلوط کرده و نصفی از ادویه (راز یانه - تخم گشنیز - جوزه‌ندی) را به آن اضافه کنید و نمک و فلفل زده و با میکسر خوب له کنید. این مواد میانی جوشواره است که آماده و کنار می‌گذاریم. برای درست کردن

خواندنیهای تاریخی

* اولین زن جراح ایرانی

پزشکی هر چند در ظاهر چهره‌ای مردانه دارد و هنوز هم پس از طی فراز و نشیب‌های تاریخی چهره مردانه‌اش را حفظ کرده، اما یکی از اولین حوزه‌های اجتماعی است که زنان ایرانی هم وارد آن شدند.

یکی از آن زنان، بانو سکینه پری، اولین زن جراح و سرطان‌شناس ایران بود که مرقدش در شهرستان بندرگز واقع است. بانو سکینه پری به سال ۱۲۸۳ خورشیدی در شهر همدان به دنیا آمد. مادرش ریحانه از ارامنه ایران بود و پدرش نصرالله همدانی نام داشت. او تحصیلاتش در رشته پزشکی را در شوروی سابق به پایان برد و در سال ۱۳۱۲ در سن ۳۱ سالگی در رشته جراحی و سرطان‌شناسی تخصص گرفت.

وی به مدت پنج سال در بیمارستان‌های شوروی به کار طبابت اشتغال داشت. پدر و مادر سکینه پری در یک زمان از دنیا رفتند و پس از آن حادثه، او همراه تنها خواهرش به ایران برگشت و در آزمون برای گرفتن اجازه طبابت شرکت کرد و در سال ۱۳۱۳ خورشیدی موفق به دریافت اجازه کار شد.

آشنایی او به زنان ترکی موجب شد شرکت شیلات به او پیشنهاد کار در شهر "قره‌سو" را بدهد، که آن پیشنهاد را پذیرفت و مدت ۱۴ سال در آن شهر ماند و در همان‌جا ازدواج کرد، اما پس از چهار سال زندگی مشترک، به دلیلی که هیچ وقت مشخص نشد، طلاق گرفت و بندرگز را برای سکونت انتخاب کرد و به آن شهر رفت.

سکینه پری در بندرگز با دایر کردن مطب به طبابت پرداخت. کمک و یاری به مستمندان و افراد بی‌بضاعت را همیشه و در طول عمرش ادامه داد و خدمات ارزنده‌ای به هموطنان نیازمندش کرد.

* آبروریزی صدراعظم در حضور شاه

روزگاری، تهران همه‌جایش باغ بود، که متأسفانه بسیاری از آن باغ‌ها، حالا دیگر نیست و فقط اسمی از آنها در گوشه و کنار منابع تاریخی یا ذهن بعضی سالمندان ثبت است. نمونه‌اش باغ هفت حوض که روزگاری در مرکز تهران و نزدیک بزرگ‌ترین میدان آن زمان شهر، یعنی سبزه میدان قرار داشت که مالکش میرزا حسین‌خان صدر اصفهانی، صدراعظم فتحعلی‌شاه قاجار بود. زمین‌های سبزه میدان در روزگار قاجاریه محل سبزی‌کاری تهران بود، و این امر تا اوایل عصر قاجاریه هم ادامه داشت و در دوران سلطنت فتحعلی‌شاه، صدر اصفهانی، باغ نسبتاً وسیعی در جنوب غربی ارگ احداث کرد.

با بررسی نقشه‌ی که بر زمین روسی، در سال ۱۲۵۸ قمری، از تهران ترسیم کرده مشخص می‌کند هفت حوض باغی بود مثلی شکل که ضلع شمالی‌اش در امتداد حصار جنوبی ارگ قرار داشت و ضلع شرقی آن را کوچه منوچهرخانی (در جنوب خیابان ۱۵ خرداد فعلی) تشکیل می‌داد، و ضلع دیگرش به‌طور تقریبی، غرب چهار راه گلوبندک فعلی را به انتهای کوچه منوچهرخانی متصل می‌کرد.

در هشتادمین شماره روزنامه اطلاعات، شرحی راجع به باغ هفت حوض چاپ شده که بازخوانی آن خالی از لطف نیست.

نویسنده روزنامه اطلاعات نوشته: روزی فتحعلی‌شاه عازم دیدن آن باغ شد. از اتفاق، آن سال به واسطه نیامدن باران، آب بسیار نایاب بود، صدراعظم ده‌ها نفر را مأمور کرد تا از کاریزها و آب انبارهای دور و نزدیک شهر، آب بیاورند و هفت حوضی را که داخل باغ قرار داشت، پر کنند. هنگامی که شاه در باغ میهمان بود، ناگاه خبر رسید، اوضاع شهر به هم خورده، چون به میرزاسیح تهرانی، مجتهد معروف تهران اطلاع داده بودند، آب تمام آب انبارها را برای این کار خالی کرده‌اند و مردم، حتی جهت وضو هم آب ندارند. به این دلیل عده‌ای از مردم به فکر حمله به باغ هفت حوض افتاده بودند. میرزاسیح حکم داد آب‌های غصبی را به آب انبارها برگردانند. در نتیجه عده‌ای تفنگچی اطراف باغ را محاصره و مردم خشمگین را متفرق کردند و بساط میهمانی

هم به هم خورد، پس از آن واقعه صدراعظم که در حضور شاه آبرویش رفته بود، برای تسکین افکار عمومی، قسمتی از باغ را به مسجد مبدل ساخت و هفت حوض را هم پر کرد. بعد از درگذشت صدر اصفهانی که در سال ۱۲۳۹ قمری اتفاق افتاد، باغ هفت حوض از بین رفت، به طوری که در نقشه تهران در سال ۱۲۵۸ قمری هرچند حدود باغ مشخص است، اما از خود باغ خبری نیست.

* گرگ و میش

در ایام صدارت میرزا تقی‌خان امیرکبیر، روزی احتشام‌الدوله عموی ناصرالدین‌شاه که والی بروجرد بود به تهران آمد و به حضور میرزا تقی‌خان رسید. امیر از او پرسید:

– وضع بروجرد چگونه است؟

والی جواب داد:

– قربان اوضاع به قدری امن و امان است که گرگ و میش از یک جوی آب می‌خورند.

امیرکبیر بر آشفت و گفت: من می‌خواهم در مملکتی که صدر اعظمش هستیم، گرگی وجود نداشته باشد که میش در کنارش آب بخورد.

احتشام‌الدوله شرم‌منده شد، سر به زیر انداخت و چیزی نگفت.

* بذله‌گویی و دوراندیشی مرد ذغال فروش

نقل است که ناصرالدین‌شاه در سفری به اصفهان، هنگامی که با کالسکه از میدان کهنه عبور می‌کرد چشمش به ذغال‌فروشی افتاد، که بالاتنه‌اش لخت بود، ذغال از خاکه ذغال جدا می‌کرد و گرد ذغال، بدن عرق کرده او را کاملاً پوشانده بود. ناصرالدین‌شاه از روی مزاح به ذغال‌فروش گفت: چرا این قدر سیاه شده‌ای؟ مگر در جنم بوده‌ای؟ ذغال فروش بلافاصله پاسخ داد: بله قربان!

شاه، از جواب او خوشش آمد و پرسید:

– چه کسانی را در جنم دیدی؟

ذغال‌فروش حاضر جواب گفت:

– تمام آدم‌هایی را که در رکاب اعلیحضرت هستند!

شاه خنده‌اش گرفت و بعد از مکث کوتاهی پرسید: مرا آن‌جا ندیدی؟

ذغال‌فروش فکر کرد اگر بگوید او را در جنم دیده، ممکن است برایش مایه دردسر شود، اما چون قصد داشت جوابی رندانه داده باشد، گفت:

– واقعیت این است که من تا ته جنم نرفتم!

پیش به سوی نان ارزان!

موتورسواری که با سرعتی بیش از ۱۸۰ کیلومتر در ساعت رانندگی می کرد، علتی بسیار عجیب برای این رانندگی سرسام آور به پلیس اعلام کرد. ساعت نزدیک به ۱۱ شب یکشنبه بود که این موتورسوار در حال حرکت به سمت لندن بود و با ماشین پلیس روبرو شد. قبل از اینکه دلیل این موتورسواری وحشتناک را بفهمید، بد نیست بدانید که او دو فرزند کوچکش را هم سوار بر موتور و همراه خود داشت! وقتی پلیس موتورش را متوقف کرد و جویای علت آن شد، موتورسوار اظهار کرد که در زمان بحران کرونا، فروشگاه‌های لندن نان را به قیمت ۱ پوند ارزان‌تر از بقیه مناطق می فروشنند و او قصد داشته چند بسته نان از لندن بخرد و نمی خواسته فرزندانش خانه تنها بمانند. مشخص شد که او در نائینگهام زندگی می کند. این در حالی است که فاصله نائینگهام و لندن بیش از ۱۹۰ کیلومتر است و او می خواسته قبل از نیمه شب به خانه برگردد و همچنین بتواند با سرعت بالا از جنگ قوانین قرنطینه و تردد عبور کند. علیرغم مشکل اصلی که به خطر انداختن جان دو فرزند و خودش بود، پلیس هم مجبور به جریمه سنگین او شد و صرفاً بدلیل شرایط فعلی و اینکه دو فرزند دارد موتورش را فعلاً توقیف نکرد تا بتواند در شرایط اضطراری به آنها کمک کند.

پسر بچه مستقل

یک پسر بچه ۵ ساله با جدیت خاصش برای رسیدن به آرزوهایش خبر ساز شد. او در حالی که مشغول رانندگی به سمت کالیفرنیا بود توسط پلیس متوقف شد! به گفته مأمور پلیس ایالت یوتا، مأمور در حال گشت زنی بود که متوجه حرکت عجیب یکی از خودروها شد و تصور کرد که راننده در شرایط عادی نیست و یا اینکه به مراقبت‌های پزشکی نیاز دارد. بنابراین به خودروی مذکور نزدیک شد و با روشن کردن آژیر از راننده خواست خودرو را کنار خیابان متوقف کند. راننده بلافاصله خودرو را کنار خیابان متوقف کرد اما هنگامی که مأمور پلیس پیاده شد تا با راننده صحبت کند با یک پسر بچه ۵ ساله پشت فرمان روبرو شد. او در انتهای لبه صندلی نشسته بود تا بتواند پدال‌ها را فشار دهد! پسر بچه که به شدت در حال گریه بود، به مأمور پلیس توضیح داد که علاقه زیادی به خودروهای لامبورگینی دارد و از مادرش خواسته تا یک لامبورگینی برایش بخرد. اما وقتی با مخالفت مادرش روبرو شد، تصمیم گرفت خودش با خودروی SUV به کالیفرنیا برود تا خودروی مورد علاقه‌اش را بخرد. او ادامه

داد که می خواسته به منزل خواهرش در کالیفرنیا برود و سپس بدنمال یک فروشنده مناسب بگردد. او همچنین تمام پولی که ذخیره کرده بود، که شامل سه دلار می شد را هم همراه خود آورده بود. علیرغم جدیت جالب این پسر بچه، مأمور پلیس ضمن همدردی با او توضیح داد که نمی تواند اجازه دهد مسیر را به تنهایی ادامه دهد و با والدین او تماس گرفت. بد نیست بدانید ارزان ترین مدل لامبورگینی بیش از ۲۰۰ هزار دلار قیمت دارد.

مراسم ختم کشنده

گردهمایی افراد در شرایط فعلی جهان کار خطرناکی است و توصیه می شود از تجمع‌های غیر ضروری پرهیز شود. اما میزبانان مراسم ختم یک خانواده در کشور پرو، با حضور بسیاری از اقوام و دوستان روبرو شدند که متأسفانه نتیجه تلخی داشت. چیزی به پایان مراسم نمانده بود که ۵۰ نفر از افراد حاضر در مراسم دچار بیماری گوارشی شدند و ۲۰ نفر از آنها به اجبار در بیمارستان بستری شدند. به گفته بیماران، آنها از یک خوراک گوشت و نوعی نوشیدنی محلی به نام چیچا که از ذرت تهیه می شود خورده بودند. خوشبختانه کرونا باعث این نتیجه تلخ نبود. اما آزمایشات نشان از ردی از ماده‌ای سمی و شیمیایی در این غذاها داد که معمولاً در حشره کش‌ها استفاده می شود. متأسفانه شدت مسمومیت بسیار زیاد بود و ۹ نفر از آنها جان خود را از دست دادند و بقیه هم هنوز به شدت بیمار هستند. هیچکس نمی داند این ماده چطور می تواند وارد غذاهای سرو شده در مراسم شده باشد. مسئولان بهداشت در کشورهای سراسر جهان تاکید دارند حتی الامکان از تجمع خودداری کنید و علی رغم پررنگ بودن کرونا، خطرات دیگری هم هستند که در این شرایط ممکن است کمتر به آنها توجه شود.

هندزفری غول پیکر

خانم "الیزی" از دبی که یک ایرپاد اپل غیر اصل را از فروشگاه آمازون سفارش داده بود، وقتی سفارش را دریافت کرد بسیار شوکه شد اما بعد از متوجه شدن اشتباهش بجای عصبانیت، از خنده غش کرد! او که نمی خواست هزینه یک ایرپاد اصل را بپردازد، یک مدل غیر اصل را سفارش داد اما در توضیحات به ابعاد هندزفری دقت نکرده بود. ظاهراً این هندزفری یک وسیله دکوری بوده و ابعاد هر یک از آنها به اندازه یک سشوار بزرگ است! او به محض اینکه با یک جعبه بزرگ جلوی خانه اش روبرو شد فهمید اشتباهی رخ داده است. اما بعد از دیدن هندزفری هایی با ابعاد بزرگتر از سر و گردنش بود که از خنده غش کرد. او بسرعت عکسی از سفارش جدیدش را در صفحه شخصی اش منتشر کرد و گفت هیچ وقت فریب قیمت های بسیار کم را نخورید! این خبر بسرعت در همان ساعت اول بیش از ۳۸۰ هزار لایک دریافت کرد! او گفت بنظرم نسخه ساخته شده برای فیل ها را سفارش دادم. خبر به قدری سریع در اینترنت پخش شد که شرکت اپل با او تماس گرفتند و اعلام کردند حاضرند به عنوان کادو یک جفت ایرپاد اصل را برایش هدیه بفرستند!

سنگ، کاغذ، قیچی

و بررسی دادگاه کانادا در سال ۲۰۱۷، این بازی اگر تحت شرایط خاصی برگزار شود می تواند تا حد زیادی به مهارت افراد بستگی داشته باشد. از جمله سرعت واکنش، دقت مشاهده حرکات حریف و ترتیب حرکات. اما از سوی دیگر سقف مبلغ تعیین شده برای شرط بندی در بازی ها بسیار کم است و این شرط ۵۱۷ هزار دلار غیر قابل قبول و در نتیجه نامعتبر است. به این ترتیب آدموند از فروش خانه اش نجات یافت و البته فهمید که هر عملی عواقبی هم دارد.

مردی که شرط بندی بزرگی روی یک بازی سنگ کاغذ قیچی انجام داده بود توانست در دادگاه از مخمصه نجات پیدا کند. آقای آدموند مارک هوپسر بعد از باختن به میشل پریمو در یک بازی سنگ کاغذ قیچی که در ژانویه سال ۲۰۱۱ انجام داده بودند، ۵۱۷ هزار دلار به او بدهکار شد! اکنون بعد از گذشت این همه سال، میشل برای گرفتن این پول شکایت کرد و آدموند باید خانه اش را می فروخت تا بتواند بدهی اش را پرداخت کند. اما در دادگاه همه چیز تغییر کرد. این دونفر در شهر کبک در کانادا زندگی می کنند. بر اساس قوانین کبک، هر نوع قراردادی که درباره یک شرط خاص برای یک بازی تعیین می شود، زمانی معتبر است که فعالیت یا بازی مذکور به مهارت یا آمادگی بدنی افراد دخیل در آن بازی بستگی داشته باشد، نه به شانس. همچنین مبلغ ذکر شده نمی تواند رقمی بالا باشد. در نتیجه، بدهکار بودن یا نبودن آدموند به این بستگی داشت که آیا بازی سنگ کاغذ قیچی به مهارت افراد تکیه دارد یا به شانس؟ طبق گزارش

فصل جدید رقابت های بیسبال در تایوان شروع شده است که از جمله ورزش های محبوب در این کشور محسوب می شود. اما بدلیل شرایط فعلی امکان حضور مردم در ورزشگاه برای تماشای مسابقات وجود نداشت. اما همگی می دانیم که ورزشگاه بدون تماشاچی لطفی ندارد. صرفاً به همین دلیل است که خیلی از کشورها مسابقات را لغو کرده اند. اما در تایوان مسئولان ورزشگاه راهکار دیگری پیدا کردند. آنها مانکن ها و همچنین تصاویر چاپ شده روی مقوا از تماشاچیان فرضی را در صندلی های ورزشگاه قرار دادند تا فضای ورزشگاه خالی نباشد. اکثر آنها لباس هایی به رنگ تیم شهرشان را بر تن دارند و همچنین ماسک تنفسی روی صورتشان است تا حس واقعی تری از حضور تماشاچی را به بازیکنان دهند. تمامی مسابقات به صورت رایگان برای مردم پخش می شود. بازیکنان در ابتدا نظرات متفاوتی درباره حضور تماشاگران مقوایی در ورزشگاه داشتند اما بعد از برگزار شدن چند مسابقه اول فصل، اعتراف کردند که با اینکه می دانند تماشاگری روی صندلی ها ننشسته است، خیلی بهتر از دیدن صندلی های خالی است. تایوان هم همچون دیگر کشورها پروتکل های خاصی را برای جلوگیری از به خطر افتادن جان مردم انجام داده است و توانسته در این امر بسیار موفق عمل کند. خانواده ورزشکاران و همچنین مردم علاقمند به ورزش بیسبال هم از این اقدام تشکر کردند که هم امنیت بازیکنان تأمین شده است و هم مردم می توانند مسابقات دلخواه خود را دوباره تماشا کنند.

تماشاچیان قلبی

نادر شاه افشار که پیش از پادشاهی نادرقلی خوانده می‌شد، ملقب به طهماسب قلی خان از ایل افشار خراسان که پادشاه ایران و بنیانگذار دودمان افشاریه بود، از جمله مشهورترین پادشاهان ایران پس از اسلام است.

نادر شاه در کلات نادری پایتخت ایران در دوره افشاریه به دنیا آمد. نادرنامه اثر محمدحسین قدوسی که از انتشارات انجمن آثار ملی است، به مطالبی اشاره دارد که اکنون به بخشی از این اثر به یادماندن می‌پردازیم:

داستان کوتاه و شنیدنی: نادر شاه زمانی که عزم تسخیر هندوستان را داشته در راه کودکی را دید که به مکتب می‌رفت. از او پرسید: پسر جان چه می‌خوانی؟

پسرک جواب داد: قرآن.
از کجای قرآن: انا فتحنا...

نادر از پاسخ او بسیار خرسند شد و از شنیدن آیه فتح فال پیروزی زد. سپس یک سکه زر به پسر داد اما پسر از گرفتن آن ابا کرد. نادر گفت: چرا نمی‌گیری؟ گفت: مادرم مرا می‌زند و می‌گوید تو این پول را دزدیده‌ای.

نادر گفت: به او بگو نادر داده است.

پسر گفت: مادرم باور نمی‌کند. می‌گوید: نادر مردی سخاوتمند است. او اگر به تو پول می‌داد، یک سکه نمی‌داد، پول زیادی می‌داد.

حرف او بر دل نادر نشست، یک مشت پول زر در دامن او ریخت. از قضا چنانچه مشهور است در آن سفر بر حریف خویش محمد گورکانی پیروز شد.

از بلندای افکار نادر داستانها نقل می‌کنند. از جمله گویند هنگامی که در دهلی اقامت داشت، دختر سلطان محمد پادشاه هند را برای پسرش نصرالله میرزا خواستگاری کرده و در روز عقد بنا به رسم خاندان سلطنتی هند می‌بایست تا هفت پشت نام پدر عروس و داماد را در خطبه عقد ذکر کنند.

چون وزیر سلطان محمد خدمت نادر آمد چنین عنوان کرد: لطفاً اجداد خود را نام ببرید که در خطبه خوانده شود. (در ضمن شاید مخصوصاً وزیر این جمله را به منظور تحقیر نادر به زبان آورده است.) نادر می‌گوید در خطبه بخوان:

نصرالله میرزا پسر نادر، نادر پسر شمشیر و نوه شمشیر و نتیجه شمشیر و نبیره شمشیر. داستانی شنیدنی از حافظه نادر

نادر ضمن مسافرت از میرزا مهدی خان در محل معینی پرسید: سهل‌ترین و معقول‌ترین غذاها در مسافرت چیست؟

میرزا مهدی خان جواب داد: نان و تخم مرغ پس از سالها، اتفاقاً روزی گذر نادر با میرزا مهدی خان به همان نقطه معین افتاد. نادر را از مذاکره چند سال قبل یاد آمده خواست امتحانی از حافظه میرزا به عمل آورد. پرسید: میرزا مهدی خان، با چه چیز؟ میرزا فوری جواب داد: قربان بانمک. نادر را خوش آمد و میرزا را نیز از حافظه خود و هوش نادر تعجب دست داد.

در نادر نامه ضمن افسانه‌های مربوط به نادر ذکر شده:

روزی نادر در کلات قصد رفتن به حمام می‌کند. بر در حمام مَهر سازی می‌بیند، دستور می‌دهد مَهری برایش بسازد که سه سوره از قرآن و اسم او و نام پدرش در آن حک شود و می‌گوید هنگامی که از حمام خارج شوم بایستی مَهر آماده باشد.

شوفی

از: علی ملکی

□ هوار از جُل و افسار

شد وقت اینکه بند کراوات شل کنم
خود را پس از کلاه خلاص از فکل کنم
وضع زمانه چون شل و سفت است لاجرم
من نیز تابعیت از این سفت و شل کنم
گر صاحبی بود که جلیم همی کند، و گر
بی‌صاحبم چه طرفه تقلای خُل کنم

□ رباعیات طنز

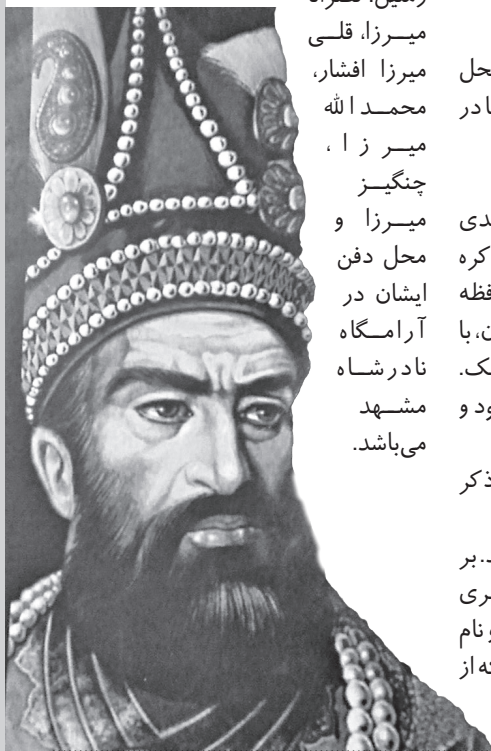
قانون شکن دل مشکن خسته میازار
صیاد مشو، و ر که شدی بسته میازار
از خار مکن شکوه مجو یاری بلبل
پا بسته‌ای از گل، من وارسته میازار

شاگرد حکاک به استادش می‌گوید بنویس:
یا ایها المزمّل، قل اوحی و تبارک
نادر قلی افشار فرزند میر مبارک
حکاک مَهر را می‌سازد و مورد توجه و تحسین
نادر قرار می‌گیرد.

نادر شاه افشار لقب‌های زیادی داشت از جمله:
نادر قلی بیگ - طهماسب قلی خان - نائب السلطنه

ترور و درگذشت نادر شاه در روز یکشنبه
۲۸ خرداد سال ۱۱۲۶ در سن ۵۸ سالگی در
فتح آباد قوچان اتفاق افتاد، همسرش راضیه
بیگم و فرزندان رضای قلی میرزا، یوهان یوزف
زملین، نصراله

میرزا، قلی
میرزا افشار،
محمد الله
میرزا،
چنگیز
میرزا و
محل دفن
ایشان در
آرامگاه
نادر شاه
مشهد
می‌باشد.

عشق است که غالب شده بر طبع بلندم
در عشق و جنون، پیر فنون می‌شمرندم
بر صورت من ننگر و در وضع لباسم
آن گونه که این مردم دون می‌نگرندم

این من آن مردم که با یک زن از اول ساخته
می‌نخواهد بود تا آخر جز او همسر مرا
هیچ مردی را دو همسر نیست در فامیل ما
سر یکی همسر یکی آسورد هم سرهم سرا

گل رخی کاندرو هوایش سوخت پر و بال من
شیوه دنیا در او بود آه از این اقبال من
پا و دل تا بسته بودم او گریزان بُد ز من
هان که دل بیریده‌ام، می‌آید از دنبال من

ماجرای زورگیر ویلچر نشین!

غلط کردم! خیلی پشیمانم! کاش زمان فقط چند روز به عقب باز می گشت تا من خودنمایی و غرور جوانی را کنار می گذاشتم و به دنبال گوشه‌ای قایم نمی رفتم، حالا که به خاطر شکستن کمرم باید عمری ویلچر نشین باشم، تازه می فهمم که رفت و آمد با دوستان ناباب و خودبزرگ بینی نزد دیگران ارزش این روزگار فلاکت بار را ندارد و... اینها بخشی از اظهارات جوان ۲۲ ساله‌ای است که به همراه همدستش با دست و پاهای شکسته روی تخت بیمارستان افتاده و از شدت درد نای حرف زدن نداشت و با ابراز پشیمانی از رفتارهای گذشته اش، دعا می کرد تا پایان عمر فلج نشود.

وی درباره ماجراهای وحشتناک زندگی اش گفت: از روزی که ترک تحصیل کردم با چند جوان هم محله‌ای روزگارمان را به بوچی و بطالت می گذرانیم. همیشه می خواستیم به نوعی متفاوت تر از دیگران باشیم، به همین دلیل هم به همکلاسی‌هایم گفتم درس و مدرسه مال شما بچه درس خوان‌ها باشد، من به دنبال درآمد و پول می روم. اما نه هنری داشتیم و نه کاری می توانستیم انجام بدهیم، از سوی دیگر از کارهایی مانند کارگری هم عار داشتیم تا این که پایم به پاتوق‌های خلاف باز شد. مدام چاقویی را هم در جیبم می گذاشتم تا دیگران از رویارویی با من بترسند. بدین ترتیب احساس قدرت می کردم تا این که بالاخره به اتهام شرب خمر و نزاع دستگیر و روانه زندان شدم. مدتی بعد از آن که با تحمل ضربات شلاق از زندان بیرون آمدم زمانی را که با بی خیالی کنار خیابان مشغول صحبت با تلفن همراه بودند زیر نظر می گرفتیم و آن‌هایی را که گوشه‌های گران قیمتی داشتند از فاصله دور تعقیب می کردیم، سپس در یک لحظه دوستم که ترک نشین موتورسیکلت بود گوشی را چنگ می زد و من گاز موتورسیکلت را می فشردم تا در کوچه و خیابان‌های فرعی کسی نتواند به تعقیب ما بپردازد. خلاصه، چندین بار گوشی قاپی کردیم تا این که چند روز قبل دوباره به منطقه احمدآباد آمدم. این بار می خواستیم محدوده سرقت‌های مان را به خیابان فلسطین بکشیم، به همین منظور در خلاف جهت حرکت خودروها یکی از طعمه‌ها را شناسایی کردیم تا کسی نتواند با وسیله نقلیه ما را تعقیب کند اما همین که با موتورسیکلت به طرف سوژه خودمان حرکت کردیم ناگهان گشت موتوری کلاتری احمدآباد را مقابل خودمان دیدیم، طعمه را رها کردیم تا به هر طریق ممکن از چنگ نیروهای انتظامی فرار کنیم اما مأموران گشت ول کن ماجرا نبودند و همچنان ما را تعقیب می کردند. در این هنگام بود که از شدت ترس و اضطراب کنترل موتورسیکلت از دستم خارج شد و با خودروی سواری که از مقابل می آمده به شدت برخورد کردم، هر دو نفر نقش بر زمین شدیم و من دیگر چیزی نفهمیدم. وقتی چشم باز کردم روی تخت بیمارستان نمی توانستم تکان بخورم. دست و پایم شکسته بود. در کنار تختم، دوستم نیز حال و روزی بهتر از من نداشت. پزشکان می گویند باید تا آخر عمر ویلچر نشین باشم اما ای کاش... گفتنی است، چندین نفر از مال باختگان تصویر سارقان مذکور را شناسایی کرده‌اند و تحقیقات بیشتر درباره زورگیری‌های دیگر این زندان مجروح ادامه دارد.

مرگ مرموز یک محقق کرونا

"بینگ لیو"، استاد دانشکده پزشکی دانشگاه "پیتزبورگ" که در حال انجام تحقیقاتی درباره منشأ ویروس کرونای جدید بود، چند روز پیش به طرز مرموزی جانش را از دست داد. جسد "لیو" ۳۷ ساله روز دوم ماه می در منزل شخصی اش در "رأس تاونشپ"، در شمال پیتزبورگ آمریکا پیدا شد. طبق آنچه

رسانه‌ها گزارش داده‌اند، گلوله‌هایی به سر و گردن او اصابت کرده است. موضوعی که به ابهام‌ها درباره مرگ بینگ لیو افزوده، این است که او زاده چین بوده و شواهدی در دست است که در آستانه کشفیات مهمی در خصوص منشأ ویروس کرونا بوده است. دانشگاه پیتزبورگ در بیانیه‌ای که برای مرگ لیو صادر کرده نوشته او در آستانه کشف یافته‌هایی مهم برای درک ساز و کارهای سلولی زیربنای عفونت کروناویروس جدید و زیربناهای سلولی بیماری‌های متعاقب آن بوده است. بعد از مرگ او بعضی از کاربران فضای اجتماعی در "ویبو" چین شروع به انتشار برخی از نظریه‌های او درباره منشأ کرونای جدید کرده و گفته‌اند مرگ او احتمالاً به یافته‌هایش درباره منشأ ویروس کرونا ارتباط داشته است.

حمله ملخ به مراتع استان قم

امسال به دلیل افزایش بارندگی، تراکم ملخ بومی در مراتع قم افزایش پیدا کرده است. عباس پورمیدانی رئیس سازمان جهاد کشاورزی استان قم با اشاره به طغیان ملخ بومی در استان قم اظهار کرد: یک نوع ملخ بومی در مراتع استان وجود دارد که با ملخ‌های صحرایی متفاوت است، اما امسال به دلیل افزایش بارندگی، در مراتع استان افزایش پیدا کرده است؛ در حالی که باید تعداد این ملخ در هکتار زیر هزار یا ۵۰۰ عدد باشد، اکنون تعداد آن در برخی از مراتع استان به ۲۰۰ هزار عدد در هکتار رسیده است. وی ادامه داد: کانون‌های انتشار ملخ بومی در استان قم شناسایی شدند و حدود ۳۰ هزار هکتار از مراتع استان به شدت به این نوع از ملخ آلوده هستند.

هندوانه به شرط تریاک

چندی پیش مأموران پلیس مبارزه با مواد مخدر تهران بزرگ با خبر شدند که یکی از قاچاقچیان مواد مخدر قصد دارد مقادیری تریاک را از یکی از استان‌های جنوبی کشور تهیه و به منظور توزیع به تهران منتقل کند که در همین راستا رسیدگی به موضوع در دستور کار آنان قرار گرفت. با آغاز تحقیقات پلیسی مشخص شد این قاچاقچی، مواد مخدر از نوع تریاک را خریداری کرده و قصد دارد تا در استان یزد آن را در بار هندوانه جاسازی کرده و به تهران منتقل کرده و توزیع کند که در همین راستا هماهنگی‌های لازم با پلیس مبارزه با مواد مخدر استان یزد و مقام قضایی نیز

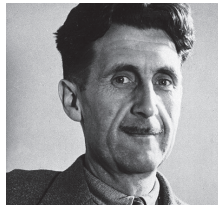
انجام شد و تیمی از مأموران پلیس مبارزه با مواد مخدر پایتخت نیز به این استان سفر کردند. بنابراین مأموران کامیون این فرد را تحت نظر قرار داده و مدتی بعد اقدام به توقیف و بازرسی از آن کردند که در جریان آن ۹۲ کیلوگرم تریاک که به طرز ماهرانه‌ای داخل بار هندوانه جاسازی شده بود، کشف و ضبط شد.

به خاطر ۱۵ روز وقفه ناخواسته‌ای که به خاطر کرونا در سال جدید و پس از تعطیلات نوروزی داشته‌ایم و برای آنکه تطابق تاریخی مطالب این صفحه حفظ شود، در این شماره، مجلات ۴۵۴، ۴۵۵ و ۴۵۷ مورخ اول، هشتم و ۲۲ اردیبهشت سال ۱۳۲۹ را ورق زدیم و مطالبی که می‌خوانید برگزیده‌هایی از این ۳ شماره است که این هفته استثنائاً در ۲ صفحه مجله تقدیم شما می‌شود.

۳- البته عقد محضری کمر کسی را نمی‌زند اما اینقدر هست که حقوق زناشویی را برای شما طبق سند رسمی ثابت و حتمی الاجرا نگاه دارد.
۴- ما نمی‌دانیم که شما عاشق کجای این مرد زن دار و ترسو شده‌اید؟ این خودتان نیستید که نوشته‌اید: این مرد به قدری ترسو است که تا به حال با من بیرون نرفته است زیرا می‌ترسد زنش ببیند این مرد نمی‌تواند مرا رسماً عقد محضری کند؟... بگویید ببینم این را دیگر از کجا پیدا کرده‌اید؟
*دوشیزگان هما و میترا...

نوشته بودید: آقایان دبیران مدرسه شما که به منظور شاگردان به کلاس درس می‌آیند، به جای اینکه وقت خود را برای تدریس صرف نمایند اکثر آن دخترانی که مورد نظرشان است می‌گذرانند... خانمها!... از قرار معلوم وزارت فرهنگ تدریس مردهای جوان را در دبیرستانهای دخترانه موقوف کرده و به خاطر این کار شرايطی گذاشته است و ما نمی‌دانیم شما در کدام شهرستان تحصیل می‌کنید که هنوز صدای وزارت فرهنگ به گوش نرسیده و کار را به اینجا کشانیده است!
به هر حال به هیچ وجه ترک تحصیل نکنید و به درستان ادامه بدهید و اگر دیدید که باز هم همان آش و همان کاسه است مراتب را به تفصیل و توضیح بیشتری برای ما بنویسید و مطمئن باشید که در سریعترین فرصت از طرف وزارت فرهنگ به رسوایی مدرسه شما خاتمه داده خواهد شد.

خونین داخلی روسیه است، معروف و مشهور گردید. تازه‌ترین کتاب "جرج اورول" که به نام سال ۱۹۴۸ می‌باشد در ظرف مدت کوتاهی

صد هزار نسخه به وسیله کتاب فروشی‌های آمریکا به فروش رفته و با وجود آنکه دارای مباحث مشکل و دشواری است در ردیف کثیرالانتشارترین کتابهای دنیا قرار گرفته است. در حالیکه "ولز" در کتابهای خود از بین رفتن اعضای بدن انسان آینده را پیش‌بینی می‌نماید "جرج اورول" در کتاب یاس آور ۱۹۸۴ نابودی کامل نسل بشر را وسیله یک دولت بزرگ پیشگویی می‌نماید:

صبح یکی از روزهای آوریل ۱۹۸۴ پهلوان داستان "اورول" که ما با او در یکی از روزهای سرد آوریل سال ۱۹۸۴ آشنا می‌شویم "وینستون سمیت" نام دارد. این شخص که ۳۹ سال دارد در طبقه هفتم عمارت اجاره بزرگی دور از همسرش به سر برده و در وزارت حقیقت و راستگویی که وظیفه‌اش انتشار دروغ است کار می‌کند. کشوری که "سمیت" در آن به سر می‌برد (اقیانوسیه) نام داشته و یکی از سه دولت بزرگی است که دائماً با یکدیگر بر سر تسلط و تصاحب جهان جنگ و زد و خورد دارند. ایالت و ناحیه‌ای که "سمیت" در آن مسکن دارد به طوری که وی به زحمت به خاطر می‌آورد سابقاً انگلستان نام داشته است ولی اکنون نام آن (پایگاه هوایی شماره یک) می‌باشد. شهر "سمیت" که پر از خرابیهای جنگ و خانه‌های ویران و متروک است اکنون هم مانند سابق لندن نام دارد ولی در آنجا مسجد، کلیسا، موزه و کتابخانه‌ای دیگر دیده نمی‌شود...

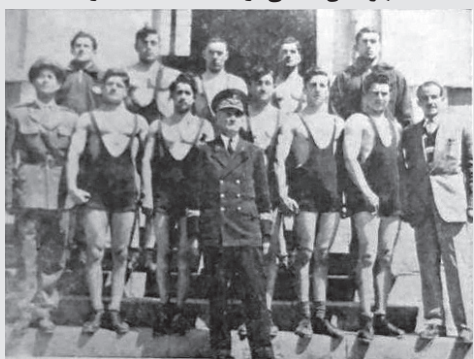
پست اطلاعات هفتگی (صفحه ۱۳ شماره ۴۵۴)

*خانم عفت از تهران

۱- از محیط تهران نترسید. تا به سر نفس خود تسلط دارید از هیچکس و هیچ چیز باک نداشته باشید.

۲- افسوس، در تهران موسسه‌ای که هم مطمئن و هم شبانه روزی باشد و هم بتواند زنان جوان را به خدمت در آورده و به کار گمارد نمی‌شناسم تا شما را راهنمایی کنم.

قهرمانان کشتی آزاد (صفحه ۳۱ شماره ۴۵۵)

مسابقات کشتی آزاد و فرنگی آموزشگاهها به پایان رسید. دبیرستان نظام در هر دو کشتی رتبه اول و برنده جامهای پیروزی در سال ۲۹ گردید. در عکس فوق در وسط تیمسار سر تیپ پلاسیدر رئیس دبیرستان نظام و سرکار سرگرد مبصر افسر ورزش و آقای قاسم فارسی دبیر ورزش دبیرستان دیده می‌شود

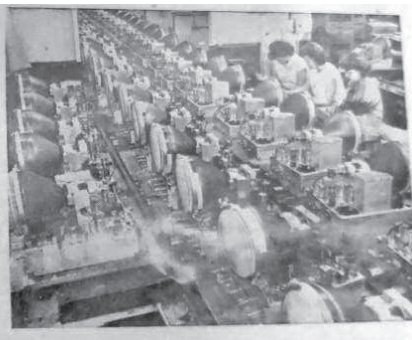
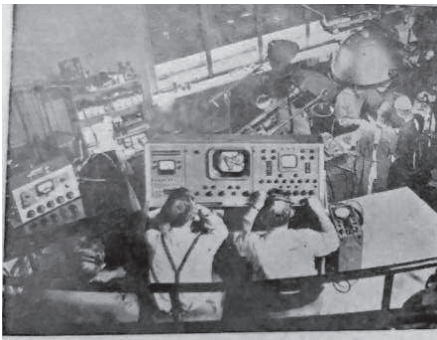

خلاصه یک کتاب هیجان انگیز (صفحه ۹ شماره ۴۵۵)

متفکرین و نویسندگان هیچ ملتی به خوبی شعرا و نویسندگان انگلستان وقایع آینده را پیش‌بینی نکرده و در اطراف اوضاع آینده جهان به مهارت آنها چیز ننوشته‌اند. "توماس مور" "هویس" "جوتن سوئیفت" "ساموئل تیلو" نویسندگان قرون گذشته و "ولز" و "هیو کسلی" از نویسندگان اخیر انگلستان با زبردستی زیادی در کتابهای خود حوادث آینده را پیش‌بینی کرده‌اند و بیشتر پیش‌بینی‌های آنها نیز به حقیقت پیوسته است. اما کتاب هیچ یک از نویسندگان تازه و متفکرین حاضر انگلستان یاس آور تر و وحشتناک تر از کتاب "جرج اورول" نمی‌باشد. این نویسنده ۴۶ ساله که چند سفرنامه سیاسی و فلسفی نوشته بود در دو سال قبل به وسیله رمان معروف خود "باغ وحش" که حاوی جنگ

نمونه‌ای از آگهی‌های آن دوره (صفحه ۱۸ شماره ۴۵۷)

First Help for HEADACHE
BROMO-SELTZER
HUMBER
BISHOPS' SALINE

تلویزیون جای رادیو و سینما را می گیرد (صفحه ۳۱ شماره ۴۵۷)

در سال ۱۹۴۹ در کارخانجات آمریکا تعداد ۲/۴۰۰/۰۰۰ تلویزیون ساخته شده است.

روزی که مستر ترومن رئیس جمهور آمریکا برای افتتاح مجلس نمایندگان با تشریفات مخصوصی عازم کنگره آمریکا می گردید، هوای واشنگتن به قدری سرد و طوفانی بود که خروج از خانه و اجتماع مردم در پیاده روها بسیار سخت و ملال آور بود. آن روز برخلاف ادوار گذشته که هنگام افتتاح کنگره از طرف رئیس جمهور جمعیت بیشماری در خیابانها اجتماع می نمودند، کمتر کسی در آن سرمای سخت در خیابانها منتظر دیدار ترومن و تماشای تشریفات افتتاح کنگره بود. در همان ساعت که قرار بود رئیس جمهور آئین گشایش کنگره را به جا آورد، مردم چه در خانه های خود و چه در مهمانخانه های بزرگ دست را به سوی پیچ تلویزیون دراز کرده و با یک گردش مختصر در روی پرده تلویزیون جزییات تشریفات را تماشا می کردند و بدین ترتیب بدون آنکه اطاق گرم و راحت خود را ترک نمایند، از نزدیک شاهد جریان افتتاح پارلمان و استماع نطق مستر ترومن بودند.

تلویزیون که امروز رفته رفته در محافل عمومی آمریکا به صورت یک اختراع پیش پا افتاده تعبیر می شود در سرتاسر واشنگتن و نیویورک و پیتسبرگ مورد استعمال پیدا کرده و غالباً مردم از حضور در تماشاخانه ها و مسابقه های ورزشی و اسب دوانی و مراسم رسمی و غیره صرف نظر کرده و به استفاده از پرده های روشن تلویزیون قناعت می کنند.

امروز ایستگاههای گیرنده و فرستنده امواج تلویزیون که تا چندی قبل فقط منحصر به کشور آمریکا بود در کشورهای آمریکای جنوبی و مکزیک و کوبا و برزیل نیز تاسیس گردیده و تدریجاً جمعی از هنرپیشگان معروف هالیوود مانند ادی البرت و ماگو بوریس کارلف و بلالگوزی برای شرکت در برنامه های سینمایی تلویزیونی به کشورهای نامبرده مسافرت می نمایند.

کمپانی "اتولیت" سازنده بزرگ سیستم های مختلف تلویزیون معتقد است که تدریجاً با توام شدن موسیقی با نمایش های جالب توجه از میزان عرضه و فروش رادیو در بازارهای جهان کاسته خواهد شد و مخصوصاً دستگاه جدید تلویزیون

به زودی شاهدخت فاطمه پهلوی، برای آشتی به تهران خواهد آمد. این مطلب را نشریه معتبر سن فرانسیسکو کرونیکل طی مقاله ای منتشر کرد و ادامه داد: امروز وینست هیلیر همسر شاهدخت فاطمه پهلوی اظهار داشت من به زودی به فرا گرفتن اصول و آداب دین اسلام مشغول خواهم شد و همسر زیبایم نیز برای اظهار جریان زناشویی محرمانه ما به برادرش، اعلیحضرت محمدرضا شاه پهلوی به تهران مسافرت خواهد کرد.

هیلیر بیست و پنج سال دارد و از اهالی کالیفرنیا و فرزند لوس بانوس یک پزشک آمریکایی است. شاهدخت فاطمه نیز دوشیزه ای بیست و یک ساله و بسیار زیباست، این دو همسر جوان وقتی اعلامیه درباره ایران را شنیدند که شاهنشاه خواهرش را از حقوق اجتماعی محروم کرده است دچار تعجب گردیده و حتی این خبر را با تردید تلقی کردند و حالا قرار است شاهزاده برای دلجویی و دیدار با برادر تاجدار خود عازم تهران شود.

شریفیابی آقای دکتر مصدق (صفحه ۳۱ شماره ۴۵۵)

شریفیابی آقای دکتر محمد مصدق نماینده اول تهران به حضور اعلیحضرت همایونی یکی از خبرهای قابل توجه این هفته می باشد. اهمیت این ملاقات بیشتر از آن لحاظ است که این ملاقات مدت زیادی به طول انجامیده است و به طوری که اطلاع یافته ایم در این ملاقات بسیاری از مسایل جاری کشور و مشکلات موجود مورد مذاکره واقع گردید. اظهار خوشبینی می شود که برای پیشرفت امور و اصلاحات لازم هماهنگی و توافق نظر کامل حاصل شده و امید می رود موفقیت هایی در آینده تحصیل شود.

برای نمایش نمایشنامه های مهم و تاریخی و قطعات اخلاقی و فکاهی و نشاط انگیز در دبستانها و آموزشگاهها کمک موثری به پیشرفت آموزش و پرورش عمومی خواهد کرد. یک آمار دقیق که هفته گذشته درباره چگونگی پیشرفت صنعت تلویزیون در آمریکا انتشار یافته حاکیست که در سال ۱۹۴۹ بیش از ۳/۷۰۰/۰۰۰ تلویزیون فقط در کشور آمریکا مورد استفاده بوده و در سال جاری نیز رقم مزبور به حدود ۵/۰۰۰/۰۰۰ عدد خواهد رسید که این مقدار کاملاً قادر به سرگرم کردن ۶۰ میلیون جمعیت می باشد.

عیب بزرگ استفاده از تلویزیون که هر روز از مشتریان آن می کاست گرانی قیمت آن بود که خوشبختانه اکنون مرتفع گردیده است چنانکه امروز تلویزیون هایی که سه سال قبل در حدود ۲۰ هزار تومان ارزش داشت در بازار به مبلغ ۵۰۰ تومان به فروش می رسد. از طرف دیگر با افزایش تعداد طالبین و خریداران رادیو هر روز شرکت های سازنده تلویزیون به تاسیس ایستگاه فرستنده امواج پرداخته و سعی می کنند هر روز برنامه نمایشات و تظاهرات و موسیقی های خود را جالب تر نمایند. به طوری که امروز قریب یکصد ایستگاه مهم فرستنده امواج تلویزیونی در آمریکا وجود دارد که شبانه روز برنامه های جالبی برای استفاده مردم پخش نموده حتی اخیراً دولت آمریکا دستور داده است تا بر فراز بزرگترین عمارت نیویورک به نام "امپایر استیت" یک ایستگاه فرستنده امواج تلویزیون ساخته شود که بتواند امواج را به سرتاسر کشور آمریکا پخش نماید.

اما یک موضوع عجیب که حتی در میان مردم آمریکا نیز با شگفتی تلقی گردیده این است که اخیراً صنعت جدید قادر شده از این پس صحنه های نمایش تلویزیونی را نیز مانند سینماها به صورت رنگی در آورده و دیگر اشخاص را از رفتن به سینماها بی نیاز کند. این تحول عظیم که ظرف چند سال اخیر در عالم صنعت تلویزیون رخ داده به قدری سریع و قابل توجه بوده که عموم هنرپیشگان هالیوود را از آینده سینماها بیمناک نموده و دسته دسته آمادگی خود را برای شرکت در برنامه های نمایشی ایستگاههای تلویزیون اعلام کرده و مسلماً تا چند سال دیگر تلویزیون در کشورهای متمدن جهان جانشین رادیو و سینما خواهد شد.

امروز قلب ژاله به کشتی شکسته و بادبان گسیخته‌ای می‌ماند که گرفتار امواج سهمگین غصه است. شب خواب ندارد. روز قرار ندارد. از بس چیز ی نخورده به مومنان همیشه روزه دار می‌ماند. جلو خانواده‌اش گریه و ناله نمی‌کند اما وقتی گوشه خلوتی پیدا می‌کند، سرش را در بالش فرو می‌برد و اشک تلخش را به اسفنج‌های بالش می‌سپارد. آیا او از دل دختری غصه خور و ناامید بود؟ برویم به گذشته این دختر ۲۵ ساله نگاه کنیم.

دو سال پیش با یک جعبه باقلوای عالی یزد به خانه رفت. از توی حیاط فریاد شوق کشید: "ارشد قبول شدم." برادران و پدر و مادرش تبریکها گفتند و او را بسی ستودند. دوستانش زنگ زدند و شادی و تحسین خود را ابراز کردند. بین فامیل و دوستان نمونه خوبی از شادی و موفقیت بود. جوانانی که او را و خانواده‌اش را می‌شناختند، در حسرتش می‌سوختند. خواستگاران مثل خواستگاران پنه لویه افسانه‌ای صف بسته بودند. پدرش در جواب آنها این ترانه را می‌خواند: "به کس کسانش نمیدم. به کسی میدم که کس باشه قیای تنش اطللس باشه..." ژاله گرایشی به ازدواج نداشت. خوشتر داشت درس بخواند و شغلی در خور داشته باشد بعدش اگر خواستگار مناسبی آمد. ازدواج کند... ژاله برای دانشگاهش باید هفته‌ای سه روز به اهواز می‌رفت و عصر بر می‌گشت. روزی جلو دانشگاه سوار ماشین شد تا به ترمینال برود. راننده جوان پرسید مقصد بعدی کجاس؟ ژاله مقصد را گفت. و توضیح داد در اهواز دانشجویست. راننده گفت: "اتفاقاً منم دارم میرم شهر شما. می‌خوان شما رو برسونم؟" ژاله گفت "چه خوب! خسته هستم و حوصله ندارم منتظر شم تا تا کسی‌های خطی پر شن. کرایه شما تا مقصد چنده؟" راننده: "قابل نداره. در بست حساب نمی‌کنم چون خودم دارم میرم طرف شما."

باب حرف باز شد. رفتار و گفتار میثم مودبانه بود و ژاله حس بدی نگرفت. تا مقصد از هر دری حرف زدند. میثم از زندگی خودش گفت که مجبور شده درس را رها کند و وارد بازار کار شود و گفت در اهواز صاحب یکی از تاکسی‌سرویسهای بزرگ و معتبر است که پنج دستگاه از ماشین‌های آنجا مال خود اوست. خانه نقلی و شیکی دارد. ژاله هم از زندگی خوب و خوشش حرف زد و اینکه دلش می‌خواهد درسش را با معدل خوب تمام کند و شغل خوبی داشته باشد. میثم گفت: "خیلی خوبه که خانمها شاغل باشن ولی خرج

ژاله از این همه ابراز عشق و توجه گلگون شد و گفت مرسی. شما خیلی باحساسین." میثم تشویق شد و کلمات عاشقانه بیشتر و صریح‌تری نثار کرد ضمناً گفت: "آیا می‌تونم امیدوار باشم که اگه پیام خواستگاری، بهم جواب مثبت میدی؟" و با درنگی کوتاه ادامه داد: "آخه من اهل دوست دختر داشتن نیستم. یا ازدواج یا هیچی." ژاله: "اجازه اصلی رو باید خانواده‌م بدن." میثم: "به نظر من در عشق اجازه اصلی رو دل باید بده. آدم بقیه‌شو به جورایی حل می‌کنه. مگه نشنیدی که میگن اصل وصال دلست باقی زحمت آب و گِلست." ژاله سکوت کرد. میثم ادامه داد: "من جوون بیکاره و بی‌خونده‌ای نیستم. بابام پولداره. خودم تا کسی سرویس بزرگی دارم. خونه دارم. قیافه بدی هم ندارم. بلندقد و چارشونه هستم. چرا خونوادهت قبول نکنن؟" ژاله: "من نگفتم قبولت نمی‌کنن یا قبول می‌کنن. فقط گفتم اجازه رو اونا باید بدن. ما تو یه شهر خیلی سنتی و کوچیکی زندگی می‌کنیم. اجازه دختر دست خودش نیست." میثم گاز را فشار داد و پس از چند ثانیه رانندگی پرسرعت گفت: "اجازه دل دختر چی؟ اونم دست باباشه یا چون دل خودشه، اجازه نمی‌خواد؟" ژاله: "لطفاً

اصلی زندگی رو باید شوهرش بده. معتقدم زن وظیفه نداره تو خونه واسه مرد پخت و پز و رفت و روب کنه تا واسه رشد کردن فرصت داشته باشه." ژاله عقاید او را پسندید و گفت خودش هم چنین تفکر و فلسفه‌ای دارد. میثم از برنامه درسی او پرسید. ژاله گفت هفته‌ای سه روز یعنی شنبه و دوشنبه و سه شنبه به اهواز می‌رود. میثم کمی فکر کرد و گفت: "می‌تونم برنامه‌هام رو طوری تنظیم کنم که شما رو ببرم اهواز و برگردونم." ژاله: "اینطوری زحمت میشه. من راحتم که با تا کسی‌های خطی برم." میثم: "چه کاریه؟ من که دارم میرم و میام، عوض اینکه خالی برم، شما رو می‌برم. کرایه در بست هم نمی‌گیرم." ... و درباره اینکه به تا کسی‌های خطی نمی‌شود اعتماد کرد، توضیحاتی داد. ژاله قانع شد.

هفته‌ای سه روز رفت و آمد مثل این بود که دانه‌ای بکاری و آب و کود و آفتاب بدهی. نتیجه‌اش جوانه زدن است. و گل عشق در دل میثم جوانه زد و دو هفته بعد اقرار کرد: "از اولین لحظه‌ای که تو رو دیدم عاشقت شدم. من از نفس فرشتگان ملول می‌شدم اما حالا واسه یک دم با تو حرف زدن، حاضرم دنیا رو به هم بریزم."

آرومتر برون. "میثم بکھو سرعت را کم کرد و گفت: "جواب منو بده. درباره اجازه دل دختر پرسیدم. "ژاله: "درسته دل اجازه نمی‌خواد." میثم: "دلم رو آروم کردی. عذر می‌خوام اگه یه خورده تند شدم. دلم داشت از غصه می‌ترکید. نگران بودم که مبدا خودت منو نخوای."

* جور دیگر:

قبلاً هم گفته‌ام که راننده و مسافر حرفی با هم ندارند. در جور دیگر سوار می‌شویم و آدرس را می‌دهیم. نه راننده جور دیگر به مسافر نگاه می‌کند و وارد حرف می‌شود نه مسافر. یادمان نمی‌رود که سوار شده‌ایم تا به مقصد برسیم. سوار نشده‌ایم که حرف بزیم. ژاله در جور دیگر وقتی که بار اول سوار ماشین میثم شد، چون هدفش ترمینال بود، هدف را تغییر نمی‌دهد یعنی وقتی میثم گفت: "اتفاقاً منم دارم میرم شهر شما و شما رو هم می‌رسونم"، قبول نمی‌کند و در ترمینال پیاده می‌شود. راننده‌ای که لطف غیرعادی و بی‌دلیل می‌کند، از کجا معلوم که سوء نیتی نداشته باشد؟ پس احتیاط می‌کنیم و در ترمینال پیاده می‌شویم. شاید کسی بگوید میثم در نگاه اول عاشق شد و خواست لطف کند. در جور دیگر به عشق در یک نگاه اهمیت نمی‌دهیم و آن را عشق نمی‌دانیم. این هوس است نه عشق چون در یک نگاه فقط ظاهر را دیده و خوشش آمده. آیا دخترانی که ظاهرشان از ژاله بهتر باشد، وجود ندارند؟

آیا اگر یک خوش‌ظاهر دیگر دید، جذبش نمی‌شود؟ عشق در طول روز گاران شکل می‌گیرد: "سعدی به روز گاران مهری نشسته در دل..."

میثم با کلمات لطیف و عاشقانه شروع کرد. معمولاً خانمها از چنین کلماتی خوششان می‌آید. دخترهای جور دیگر هم از کلمات شیرین خوششان می‌آید اما آن را کافی نمی‌دانند و دنبال مثبتهای عینی هستند. طبق الگوهای جور دیگر منفی‌های میثم تا همین جای قصه از مثبتهایش بیشتر است: در یک نگاه عاشق شد، بدون تحقیق خواستگاری کرد، اصرار داشت ژاله خواستگاری او را قبول کند و به نظر خانواده اهمیت ندهد، خشن شد و سریع راند و ژاله را ترساند. ژاله در جور دیگر او را مردود اعلام می‌کند.

* خواستگاری:

ژاله درباره میثم با مادرش حرف زد. مادر گفت: "پدرت و برادرها قبول نمی‌کنن که تو رو به غریبه بدن. حتی اگه غریبه نبود و از قوم و تبار خودمون بود، و اگه پسر خوبی بود، بابات ازش می‌خواد شغل و خونه‌ش تو شهر خودمون باشه. این رسم ماس." ژاله حرف مادرش را به میثم گفت و از او خواست این عشق را تمام کنند. میثم رفت توی فاز غصه و گفت: "نمی‌تونم ازت جدا شم. اگه منو نخوای، یه بلایی سر خودم میارم."

*** کودکی که برای به دست آوردن چیزی گریه می‌کند و خودش را می‌زند، ممکن است وقتی بزرگ شد، آدمی تهدیدگر شود و بگوید اگر او یا آن را به من ندهید بلایی سر خودم می‌آورم ...**

یه خورده صبر کن تا پیام شهر شما نزدیک خونه پدرت خونه بخرم. آژانس رو هم به اونجا انتقال میدم. ضمناً منم به جواری از تبار شما هستم چون مادر بزرگ پدرم از همخون‌های دور شماس."

ژاله از میثم خواست هر دو با مشاور حرف بزنند. میثم گفت: "مشاور نمی‌تونه شرایط من و تو رو بفهمه. مشاور عشق من و تو رو درک نمی‌کنه. "میان عاشق و معشوق رمزی است/ چه داند آنکه اشتر می‌چراند..." ما خودمون باید مشکل رو حل کنیم. "ژاله با خودش زیاد فکر کرد و به مشاور تلفن کرد. شرایط میثم را به او گفت: "تواهاوز خونه داره، چند تا ماشین داره، تاکسی سرویس بزرگ و معتبر داره. خیلی مهربونه. منو خیلی دوست داره. مشکل ما اینه که غریبه‌س. پدرم گفته دختر به غریبه نمی‌ده. "مشاور پرسید: "از کجا می‌دونی خونه و آژانس و چند تا ماشین داره؟" ژاله: "خودش گفته. اهل دروغ نیست. هر بار با یه ماشین اومده دنبالم. "مشاور: "شاید راننده آژانسه و خودش ماشین نداره و هر بار بایه ماشین اومده. تا حالا به شما کادو داده؟" ژاله: "خودم نخواستم. اگه بخوام میده. "مشاور: "وضع سر و لباسش چطوره؟ واسه خودش خرج می‌کنه؟" ژاله: "درویش مسله. فقط یه دست لباس داره. "مشاور: "خشنه یا آرامش داره؟" ژاله: "اگه به خودش باشه، آرامش داره ولی دوستایی داره که شرورن. هر وقت می‌خوان برن دعوا، به میثم میگن تو هم بیا. اینم به خاطر اونا میره." مشاور از ژاله خواست به میثم بگوید وقت مشاوره بگیرد. ژاله به میثم گفت: "اگه منو دوس داری از مشاور وقت بگیر. "میثم راضی شد. در وقت مشاوره از عشق آشنیش حرفهای خیلی خوبی زد و به مشاور اطمینان داد که نکته منفی ندارد، سرمایه‌اش خوب است، حاضر است برای کار و زندگی به شهر ژاله برود. موضوع دعوا هم آنطور نیست که ژاله تعریف کرده. مشاور به او گفت فرض کنیم همه حرفهایت درست باشد. پس چرا تعلل می‌کنی و به خواستگاری نمی‌روی؟ و اگر رفتی و جواب رد شنیدی، تهدید نکن که بلایی سر خودت خواهی آورد. کنار بکش!"

روز بعد مادر میثم به خانه آنها تلفن کرد و گفت برای کار خیر می‌خواهیم خدمت برسیم. پدر و مادر میثم و خودش با گل و شیرینی به خواستگاری رفتند. پدر میثم گفت همه جور

از پسرش حمایت خواهد کرد. مادرش هم گفت: "پسر من خیلی لایقه طوری که همین حالا همه چی داره و هیچ حمایتی نمی‌خواد. "قرار شد خانواده ژاله بعداً به آنها جواب بدهند.

دو نفر از برادرهای ژاله برای تحقیق به اهواز رفتند و بسی خشمگین به شهر خودشان برگشتند. میثم از خودش هیچ نداشت. برای پدرش که آژانس دارد، کار می‌کند اما مثل راننده‌های دیگر مزد نمی‌گیرد. پدرش که گاه پول مختصری به او می‌دهد. از همه بدتر اینکه در محله به پسرری دعوایی معروف است و پای ثابت دعوهاست. خانواده ژاله خیلی قاطع جواب رد دادند. میثم تسلیم نشد و خودش با مادر ژاله تماس گرفت و برای ازدواج اصرار کرد. جواب مادرش یک کلام بود: نه! میثم رابطه‌اش را با ژاله حفظ کرد. از برنامه کلاسهای ژاله خبر داشت و سر راهش می‌ایستاد و سوارش می‌کرد. از عشق و دلدادگی می‌گفت و دلایلی می‌آورد تا ثابت کند حرف اول و آخر را عشق می‌زند. عشق است که می‌تواند کوه مشکلات را به کاه تبدیل کند.

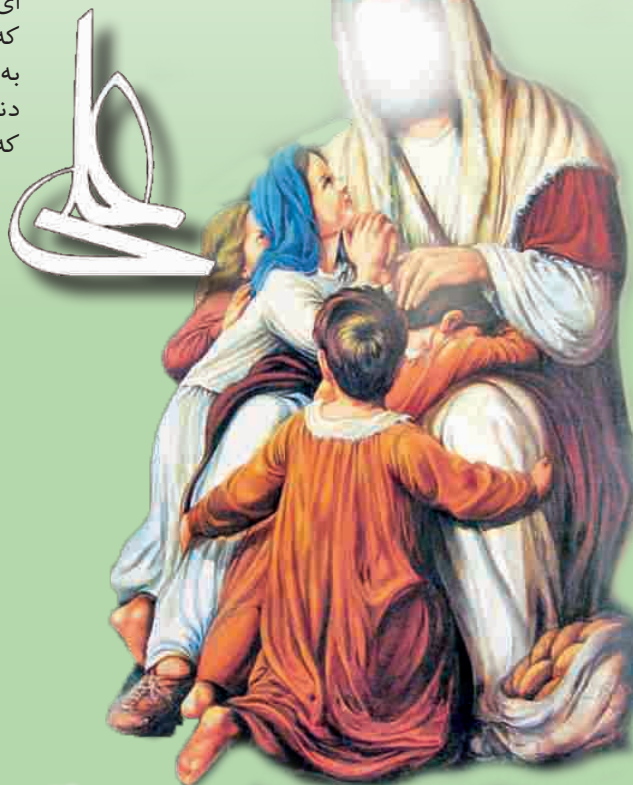
ژاله هنوز از شنیدن این حرفها لذت می‌برد اما انگار تلنگری خورده بود. عقلش از او خواست اطلاعات بیشتری به دست بیاورد. با خودش فکر کرد که اگر فقط یک دست لباس دارد، به دلیل اخلاق درویشی نیست. علتش بی‌پولی اوست هر چند میثم همیشه مدعی بود که مشکل مالی ندارد. روزی گوشی ژاله خراب شد. مجبور بود گوشی دیگری بخرد. به پنج تومان نیاز داشت. به میثم گفت فعلاً گوشی ندارد که با هم تماس بگیرند. میثم گفت: "من بهت پول می‌دم. کمی بعد گفت: "گوشی خودمو می‌فروشم پولشو بهت میدم. "مدل گوشی میثم پایین بود. گلگش هم ترک ترک شده بود. آن را بیشتر از پانصد تومان نمی‌خریدند. ژاله خودش رفت و گوشی خرید و به میثم گفت: "دیگه لازم نیست گوشیتو بفروشی." کمی بعد ژاله به میثم گفت: "می‌خوام مانتو بخرم. هفتصد تومنه. پولم کمه. "میثم قول داد به کارتش واریز کند. واریز هم کرد. کسی نفهمید از کجا پول آورد. او گاهی برای خریدن شارژ هم پول نداشت. ژاله دلش می‌خواست پول را پس بدهد چون قصدش گرفتن پول نبود. فقط می‌خواست مطمئن شود که تحقیقات برادرهایش درست بوده یا نه... آیا میثم هیچ ندارد یا طبق ادعای خودش چند ماشین و خانه و آژانس دارد؟...

برادرهای ژاله که تردید او را دیدند، سندهایی رو کردند که حرف آنها را تایید می‌کرد: میثم هیچ نداشت، اهل دعواست، حسابش هم خالی‌تر از جیب درویشان است. ژاله با کلماتی محتاطانه با بقیه در صفحه ۶۵

قصه‌های شیرین

شیرِ حق

خون جبین به گلشن حُسنش گلاب شد
چون شمع سوخته نور پراکند و آب شد
از خون او به دامن محراب، نقش بست
بر این شهید، ظلم و ستم بی حساب شد
شمشیر گریه کرد به زخم سر علی
حتی به غربتش جگر خون کباب شد
محراب، ناله از دل خونین کشید و گفت:
یا فاطمه، دعای علی مستجاب شد
مویی که شد سفید ز هجران فاطمه
جرمش مگر چه بود که از خون خضاب شد؟
هر کس گرفت سهم خود از دست روزگار
سهم تراب، خون سر بو تراب شد
فرق علی دو تا شد و جبریل صیحه زد
ای وای، چار رکن هدایت خراب شد
هر پادشه ستم به رعیت کند، ولی
پیوسته بر علی ز رعیت عذاب شد
هم شیر حق برای شهادت شتاب داشت
هم خصم بهر کشتن او در شتاب شد
"میثم" سرشک دیده و خون جگر کم است
بر رهبری که پیر به فصل شباب شد
غلامرضا سازگار (میثم)

قصه‌های شیرین

بهار ناتمام

زمین فقط
پنج تابستان به عدالت تن داد
و سبزی این سالها
تتمه آن جویبار بزرگ است
که از چشمه ناپیدایی جوشید
و گر نه خاک را
بی تو جرأت آبادانی نیست
تو را با دیدنی‌های مأنوس می‌سنجم
من اگر می‌دانستم
پشت آسمان چیست
تو همانی
تو آن بهار ناتمامی
که زمین عقیم
دیگر هیچ گاه
به این تجربت سبز تن نداد
آن یک بار نیز
در ظرف تنگ فهم او نگنجیدی
شب و روز
بی قراری پلک‌های توست
و گر نه خورشید
به نور افشانی خود امیدوار است
صبح
انعکاس لبخند توست
که دم مرگ به جای آوردی
آن قسمت از زمین
که نام تو را نبرد
یخبندان است
ای پهناوری
که عشق و شمشیر را
به یک بستر آوردی
دنیا نمی‌تواند بداند
که تو کیستی
سلمان هراتی

انار

اناری
که دانه دانه
ریخت
روی دامنت...
پنجره را که گشودم
دلت
ترک برداشته بود
بر شاخه شکسته درختی
در مه
غروب بود
مادرم می‌گفت
سالهاست که
این درخت انار
گل می‌دهد

رجب افشنگ

بیشتر

گفت: دلتنگم، ولی در زیر باران بیشتر
اهل هر جایی که باشی، شهر تهران بیشتر
گفت باور کن که از سمت ونک تا انقلاب
هر چه من طی می‌کنم، طول خیابان بیشتر
تازگی‌ها در خیالات خودم می‌بینمت
هر چه می‌آیم جلوتر، راه بندان بیشتر
گفته بودم ترس دارم عاشقت باشم، ولی
هر چه با تو ماندنی تر، مرز ایمان بیشتر
باورش سخت است در این روزگار، یک درخت
ظاهر آجان می‌دهد، اما زمستان بیشتر
گفت تا اینجا که هستی بیشتر عاشق نشو
هر چه عاشق تر، همانا درد انسان بیشتر
آرزو دارم بگویی دوستم داری، و تو
در جوابش بشنوی، من بیشتر، جان بیشتر
عشق من: اشعار من را خواهشاً جدی بگیر
شعر من گل می‌کند در زیر باران بیشتر
محسن مهر آسا

نوای تو

وقتی پرنده می‌چکد از هر نوای تو
شور هزار حنجره دارد صدای تو
انجیل ماهتاب در آیینۀ شبنم
صبح ترانه‌های مسیحا، نوای تو
آرامش نگاه گلی، خنده بهار
از بیکرانه‌ها رسد آواز پای تو
ای روح نودمیده الماس صبحدم
خورشید از افق سر زده سر، در هوای تو
در معبد شبانه بارانی و سکوت
گل می‌کند به روی لبانم دعای تو
باران گریز من به تب آذر خش عشق
با این غریبی شده‌ام آشنای تو
ای باغ پر شکوفه رنگین تر از بهار
در زمهریر عمر که خالی ست جای تو
تقویم دیر سالی من گریه می‌کند
بر عمر رفته‌ای که نشستم به پای تو
اکبر بهداروند - باغستان کرج

نشانه‌های عزیز

بر آورید سر از خاک دانه‌های عزیز
نشان دهید خدا را نشانه‌های عزیز
خزان وزیده و تاراج کرده مزرعه را
قسم به جیب تهی‌تان خزانه‌های عزیز
چقدر قحطی مردانگی ست در کوچه
جنین مرده نژاد خانه‌های عزیز
امان دهید به گنجشک‌های مستاجر
در این گرانی بی‌رحم، لانه‌های عزیز
به این زمانه ژولیده و شب پریش
دوباره نظم ببخشید شانه‌های عزیز
به یاری من و چشمان سرکشم بروید
برای حق حق امشب، بهانه‌های عزیز

حسنا محمدزاده

جوانه‌های ادب

* آقای سعید رضازاده - خوی

بیتی از حافظ را تقطیع می‌کنیم:
فکند زمزمه عشق در حجاز و عراق
نوا ی بانگ غزل‌های حافظ از شیراز
وزن این بیت: "مفاعیلن فعاتیلن مفاعیلن فعاتیلن" است:
فکند زم = مفاعیلن
زمه ی عش = فعاتیلن
ق در حجا = مفاعیلن
ز و عراق = فعاتیلن
نوا ی بان = مفاعیلن
گ غزل‌ها = فعاتیلن
ی حافظ از = مفاعیلن
شیراز = فعاتیلن

* خانم روشنگر سلیمی - تهران

دور با کلماتی چون سور و گور قافیه می‌شود.

* خانم سمیه مهرانفر - ؟

برای چندمین بار تکرار می‌کنم دوستانی که شعر خود را ارسال می‌کنند، حتماً نام شهرشان را بنویسند و اگر برای اولین بار شعر می‌فرستند سن و سابقه سرودن خود را ذکر کنند. در سروده شما قافیه و وزن رعایت نشده است:
خوشا آن دل که دلدارش تو گردی
شراب ناب تنهایش تو گردی
قسم جانا که با من گر بگردی
تو در دام عشق خوش بگردی
وزن در مصراع چهارم از دست رفته است.

* آقای حمیدرضا قبادی - راد - اصفهان

در این صفحه نثر ادبی چاپ نمی‌شود و فقط مختص شعر است.

* آقای مهدی البرزی - کرج

قسمتی از سروده تان را به امید دریافت آثار بهتر شما می‌خوانیم:

کبوتر سپید

از دورها پر بگیر

و بر بام من بنشین

و از عشق بگو

و صبحی که

در راه است

بعد از تو

و من به کوچه‌های بعد از تو

فکر می‌کنم

به خالی‌ترین شهر

بی صداترین پاییز

و تابستانی که نیامد

بی تو من

به آواز پرندای گوش می‌دهم

که لابلای شاخه‌های غروب

می‌خواند و نیست

دنبال شهری می‌گردم

که سالهاست گم شده

در عاشقانه‌های کودکی ما

بی تو

از غروبی

به غروبی دیگر می‌رسم

ما یا دهش

سعادت

چرا هر کس که می‌آید به دیدارت غمی دارد
نمی‌داند بدون غم زیارت عالمی دارد
یکی می‌نالد از بختی، یکی می‌گرید از سختی
یکی بیمار و رنجور و یکی هم ماضی دارد
یکی غرق مناجات و یکی دستی به دامن
یکی غمگین ولی آرام و درد مبهمی دارد
کسی اما از احوالت نمی‌پرسد رضا جانم
مگر سنگ صبوری‌ها خودش درد کمی دارد؟
همه آزرده احوالت و تو در مان هر دردی
که حتی نام پاکت هم در و نش مرمی دارد
به هر رازی تویی محرم تر از هر کس در این عالم
و گر نه هر کسی در خانه خود محرمی دارد
چه عاشقها که اینجایند و من هم خوب می‌دانم
که هر کس آمده سویت دلیل محکمی دارد
سعادت دارد آن شهری که چون انگشتری هست و
همانند توی آقا نگیں خاتمی دارد
مهمین خادمی - بجنورد

چند شعر کوتاه

(۱)

نگاهم به دو نیم مانده
انده من و
نیامدن تو

(۲)

باقی از تو

هیچ

هیچ مانده

فقط شبی

با پلنگی

و ماهی بر گونه‌اش زخم

(۳)

چه رفته با من؟

در باغهای معلق نگاهت

که این گونه می‌افتم

با سکوت از گردۀ باد

(۴)

فراموش نمی‌شوی

حتی اگر بادی بیاید و

بیدی بشوم

(۵)

نزدیکم نیایی

پشت پلک‌هایم می‌ماند

ماه

حمیدرضا اکبری "شروه"

بهار من

بهار من! بدون تو زمین زرد و زمان زرد است
کرانه در کرانه، وسعت هفت آسمان زرد است
زابر تیره بختی‌ها، تگرگ مرگ می‌بارد
نگاه چشمه‌ها خشکیده و رود روان زرد است
تمام جاده‌ها در حسرت دیدار جان دادند
زالال گریه آینه‌های خون فشان زرد است
بساط باغ را در بقچه پاییز پیچیدند
سمن افسرده و جام عقیق ارغوان زرد است
بیای روح سرسبز غزل‌های دل عاشق
که بی تو بیت بیت شعرهایم همچنان زرد است
مرتضی دهقان آزاد - کرج

به زیبایی قسم

به زیبایی قسم، این روزها حال جهان خوش نیست
زمین خسته است، لبخندی ندارد، آسمان خوش نیست
من و صحرا به صحرا تاختن، از خویش واماندن
هوای کوه و جنگل، از کران تا بیکران خوش نیست
هوایی خسته دارد می‌وزد در چشم شالیزار
دگر شوری ندارد، لهجه آب روان خوش نیست
جهان در هم و بر هم، جهان بیش و گاهی کم
مپرس از آشکارا، هیچ احوال نهان خوش نیست
نه شعری ماند و نه شوری، نه صبحی ماند و نه نوری
صدای عاشقان گم ماند و حال دلبران خوش نیست
بهار از کوچه دلتنگ دارد می‌رود آرام
دل شمشادها خون است و لحن ارغوان خوش نیست
شعبان کرم دخت - بابلسر

سنگ آسمانی
Neveshte_Nab@yahoo

ارسال متن تلگرامی و پیامک
فقط با ذکر نام: ۰۹۳۵۶۹۲۰۳۴۹

در دو چشم تو نشستم،
به تماشاچه خودم
که مگر حال مرا،
چشم تو تصویر کند

ناشناس آشنا_تهران

انسان برای بدست آوردن دارایی‌ها،
"خود را می‌فرشد" تا آنچه دیگری دارد را صاحب
شود.

ولی هیچ وقت نمی‌فهمند
که هر چه بیشتر به دست آورد،
از خودش کمتر باقی می‌ماند...

نگین شاه عباسی - کرمان

اگر روزی دنیا را دوست نداشتی،
جایت را عوض کن
تا از زاویه‌ای دیگر به آن بنگری.
دنیا از بعضی زوایا دوست داشتنی‌ست
و در بعضی زوایا نه.
در بعضی از زوایا بهتر و زیباست،
در بعضی زوایا تاریک و خسته کننده.
یادت باشد تو باید جایت را عوض کنی،
چرا که دنیا هرگز از جایش تکان نخواهد خورد.

مونا دهنوایی - تبریز

در خلوت من هیچ کسی راه ندارد
رقصان شده دل یک غم جانکاه ندارد
نوری که به تنهایی من خوب روان شد
خورشید ندارد بخدا ماه ندارد
غرق گل و نور است و چه زیبا شده امشب
زیبایی او یوسف در چاه ندارد
قصری که نمایان شده در باغ درونم
قصریست که حتی پسر شاه ندارد
این گوشه دنج و من و شب خاطره داریم
تنهایی من خستگی و آه ندارد

مریم اکبریان

نصف شب بوی تو پیچید از آن سوی خیال
تا دم صبح اگر زنده بمانم خوب است...

طوبی رسایی - بندرعباس

لحظه‌های می‌گذرند

گرم باشیم و پر از فکر و امید

عشق باشیم و سراسر خورشید

زندگی همه‌می‌مبهمی از

رد شدن خاطره‌هاست

هر کجا خندیدیم، هر کجا بخشیدیم

زندگانی آنجاست...

عرفان پراهی - فسا

خوبی‌هایی که ممکن است داشته باشیم، همیشه
به کارمان نمی‌آید، چون کافی نیست که یک آدم،
آدم خوبی باشد، باید دیگران هم خوب باشند تا این
خوبی دردی را دوا کند.

عزیز شباهنگ - فومن

شیرین‌ترین توت‌ها، پای درخت می‌ریزد، در حالی
که ما برای چیدن توت‌های کال، چشم به بالاترین
شاخه‌ها دوخته ایم. این است حکایت ندیدن
بهترین‌ها.

برای کمک به دیگران، در جیب‌هایمان به دنبال
کمترین مبلغ، و در زندگی‌مان بدنبال آسان‌ترین
کارها می‌گردیم، آنوقت بالاترین و بهترین درجه
از رفاه و آسایش را برای خودمان می‌خواهیم. چه
ناچیز می‌بخشیم، و چه بزرگ تمنا می‌کنیم...

احمدنکویی - قم

زندگی مثل به قصر مجلل می‌مونه ک ما دقیقاً
افتادیم تو انباریش...

فاطمه آیینی

کودکم!

می‌توانم به تو بیاموزم مثلاً وقتی چراغ قرمز است
باید بایستی، ورود ممنوع را نباید وارد شوی، و
یک طرفه یعنی تا آخرش را باید بروی، ولی چگونه
به تو بیاموزم، که سوار دلت بشوی، اما هر کجا که
می‌خواهد نروی، وقتی خودم هنوز نیاموخته‌ام...

مژگان صبحی - یزد

تابه کی یکسره، یکرز نباشی شب و روز
ماه، مخفی شدنش نیز تعادل دارد...

مجید صبحی

درس عمر

از حکیمی پرسیدند: از عمری که سپری کردی
چه چیز یاد گرفتی؟ پاسخ داد:

یاد گرفتم، که دنیا قرض است باید دیر یا زود
پس بدهیم.

یاد گرفتم، که مظلوم دیر یا زود حقش را خواهد
گرفت.

یاد گرفتم، که دنیای ما هر لحظه ممکن است
تمام شود، اما ما غافل هستیم.

یاد گرفتم، که سخن شیرین، گشاده رویی و
بخشش سرمایه اصلی ما در زندگیست.

یاد گرفتم، که ثروتمندترین مردم در دنیا کسی
است که از سلامتی، امنیت و آرامش بهره‌مند
باشد.

یاد گرفتم، کسی که جو را می‌کارد گندم را
برداشت نخواهد کرد.

یاد گرفتم، که عمر تمام می‌شود اما کار تمام
نمی‌شود.

یاد گرفتم، کسی که می‌خواهد مردم به حرفش
گوش بدهند باید خودش نیز به حرف آنان
گوش دهد.

یاد گرفتم، که مسافرت کردن و همسفره شدن
با مردم بهترین معیار و دقیق‌ترین راه برای
محک زدن شخصیت و درون آنان است.

یاد گرفتم، کسی که مرتب می‌گوید: من این
می‌کنم و آن می‌کنم تو خالی است و نمی‌تواند
کاری انجام دهد.

یاد گرفتم، کسی که معدنش طلا است همواره
طلا باقی می‌ماند بدون تغییر، اما کسی که
معدنش آهن است تغییر می‌کند و زنگ
می‌زند.

یاد گرفتم، تمام کسانی که در گورستان هستند
همه کارهایی داشتند و آرمانهایی داشتند که
نتوانستند محقق گردانند.

یاد گرفتم، که بساط عمر و زندگیمان را در دنیا
طوری پهن کنیم که در موقع جمع کردن دست
و پیمان را گم نکنید

مصطفی نیک زاد - اندیمشک

دلیل

برای ماندن در یک مکان

آدم باید دلایلش را هم داشته باشد،

یعنی دوستانی

و مهر و محبت آن‌ها را.

و گر نه، محرکی برای ماندن در یک جا

و نماندن در جای دیگر،

وجود نخواهد داشت.

مریم ماجدی

جدول متقاطع

جدولها زیر نظر: داود باز خو
BAZKHOO @ yahoo.com

حرف (ر) چه تعداد است؟

قابل توجه خوانندگان عزیز: برای حل جدول متقاطع اعلام تعداد حروف درخواست شده در هر شماره به همراه ارسال تصویر حل شده آن به تلگرام (در ساعت های ۸ تا ۱۶:۳۰ روزهای شنبه تا چهارشنبه) یا از طریق پست به آدرس مجله، در هر شماره ضرورت دارد. البته همراه نام و نام خانوادگی و ذکر شماره تماس در قرعه کشی شرکت داده می شود.

اسامی برندگان جدول ۳۸۷۰
۱- اسماعیل مهدی پور - پردیس
۲- عباس عرب - بنفش تپه گرگان
۳- سیما اعرابی - رشت

افقی:

۱. مبحثی در فیزیک نظری - غذایی از فیله گاو سرخ شده و سیب زمینی
۲. دردناک - علم رازی - کلمه آرزو - روش پسندیده
۳. از درجات افسری - میوه ای استوایی - ذلیل
۴. بی مانند - خرمن ماه - اسقف
۵. مایع آبادانی - برنج پوست نکنده - شکل - پایگاه اینترنتی
۶. گرو - فلز مایع - زمزمه کننده - دودلی
۷. بیهوده - نوعی ماهی مرغوب - خورشید - سرپیچیدن، سرباز زدن
۸. پاک نژاد - بخش کبابی گوشت - حیوان نجیب
۹. مدرس دانشگاه - قطعه ای از موسیقی که برای یک یادو ساز ساخته شود - شاعر به زبان انگلیسی
۱۰. پارچه استریل زخم بندی - درختی با چوبی گرانبها - وسیله ای برای تیراندازی در قدیم
۱۱. سال گذشته - نوعی مار - نوعی نان فانتزی - یک میلیارد متر
۱۲. زایوت سان قدیم - شهر رصد خانه ای ایران - لاستیک خودرو - دیدنی نظامی
۱۳. وسط - گوشت آذری - مقابل خرید - حیوان باوفا
۱۴. معده - وسیله ای در آزمایشگاه - خشک
۱۵. اربابه جنگی - پایتخت تایلند - پادشاه خونریز قبیله هون
۱۶. مادر ترک - بخشی از پا - خر ماده - اکنون
۱۷. روزنامه مشهور فرانسوی - بندری زیبا در آلمان

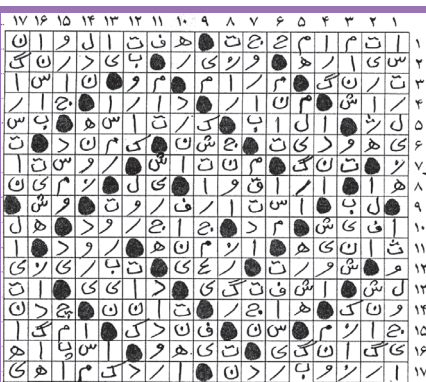
عمودی:

۱. کشوری در آمریکای مرکزی - نوعی از پیچک
۲. واحد نیروی محرکه برقی - قیمت - اندیشه - نقاشی که دعوی پیغمبری کرد
۳. پیامبر صبور - آنچه نوشته شود - از شهرهای استان هرمزگان
۴. تئاتر - جاده معروف شمال - پالتو پوست معروف
۵. بچه چهارپایان - عنصری شیمیایی - مگس - نشان مفعول صریح
۶. پسوند شباهت - تارها و رشته های گیاهی - هنگام - صدای بم در موسیقی
۷. بمب کاشتنی - گربه سانی وحشی - دیوار خشتی - بنیانگذار
۸. چراغ آسمان - برادر حضرت موسی (ع) - طرف کوبیدنی
۹. شهر گل و بلبل - بزرگترین رود اروپای مرکزی - ملکه، شهر بانو
۱۰. نوعی فرش - وسیله ای در موتور خودرو - میوه ای آب دار
۱۱. حسینی - پراکنده ساختن - حرف بیست و ششم - علف خشک

حل جدولهای شماره ۳۸۷۰

۱۲. نوعی پارچه - توتیا - صمغ ساقه گون - بوی رطوبت
۱۳. پنجه به آذری - نوبت نمایش فیلم - مادر - کتاب معروف فروید
۱۴. طبیب - سهل - کرم در خشنده
۱۵. سنگی زینتی و گرانبها - پول کاغذی - انبار گندم
۱۶. دانای علم و ادب - نوعی گل معطر - مردمان - از شهرهای استان فارس
۱۷. ایالتی در کشور آمریکا - پایتخت کره شمالی

آن دسته از خوانندگانی که نسبت به جدول های این صفحه پیشنهاد و یا انتقادی دارند می توانند فقط به شماره تلفن همراه ۰۹۳۰۴۷۴۰۲۸۹ پیامک نمایند.

از بین عزیزانی که هر هفته جدول شرح در متن مجله را حل کرده و تعداد حرف خواسته شده را با ذکر شماره مجله، اسم شهر، نام و نام خانوادگی (در ساعت های ۸ تا ۱۶:۳۰ روز های شنبه تا چهارشنبه) به شماره سامانه ۰۹۳۰۴۷۴۰۲۸۹ پیامک شود و کد پستی، نشانی و نام نویسنده یا دقت نوشته شده باشد. البته به شرطی که تنها یک بار پیامک زده شود و توضیح ضروری اینکه با ارسال بیش از یک پیامک نام شما به طور اتوماتیک از سامانه حذف می شود

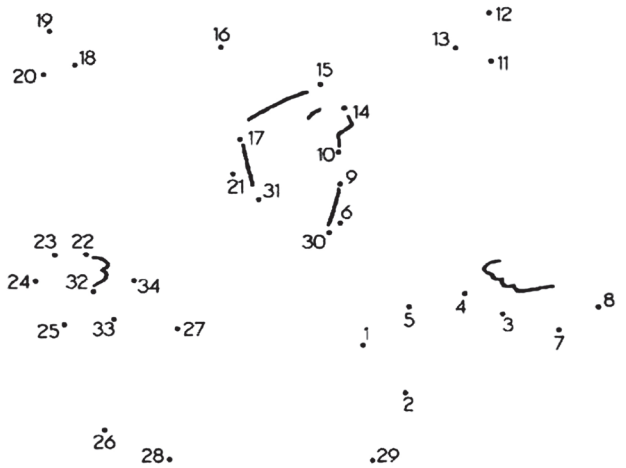
کتاب خواجه نظام الملک	شهری در آلمان	تنگدست	مختار عاشق	خالو	مجازات شرعی	ویرایش	کتاب معروف
تهی دست	بیهوشی	حرف اول	رهبر سرخ جامگان	ارقام	آبادانی		اریش ماریا رمارس
کتیل							
		نوعی کبوتر			دروازه		
		از اجزای استون فقرات			مالامال		
شبهه	میوه بخته			فرمان شاه			
پراکندگی	در شکر			شیرینی تولد			
	تصدیق دوسی						
	اولین عدد ارفی		پشم نرم	دم پریده			
	منسوب به قیراط		ساکت	خراج			
نوعی طبل			الهه شکار			حاکم	
نوشیدنی ای گوارا			مرغزار				
	پوچ		کتف		خمیده		
	مرکز آتیش		نامناسب		چوبان		
خراسان قدیم		چاقی	صاحب				
انتها	خط کش		پرستار				
	مهندسی						
		خیابان			قومی ایرانی		
		کشتیان			آتی		
بخشده	پژواک		پرو آیین				
	اثری مشهور		کابوس داماد				
	از نظامی						
		ورم		حرف دهان کجی		بست و بلندقد	
	عدد ماه	نت دوم		لباس اتاق عمل			
تشکر فرانسوی	گلگونه			رهبر انقلاب			
	چک			هند			
				کجاست			
		وحشی					
		بالا آمدن آب دریا		کارتی در انبار کتالا			
				زمانی از جک لندن			
او					عددی یک		
آهن آب دیده					رقمی		
		طلای خالص					
		رفوزه					
حرف شانزدهم		لون					
ام الخبائث		سوار					
	رنج		شهری در گیلان				
	قرض						
خواب خوش							
شرم			بدی				
			حرف ندا				
		بس					
پس ندانی							
خیس		بی مانند					

جدول سودو کو ۳۸۸۲

اعداد ۱ تا ۹ را در هر سطر و ستون و مربع های کوچک ۳×۳ طوری قرار دهید که هر عدد فقط یک بار درج شود.

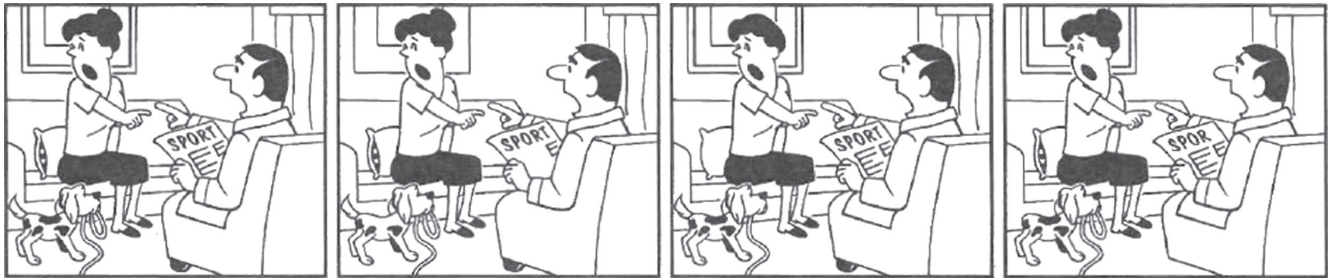
۶	۳	۱			۵			۷
۸			۱	۲		۹	۶	۵
		۹			۷			
							۹	۶
۷	۶		۵	۱	۹			
		۸				۵	۱	
								۹
۳	۹		۸		۲	۶		۱
	۲	۵		۹			۷	

نقطه به نقطه در میان این اعداد و نقاط به هم ریخته یک نقاشی وجود دارد. برای یافتن آن کافی است نقاط را از شماره یک تا ۳۴ به هم وصل کنید.

نقاشی پنهان

در میان این خطوط کج و معوج یک نقاشی زیبا نهفته است. کافی است مداد یا خود کاری برداشسته و خانه‌هایی را که دارای نقطه است رنگ کنید. برای بهتر شدن کار دقت کنید تا هنگام رنگ کردن از خطوط بیرون نروید. پس از پایان کار ناگهان یک نقاشی زیبا مقابل چشمانتان ظاهر می‌گردد.

عجز حذف شده در تصویر گردش سگ سگ می‌خواهد صاحبانش او را برای گردش به بیرون از خانه ببرند ولی زن و شوهر هر کدام دیگری را برای انجام این کار نشان می‌دهند، اما در هر یک از ۳ تصویر دیگری که از تصویر سمت چپ تهیه شده، چهار اختلاف وجود دارد. حال از شما می‌خواهیم این اختلافها را در سه تصویر سمت راستی با تصویر سمت چپ پیدا کنید.

بیشترین اختلاف در تصویر پوشیدن لباس این دو قلو سعی دارند لباسهای یک شکلی را امتحان کنند و حتی به اشتباه یک شال گردن را به گردنشان پیچیده‌اند، اما در میان دو تصویری که از این صحنه تهیه شده و در نگاه اول کاملاً یکسان به نظر می‌رسند، بیشترین اختلاف وجود دارد.

رضادایی ماشین را روی بلندی تپه نگه داشت. با انگشت اشاره اش چشم انداز روبه رویش را نشان داد و گفت: "سلمان جان از اون نقطه تا این طرف در آینده مال تو میشه. اون ساختمان ها رو می بینی؟ کارخونه فرآورده های لبنیاتیه. اونجا رو ببین! گاوداریه. اون یکی مرغداریه. اونجا هم کارخونه تولیدات گوشت و مرغیه. تو نمی تونی حساب کنی که قراره چه ثروتی بهت برسه. عاقل باش و با پدرت محترمانه و با محبت رفتار کن."

سلمان با اخم گفت: "من بابامو دوس ندارم. نامرده. تو که ندیدی چطور مادرمو می زد." رضا گفت: "مادرت زن ناسازگاریه. از یه خونه کوچیک و شلوغ و فقیر وارد یه زندگی اشرافی شده. توی سالیانی که با بابات عروسی کرده، فقط غر زده و دعوا راه انداخته. جنبه این زندگی رو نداره. من به بابات حق می دم زهرا رو بزنه." سلمان پایش را زمین کوفت: "حق نداره. من دیگه بر نمی گردم خونه." رضا: "مشکل رو داری خیلی گنده می کنی. بابات فوقش ماهی یکی دو بار زهرا رو بزنه. تو اسم دو تا چک و لقد رو زدن می داری؟ ندیدی بابا بزرگت چقدر مامان بزرگت رو می زنه؟ ندیدی خود من چقدر زنم رو می زنم؟" سلمان کم کم قانع شد.

دکتر فرهمند مرد لایقی بود که برای راحتی و شادی خودش و زن و فرزندش بسی دست و دلباز بود. سختگیر هم نبود اما روی مسائل فرهنگی تعصب داشت. ادب، وظیفه شناسی، حسود نبودن، نداشتن سوءظن، محترمانه رفتار کردن و چیزهایی از این قبیل برایش اهمیت زیادی داشت. زهرا از دواج دوم او بود. سالها قبل با دختر عمویش لیلا از دواج کرده بود. از دواجی که با عشق نبود اما بیشتر گزینه هایی که برایش مهم بود، در لیلا وجود داشت. تربیتش اشرافی و ادبیاتش فاخر بود. رفت و آمد با اشراف را بلد بود. پیانو می زد، نقاشی هم می کشید. مشکل اینجا بود که لیلا دنبال عشق و عاطفه هم بود که آن را در دکتر فرهمند پیدا نمی کرد برای همین وقتی که پسرش یونس یک ساله بود، از فرهمند طلاق گرفت. قرارشان در دادگاه این بود که یونس پیش پدرش بماند ولی لیلا بچه را برداشت تا به کانادا برود. او در راه فرودگاه تصادف کرد و کشته شد. جسد یونس را پیدا نکردند. کارشناسان معتقد بودند سگهای ولگرد او را برده و خورده اند.

دکتر فرهمند پس از مرگ دلخراش

را طلاق بدهد یا اگر داد، به تلافی رفتار زهرا با رضا لاج نمی کرد. از نگرانی های دیگر رضا این بود که مبادا دکتر ثروتش را به نام برادران و خواهرانش کند و ارثی به سلمان نرسد این بود که سعی می کرد سلمان را به خانه برگرداند و از او بخواهد با پدرش دوستی کند.

یک هفته بعد موضوع مهمی پیش آمد:

غفار یکی از خدمتکاران قدیمی دکتر به او خبر داد که پسرش یونس زنده است. او ادعا می کرد یونس پس از تصادف از ماشین به بیرون پرت شده بوده و مردی به نام کاظم فلک او را پیدا کرده و با خود برده. او کارگری مومن و زحمتکش بود که خودش سه دختر داشت یک از یک بهتر. یونس را هم مثل بچه های خودش تربیت کرد و او را به دانشگاه فرستاد. حالا یونس با شهرت خداداد فلک از مهندسان شهرداری بود. دکتر از غفار پرسید: "روی چه سندی میگی این جوان یونس منه؟" غفار: "مثل سیبیه که با تو نصف شده. حتی خالی رو که کنار دماغت داری، بهش ارث رسیده. من با کاظم رفیقم. یه روز خودش برام تعریف کرد که خداداد رو تو جاده فرودگاه پیدا کرده. تاریخ پیدا کردنش با تاریخ تصادف مرحوم لیلا خانم یکیه. اگه خواستی مطمئن شی که پسر خودته، بیرش یه آزمایش دی. ان. ای بگیر تا خاطر جمع

همسر و پسرش تا مدت ها افسرده بود و جز کار با کسی و چیزی ارتباطی ایجاد نکرد تا اینکه حدود دوازده سال پیش به زهرا که از کارگرانش بود، گرایش پیدا کرد و او را به زنی گرفت. زهرا تاب آن زندگی مجلل را نداشت. از روز اول حسادت را وسط زندگی گذاشت: "چرا با دختر خاله دست دادی؟ چرا دختر داییت بهت میگه "تو"؟ در فلان مهمونی وقتی فلانی با من بد حرف زد، چرا نزدی تو گوشش؟ کی بود زنگ زد؟ باید جلو من بهش زنگ بزنی و روی آیفون بذاری تا بفهمم چه رابطه ای با هم دارین..." و از اینجور گیرها و مشاجره ها. دکتر فرهمند به خاطر پسرش سلمان تاب می آورد اما گاهی از کوره در می رفت و فریادی می کشید. کم کم فریادها به خشونت و زدن تبدیل شد. دست بزنی او زیاد سنگین نبود و از یکی دو سیلی در ماه بیشتر نمی شد. این رفتار برای سلمان سنگین بود. از خانه قهر کرده بود و با مادرش پیش رضادایی رفته بود. رضا نگران بود مبادا دکتر فرهمند لاج کند و زهرا را طلاق بدهد. او فکر می کرد نتیجه جدایی آنها اثر بدی بر زندگی او خواهد گذاشت چون در یکی از کارخانه های دکتر سرپرست بخش تولید بود و حقوق خوبی می گرفت. اما دکتر فرهمند آدمی نبود که زهرا

شی. "دکتر گفت: "اگه واقعاً یونس باشه، یه مشتقل خیلی عالی بهت میدم. برو بیارش."

سلمان این مکالمه را شنید و جریان را به رضادایی خبر داد. رضا نگران شد و با خودش گفت اگر یونس زنده باشد، معلوم نیست وضع سلمان و مادرش چه خواهد شد. آن روز کارهایش را به یکی از همکارانش سپرد و با موتور و کلاه ایمنی غفار را تعقیب کرد. غفار به شهرداری رفت و سراغ خداداد فلک را گرفت. به او گفتند برای ماموریتی به رودهن رفته. سوار مینی بوس های رودهن شد و راه افتاد. رضا هم دنبال مینی بوس حرکت کرد. غفار در رودهن به شهرداری رفت. به او گفتند برای سرکشی به ساختمانی رفته که بیرون شهر است و نیمه کاره مانده. غفار ماشینی کرایه کرد و به آن آدرس رفت. سرانجام توانست خداداد را ببیند. به او گفت: "آقای مهندس می خوام چیز مهمی به شما بگم. خصوصیه. " خداداد گفت بگو! غفار قصه یونس و مادرش و تصادف را برای او تعریف کرد و از او خواست به دیدن پدر واقعی خودش بیاید. خداداد گفت: "من واسه قصه های تکراری وقت ندارم. غفار: "از آقا کاظم پیرس. منو می شناسه. خودش جریان تصادف رو خیلی وقت پیش برام تعریف کرده. ضمناً واسه اینکه حقیقت معلوم شه، کافیه به آزمایش دی.ان. ای بدی. اگه حرفم درست باشه که هست، یهو وارث ثروت هنگفتی میشی."

خداداد که هنوز نمی دانیم یونس است یا نه، راضی شد و قرار گذاشتند عصر با هم به دیدن دکتر فرمند بروند. رضا هم او را از دور دید و متوجه شد با فرمند شباهتهایی دارد. متحیر ماند که چه کند. گاهی فکر می کرد بهتر است یونس را بکشد اما آدمی نبود که بتواند کسی را بکشد.

عصر غفار سوار ماشین خداداد شد و سمت تهران حرکت کردند. رضا هم دنبالشان راه افتاد. نزدیک تهران موتورش خاموش شد. مجبور شد شمع و سرسیلندر را باز کند تا عیب را برطرف کند. نیم ساعت وقتش را گرفت ولی دیگر دیر شده بود و محال بود به ماشین خداداد برسد. با این حال دست و بالش را نشست و گازش را گرفت و با عجله راه افتاد. قبل از

... گفت: "تو سگ کی باشی که بخوای وارث بابای من بشی؟" چاقو را انداخت و به حمام رفت. لباس های خونی را در کیسه زباله انداخت و آثار خون را از بدنش پاک کرد. بعد به اتاقش رفت و خودش را به خواب زد.

حرکت به خواهرش زهرا تلفن کرد و جریان را گفت. زهرا عصبی شد: "غلط کرده که بعد این همه سال سر و کله اش پیدا شده. این از نقشه های فرهمند. فقط خدا می دونه می خواد چه بامبولی سر من و سلمان دربیاره." رضا او را به آرامش دعوت کرد و گفت: "اگه تو و سلمان با فرمند درست و با کلاس رفتار کنین، موقعیتتون به خطر نمی افته فوقش ارثی که در آینده به سلمان می رسه، نصف میشه." زهرا با داد گفت: "مگه نمیگی یونس مهندس؟ از فردا میشه همه کاره باباش. من امروز برمی گردم خونه و یه جواری یونس رو می کشم که کسی بهم شک نکنه." رضا او را نصیحت کرد ولی آب در هاون کوفتن بود.

سلمان از پشت پرده غفار و جوان بلندقدی را دید که وارد خانه شدند. غفار او را به پذیرایی برد و به دفتر دکتر فرمند تلفن کرد. گفتند جلسه دارد. غفار به خداداد گفت: "یه برادر ده یازده ساله هم داری که بهتره تا بابات میاد، باهاش آشنا شی." غفار به اتاق سلمان رفت و او را خبر کرد که بیا پایین با آقای آشنا شو. سلمان گفت: "حالا حوصله ندارم. بعداً میام." غفار گفت: "من کاری دارم که باید برم انجام بدم. تو رو با این آقایات می دارم. شاید حرفای زیادی داشته باشین که با هم بزنین."

کمی پس از رفتن غفار، سلمان با چاقوی سنگین و تیزی به پذیرایی آمد. پشت خداداد به او بود. چاقو را با هر دو دست گرفت و پهلوش را درید. خداداد افتاد. سلمان ضربه دیگری به پشت گردن او زد. خون فواره شد. او را بر گرداند و ضربه سوم را به قلب آن بینوا فرو کرد و گفت: "تو سگ کی باشی که بخوای وارث بابای من بشی؟" چاقو را انداخت و به حمام رفت. لباس های خونی را در کیسه زباله انداخت و آثار

خون را از بدنش پاک کرد. بعد به اتاقش رفت و خودش را به خواب زد.

چند دقیقه بعد رضا به در خانه رسید. زهرا هم تازه رسیده بود و خون خودش را می خورد. داخل شدند و با صحنه قتل روبه رو شدند. رضا حدس زد کار سلمان باشد. با زهرا به اتاق او رفت و وقتی از سلمان ماجرا را پرسید، سلمان اقرار کرد که یونس را کشته. رضا توی سر خودش زد: "ما رو خانه خراب کردی." زهرا که هنوز عصبی بود، گفت زود پاشو فرار کنیم. رضا تو هم برو هر چی پول و طلا تو خونه هست، بردار بریم." رضا گفت: "فرار فایده نداره چون پیداتون می کنن. خودم قتل رو گردن می گیرم. من عمرمو کردم و راضی هستم پیشمرگ سلمان بشم." و بی آنکه منتظر جواب باشد، به پلیس تلفن کرد و گفت همین حالا یک نفر را کشته است.

نوبخت و دکتر رعنائی به محل جنایت آمدند. رضا که بسی مضطرب بود، به نوبخت گفت: "وقتی فهمیدم بچه اول دکتر فرمند زنده س، ترسیدم زهرا و سلمان رو از ارث محروم کنه مخصوصاً که هر دوشون با دکتر بدرفتار و پر خاشگر بودن. غفار رو تعقیب کردم و تارودهن رفتم. وقتی که غفار با یونس اومد اینجا، داخل خونه شدم و یونس رو کشتم." نوبخت که صحنه جنایت را با دقت دیده بود و از آنجا عکس گرفته بود، به غفار گفت: "برام مسلمه که تو قاتل نیستی. برای حرفم دلیل دارم. حدس می زنم سلمان قاتل باشه." رضا اعتراض کرد و قسم خورد که یونس را کشته. نوبخت حرفش را قبول نکرد. بعد از انگشت نگاری چاقو و پیدا کردن لباس های خونی سلمان، معلوم شد نوبخت درست حدس زده.

آزمایش دی.ان.ای نشان داد که خداداد پسر فرمند نیست. و عجیب این بود که کاظم فلک اقرار کرد که خداداد پسر خودش هم نیست و او را در فلان تاریخ که با تصادف لیلای و یونس یکی بود، در مسیر فرودگاه پیدا کرده. این معما که خداداد پسر کی بود، حل نشد. دکتر فرمند هم هیچ علاقه ای به حل شدن آن معما نداشت.

هوش آزمایی

نوبخت از کجا فهمید رضادایی قاتل نیست؟
جواب خود را که مطمئن نشاند هوش شماست. به ۰۹۳۶۶۴۰۱۹۴۹ پیامک کنید.
اسم خودتان و شهرتان یادتان نرود.

گفته بود عظیم مرا بیدار کرد. دستهای خونی بود. در حالی که در محل قتل دستکش افتاده بود.
اگر قاتل دستکش دستش بوده، نباید دستش خونی شده باشد. پس نوبخت فهمید افسانه دارد دروغ می گوید.
برنده این معما: کیفیه فریادی از ایلام با شماره ۰۹۳۹ (xxxx) ۴۶۲

جواب معمای افسون و افسانه

در نقل قولی که افسانه برای پلیس تعریف کرده بود، عظیم گفته بود داشته جواهرات را از کابینت برمی داشته، افسون رسیده و مجبور شد او را بکشد در حالی که افسون در اتاق کشته شده بود نه در آشپزخانه. ضمناً در اظهاراتش

زیر نظر: مجید فلاح شجاعی

گفت و گو با "حسن نقیبیان" استاد صنایع دستی:

خارجی‌ها صنایع دستی ایران را دوست دارند!

بدون شک صنایع دستی ایران، از بهترین‌های جهان محسوب می‌شود. استانها و شهرهای مختلف کشور ما، پر از هنرمندانی است که صنایع دستی‌شان در بازار ایران و جهان می‌درخشد. یکی از این هنرمندان که سالها در این عرصه فعالیت می‌کند و شاگردان زیادی را پرورش داده، استاد "حسن نقیبیان" است. در یک عصر بارانی اسفند ماه، به کارگاه صنایع دستی استاد رفتم. چند تن از هنرجویان استاد در کارگاه حضور داشتند، از ایشان و هنرجویانش خواستیم تا چند کلامی با ما گفتگو کنند:

✧ استاد از خودتان بگویید؟

حسن نقیبیان متولد ۱۳۲۷ از نالرستان

✧ چگونه وارد این عرصه هنری شدید؟

ژنی است که خدا به طور ذاتی در ما گذاشته است. من از کودکی به نجاری و هر چیزی که با چوب و گل ساخته شود علاقه داشتم. به این خاطر با علاقه و عشق این هنر را انتخاب کردم.

✧ در چه نمایشگاه‌هایی حضور داشتید؟

در نمایشگاه‌های زیادی شرکت داشتم هم داخلی و هم خارجی. دبی، عشق آباد، ترکیه و... نمایشگاه‌های داخلی هم که الی ماشاءالله زیاد داشتم. مثلاً در دبی دو تا سفره خانه در اینترنشنال سیتی ساختم و...

✧ استقبال خارجی‌ها چگونه بوده؟

در اینجا معنا ندارد و به جای آن آرامش خاصی در اینجا حکمفرماست.

✧ هنرجویانی داشتید که به جایگاهی رسیده باشند و خودشان مستقل کار کنند؟

بله مواردی بوده مثلاً خانم رویا شمیرانی که در آمریکا در زمینه هنر صنایع دستی حرف اول را می‌زنند و در کارشان بسیار موفق هستند. همین طور خانم نسترن شاهلو. ایشان هم در دبی برای خودشان در این زمینه جایگاهی دارند و خانم هنگامه منوچهری هم در هلند فرد بسیار موفق است.

خاکی فیروز: با این هنر احساس آرامش می‌کنم
سیما خاکی فیروز متولد ۱۳۴۹ حدود ۵ سال است که به عنوان هنر جو با استاد نقیبیان کار می‌کند.

خیلی خوب. در نمایشگاه‌های خارجی هم خارجی‌ها خوب استقبال می‌کنند و هم ایرانی‌های مقیم آن کشورها. خارجی‌ها صنایع دستی ایرانی را خیلی دوست دارند کلاً خارجی‌ها کارهای فولکلوریک ایران برایشان جالب است.

✧ استقبال جوانها از این هنر چگونه است؟

استقبال بسیار عالی است. چون سر و کار ما با خاک و چوب است و اینها خودش انرژی زاست به این خاطر جوانها وقتی به کارگاه مراجعه می‌کنند دیگر دلشان نمی‌خواهد که برگردند. جوانها در اینجا آنقدر مشغول کار هستند که زمان را فراموش می‌کنند و یکسره مشغول کار ساخت و ساز هستند و وقتی از آنها می‌خواهیم که ساعت رفتن است ناراحت می‌شوند چون اصلاً خستگی

برای خانواده‌اش در افغانستان بفرستد. به جای خود پسر کی را معرفی می‌کند که در آنجا مشغول به کار شود. پسرک در حقیقت دختر نوجوانی است به نام باران که لباس پسرانه پوشیده تا بتواند در آن محیط مردانه مشغول شود. چندی که می‌گذرد مأمورانی از اداره بیمه به محل کارگاه مراجعه می‌کنند تا اگر کارگر غیرقانونی در آنجا مشغول کار است مراتب را گزارش دهند. لطیف که می‌فهمد آنها به دنبال کارگر افغانی هستند و از طرف دیگر نمی‌خواهد راز دخترک برملا شود مقدمات فرار باران که کسی هویت دخترانه‌اش را نمی‌داند فراهم می‌کند، حتی به بهای درگیری با مأموران و گرفتار شدن در دست آنها. او که دلباخته دخترک شده متوجه می‌شود که قصد ترک ایران و عزیمت به افغانستان را دارند. از طرفی معمار حاضر نیست طلب پدر دخترک که حالا عصا زیر بغل دارد و پایش شکسته به او بپردازد. بلافاصله شناسنامه‌اش را به

باران، یک عاشقانه معصوم و یک انسانیت عاشقانه

یک شبانه شب یک ساعتی مانده به سحر شبکه نمایش اقدام به پخش دوباره یکی از آثار انسانی کارگردان نام آشنای کشورمان مجید مجیدی کرد که دم‌دمای سحر را با یک فضای عارفانه و عاشقانه و لطیف انسانی همراه می‌ساخت. باران در یک ساختمان نیمه کاره بیشتر قصه‌اش را تعریف می‌کند که در آن عده‌ای کارگر و از جمله یک افغانی مشغول کارگری هستند. لطیف جوان باغیرتی است که برای کارگران خرید می‌کند و پذیرایی از آنها را برعهده دارد. در ابتدا او را اهل خشونت و دعوا می‌بینیم اما در ادامه جلوه‌هایی از یک غیرت مردانه و انسانیتی شگرف جلوه‌گر می‌یابیم. کارگر افغانی به علت حادثه‌ای امکان کار پیدا نمی‌کند اما در عین حال به شدت نیازمند پول است تا

بودم به باغ موزه در آنجا با کارهای استاد آشنا شدم و خیلی خوشم آمد با ایشان صحبت کردم استاد هم با مهربانی پذیرفتند که به کارگاهشان بروم و به من آموزش بدهند. به نظر من خلق یک اثر هنری حس خیلی خوبی است و من حس می کنم که جوان شدم و دارم پرواز می کنم.

اشرف انصاری: احساس مفید بودن دارم!

اشرف انصاری متولد ۱۳۴۸ لیسانس حقوق. **شما حقوق خواندید چطور جذب هنر شدید؟** خب من هنرهای مختلفی را تجربه کردم و کلاسهای هنری زیادی رفتم مثل خطاطی، موسیقی و... اما حس می کردم که من را راضی نمی کند انگار دنبال گمشدهای می گشتم حس می کردم می خواهم کاری انجام بدهم اما نمی دانستم چه کار باید بکنم تا اینکه توسط یکی از دوستانم با استاد آشنا شدم زمانی که به کارگاه استاد رفتم متوجه شدم که این همان گمشدهام است. چون کارما با چوب و کاه گل است. خود اینها به آدم انرژی می دهد و انرژی آدم را مضاعف می کنند. آنقدر به آدم انرژی می دهد که یک هفتهایی من از صبح تا ۹ شب که مشغول کار هستم احساس خستگی نمی کنم من قبل از اینکه ورود کنم به این عرصه هنری آرامش به آن شکل نداشتم. اما از زمانی که فعالیت هنری ام را شروع کردم بسیار به آرامش رسیدم و واقعاً فوق العاده است. صبحها از عشق آمدن به کارگاه خیلی زود بیدار می شوم و این قضیه به زندگی من انگیزه بالایی داد. قبل از این جریان احساس پوچی می کردم اما الان انگیزه بالایی دارم و احساس مفید بودن می کنم.

الان به درجات خیلی بالایی رسیده بودم.

از این هنر در آمد هم دارید؟

خب من بیشتر جنبه معنوی اش بر ایم اهمیت دارد تا مادی آن. جالب است بدانید این هنر آنقدر من را گرفت که حتی کارم را در کلینیک چشم پزشکی رها کردم و همه وقتم را گذاشتم روی این هنر.

تینا قانع پور: حس پرواز کردن دارم!

تینا قانع پور متولد ۱۳۸۴ تهران. خب من از بچگی خیلی به کارهای هنری علاقه مند بودم مشوق اصلی ام مادر و بعد پدرم. پس از آنها خاله ام بود خاله ام خیلی تشویق می کرد. استاد همسایه ما هستند. از همین طریق با ایشان آشنا شدیم و از او خواهش کردیم که به ما آموزش بدهند. الان دو سال است که دارم در خدمت استاد آموزش می بینم و از ایشان خیلی چیزها آموختم ما جدای از هنر از ایشان نکات اخلاقی زیادی را آموختیم. خیلی دوست دارم که این هنر را دنبال کنم من هنوز انتخاب رشته نکرده ام و هدفم این است به هنرستان بروم و این رشته هنری را ادامه بدهم. چون واقعاً این هنر را دوست دارم.

در پایان؟

از همین جا در ابتدا از پدر و مادرم خیلی تشکر می کنم سپس از خاله عزیز که خیلی مشوقم بودند بعد از آنها از استاد نقیبیان نهایت تشکر و قدردانی را دارم که باعث شدند علاقه ام بیشتر شود.

شهناز جاویدان: حس می کنم جوان شده ام

شهناز جاویدان متولد ۱۳۴۲ اصفهان. رشته اصلی من طراحی لباس است البته با چند رشته هنری دیگر هم آشنا هستم. من یک روز رفته

چگونه با استاد آشنا شدید؟

من در کلینیک چشم پزشکی کار می کردم روزی استاد به کلینیک مراجعه کردند و از من عینک خواستند من به ایشان گفتم چرا ۳ تا با یک شماره؟ ایشان گفتند یک عینک را برای خانه یکی هم برای کارگاه یکی هم برای ماشین. من گفتم مگر کار شما چیست؟ و ایشان توضیح دادند و من مشتاق شدم و بعد از ظهر همان روز به کارگاه ایشان رفتم و از نزدیک وقتی هنرهای دستی ایشان را دیدم خیلی من را جذب کرد و از استاد خواستم که من را به عنوان هنر جو بپذیرند که پذیرفتند و چون من کارهای هنری را خیلی دوست دارم وقتی به کارگاه آمدم و چوب و خاک و گل را استشمام کردم خود به خود کشیده شدم و من را جذب کرد. الان زمانی که در کارگاه هستم واقعاً حس خوبی دارم. در کارگاه زمانی که مشغول کار هستم اصلاً احساس خستگی نمی کنم و به مشکلات روزمره فکر نمی کنم و احساس آرامش خیلی خوبی دارم. من بیشتر در قسمت خانه های گیلانه کار می کنم چون این بخش را خیلی دوست دارم آنقدر لذت بخش است زمانی که یک کار را تمام می کنم سریع شاسی جدید می زنم.

از خلق یک اثر چه احساسی دارید؟

خیلی لذت بخش است. من زمانی که اثر هنری را می سازم احساس می کنم خودم داخل آن خانه ها هستم جالب است بدانید که من اسم تابلوهایم را نه خورشید گذاشتم. اکثر اوقات به خودم می گویم ای کاش در سن پایین تر که فراگیری بهتر است این هنر را دنبال می کردم و

می دهد و هم بوی وداع. آخرین پلان هم جای پای جا مانده کفش دخترک است که آب باران آن را پر می کند... باران یک فیلم زیبا از مناسبات انسانی و یک عشق لطیف و پاک و معصوم است که در اثر دیدنی مجید مجیدی چون باران بر روح و روانت لطافت و آرامش و برکت و رحمت نازل می کند و ما چقدر به این عاشقانه های انسانی و انسانیت های عاشقانه نیازمندیم. البته حیف است که در انتها ضمن تمجید از فیلمنامه و کارگردانی خوب مجیدی، از بازی زیبای حسین عابدینی که نقش لطیف را به خوبی از کار در آورده است یاد نکنیم.

یک دلال می فروشد. پولی دریافت می کند. آن را به منزل پدر دخترک می برد و برای آنکه پول را قبول کنند می گوید معمار آن را داده تا خرج سفر را فراهم کنید. آخرین سکانس فیلم تلاقی دو نگاه است و عزیمت دختر به سمت وانی که آنها را دارد به سمت مرز می برد و کفش لاستیکی جا مانده در گل که لطیف آن را برمی دارد، پاک می کند و زیر پای دخترک می گذارد. دخترک آن را پایش می کند و به سمت وانت می رود و با نگاهی که در آخرین لحظه که هم بوی عشق

ویروسی بدتر از کرونا، به جان سینمای ایران افتاده!

سینمای آنلاین یا اکران اینترنتی

در اکران آنلاین یا نمایش اینترنتی، فیلمهای سینمایی به جای نمایش در سالنهای سینما، با استفاده از بستر اینترنت در کامپیوترهای شخصی یا تلویزیونهای خانگی نمایش داده می شود. یک سری شرکت واسطه VOD مثل فیلمو، فیلمگرددی، نماوا، فیلم نت و... پس از عقد قرارداد با صاحبان آثار، فیلمها را در سایت خود بارگذاری می کنند سپس تماشاگران با خرید اینترنتی بلیت، می توانند تماشاگر فیلم مذکور در منزل یا محل کار خود باشند. البته این شرکتها ادعا می کنند سایت هایشان طوری برنامه نویسی شده که کاربر با خرید بلیت فقط در یک مدت محدود می تواند فیلم را ببیند و دسترسی به دانلود فیلمها را ندارد اما واقعیت ماجرا چیز دیگری است که در ادامه به آن خواهیم پرداخت!

دولتی‌های پیش قدم در اکران اینترنتی

ابراهیم حاتمی کیا کارگردان و موسسه ارگانی و عمومی رسانه‌ای اوج که سرمایه گذار فیلم

یعنی تعداد بسیاری که در صنعت فیلمسازی مشغول به کار هستند از بازیگران گرفته تا عوامل پشت دوربین از این راه، نان می خورند. کارکنان سینماها و پخش فیلم را هم که به آنها اضافه کنیم این آمار بالاتر می رود. از طرف دیگر، شخص سرمایه گذاری که میلیاردری پول گذاشته و فیلم ساخته در پی آن است که فیلمش را زودتر اکران کند و پولش برگردد. با این تفاسیر باید چرخه "اکران" بچرخد و به تبع آن چرخه "تولید" هم بچرخد تا این صنعت پابرجا بماند.

از دیگر سو، با توجه به تعداد زیاد فیلمهایی که در صف اکران قرار دارند در شرایط عادی (یعنی اگر بحران کرونا پیش نمی آمد) بین پنجاه تا شصت فیلم می توانست در سال ۹۹ روی پرده برود. اما در وضعیت فعلی که سینماها بیش از صد روز تعطیل خواهند بود (با این فرض که از ۱۷ خرداد بازگشایی شوند) عملاً تعداد کمتری از فیلمها رنگ پرده را می بینند و تنها راهی که برای نمایش فیلمها باقی می ماند، اکران اینترنتی است.

سال قبل، جشنواره فیلم فجر که تمام شد مهمترین اخبار سینمای ایران مربوط به اکران نوروزی و چیدمان فیلمها بود. از سی ام بهمن فیلم "خوب بد جلف ۲" روی پرده رفت و مقرر شد بقیه فیلمها نیز از هفته سوم اسفند روی پرده بروند تا شاهد یک اکران موفق و میلیاردری در تعطیلات نوروز باشیم. اما یک اتفاق غیرمنتظره و شیوع عالمگیر ویروس کرونا باعث شد که تمام پیش بینی ها نقش بر آب شود. آن اوایل که هنوز عمق فاجعه مشخص نبود، تعطیلی سینماها و سایر مراکز فرهنگی به صورت هفتگی تمدید و اعلام می شد. در آن شرایط، هنوز عده ای باور داشتند که بیماری کرونا تا آخر اسفند تمام می شود و از اول فروردین سینماها بازگشایی خواهند شد؛ اما اوضاع روز به روز بدتر می شد و وقتی که کار به قرنطینه خانگی کشید، عملاً چند هفته از دست رفت و دست اندر کاران امر، تصمیم به عرضه اینترنتی یا "سینما" علاوه بر هنر، یک صنعت هم هست.

مکت پر حال خوب رمضان

نوید محمدی

وقتی جنازه های کرونایی، روزها در خیابانهای اکوادور روی زمین مانده و کسی دست به آن نمی زند یا وقتی مسئول خانه سالمندانی در فرانسه از ماندن جنازه ها تا مدتها در آسایشگاه ها سخن می گوید، مردم ایران از خود می پرسند اوضاع ما چگونه است؟!

"مکت" تاک شوی رمضانی شبکه دوم سیما که در دقایق پیش از افطار روی آنتن می رود، سفری ترتیب می دهد برای کشف و شهود در زندگی ایرانیانی که خالصانه در خط مقدم مواجهه با کرونا قرار دارند.

"مکت" تصاویر بدیعی از قهرمانان این روزهای ایران نشان می دهد؛ پرستاری که ۵۰ روز تمام دور از خانواده مشغول سرویس دهی به کرونازدگان بوده. پزشکی که جانش را کف دست گذاشته تا بیماران کرونایی را به موقع درمان کند. هموطنان شهری به نام ندوشن که خود با کمک به هموطنان، شهر خود را ضد کرونا کرده اند. جوانانی که در دل کرونا زندگی خود را وقف کمک به کودکان زاغه نشین کرده اند و...

ساختاری تمیز و منطبق با آرایش روحی این ماه عزیز یکی از اثربخشترین تاک شوهای رمضان را ساخته اند. چه خوب که مدیران شبکه دودریافته اند که اگر بر کار آزمودگان تمرکز کنند و کار تولید را به آنها بسپارند که رزومه شفاف دارند، خیلی بهتر می توانند مخاطب جلب کنند.

وقتی مهمانی در "مکت" پرستاری می شود که خود با وجود بارداری صحنه رویارویی با بیماری کرونا را می چرخاند تا چرخ زندگی مردم این ملک بگردد، نه فقط مخاطب ایرانی به خود می بالد بلکه گردون به این مردمان درود می فرستد؛ فتبارک الله احسن الخالقین. در "مکت" خبری از زوائد نیست. در "مکت" خبری از اغراق نیست و نه مجریان این برنامه که اغلب جزو خوشنام ترین چهره های حیطه خویشند و نه مهمانان کلمه ای بزرگمایی نمی کنند. این خود ناشی از طراحی دقیق برنامه سازان است که خیلی خوب آفت رسوخ اغراقهای کلیشه زده در برنامه های افطاری را درک کرده و به زعم خود مسیری تازه قرار داده اند پیش روی برنامه سازی برای این ماه.

"مکت" به تهیه کنندگی جواد فرحانی و کارگردانی مریم نوابی نژاد در ایام ماه مبارک رمضان هر شب حوالی ساعت ۱۹ روی آنتن شبکه دوم سیماست.

اینها همه کسانی هستند که تا چندی پیش کار عادی و روزمره خود را انجام می دادند ولی در یوم القیامه کرونا به یکباره در وسط این هیاهو خود را می یابند و از دالان شک و خوف و تردیدهای خود گذر کرده و ردای خدمت تا پای جان می پوشند. روایت "مکت" شنیدنی است با تصاویری دیدنی. یکی از مهمانان "مکت" راننده آمبولانس بهشت زهراست که با وجود بارداری همسر و پا به ماهی وی کار خود را در انتقال جنازه های کرونایی رها نکرده و با سایر همکارانش مسیر خدمت را پیموده است.

تفاوت جامعه ایرانی با سایر جوامع در این بزنگاهها مشخص می شود و تیم تولید "مکت" که سابقه تولید برنامه های تاثیرگذار "هزارداستان"، "خندوانه" و "ستاره ساز" را داشته اند به شدت تیزبینانه این تفاوتها را زیر ذره بین برده و در

که برای توجیه کارشان دارند؛ دست به دزدی می‌زنند و با بهره‌گیری از فناوری‌های پیچیده، قفل سایت‌های نمایش آنلاین را شکسته و نسخه‌ای از فیلم را دانلود کرده و به صورت رایگان در اختیار دیگران قرار می‌دهند تا آنها هم بدون پرداخت پول، فیلم را ببینند.

مبارزه با قاچاق و جلوگیری از دانلودهای غیرقانونی، البته در سالهای اخیر به نتایج مثبتی هم رسیده. مثلاً نود درصد از سایت‌های دانلود فیلم و آهنگ (که سرورهایشان در ایران است)، دیگر فیلم‌های جدید ایرانی را به طور رایگان برای دانلود در اختیار کاربران قرار نمی‌دهند. چون اگر این کار را بکنند فوراً فیلتر می‌شوند اما اگر لینک "دانلود قانونی" فیلم‌ها را در سایتشان بگذارند، درصدی از فروش فیلم‌ها به حسابشان واریز می‌شود که این برایشان سودآورتر از گذاشتن لینک‌های دانلود غیرقانونی و رایگان است.

به نظر می‌رسد تحول "فرهنگ مصرف" و تغییر نگرش در فیلم‌بازانی که عادت به "دانلود رایگان" فیلم‌ها دارند می‌تواند زمینه را برای امنیت اکران آنلاین فراهم کند تا دیگر فیلمسازها نیز با کمترین نگرانی به این کار روی بیاورند و چرخه سینما از حرکت باز نایستد.

بسیار ویرانگر و زیان‌بارتر از کروناست. ویروسی به نام "قاچاق فیلم" و "دانلود رایگان" که در بدنه نحیف سینما رخنه کرده و اگر درمان نشود، مُسکَنهایی مثل اکران آنلاین هم نمی‌تواند کارساز باشد و خسارت‌های ناشی از تعطیلی تحمیلی سینما را جبران کند.

با اینکه سایت‌های نمایش آنلاین، ادعا کرده بودند کسی نمی‌تواند فیلم‌هایشان را دانلود کند اما نسخه غیرقانونی و قاچاق "خروج" در کمتر از ۲۴ ساعت پس از آغاز اکران و "طلا" بعد از ۴۸ ساعت به صورت رایگان در برخی کانال‌ها قرار گرفت تا ثابت شود ویروس "دانلود رایگان" ضررش برای سینمای ایران بیشتر از کروناست!

با وجودی که از طرف مراجع دینی اعلام شده دانلود فیلم و سایر آثار هنری بدون رضایت صاحب آن، شرعاً حرام است و نهادهای فرهنگی و قضایی نیز این کار را غیرقانونی و غیرمجاز می‌دانند اما برخی افراد با علم به این موضوع و لادبالایی

سینمایی "خروج" هستند به عنوان پیشگامان اکران آنلاین در ایران، فیلمشان را از ۲۴ فروردین ۹۹ در این بستر به نمایش درآوردند و با گذشت چند روز از اخباری که به رسانه‌ها دادند می‌شد نتیجه گرفت این فیلم با استقبال مخاطبان مواجه شده است. بعد از این فیلم، رامبد جوان و محمد شایسته تهیه‌کنندگان فیلم سینمایی "طلا" نیز این

فیلم را از ۱۰ اردیبهشت اکران کردند و بعد از آن نیز صاحبان فیلم‌های اکران نشده‌ای مثل "منشی مخصوص من"، "کشتارگاه"، ... نیز اعلام کردند که احتمال دارد فیلمشان را از این طریق اکران کنند.

قاچاق، ویروسی ویرانگرتر از کرونا

اگرچه ویروس کرونا، زیان‌هنگفتی به کسب و کارها (از جمله سینما) وارد کرده و چرخه اکران را از کار انداخته ولی این ویروس بالاخره یک روز بساطش جمع می‌شود و زندگی به روال سابق بر می‌گردد. اما باید از ویروسی دیگر ترسید که

انتخاب دبیر جشنواره فیلم مقاومت

به گزارش روابط عمومی بنیاد فرهنگی روایت فتح، با پیشنهاد سید محمد یاشار نادری رییس بنیاد فرهنگی روایت فتح، مهدی عظیمی میرآبادی با حکم رییس سازمان بسیج مستضعفین دبیر شانزدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم مقاومت شد. "مهدی عظیمی میرآبادی در حال حاضر مدیرعامل انجمن سینمایی انقلاب و دفاع مقدس است. او دانش‌آموخته کارشناسی و کارشناسی ارشد سینما و تهیه‌کنندگی فیلم‌های سینمایی "سب و سلما"، "شغل شریف" و "عینک" را در کارنامه خود دارد. همچنین معاونت امور فعالیت‌های سازمان سینمایی کشور، مدیریت کل ارزشیابی و نظارت بر سینمای حرفه‌ای، قائم مقامی اداره کل تولید و پشتیبانی امور سینمایی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و نظارت مالی خانه سینما را عهده‌دار بوده است.

ادعای مهمان نوروزی شبکه پنج تکذیب شد

روابط عمومی شبکه پنج سیمایا پاسخ به ادعای خانمی به نام سایه رحمتی تاکید کرد از حیثیت شبکه با جدیت دفاع خواهد کرد؛ این خانم ادعا کرده که از او خواسته شده است تا در یکی از برنامه‌های شبکه پنج چادرش را بردارد که این تهمت بی‌اساس است و فیلم‌ها و اسناد موجود کذب بودن آن را به راحتی در محاکم ذیصلاح اثبات می‌کند. همچنین قرار دادن عکس مقام معظم رهبری در کنار وسایل شعبده بازی نامبرده موجب وهن بوده و خلاف موازین رسانه ملی است. وی با پذیرش توصیه عوامل برنامه، عکس را از قاب تصویر خارج می‌کند. روابط عمومی شبکه پنج تاکید کرد این اتهام ناروا که به قصد نامعلوم وارد شده، حیرت‌آور بوده و حق پیگیری قضایی برای شبکه محفوظ است.

جشنواره جهانی فجر برگزار نمی‌شود

به گزارش ستاد خبری جشنواره جهانی فیلم فجر، محمد مهدی عسگرپور دبیر سی و هشتمین جشنواره جهانی فیلم فجر اعلام کرد: در پی شیوع ویروس کرونا در سطح جهان طی سه ماه

اخیر و پس از بررسی‌های اولیه در اسفندماه ۹۸، به نظر رسید امکان برگزاری سی و هشتمین جشنواره جهانی فیلم فجر به جای پایان فروردین ۹۹ در نیمه دوم خرداد وجود دارد، اما روند شیوع بیماری به گونه‌ای پیش رفت که تعدادی از جشنواره‌های جهانی که در نیمه اول سال ۹۹ در تقویم جشنواره‌ها ثبت شده بودند، لغو شده و یا به تعویق افتادند. وی همچنین بیان کرد: در حال حاضر با این که امکان برگزاری نیمه مجازی این جشنواره وجود دارد و بخش قابل توجهی از روند اجرایی جشنواره مثل انتخاب فیلم‌های بخش‌های مختلف و طراحی برخی زیرساخت‌های جدید طی شده، اما به دلیل نبود امکان حضور بیشتر فیلمسازان و دست‌اندرکاران خارجی که شامل عمده کشورهای درگیر با ویروس کرونا هستند و همچنین شرایط داخلی، طی هماهنگی با دکتر انتظامی رییس سازمان سینمایی و همچنین فیاف، برگزاری سی و هشتمین دوره جشنواره جهانی فیلم فجر در سال ۱۳۹۹ لغو و از هم‌اکنون تمهیدات لازم برای برگزاری در خرداد ۱۴۰۰ اندیشیده شده است.

آخرین دیدار

نبود، اما ناامید نشدم. آن قدر تلاشم را ادامه دادم تا بالاخره در یک فروشگاه بزرگ لباس، به عنوان فروشنده استخدام شدم. از همان ابتدای شروع کارم، از بین مشتریان فروشگاه، با ستاره خیلی صمیمی شدم. دختر شیک پوشی بود، کمی بزرگ تر از خودم که که خیلی خوب حرف می زد و از رفتار و کردارش پیدا بود از خانواده ای محترم و معتبر است. او اولین روزی که برای خرید به فروشگاه آمد، به دل همدیگر نشستیم، احساس نزدیکی کردیم، شماره تلفن به هم دادیم و قرار شد باز دیدارهایی داشته باشیم. بعد از آن روز، ستاره هر چند روز یک بار، به دیدن می آمد و تا جایی که شرایط اجازه می داد، حرف می زدیم. چند بار هم همدیگر را به صرف ناهار در رستوران دعوت کردیم و ضمن همان دیدارها، از زندگی خودمان حرف زدیم. من از خودم، خانواده ام، آرزوهایم و... حرف زدم و ستاره هم گفت:

- پدرم مدیر و مالک یک شرکت بزرگ تجاری است، اما چون از حدود یک سال پیش بنا به خواست مادرم به خارج از کشور مهاجرت کرده، مدیریت شرکت را به عهده برادرم ستار گذاشته و در حال حاضر، به کمک همدیگر شرکت را می گردانیم. من پرسیدم:

- شما چرا با پدر و مادران نرفتید؟

باشد. منتهی این را هم می دانستم که اگر مثل دختران دیگر در خانه بمانم تا خواستگار برایم پیدا شود، مطمئناً چنان خواستگاری پیدا نمی کنم و بعد از محاسبات زیاد با خودم به این نتیجه رسیدم که اگر در جایی مشغول کار شوم، در جریان روابط کاری و در مسیر رفت و آمدها، می توانم خواستگاری پیدا کنم که حاضر به قبول خواسته ام باشد و با این اندیشه، یک شب آنچه را در دل داشتم، به زبان آوردم:

- بابا! من توی خونه حوصه ام سر رفته. می خواهم در جایی مشغول کار شوم.

- تو چه نیازی به کارداری؟ هر مقدار پول بخواهی خودم به تو می دهم.

- مشکل که این نیست... یعنی برای پول در آوردن نمی خواهم کار کنم. دوست دارم صاحب تجربه شوم.

پدرم، نمی خواست قبول کند، اما مادرم حق را به من داد:

- بچه درست می گوید. فردا که وارد جامعه شود، بدون داشتن تجربه چطور می تواند گلیم خودش را از آب بیرون بکشد؟

آن شب من و مادرم، خیلی چانه زدیم تا بالاخره پدر، با بی رغبتی تقاضایم را قبول کرد و از روز بعد، دنبال پیدا کردن کار افتادم، منتهی انگار در هیچ کجا برای دختر جوانی مثل من که هیچ تخصصی هم نداشتم، شغلی

وقتی دیلم گرفتم، پدر و مادرم، هر دو انتظار داشتند به دانشگاه بروم، اما آب پاکی را روی دستشان ریختم:

- من کوچک ترین علاقه ای به درس خواندن ندارم و تا همین جا هم، خیلی همت کردم که توانستم بیایم.

پدر، متعجبانه ابروانش را بالا برد، نگاهی به من انداخت و پرسید: یعنی چه؟

- یعنی که استعدادش را ندارم. مادرم گفت: الان، چون تازه از زیر بار امتحانات بیرون آمده ای، خسته هستی که چنین تصویری داری و لازم است چند روزی استراحت کنی تا حال و هوایت عوض شود. بعد روی حرف من و پدرت فکر کن.

آن شب، برای این که از شر سؤال و جواب خلاص شوم، سرم را به نشانه قبول، به سمت شانه چپم خم کردم، اما خودم می دانستم نیازی به فکر کردن نیست. نه استعداد دارم، نه علاقه و به جای تلاش برای دانشگاه رفتن، بهتر است راه زندگی آینده ام را پیش بگیرم.

پدرم، وضع مالی خوبی داشت و چون تنها فرزندش بودم، توجه خاصی به من نشان می داد و همیشه، هر چیزی را پیش از آن که آرزو کنم، برایم تهیه می کرد، پولی که هر ماه به عنوان پول توجیبی به من می پرداخت، حتی خیلی بیشتر از حقوق کارمندی بود که از صبح تا غروب مشغول کار است، اما حتی یک ریال از آن پول ها خرج نمی شد و همه را به حساب پس اندازم واریز می کردم و در آن سن، دارای پس انداز خوبی بودم و احتیاطم از نظر خرج کردن پول، از آن جا ناشی می شد که آرزویی در دل داشتم و رسیدن به آن آرزو پول می خواست، اما به رغم محبتی که از پدرم می دیدم، نمی توانستم برای برآورده شدن آرزویم از او کمک بگیرم.

من، از آخرین سال های تحصیل در دبیرستان، وقتی با همکلاسی هایم در باره آینده حرف می زدیم، همیشه آنچه به عنوان آرزویم بر زبان می آوردم، رفتن از ایران بود. تصورات و توقعاتی داشتم که فکر می کردم بیرون از مرزهای کشورمان به آنها می رسم و می دانستم پدر و مادرم، حتی تحمل شنیدن آرزویم را ندارند، چه رسد به این که حاضر به برآوردن آن باشند. به همین جهت، از همان وقت ها تصمیم گرفته بودم با مردی ازدواج کنم که حاضر به زندگی در خارج از کشور

اختیارت بگذارم.

- ممنونم شکوفه جان! اما مشکل من فقط این نیست. چون کسی که باید به جشن تولدش بروم، پارسال به جشن تولد من آمد، کادویی برایم آورد که قیمتش بالای دو میلیون تومان بود و اگر نتوانم هدیه‌یی در همان حد و اندازه برایش ببرم، خیلی بد است.

ستاره بعد از گفتن آن حرف‌ها، خواست خداحافظی کند و برود، که با دستپاچگی گفتم: فردا صبح من زیور آلاتم را برای می‌آورم. بیا و آن‌ها را بگیر.

- ممنونم، اما باید بروم تا ببینم از کجا می‌توانم پول برای خریدن هدیه تهیه کنم.

- نگران نباش. این مشکل هم قابل حل است... ستاره رفت و روز بعد، موقع بیرون رفتن از خانه، آنچه زیور آلات داشتم، در کیفم گذاشتم و با خودم به فروشگاه بردم. ستاره در زمانی که قرار گذاشته بودیم، آمد و زیور آلاتم را به او دادم. در ضمن، کارت بانکی خودم را در اختیارش گذاشتم و گفتم:

- این هم پهلویت باشد.

اشک در چشمانش جمع شد، با ناباوری نگاهم کرد و گفت:

- نه... نمی‌توانم قبول کنم. البته، زیور آلات را فردا صبح برایت می‌آورم، اما پول را نمی‌توانم قبول کنم، چون تا ده پانزده روز دیگر که برادرم برگردد، نمی‌توانم آن را پس بدهم و می‌ترسم در این مدت خودت احتیاج به پول پیدا کنی.

- مطمئن باش، پیدا نمی‌کنم.

ستاره، اشک شوقی را که در چشمانش حلقه بسته بود، با پشت دست پاک کرد:

- تو یک فرشته‌یی. خوبی تو را هیچ وقت فراموش نمی‌کنم. همین امشب هم با ستار تماس می‌گیرم و می‌گویم چه لطف بزرگی در حق من کرده‌ای.

بعد، با مهربانی سر و صورتم را بوسید و اصرار کرد من هم با او به مهمانی تولد دوستش بروم، که با ادب و متانت دعوتش را رد کردم و گفتم:

- امیدوارم خوش بگذرد.

ستاره، خداحافظی کرد و رفت. ساعاتی بعد از رفتن ستاره، چند پیامک پیایی از بانک برایم آمد که مشخص کرد ستاره در چند نوبت با موجودی کارت بانکی من خرید کرده. صبح روز بعد هم، برخلاف قراری که گذاشته بود، زیور آلاتم را پس نیاورد و دیگر نه به دیدنم آمد، نه با من تماسی گرفت. تلفن همراهش هم همیشه خاموش است.

کسی که باید به جشن تولدش بروم، پارسال به جشن تولد من آمد، کادویی برایم آورد که قیمتش بالای دو میلیون تومان بود و اگر نتوانم هدیه‌یی در همان حد و اندازه برایش ببرم، خیلی بد است.

نیست، اما من دلم می‌خواهد همسر برادرم آدمی باشد که بعد از ازدواجش بتوانیم در سرزمین غربت دوستان خوبی برای همدیگر باشیم... شنیدن آن حرف‌ها دنیای ذهنی مرا رنگین‌تر کرد و چند روز بعد، وقتی ستاره بار دیگر به دیدنم آمد، گفت:

- از فرودگاه آمده‌ام. ستار پرواز کرد.

- کجا؟

- رفت تا دیداری با پدر و مادرمان داشته باشد، درباره یک موضوع مهم با آن‌ها حرف بزند و رضایتشان را جلب کند.

- چه موضوعی؟

- راستش، من بدون اجازه تو، به او گفتم که امکان ندارد بتواند همسری بهتر از تو پیدا کند. او هم با اعتمادی که نسبت به من دارد، حرف‌هایم را بدون چون و چرا قبول کرد و آنقدر ذوق زده شد که تصمیم گرفت، برود موضوع را با آن‌ها در میان بگذارد و وقتی برگشت، اگر توجاهه بدهی، از خانواده‌ات وقتی برای خواستگاری بگیریم.

- تو لطف داری. من هم از تو خوشم آمده و تصور می‌کنم در آینده بتوانیم دوستان خوبی برای همدیگر باشیم.

- حتماً همین‌طور است. فقط با رفتن ستار، من یک مشکل بزرگ پیدا کرده‌ام.

با نگرانی و تردید گفتم:

خیر باشد.

- البته شر هم نیست، اما به هر حال مشکل است دیگر... ستار موقع رفتن فراموش کرد کلید گاوصندوق را به من بدهد. تمام پول‌هایمان و جواهرات من هم توی گاوصندوق است. البته، برگشتن برادرم خیلی طول نمی‌کشد، منتهی چیزی که هست، فردا باید به جشن تولد دوستی بروم که کلی برایم عزیز است و در ضمن کلی با او رودربایستی دارم و از این بابت ناراحتم که نه پول دارم که برایش کادو بخرم، نه به زیور آلاتم دسترسی دارم... دلم برایش سوخت، خودم را جای او گذاشتم و گفتم:

- این که مشکلی نیست. من زیور آلات خوب و گران‌قیمتی دارم، می‌توانم آن‌ها را در

- ما هم قصد داریم برویم، منتهی چون سفر پدر و مادرمان خیلی ناگهانی اتفاق افتاد و باید ما می‌ماندیم تا به حساب و کتاب‌های مالی برسیم و تکلیف شرکت و دیگر اموال پدرمان را روشن کنیم، قرار شد ما این کارها را انجام بدهیم و بعد برویم. من کاملاً آماده رفتن هستم. برای خانه و شرکت پدرم هم مشتری مناسب پیدا شده و با وکالتی که برادرم دارد، از نظر فروش آن‌ها هم مشکلی نداریم. تنها مشکل این است که ستار علاقمند است با دختری ایرانی ازدواج کند و هر چه به او می‌گویم در خارج از کشور هم چنین امکانی هست، زیر بار نمی‌رود. استدلالش هم این است که دخترهای ایرانی خارج از کشور، در آن فضا به دنیا آمده و آن‌جا رشد کرده‌اند و به این دلیل در کی از فرهنگ ما ایرانی‌ها ندارند.

من گفتم: برادرت درست می‌گوید.

- من هم حرفش را قبول کرده‌ام و رفتن خودم را عقب انداخته‌ام تا او همسر دلخواهش را پیدا کند.

از وقتی چنان حرف‌هایی را از زبان ستاره شنیدم، به نظرم رسید رفت و آمدش با من بی‌منظور نیست و مرا برای همسری برادرش در نظر گرفته. بنابراین، آرزوی شیرینی که از گذشته در دل داشتم، جوانه زد و برای این که به ستاره بفهمانم همان دختری هستم که دنبالش می‌گردد، گفتم:

- من هم قصد مهاجرت دارم.

- پدر و مادرت راضی هستند؟

- نه. به آن‌ها چیزی نگفته‌ام، چون می‌دانم که با خواسته‌ام مخالفت می‌کنند.

- خب، رفتن یک دختر مجرد که امکان‌پذیر نیست.

- فکر این جای کار را کرده‌ام. قصد دارم اول یک خواستگار مایل به مهاجرت پیدا کنم و...

- وای... تو انگ ستار هستی. البته، من آشنایی خودمان را به اطلاع او رسانده و کلی دربارها حرف زده‌ام و بدون این که تو را دیده باشد، کاملاً با همه چیزت آشنا شده. اگر می‌شد که تو با برادرم ازدواج کنی، مشکل هر سه نفرمان حل می‌شد.

از خوشحالی نزدیک بود بال در بیاورم و خواستم رضایتم را اعلام کنم، اما مصلحت ندیدم فوری چنین کاری بکنم و گفتم:

- دخترانی که روحیه مرا داشته باشند، کم نیستند. اگر بگردی حتماً می‌توانی همسر مناسبی برای برادرت پیدا کنی.

- درست می‌گویی، دختر مناسب قحط

گزارشی از اتفاق‌های باورنکردنی

قبل از گزارش: اگر بخواهیم هفته‌ای که گذشت را از نظر مهم‌ترین اتفاقات روز طبقه‌بندی کنیم، بی‌شک این طبقه‌بندی مربوط به اخبار و حاشیه‌های هوا و فضا می‌شود. همانطور که ممکن است شنیده باشید در هفته گذشته یک سیارک به شکل خطرناکی از کنار زمین عبور کرد و در عین حال اخباری جالب مبنی بر کشف برادر خوانده زمین پخش شد. ولی در این میان یک خبر فضایی آن چنان سر و صدایی به پا کرد که همچنان تیترو خبرهای تمام رسانه‌های خبری است و آن هم این بود که "بالاخره پنتاگون وجود یوفوها" را تأیید کرد. در گزارش این هفته ما هم نگاهی داریم به این اتفاقات و حواشی مربوط به آنها...

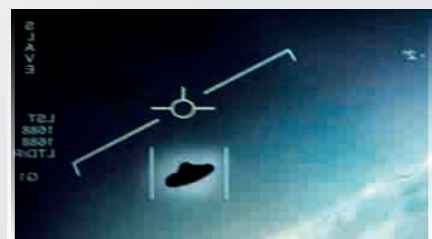
سیاره‌های بیگانه: مهم‌ترین اتفاقات هفته

شیئی ناشناس پرنده یا یوفو که در فارسی به آن بشقاب پرنده می‌گوییم، اصطلاحی است که در مورد اشیای پرنده ناشناس که هیچ توضیحی برای آنها وجود ندارند استفاده می‌شود. سابقه دیدن سفینه‌های فضایی به سال ۱۹۴۷ بازمی‌گردد که به حادثه رازول معروف شد. طی این اتفاق یک شیئی نقره‌ای با سرعت زیادی سقوط کرد و یک فرد از آن به بیرون پرتاب شد که رنگ او شبیه لجن بود. یکی از گله داران قطعاتی از آن حادثه را پیدا کرد و به پایگاه هوایی گزارش داد.

بعدها یک شیئی ناشناس دیگر در جنگل‌های پنسیلوانیا سقوط کرد. بین سال‌های ۱۹۸۹ تا ۱۹۹۰ و صدها نفر وجود اجسام مثلثی شکل بزرگی را در آسمان بلژیک گزارش کردند و هر روز تعداد مشاهده این اجرام بیشتر شد و آنها در خیلی از مکان‌های دنیا دیده شدند.

ماجرای انفجاری پنتاگون: لژی وچی و آسمان فضایی‌ها چه می‌پندارند؟

در هفته گذشته سایت رسمی وزارت دفاع آمریکا برای اولین بار سه ویدئو را منتشر کرد که در جریان پروازهای آموزشی توسط خلبان‌های

ارتش در سال‌های ۲۰۰۴ و ۲۰۱۵ گرفته شده بودند. این ویدئوها قبلاً در سال ۲۰۱۷ منتشر شده بودند ولی اغلب آنها به عنوان ویدئوهای ساختگی شناخته می‌شدند ولی حالا پنتاگون به صورت رسمی و در اقدامی عجیب صحت آنها را تأیید کرده است.

این ویدئوها که با دوربین مادون قرمز گرفته شده‌اند سه شیئی پرنده را نشان می‌دهند که با سرعت عجیبی در آسمان حرکت می‌کنند و برخلاف توان هواپیماهای ساخت بشر، به سرعت و در جهات مخالف تغییر جهت می‌دهند. ویدئوی اول که در سال ۲۰۰۴ گرفته شده است، یوفو را در حالی که روی سطح اقیانوس اطلس در حال پرواز است نشان می‌دهد و صدای خلبان در پس زمینه آن شنیده می‌شود که می‌گوید:

"نگاه کن پسر، دارد می‌چرخد!"

۲۵ میلیون دلار هتلی

پیرای رهگیری پین‌کده‌ها

گزارشی از رسانه‌های آمریکا بخش شده است که ادعا می‌کند دولت آمریکا از سال ۲۰۰۷ تا ۲۰۱۲ حدود ۲۰ میلیون دلار برای رهگیری پرنده‌های ناشناس هزینه کرده است. روزنامه نیویورک تایمز ادعا کرده است این تحقیقات توسط سناتور دموکرات بازنشسته "هری رید" که تا سال گذشته رهبر دموکرات‌ها در کنگره آمریکا هم بود، انجام شده است.

این گزارش‌ها اشیای عجیب و غریبی را نشان داده است که با سرعت‌های عجیب و با چرخش‌های ناگهانی که هنوز توسط هیچ یک از هواپیماهای اختراع شده توسط بشر قابل انجام

نیست، را نشان می‌دهند. البته برخی از فعالان اجتماعی این ویدئوها را به شناسایی فناوری‌های محرمانه دولت‌ها مربوط می‌کنند.

پی‌فای‌ها و پروژۀ کتاب آبی

"جان گرینوالد" مورخ آماتور آمریکایی حدود دو دهه به طور مستمر از دولت آمریکا خواسته است تا اسناد بشقاب پرنده‌ها را علنی کند. پس به مرور بخشی از این مدارک که در حدود ۱۰۰ هزار صفحه است، در اختیار او قرار گرفته است. ولی مهم‌ترین بخش‌های این اطلاعات شامل مواردی هستند که در ادامه مورد بررسی قرار می‌دهیم. "مأموریت پروژه کتاب آبی" بعد از مشاهده شیئی که به گفته خلبان "کند آرنولد" شبیه یک بشقاب در حال چرخش بود و گزارش فرود یک شیئی دیگر در نیومکزیکو کلید خورد.

برخی موارد موجود در کتاب آبی بعدها به شکل ساده‌ای توضیح داده شده‌اند. مثلاً مشخص شد جسمی نورانی که مردم را در دهه چهل حسابی ترسانده بود. در واقع یک بالن هواشناسی بوده که به دلیل خطای دید در پی تغییرات ناگهانی جوی صورت گرفته است. در این تحقیقات مشخص شد، این اشیای گاهی هم به علت انعکاس نور بر فراز محیط آغشته به گاز در بالای باتلاق‌ها به اشتباه دیده شده‌اند. ولی تمام این موارد به راحتی قابل توضیح نبودند.

در سال ۱۹۶۴ یک مأمور پلیس که اتومبیل مظنون را تعقیب می‌کرد یک شیئی عجیب و ناشناس را مشاهده کرد که سرنشینان آن جثه‌ای به اندازه یک کودک داشتند و بعد از مدتی منطقه

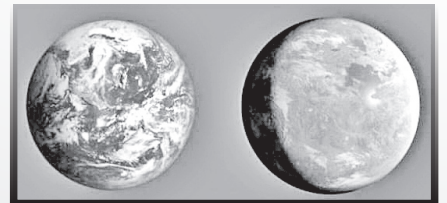
را ترک کردند ولی بعد از بررسی محیط جای فرود این سفینه فضایی، این موضوع تأیید شد. پروژه کتاب آبی این مورد را جزو موارد توضیح ناپذیر طبقه بندی کرده است.

پروژه کتاب آبی

سرهنک "چارلز هالت" از افسران سابق نیروی هوایی آمریکا می گوید شواهدی دارد که نشان می دهد در سال ۱۹۸۰ یک یوفو در نزدیکی یک پایگاه هوایی در انگلستان فرود آمده است. او می گوید تأییدیه متصدی رادار این پایگاه را در اختیار دارد که این یوفو را ردیابی کرده اند. او می گوید: "این یوفو در ۹۶ کیلومتری شعاع دید متصدی به مدت سه ثانیه دیده شد و بعد از مدت کوتاهی ناپدید و مجدداً با سرعت هزاران مایل در ساعت بازگشت و به نزدیکی برج مخزن آب رفته و مدتی توقف کرد و دوباره به سمت جنگل اطراف رفته و ناپدید شد". اولین کسانی که این اشیاء نورانی را دیده بودند "جان باروز" و "جیم پنیستون" دو نفر از مأموران امنیتی نیروی هوایی بودند. که تلاش کرده بودند منشأ نور را شناسایی کنند. البته آنها تا پیش از بازنشستگی تمایلی به شهادت درباره این موضوع نداشتند چون معتقد بودند در آینده ابعاد تازه ای از این موضوع جالب کشف خواهد شد.

تئوری احتمالی یوفو

در سالهای گذشته به علت مشکلات پیش آمده در دنیا و مسائلی مانند آلودگی زمین و نابودی محیط زیست، انسان ها را به فکر پیدا کردن خانه ای جدید برای خود انداخته است. البته خیلی وقت است که سیاره هایی که شباهت هایی

به زمین دارند مورد بررسی قرار می گیرند تا امکان سکونت روی آنها مورد بررسی قرار بگیرد. نمونه اش مریخ که دانشمندان در حال انجام پروژه هایی برای ساخت خانه ها و یا حتی ارسال گروهی از افراد برای زندگی داوطلبی روی سطح آن هستند.

ولی این دفعه ماجرا کمی متفاوت است. همانطور که می دانید فضا پیمای کپلر که یک تلسکوپ فضایی ساخت ناسا است، در سال ۲۰۰۹ با هدف کشف سیارک های مشابه زمین به فضا پرتاب شد. این فضا پیم در سال ۲۰۱۸ به علت احتمال اتمام سوخت بازنشسته شد و روی "وضعیت خواب" قرار گرفت ولی هنوز هم دست از کار کردن نکشیده است. از آنجایی که داده های این فضا پیم به صورت کامپیوتری مورد بررسی قرار می گرفت، مشخص شد که کامپیوتر این داده ها را به صورت دقیق بررسی نکرده است و بعد از آغاز بررسی دقیق داده ها توسط دانشمندان، آنها متوجه سیاره ای شدند که به شکل عجیبی به زمین شباهت دارد. آنها بعد از بررسی های دقیقتر، خبر از کشف یک سیاره فراخورشیدی بسیار شبیه به زمین دادند. به گفته دانشمندان این سیاره به شدت شبیه زمین است و می تواند مانند زمین شرایط پشتیبانی از حیات را داشته باشد. این سیاره به احترام فضا پیمای کوپلر، "کوپلر C۱۶۴۹" نام گذاری شده است. سیاره کوپلر ۳۰۰ سال نوری با ما فاصله دارد. از آنجاییکه با گردش سیاره ها به دور خورشید، فاصله آنها با ما مدام دستخوش تغییر قرار می گیرد، زمان لازم به رسیدن به این سیاره به این بستگی دارد که در چه زمانی برای سفر اقدام شود. در حال حاضر پر سرعت ترین فضا پیمای اختراع شده ۲۸ هزار کیلومتر در ساعت، سرعت دارند که بنابر این ادعا حدود هفت ماه طول می کشد تا به مریخ سفر کند. سیاره کشف شده در "کمر بند حیات" ستاره میزبان خود قرار دارد که باعث می شود آب به صورت مایع روی سطح آن وجود داشته باشد و همانطور که حتما می دانید آب مایع حیات است. بنابر گفته محققین همین موضوع باعث شده است که این سیاره امکان زیست خارج از زمین را برای انسان ها داشته باشد.

دلایل ایجابی سیارک های کتاری

آیا امکان دارد این سیارک دوباره برگردد و با زمین برخورد کند؟ در هفته ای که گذشت، تیتز خبر عجیب و غریبی در دنیای مجازی در حال پخش بود که می پرسید آیا کره زمین این آخر هفته نابود

در هفته گذشته
سایت رسمی وزارت دفاع
آمریکا برای اولین بار سه
ویدئو را منتشر کرد که در
جریان پروازهای آموزشی
گرفته شده بودند

می شود؟ دلیل این سوال و حاشیه ها پخش خبری درباره عبور یک سیارک به بلندی کوه اورست از فاصله ای نزدیک به زمین بود. البته بنا بر تعریف ناسا هر جسم و شی که از فاصله ۱۲۰ میلیون مایلی زمین عبور کند می تواند تهدیدی برای ما باشد که یکی از سیارک هایی که در هفته گذشته از کنار زمین عبور کرد تنها دو میلیون مایل با ما فاصله داشت. جالب است بدانید زمین ما با این همه عظمت که در حال حاضر تنها جایی است که موجودات زنده هوشمند یعنی ما انسان ها روی آن زندگی می کنیم، تنها با یک سیارک کوچک هم می تواند کاملاً نابود بشود. البته ناسا اعلام کرده است که تا صد سال دیگر این احتمال خیلی کم است. در این میان نکته جالبتری که وجود داشت این بود که سیارک عجیبی که از کنار زمین عبور کرد هم مانند ما ساکنان زمین ماسک به صورت داشت!! البته این استعاره دانشمندان هوا و فضا برای توصیف حالت گرد و غبار اطراف سیارک بود که دقیقاً شبیه یک ماسک بود. دانشمندان اعلام کرده اند که این سیارک در سال ۲۰۷۹ دوباره از نزدیکی زمین عبور خواهد کرد ولی این دفعه شاید ماجرای عبورش این قدر هم بی سر و صدا نباشد! در این میان خبری هم مبنی بر کشف اولین شواهد مبتنی بر کشته شدن یک انسان توسط شهاب سنگ در همین هفته گزارش شد. احتمال مرگ انسان به علت شهاب سنگ، یک در ۲۵۰ هزار نفر است که می توان گفت تقریباً به غیر ممکن نزدیک است.

اما حالا محققان می گویند به سندی رسمی دست پیدا کرده اند که نشان می دهد یک نفر بد شانس حدود ۱۳۰ سال پیش به علت برخورد شهاب سنگ جانش را از دست داده است! بر اساس این اسناد که در آرشیو دولتی کشور ترکیه نگهداری می شوند، این اتفاق در سال ۱۸۸۸ در خاک سلیمانیه عراق که آن موقع تحت حکومت عثمانی ها بود، رخ داده است و طی آن و بعد از مشاهده بارانی از آتش در آسمان یک نفر کشته و یک نفر دیگر فلج شده است!

به شدت درگیر اسباب کشی هستم

مقدمه: بدون شک "مجتبی محرمی" یکی از بهترین بازیکنان تاریخ فوتبال ایران است، بازیکنی که شماره ۸ می پوشید و خاطرات خوبی را از خودش در اذهان فوتبالدوستان باقی گذاشته است. ستاره محبوب سالهای دور پرسپولیس با تکیه بر خاطراتش حرفهای جذابی را بر زبان آورد که توجه شما را به خواندن آن جلب می کنیم.

✖ فوتبال را از کجا شروع کردید؟

از زمینهای خاکی نازی آباد، آنجا زمینی بود به اسم میلان که خیلی از فوتبالیست ها در آنجا استارت زدند و بعدها توانستند برای خود اسم و رسمی دست و پا کنند. آن روزها مربی ای داشتیم به اسم عباس پناهی که زحمت زیادی کشید و بازیکنانی نظیر من، جمشید شاه محمدی، سعید عزیزیان و عباس آقایی را معرفی کرد.

✖ دروازه بان هم بودید؟

من جثه ریزی داشتم، برای همین به من می گفتند برو درون دروازه قرار بگیر، اتفاقا گلر خوبی هم بودم، مهاجم هم بودم، در شاهین من فورواردها بازی می کردم. آن موقع مهدی دینورزاده در تیم، چپ بازی می کرد و شکورزاده هم سمت راست بود. یک بازی شکورزاده مصدوم شد، دینورزاده به دفاع راست رفت و من در دفاع چپ به میدان رفتم، از آن مسابقه خوششان آمد و دیگر در این منطقه بازی می کردم، طوری شده بود که همه فکر می کردند من از ابتدا چپ پا بودم.

✖ چی شد پرسپولیس شدید؟

در شاهین بازی می کردم، علی آقا از عملکرد من خوشش آمد و پیشنهاد حضور در پرسپولیس را داد. به منزل ایشان رفتم و قرارداد امضا کردم.

✖ مبلغ قراردادت چقدر بود؟

سفید بود، یاد می آید نادر محمدخانی نیز آمده بود، او گفت برای قرارداد ۴۰۰ هزار تومان می خواهم و علی پروین گفت شما بروید، آن روزها خبری از پول نبود، علی پروین می گفت اگر خوب بودید تازه باید پول هم بدهید تا پیراهن پرسپولیس را بپوشید.

✖ حضور در پرسپولیس با آن همه ستاره جذاب بود؟

خیلی، من وقتی رفتم سر تمرین پرسپولیس با بازیکنان بزرگی روبرو شدم که اسم آنها را تریلی

پرسپولیس بود، تازه محرومیت من به پایان رسیده بود و بیرون نشسته بودم، استانکو در رختکن را باز کرد و رو به بازیکنان گفت چند گل دیگر بزنید تا مجتبی محرمی را به زمین بیاورم، من به او گفتم وقتی پرسپولیس جلو هست نمی خواهد مرا به زمین بیاورید وقتی عقب هستید این کار را انجام دهید، بازی بعد با پاس بازی داشتیم یک یک شد گل پرسپولیس را من زدم، دیدار بعد به صنعت نفت آبادان گل زدم، سومین بازی بعد از پایان محرومیتم مقابل برق شیراز بود که دروازه این تیم را هم گشودم، من اگر محروم می شدم می رفتم بیشتر از قبل تمرین می کردم، این طور نبود که در خانه بشینم و دنبال خوشگذرانی و تفریح بروم.

✖ اگر زمان به عقب برگردد چه کارهایی را انجام نمی دهید؟

نمی دانم شاید شیطنت هایی را که انجام می دادم دیگر تکرار نکنم، البته خیلی ها درباره اشتباهات بدی دارند من در تمام دوران فوتبالم ۲ کارت زرد گرفتم، یکی بازی با زاندارمری که کارت زرد گرفتم و به داور گفتم چرا کارت زرد می دهی کارت قرمز نشان داد! دومین بار کارت قرمز نیز به بازی با شهر آورد بستگی داشت و پس از برخورد با امیر قلعه نویی اخراج شدم.

✖ از قلعه نویی اسم بردید چرا آن اتفاق جنجالی شکل گرفت؟

هم نمی کشید. هر کدام از آنها برای من الگویی بودند که آرزویم بود کنار آنها بازی کنم.

✖ اولین بازی شما برای پرسپولیس کدام دیدار بود؟

بازی شهر آورد بود؛ یک روز بارانی و در جام حذفی مقابل استقلال بازی داشتیم، من به عنوان تعویضی سوم به میدان رفتم، بازی به ضربات پنالتی کشیده شد و من پنالتی گل اول پرسپولیس را در این مسابقه به ثمر رساندم.

اگر منظورتان این است که می توانستم در تیم های اروپایی بازی کنم آن زمان جنگ بود و شرایط به گونه ای نبود که چنین اتفاقی بیفتد، من در فوتبال به قهرمانی، شهرت، محبوبیت، افتخار و خیلی چیزهای دیگر رسیدم، همین الان وقتی می گویم مشکل دارم، هواداری می گوید شماره کارت بده، وقتی می گویم کلیه ام درد می کند ۱۰۰ نفر زنگ می زنند و می گویند کلیه هایمان را به تو می دهیم، اینها عزت و افتخاری است که خدا به من داده است و نباید ناشکری کنم.

✖ آن محرومیت ها به فوتبال شما لطمه نزد؟

من محرومیت داشتم و طولانی هم بود اما هر وقت که از محرومیت بر می گشتم بهتر از قبل بودم، چند شب پیش تلویزیون اریک کانتونا را نشان می داد که بعد از ۹ ماه محرومیت برگشت و گل زد، یاد خودم افتادم، برایتان مثال می زنم.

✖ چه مثالی؟

یک روز بازی داشتیم، استانکو سرمربی

می‌توانستم انجام دادم.

✱ برای آینده چه برنامه‌ای داری؟

– فعلاً دنبال اسباب کشی هستم.

✱ اسباب کشی؟

– بله، سعید شیرینی زنگ زده که خانه‌ام را تخلیه کنم، گفته صاحب‌خانه منزلش را می‌خواهد، من تازه ۶ ماه است که به این خانه رفته‌ام، هر کجا هم بروید حداقل یک سال می‌مانید، با این حال من گفتم در حال حاضر به خاطر کرونا نمی‌شود دنبال خانه گشت، خانه پیدا کنم حتماً این کار را انجام می‌دهم.

زحمت کشیدند خانه دادند و حالا می‌خواهند پس بگیرند، البته دنبال خانه هستند اما باید خانه‌ای باشد که باب میل من باشد، درباره مصاحبه‌ام که مطلبی هم درباره علی آقا داشت باید بگویم من چند بار با علی پروین تماس گرفتم.

✱ حرف زدی، به علی آقا چی گفتی؟

– جواب تلفن را نداد، می‌خواستم به او بگویم حرف‌هایم تحریف شده بود، به هر حال باید علی آقا را حضوری ببینم. من به خاطر پرسپولیس همه کار کردم

– سال ۱۳۶۸ کشاورز که تازه تاسیس شده بود ۷ ملی پوش را خرید، همه بازیکنان خط دفاعی تیم ملی به کشاورز رفتند، آنها سه میلیون تومان پول نقد می‌دادند، آن زمان با ۲ میلیون می‌شد در بهترین نقطه تهران آپارتمان خرید، به وایت نیز هدایا برایم فرستادند، فرش، گاز، ماشین لباسشویی، یخچال، فریزر و کلی وسایل دیگر، هواداران به نمایشگاه پروین رفتند و گفتند چرا گذاشتی محرمی برو، هیچ وقت فراموش نمی‌کنم مرا به زور خانه بردند و گفتند تو نباید بروی، خوردبین رفت دم منزل مادر مرحوم و تمام وسایل را پس داد، آن سال پرسپولیس به من ۴۰ هزار تومان پول داد. این اتفاق چند سال بعد دوباره تکرار شد و این بار بانک تجارت مرا می‌خواست اما باز هم در پرسپولیس ماندم.

✱ چه بود؟

– ما را در هتل دواند، مهدی مناجاتی چنین شخصیتی داشت، آن وقت شما می‌توانستید در اردوی این آدم پا را کج بگذارید.

✱ برای شما حرف و حدیث‌های زیادی درست شد، به طور حتم خودتان می‌دانید از چه موضوعی حرف می‌زنم؟

– من هیچ وقت معناد نبودم، هیچ وقت با مواد صنعتی یا هر چیز دیگر که مخدر است ارتباطی نداشتم، برای اولین بار می‌گویم، متأسفانه به الکل اعتیاد داشتم، چند باری در کلینیک‌های مختلف بستری شدم، می‌توانید بروید تحقیق کنید تا متوجه شوید مشکل من چه بوده... خدا را شکر آن را کنار گذاشته‌ام.

✱ مدت‌ها که نه، سال‌ها بود دخترتان را ندیده بودید و این برایتان عذاب‌آور بود؟

– دوری پدر از فرزند عذاب‌آور است، هیچ وقت نمی‌خواهم به آن روزهای لعنتی فکر کنم، همه چیز تمام شد و اتفاقات خوبی برایم رخ داد. همیشه سعی کردم برای دخترم پدر خوبی باشم، او چند وقت پیش به ایران آمده بود، با هم در خیابان قدم می‌زدیم، مردم می‌آمدند عکس می‌گرفتند گفت بابا خسته نمی‌شوی این همه عکس و امضای یادگاری می‌دهی؟

✱ بهترین مهاجری که با او روبرو شدید چه کسی بود؟

– ناصر محمدخانی، او در تاریخ فوتبال ایران بی‌نظیر بود، من در شاهین بودم و با پرسپولیس بازی داشتیم، او خیلی مرا اذیت می‌کرد، در یک صحنه آمد مرا دریل کند طوری از پشت وی را زد که نتوانست از زمین بلند شود، رفتم بالای سرش و گفتم دیگر نبینم بخواهی مرا دریل کنی.

✱ واکنش ناصر محمدخانی چه بود؟

– بنده خدا سرش را پایین انداخت و حرفی نزد، صدا از دیوار در می‌آید از ناصر نه، او الان بهترین دوست فوتبالی من است.

✱ کار کردن با علی پروین چطور بود؟

– عالی!

✱ عالی، او عصبانی می‌شد کسی جلودارش نبود؟
– علی پروین خصوصیات رفتاری خاص خودش را داشت، این‌طورها هم نبود، علی آقا هر کسی را بیشتر دوست داشت بیشتر از او انتقاد می‌کرد.

✱ از شما بیشتر انتقاد می‌کرد؟

– یک بازی داشتیم پرسپولیس باخت، همه می‌گفتند اگر محمد پنجه‌علی در زمین حضور نداشت پرسپولیس بیشتر گل می‌خورد، پروین در رختکن گفت موجی (مجتبی) اگر تو خوب بودی نمی‌باختیم، من هم گفتم من آن چیزی که

– من و امیر قلعه‌نویی بچه محل بودیم، با هم زندگی می‌کردیم، حاشیه‌ای تو بازی شکل گرفت و دعوا شد، یک لحظه خون به مغزم نرسید، این همه سال از آن دعوا گذشته اما هنوز من باید جواب پس بدهم، مگر در هر خانواده‌ای دعوا نمی‌شود، مگر ۲ برادر کتک کاری نمی‌کنند؟ بعضی وقت‌ها فکر می‌کنم من هم مثل هیتلر، چنگیز خان مغول، ناپلئون رفتم تو تاریخ و این حرکت ثبت شد، من با امیر قلعه‌نویی رابطه خوبی دارم، خیلی وقت‌ها با هم تماس تلفنی می‌گیریم، اگر مشکلی داشته باشم حل می‌کند. باشگاه پرسپولیس که برای تماشای مسابقات لیگ برتر به من بلیت نمی‌دهد، همیشه به امیر (قلعه‌نویی) زنگ می‌زنم و می‌گویم برای تماشای فلان مسابقه می‌خواهم به استادیوم بروم او هم لطف می‌کند و برایم بلیت می‌فرستد. من جرات این را دارم که بگویم اشتباه کردم و نباید آن مشت را به قلعه‌نویی می‌زد.

✱ وقتی از محرمی به عنوان یک یاغی نام برده می‌شود چه حسی به تو دست می‌دهد؟

– حس خوبی ندارم، من یاغی نبودم، یاغی یعنی چی؟ من عصیانگر و سرکش نبودم، می‌توانم تا صبح برایتان مثال بزنم که خیلی از اتفاقات برایم ناخواسته رخ داد و هیچ نقشی در آن نداشتم. من چند سال پیش در کلاس مربیگری B شرکت کردم، استاد کلاس بعد از این که دوره به اتمام رسید در حضور همه گفت از تو عذرخواهی می‌کنم و حلالم کن، گفتم چرا؟ جواب داد فکر می‌کردم در این دوره مربیگری با تو به مشکل بخورم اما ساکت‌ترین فرد تو بودی.

✱ حاشیه‌ایی هم برای شما و سیروس قایقران درست شد ماجرای آن چه بود؟

– یک عکسی از من و سیروس قایقران خدایامرز و مهدی مناجاتی چاپ شد، آن عکس را بروید ببینید، بطری آب وسط ما بود اما بدترین حرف‌ها را برای ما درست کردند. مناجاتی سرهنگ نیروی انتظامی بود و و کسی جرات داشت در کنار او کار غیر اخلاقی انجام دهد.

یک روز او تیم را تمرین می‌داد، من و قایقران کمتر تمرین کرده بودیم، گفت تمرین تمام شد شما چند دور زمین می‌دوید و بعد سوار اتوبوس می‌شوید، ما ۲ دور دویدیم و فکر کردیم او رفته است، ایستاده بودیم که دیدیم اتوبوس رفت، هر چی داد و فریاد کردیم ما را سوار نکردند، از پشت پنجره آقا مهدی گفت تا هتل بدوید تا جبران آن تمرین نکردنتان شود، با هر زحمتی بود وانت گرفتیم و خودمان را به هتل رساندیم، او کنار درب هتل ایستاده بود و باز ما را دید، می‌دانید واکنش وی چه بود؟

داستان سرگردانی دو ملی پوش

دیسک بلاروس است. او می گوید اگر فدراسیون شما با من قرارداد یک ساله ببندد می توانم به ایران بیایم. متأسفانه وضعیت فدراسیون دوومیدانی هم معلوم نیست و رئیس ندارد و دارد با سرپرست اداره می شود. واقعا نمی دانیم شرایط چطور می شود اما اگر حمایت شویم صد درصد می توانیم جواز حضور در المپیک را به دست آوریم. ...فدراسیون دوومیدانی یکی از پرچالش ترین فدراسیون های ورزشی در چند سال اخیر بوده که همواره در چند سال اخیر به سوءمدیریت متهم شده است.

دوره چهار ساله ریاست مجید کیهانی در این فدراسیون در حالی تمام شد که اهالی این رشته امیدوار بودند با آمدن رئیس جدید سروسامانی به این ورزش مادر داده شود که این طور نشد. انتخابات این فدراسیون اسفندماه گذشته برگزار شد و در نهایت افشین داوری به ریاست رسید اما چند روز بعد از انتخابات وزارت ورزش و جوانان این انتخابات را ابطال کرد. این انتخابات در شرایطی برگزار شد که تعداد زیادی از هیأت های استانی به خاطر شیوع ویروس کرونا نتوانستند در آن حضور پیدا کنند. ضمن اینکه گفته شد رأی یک استان به صورت غیر حضوری ارسال شده و در رأی برخی استان ها هم شائبه هایی وجود داشته است. در نهایت این اعتراض ها موجب شد تا وزارت ورزش و جوانان تصمیم به ابطال این انتخابات بگیرد. یکی از معترضان سرسخت برگزاری انتخابات فدراسیون دوومیدانی **مجید کیهانی** بود که بعد از داوری هشت رأی به دست آورد. فدراسیون دوومیدانی در حالی هشت ماه است با سرپرست اداره می شود که ورزشکاران المپیکش به دلیل نداشتن برنامه ریزی درست با مشکلات دست و پنجه نرم می کنند. باید دید **مهدی مبینی**، سرپرست موفق این فدراسیون چه تدبیری در خصوص بلا تکلیفی دو ملی پوش پرتاب دیسک ایران و سایر مشکلات این فدراسیون و این رشته مهم که در المپیک بیشترین مدالها را به خود اختصاص می دهد اتخاذ می کند.

دوومیدانی برای این سه ماه به ما داده بود، تمام شده و هر چه هم که خودمان داشتیم، خرج کردیم. از فدراسیون تقاضا کردیم که برای ما پول بفرستد اما نفری ۵۰۰ دلار بیشتر برایمان نفرستادند. ۵۰۰ دلار واقعا مبلغ کمی است. همین پول فدراسیون هم تمام شده و الان دارم به سفارت ایران در بلاروس می روم تا از آنها پول قرض کنم. ما در این اردوی تمرینی زیر نظر یکی از مربیان بلاروسی تمرین می کردیم و حقوق او را ۱۵ روز یکبار می دادیم. الان حتی به این مربی هم بدهکاریم."

او درباره کیفیت اردویی که در بلاروس پشت سر گذاشتند، گفت: "خوشبختانه اردویی که در بلاروس داشتیم، خوب بود. هم من و هم حسین رسولی توانستیم در تمرینات رکوردهایمان را بزنیم و بین ۶۲ تا ۶۳ متر پرتاب کنیم. اگر کرونا به وجود نمی آمد و یک مسابقه در اینجا برگزار می شد، حتما ما می توانستیم تا ۶۵ متر که رکورد ورودی بازی های المپیک است هم برسیم. اما از شانس بد ما هم کرونا آمد و هم اینکه المپیک توکیو لغو شد."

شیری بایان حال امیدوار است که او و رسولی می توانند سهمیه دوم پرتاب دیسک ایران را در بازی های المپیک توکیو کسب کنند. هر کشور تنها می تواند دو نماینده در هر ماده دوومیدانی در بازی های المپیک داشته باشد که در حال حاضر فقط احسان حدادی توانسته سهمیه پرتاب دیسک را کسب کند. او ادامه می دهد:

"امیدوارم که اگر ما به تهران برگشتیم، به حال خود رها نشویم. ما الان شرایط خوبی داریم و در این مدت خیلی پیشرفت کرده ایم. باید حتما مربی بالای سرمان باشد تا بتوانیم به این روند ادامه بدهیم. ما به خاطر اینکه در ایران مربی ثابتی نداریم، مجبوریم به خارج از کشور برویم و در اردوهای کوتاه مدت زیر نظر مربیان خارجی تمرین کنیم. همین مربی بلاروسی که ما با او تمرین کردیم، یکی از مربیان خوب است. او رکورددار پرتاب

بهنام شیری و حسین رسولی، دو ملی پوش پرتاب دیسک ایران، این روزها در بلاروس سرگرداند و دلیل این سرگردانی آنها ویروس کروناست؛ ویروسی که سراسر نقاط دنیا را درگیر کرده و راه عبور و مرور همه کشورها را به روی هم بسته است.

این دو پرتابگر که از شانس های کسب سهمیه المپیک توکیو به شمار می روند، بهمن ماه پارسل برای برپایی اردویی تمرینی راهی بلاروس شدند. طبق برنامه قرار بود این دو ملی پوش برای سه ماه در بلاروس تمرین کنند و آخر فروردین ماه گذشته به تهران بازگردند که ویروس کرونا یک باره همه برنامه های آنها را به هم ریخت. از آنجا که همه پروازهای ورودی و خروجی کشورها به خاطر شیوع گسترده ویروس کرونا بسته است، شیری و رسولی هیچ راهی برای بازگشت ندارند و مجبور هستند فعلا در بلاروس بمانند؛ آن هم در شرایطی که هیچ پولی برای ادامه اقامت خود در این کشور ندارند.

شیری در این باره می گوید: "کرونا دیرتر به بلاروس رسیده و متأسفانه هر روز اوضاع این کشور بدتر می شود. طوری که روزانه هزار نفر به این ویروس مبتلا می شوند. با توجه به جمعیت ۱۰ میلیونی و کم بلاروس، این آمار واقعا خیلی خطرناک است. کشور در حالت قرنطینه است و ما هم چاره ای جز در خانه ماندن نداریم. هیچ پروازی به سمت ترکیه یا تهران وجود ندارد. سرگردانیم نمی دانیم باید چه کار کنیم. حالا باز جای شکرش باقی است که ویزای ما را دوباره تمدید کردند. ویزای ما سه ماهه بود که آخر فروردین تمام شد. از مسئولان ورزش کشور می خواهیم به ما کمک مالی کنند. واقعا شرایط بدی اینجا داریم."

عضو تیم ملی پرتاب دیسک به شرایط نامناسب مالی خودش و حسن رسولی اشاره می کند: "متأسفانه الان هیچ پولی برای ادامه اقامتمان در بلاروس نداریم. باید کرایه خانه بدهیم. خرج خورد و خوراک داریم. پول هایی که فدراسیون

تاریخ برگزاری لیگ قهرمانان اروپا

مسابقات لیگ قهرمانان اروپا با دیدار یوونتوس و لیون در ۱۷ مرداد آغاز خواهد شد.

ژان میشل آتولاس مدعی شد زمان برگزاری دیدارهای برگشت لیگ قهرمانان مشخص شده است. به گزارش ورزش سه، با شیوع ویروس کرونا برگزاری بخشی از بازی‌های برگشت مرحله یک هشتم نهایی لیگ قهرمانان به تعویق افتاد اما هنوز زمان برگزاری آن مشخص نشده است. اما در روزهای اخیر برخی کشورها مجوز برگزاری تمرینات را صادر کرده‌اند و حالا به نظر می‌رسد حدود سه ماه دیگر نیز لیگ قهرمانان پیگیری خواهد شد. حالا ژان میشل آتولاس، رئیس باشگاه لیون مدعی شد بازی این تیم با یوونتوس در مرحله برگشت لیگ قهرمانان برای تاریخ هفت آگوست (۱۷ مرداد) در تورین در پشت درهای بسته تأیید شده است.

باشگاه لیون همچنان مکرراً به تصمیم دولت فرانسه مبنی بر نیمه تمام گذاشتن فصل در شرایط فعلی معترض است. ژان میشل آتولاس در این رابطه گفت: "اگر درخواست ما برای لغو توقف لیگ یک ناموفق باشد، المپیک لیون و پاری سن ژرمن توسط تیم‌هایی در مقطع عدم آمادگی مادر شرایط خوبی قرار دارند قتل عام خواهند شد."

شده‌های قطعی استقلال مطرح می‌شود. او در تیم فوتبال استقلال کارایی لازم را نداشت. جالب این که هم دشتی و هم تیریزی هر دو بهترین بازیکن‌های استقلال در بازی‌های دوستانه بودند! محسن کریمی چهارمین بازیکنی است که طبق خبرهای رسیده از باشگاه جدایی‌اش از جمع آبی‌ها قطعی است. جدا از این ۴ بازیکن که جدایی آن‌ها قطعی شده، خبر می‌رسد که انتقال و فروش مهدی قایدی هم در پایان فصل قطعی است و تیم استقلال روی درآمد ارزی حاصل از فروش شماره ۱۰ خودش از حالا حساب باز کرده است. تا این جا جدایی ۵ بازیکن تیم فوتبال استقلال قطعی است. اکنون اگر بحث‌ها و خبرهای مربوط به جدایی نفراتی چون هرویه میلیچ، محمد بلبلی و شیخ دیاباته هم درست باشد، آبی‌ها برای فصل آینده حدود ۱۰ تغییر خواهند داشت

تصمیم عجیب مدیران؛ خودتان تمدید کنید

تمدید خواهد کرد و در غیر این صورت باشگاه هیچ پیشنهادی به آنها نخواهد داد. هم‌اکنون بیرانوند ترانسفر خود را قطعی کرده اما مدیران باشگاه هنوز نتوانسته‌اند جانشین خوبی برای او پیدا کنند. از طرفی بشار رسن و رادو به خاطر عدم دریافت مطالبات خود خواهان جدایی از تیم هستند و شنیده‌ها حاکی از این است که نفراتی مانند علیپور، شجاع، انصاری و ترابی با پیشنهادات خوبی از خارج از کشور روبه‌رو شده‌اند و احتمال دارد که جدا شوند. این در شرایطی است که احتمالاً استوکس هم دیگر به ایران باز نخواهد گشت و اوساگونا دیگر مهاجم خارجی تیم هم به صورت توافقی قصد دارد از تیم جدا شود.

اوضاع در باشگاه پرسپولیس بحرانی‌تر از هر زمان دیگری است. با وجود صدرنشینی سرخپوشان و حاشیه امنیت این تیم در لیگ برتر اما شرایط بحرانی در این باشگاه حکمفرماست. شنیده می‌شود که مدیران باشگاه در اقدامی عجیب به بازیکنان تیم اعلام کرده‌اند که هر کس قراردادش رو به پایان است در صورت تمایل خودش باشگاه با آنها

ماجرای استعفای بنا

چند تن از پیشکسوتان و قهرمانان این رشته در مورد چرخه انتخابی تیم ملی تأکید کرد: امروز هم جلسه‌ای داشتیم در ارتباط با همین چرخه، محمد بنا هم در جلسات بعدی ما قرار است حضور پیدا کند و برای نهایی شدن این چرخه، با خرد جمعی این طرح را نهایی کنیم... در پاسخ به این سوال که چرا فقط از قهرمانان کشتی آزاد برای حضور در جلسه بحث و بررسی چرخه انتخابی تیم ملی دعوت شده، خاطر نشان کرد:

در این رابطه هم از فرنگی کاران و هم آزاد کاران نظر سنجی شده و در برنامه هست که از اساتید هر دو رشته باز هم نظرخواهی شود که در نهایت این طرح را تکمیل کنیم. این طرح از قبل از آمدن علیرضا دبیر به فدراسیون در ذهنش بود و از همان وقت روی آن کار شده و اکنون در حال نهایی شدن است.

استعفای محمد بنا صحت ندارد...

محمدابراهیم امامی در واکنش به شایعه استعفای شفاهی محمد بنا از سر مربیگری تیم ملی کشتی فرنگی گفت: چنین چیزی مطرح نبوده و استعفای او صحت ندارد. در روزهای پیش رو در حضور بنا جلسه خواهیم داشت تا نقطه نظرات او را برای نهایی کردن این چرخه بشنویم. امامی با اشاره به جلسه امروز فدراسیون کشتی با

جدایی ۵ بازیکن قطعی است

در آغاز لیگ نوزدهم جدایی حدود ۱۵ بازیکن استقلال حسابی سروصدا بپا کرد که از جمله آنها می‌شود به مهدی رحمتی، پژمان منتظری، الله یار صیادمنش، امید نورافکن، میثم تیموری، آیانداپاتوسی، گادوین منشا و ایسمائیل گونکالوس. روح الله باقری، فرشاد محمدی مهر، آرمین سهرابی، خسرو حیدری و طارک همایون اشاره کرد.

نوشتن نام فامیلی الزامی است

آن دسته از خوانندگانی که مایل هستند پیام‌های تبریک، تولد، تشکر و قدردانی‌شان در این صفحه چاپ شود لطفاً از ساعت ۹ صبح الی ۱۶ (شنبه تا چهارشنبه) با شماره تلفن: ۲۹۹۹۳۳۵۸ تماس بگیرند یا به شماره ۲۲۲۷۱۸۱۳ نامبر ارسال دارند و یا به نشانی مجله (بخش پیام از شما، چاپ از ما) پیام خود را حداکثر در دو سطر و حداقل یک هفته قبل از رسیدن موعد آن ارسال کنند.

* **رستا، نوه‌ی عزیزم**، روز تولدت بهانه‌ای شد تا بهترین شادباش‌هایم را تقدیم حضورت کنم. دلت شاد و روزگارت بهاری باد، نوه عزیزم ۲۵ اردیبهشت سالروز تولدت مبارک باد

* **ساراشیری، دختر عزیزم**، زندگی‌ات را با لبخندهایت نگاه کن و نه با اشک‌هایت، سالهای عمرت را با دوستانانت بشمار نه با تعداد شمعی‌های روی کیک تولدت. دختر نازنینم و خواهر گلم ۲۷ اردیبهشت سالروز تولدت گرمی باد

مادر بزرگت ناظره شعایی و خواهرت سولماز - تهران
* **عمو عهده‌ت الله فرایی**، چه زیباست رسیدن دوباره به روز زیبایی آفرینش و چه اندازه عجیب است روز ابتدای بودن و چه اندازه شیرین است امروز، روز میلادت روزی که تو آغاز شدی. دوست داریم و ۲۵ اردیبهشت سالروز تولدت مبارک باد

برادرزاده‌هایت محمد جواد رهبر و محمدرضا - آستارا
* **قاسم عروبی عزیز**، یک سبد گل تقدیم به تو که شکفتن هیچ گلی زیباتر از لبخندت نیست. جشن میلادت بهترین بهانه برای فکر کردن به خاطرات و به یاد آوردن خوبی‌هایت است سالروز تولدت مبارک دوست خوبم

محمد جواد نوایی - آستارا
* **فواهر گلم، نگین جان**، قشنگترین صدای زندگی طپش قلب توست و باشکوه‌ترین روز دنیا روز تولدت، پس برای من بمان و بدان که صمیمانه و با تمام وجودم دوستت دارم. تولدت مبارک، خواهر نازنین زیبای من

خواهرت، الناز عامری - تهران
* **دختر نازنینم، نگین جان**، می‌گویند نو شدن، آغاز تازه شدن بهار است، اما برای من روز میلاد تو سرآغاز فصلی دیگر از زندگی است. دختر گلم ۲۲ اردیبهشت تولدت مبارک

مادرت مهشید زهرایی - تهران
* **دوست فویم، امیر علی جان**، الهی جاده زندگی‌ات هموار، آسمان چشمانت صاف و دریای دلت همیشه آرام و زلال باشد و هیچ وقت از دنیا خسته نباشی، تولدت مبارک

دوستت، پیام داوودی - اردبیل
* **همسر عزیزم، سمانه جان**، من در قلبم جایگاه ویژه‌ای برایت دارم و هر روزی که در کنار هم می‌گذرانیم کمی بزرگتر می‌شود ۲۶ اردیبهشت تولدت مبارک باد
همسرت، محمد حسین بروجرودی - اراک
* **همسر گلم، سعیر جان**، تمام دقایق باقی مانده از عمرم به همراه زیباترین بوسه‌های عاشقانه هدیه‌ای برای روز تولدت توست، دستت را می‌بوسم و سالروز تولدت در ۲۱ اردیبهشت مبارک باد ای بهترینم

همسرت، سوگل بهاری - تفرش
* **فرزند گر آمی ام، ماهان جان**، به دنیا آمدی عشقم، وجودم از تو پر بار شد/ به دنیا آمدی هر دم چشمانم از یادت نمدا شد/ به دنیا آمدی، دنیا فقط با فکر تو زیبا شد/ ۲۷ اردیبهشت تولدت مبارک فرزند دلبندم

مادرت، مهوش پور محسنی - رشت
* **مادر گلم، نازنین جان**، تولدت تولد من است. چون وقتی تو هستی من زندگی می‌کنم، پس تولد من مبارک

پسرت، سروش صبحی - تهران

* **دوست گلم، شهاب جان**، رفیق، یک سال دیگر گذشت و کلی خاطره با هم ساختیم، به امید ساختن شادی و خاطره‌های بعدی، تولدت را به تو تبریک می‌گویم
سامان نوری - تبریز

* **پدر عزیزم، کریم جان**، امروز سالروز تولدت توست و من برایت هدیه‌ای نخریده‌ام که آنچه خریدنی است بی‌شک لایق تو نیست، من روز تولدت خود متولد می‌شوم و عاشقانه دوستت دارم، تولدت مبارک

دخترت، سماء و پسرت سجاد ایوبی - کرج
* **همسر فویم، حسن جان**، دیشب برای تولدت یک سبد ستاره چیده‌ام، تکه‌ای از ماه را و شاخه‌ای از نیلوفر، تو متولد می‌شوی و من عاشق تو می‌شوم ۲۷ اردیبهشت تولدت مبارک

همسرت، فرنوش جعفری - تهران
* **پسر عزیزم، سیاوش جان**، زندگی‌ات سرشار از خوشبختی و هوای تازه. روز زمینی شدنت مبارک فرزندم

پدرت، موسی خلیل زاده - کاشان
* **همسر گلم، نیلوفر جان**، روی که خداوند بهترین و زیباترین هدیه‌اش را برای من فرستاد روز آشنا شدن با تو بود. ۲۴ اردیبهشت سالروز یکی شدنمان مبارک باد. عاشقانه دوستت دارم

همسرت، امیر محمد محمدی - اردستان
* **نوه عزیزم، باران جان**، ۲۴ اردیبهشت روزی بود که یکی از فرشته‌های خدا به زمین آمد و باعث شادی در زندگی خانواده ما شد. تولدت را با تقدیم ۲۴ هزار گل سرخ تبریک و شاد باش می‌گویم

مادر جون معصومه و مامان بزرگ کبری - فردیس

پاسخ دایمی پادشاه خرد کلک چارپروید

پاسخ ۴ جزء حذف شده در تصویر گردش سگ

پاسخ بیست اختلاف در تصویر پوشیدن لباس

روردین

می دانم که فکر تان مدام پیگیر تلاش برای روی پا ماندن است و گاهی هم به فکر تغییر مسیر تان می افتید، اما خودتان خوب می دانید که تلاشی را که از مدتها پیش که آغاز کرده اید به شدت به شما وابسته است و با نبودن تمام معادلات دچار تغییر و بحران می شود، پس با این جملات حواس خودتان را پرت نکنید و سعی داشته باشید فقط در مسایلی که دچار مشکل هستند، با جدیت و پلک باز عمل کنید و همچنان دلتان را با کارتان همراه سازید که فرصت خوبی پیش رو دارید.

مهر

خودتان خوب می دانید که هنوز تا آخر مسیر خیلی مانده و تلاش شماست که برای به دست آوردن ناممکن ها می تواند تعیین کننده باشد، پس سعی کنید روی مواردی وقت بگذارید که می دانید همچون یک کلید در سخت ترین شرایط قفل های پیش رویتان را می گشاید و انتخاب اکنون برای شما بسیار راحت خواهد بود، به شرط آنکه از بهانه ها دور بمانید و اهمیت ها را الویت بندی کنید!

آردیبهشت

در مورد مسله ای نه چندان مهم ذهنتان را بیش از اندازه درگیر کرده اید و فکر می کنید آینده تان را تحت تأثیر قرار خواهد داد، اما خوب می دانید که اتفاقات چند وقت اخیر ثابت کرد که هیچ چیز دائمی نیست و اگر از دلیل اصلی رفتار دیگران سر در نمی آورید و احساس می کنید متفاوت عمل می کنند، کافیه سکوت کنید و استعدادتان را درگیر این مسایل نسازید.

آبان

ایده های بزرگی در سر دارید و اتفاق انسان نترسی هم هستید، اما اینکه فقط در تفکر تان شجاع باشید نمی تواند خیلی کاربردی باشد و مانند این است که پایتان را روی زمین بگذارید و به ذهنتان اجازه دهید که پرواز کند. پس ایده های تان را خوب حلاجی کنید و به میزان اهمیتی که مسایل برای شما دارند وقت صرف کنید و مواظب باشید به بهانه شلوغی و فراموشی روزهایتان خراب نشود که این موضوع خیلی مهم است.

خرداد

به خودتان و استعداد های شگرفتان اعتماد دارید و بارها با همین نگاه به حقیقت های عجیبی پی برده اید، اما حالا که با واکنش های مثبت بیشتری روبرو شده اید، تردید رهایتان نمی کند و نگران هستید که رفتار تان تأثیر گذار نبوده باشد در حالی که اگر دقت کنید، در می یابید در وقتش بهترین واکنشها را داشته اید و حالا هم فقط باید ذهنتان را مرتب کنید و منتظر بمانید!

آذر

روی گزینه هایی تکیه داشته اید که انجام آنها نتایج خوبی را هم برایتان به همراه داشته است و می دانید وقت گذاشتن برای خانه و خانواده تا چه اندازه می تواند آرامش شما را تضمین کند پس حالا که این گزینه ها را تأیید می کنید، اجازه ندهید مسایل حاشیه ای و غیر واقعی قدرت های ذهنی شما را به جدال بکشند و بدانید که معنی سوء تفاهم در وجودش نهفته است و باید رفع شود.

تیر

خیلی دوست دارید مطمئن شوید که قدم در راه درست گذاشته اید، اما از آنجا که خودتان واقعیت ها را بهتر از هر کسی می دانید در پاسخ گفتن تردید دارید. بنابراین توصیه می کنم، با خودتان خلوت کنید و اجازه دهید هر چیزی که از سر عادت انجام می گیرد از خود دور سازید و آنگاه است که درک می کنید چه راه حل های روشنی پیش روی شما قرار گرفته است. به شرط آنکه به محض تشخیص بی توجهی نکنید!

دی

وقتی می خواهید قدم بردارید، یک بخش باید گذشته را زیر پا بگذارید و یک بخش باید آینده را با خود همراه سازید، اما شما با کنار گذاشتن گذشته حداقل در کوتاه مدت مشکل دارید و در عین حال می خواهید به سرعت آینده را در دست هایتان داشته باشید و البته این هم ممکن است، به شرط آنکه بتوانید برای ترس ها و نگرانی هایتان فکری بکنید و آنگاه است که بی نظیر عمل می کنید!

مرداد

خودتان معتقدید این روزها اولویت اصلی شما رسیدگی به سلامت جسم و روحتان هست و اتفاقاً درست هم تشخیص داده اید، اما موقع عمل که می شود، این گزینه ها را از هم جدا بررسی می کنید، در حالی که می دانید بی توجهی به هر بخش این موضوع با آسیب به دیگر بخش ها همراه خواهد بود و هر چیز منفی می تواند ذهن و روحتان را خراش داده و از برنامه حذف کند، پس هوشیار باشید.

بهمن

شما جزو افرادی هستید که برای شروع پروژه های جدید انرژی لازم را دارید، ولی در بیشتر مواقع برای پایان رساندن کارهایی که قبلاً شروع کرده اید با سختی روبرو هستید، در حالی که باید بدانید اگر فقط از دید خودتان به موضوع ها نگاه نکنید بسیاری از مسایل به گونه ای پیش خواهند رفت که شما و اطرافیان تان را قانع کنند، به شرط آنکه سرعت زندگیتان را در کنترل داشته باشید.

شهریور

اگر به فکر ثبت لحظه های ناب زندگی تان هستید و آرامش را در لابلای آنها جستجو می کنید، باید تلخی های گذشته را آنچنان دور بریزید که دیگر امکان جستجو کردن آنها سخت می بینید، اما گاهی این کار را ناممکن می یابید و آنگاه است که یادتان می رود برای چه زندگی می کنید. در حالی که می توانید خودتان را از این حال و هوای عجیب بیرون بکشید و شک و تردیدها را با قدرت ذهنتان پاک کنید.

اسفند

به گونه ای زندگی می کنید که گویی زندگیتان را روی دور تند گذاشته اند و همه چیز خیلی سریع اما تعیین کننده اتفاق می افتد و این موضوع این روزهای بخصوص بسیار ارزشمند است به شرط آنکه با یک حرکت حساب نشده همه چیز را متوقف نکنید چون خلایق شما در حال حاضر در اوج قرار دارد و تنها چیزی که می تواند شما را محدود کند باورهای خودتان است!

فرانسه: در چهلمین روز قرنطینه کامل در فرانسه، "رادولف دلورد" رئیس یکی از پارک‌های تفریحی فرانسه را می‌بینید که به بازدید و بررسی محوطه و حیوانات داخل پارک می‌پردازد. این روزها فرصتی عالی است تا بتوانند از خلوت بودن مجموعه‌ها استفاده کرده و بررسی و اصلاحات لازم در مجموعه را انجام دهند.

آمریکا: نیروی هوایی ارتش که به ناچار باید برخی جلسات و رزمایش‌ها را برگزار کند، به شکلی که در تصویر می‌بینید و با رعایت فاصله ایمن، جلسات را برگزار می‌کنند. نیاز به فضای بسیار بزرگتر برای رعایت ایمنی، باعث شده که بسیاری از مراکز و مجموعه‌ها جلسات خود را بصورت آنلاین برگزار کنند.

مربلند: "اسکات هالمر" که یکی از کشیشان شهر مربلند است، از آنجا که گردهم آمدن افراد در کلیسا ممکن نیست، تصمیم گرفت در فضای بیرون کلیسا به حرف‌هایشان گوش دهد. او روی صندلی در کنار خیابان روبروی کلیسا می‌نشیند و افراد در حالی که داخل ماشین یا پیاده هستند و در حدود ۲ متر فاصله دارند، صحبت می‌کنند و او راهنمایی می‌خواهند. آقای هالمر برای اینکه مردم احساس خجالت نکنند، چشم‌بند روی صورتش می‌گذارد تا افراد راحت‌تر با او صحبت کنند.

کلرادو: هواپیماهای مسافربری که قبلاً به زحمت چند دقیقه در باند فرودگاه می‌ماندند، اکنون در صف‌های طولانی منتظر پرواز هستند. شرایط کنونی باعث کاهش چشمگیر پروازهای داخلی و بین‌المللی شده است. فرودگاه کلرادو نسبت به قبل روزانه ۱۰۰۰ پرواز کمتر دارد.

ایتالیا: "لوکا کامپتو" ورزشکار ایتالیایی را می‌بینید که به تنهایی مشغول تمرین است. لوکار کورددار دوی ۲۰۰ متر است و یکی از اعضای تیم پارالمپیک ایتالیا در سال‌های قبل بوده است. او که از هر دو پا دچار نقص عضو است توانسته الهام بخش بسیاری از معلولان حرکتی کشورش باشد.

سوئیس: آموزش اصول بهداشتی به کودکان اهمیت بسیاری دارد. به همین دلیل بود که شکلات‌های خرگوشی مخصوص مراسم که امسال در سوئیس تولید شد، همگی دارای یک ماسک تنفسی بودند که از نوعی شکلات سفید ساخته شده بود تا کودکان را هم به رعایت نکات بهداشتی تشویق کنند.

پند به اسکندر

اسکندر مقدونی پس از آنکه از تصرف هندوستان فراغت حاصل کرد، باتوجه به آب و هوای زیبای هند و عدم درگیری و خشونت در این کشور سعی نمود بیشتر در آنجا اطراق نموده و به جستجوی درحالات مردم این کشور بپردازد. پس قوانین سبک تر و مجازاتهای کمتری را برای مردم این کشور از جمله مثلاً مالیات در نظر گرفت و با پادشاه و سایر امرای هند که از در دوستی برآمده بودند به عنوان اسیر و برده رفتار نکرد و امور کشورشان را به خودشان سپرد. روزی پادشاه

هند ضیافت نهاری به افتخار اسکندر ترتیب داده و تمام افسران او را در باغ پادشاهی گرد آورد و از انواع پرندگان و چرندگان و گوشت آنها غذای لذیذی فراهم آورد. وقتی موقع خوردن طعام به اسکندر می‌نگریست، دید فقط مشغول خوردن

نان و پیاز است. پس به او گفت شاهنشاهی این همه غذا، مطبوع شما نیست که به نان و پیاز قناعت می‌کنید. اسکندر گفت چرا... اما به علت بیماری معده طبیب مرا از سایر غذاها منع کرده است. پادشاه هند گفت پس قربان غذای شما که روز و شب همین است چرا جنگ و چرا خونریزی و کشورها گشودن؟

اسکندر به محض شنیدن این سخن گفت آنچه که ما باید بیاوریم از روزگار آموختیم و فوراً هند را ترک می‌کنیم و این کشور را به صاحبان اصلی خودش می‌سپاریم. پس از ترک هند اسکندر بیمار شد و در سن ۳۳ سالگی بدرود حیات گفت. ابوالفضل طحانی

داستان زندگی

بقیه از صفحه ۱۵

جناب گاو!

"قباد" بود، یعنی همان کسی که پدر شوهرت شماسست! من نمی‌دونم افشین از فعالیت‌های پدرش خبر داره یا نه؟ اما این رو می‌دونم که چرا پدرش، دوست نداره مادر شما با من ازدواج کنه؟ چون آن موقع آبروی پدر شوهرت توی فامیل میره!

البته الان آنقدر گردن کلفت شده که کسی نمی‌تونه بهش چپ نگاه کنه و آنقدر هم زرنگ بود که هیچ پرونده‌ای نداره، با این حال شاید حق داشته باشه که دلش نخواد من، مثل خارتو چشمش باشم و هر روز منتظر باشه که رازش رو فاش کنم و آبروش رو ببرم! من دلم نمی‌خواست اینها رو به شما بگم نگار خانم، اما دای عبدالله

اصرار کرد، وگرنه این آقا قباد همین الان هم می‌تونه سر من یک بلایی بیاره و...

بقیه حرفهای آقا خشایار را نفهمیدم. اصلاً منتظر نماندم که بشنوم و همان لحظه به سراغ شوهرم رفتم و بدون هیچ توضیحی گفتم: "افشین می‌خواستم بدونی که مادرم بزودی با خشایار ازدواج می‌کنه... این هم حرف آخر منه!"

افشین خیلی اصرار کرد تا دلیل تغییر تصمیمم را برایش بگویم؟ ولی من به خاطر قولی که به آقاخشایار داده بودم - که میداد قباد به او آسیبی برساند - واقعیت را نگفتم و فقط گفتم: "مادرم می‌خواد با خشایار ازدواج کنه و من هم به تصمیمش احترام می‌گذارم، حالا تصمیم با توه که چی کار می‌کنی؟"

افشین فردا صبح تصمیمش را اعلام کرد؛ شاید هم حق با او بود که دلش نخواست از سوی پدرش و موقعیت و ثروت "آقا قباد" محروم شود!

به این ترتیب، من و افشین پس از پنج ماه زندگی مشترک از هم جدا شدیم!

حالا دستها و کف پای مادر خوب شده و ترکهایش خیلی کم شده و او کنار شوهرش "خشایار" احساس خوشبختی می‌کند. زندگی محقری دارند، اما عاشق همدیگر هستند. من هم در یک کارگاه قابسازی - که آقا خشایار معرفی کرد - مشغول کار هستم و آنقدر درآمد دارم که با حقوقم بتوانم در شهر کوچکمان یک آپارتمان چهل متری اجاره و با دای عبدالله زندگی کنم. این روزها تنها امیدواری‌ام این است که "دای عبدالله" بتواند همچنان و پس از سه ماه و هشت روز پاک بماند و دیگر سراغ اعتیاد نرود. دای عبدالله دیروز گفت: "وقتی تو به خاطر خوشبختی مادرت از تاپاله گاو گذشتی، من باید خیلی بی‌غیرت باشم که از مواد نگذرم!"

جور دیگر

بقیه از صفحه ۳۹

عاشقا مکن کاری کاور دیشیمانی

میثم حرف زد تا رابطه را کات کنند. آه میثم دل ژاله را لرزاند و نگرانش کرد. چشمهای میثم ریز شد و به ژاله نگاه کرد و چند بار سر جنباند و گفت: "عشق اگه وفا داشت، اینهمه عاشق سرگردان نداشتیم. باشه کات کن! منم به بلایی سر خودم میارم چون واسه زندگی بدون تو هیچ انگیزه‌ای ندارم." ژاله به میثم وابسته شده. دوستش دارد. دلش می‌گوید بی‌خیال مشکلات. عقلش چیز دیگری می‌گوید. بین عقل و احساس او جنگ است و حالش را بسی بد کرده.

✽ جور دیگر:

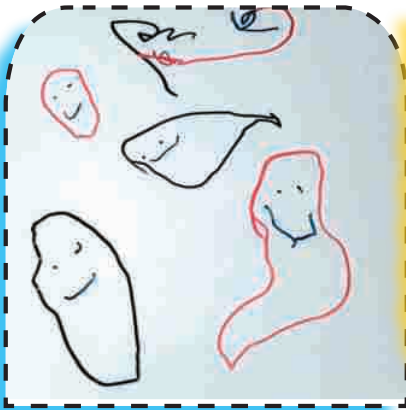
ازدواج با همخون و افراد قوم و قبیله در جور دیگر وزنی ندارد. علم هم با ازدواجهای همخونی موافق نیست چون ممکن است بچه آنها با مشکل

بزند یا او را بکشد. دخترهای جور دیگر می‌دانند که چنین پسری دردسری دارد آن سرش ناپیدا. برادرهای ژاله به تحقیق رفتند که کاری پسندیده است. و معلوم شد میثم دروغگو یا خیالپرداز است. ژاله اگر جور دیگر ببیند، میثم را رها می‌کند. ژاله مسؤول این نیست که میثم بلایی سر خودش می‌آورد یا نه. ژاله مسؤول خودش است و حواسش هست که به خاطر اینکه میثم خودش را اذیت نکنند، ژاله به اذیت نیفتد.

حالا ژاله در برزخ است. نمی‌داند میثم را چگونه قانع کند که برود دنبال زندگی خودش. می‌ترسد اگر رک و راست بگوید او را از تلفن خودش حذف کند، میثم خودش را بکشد و تا آخر عمر عذاب وجدان داشته باشد. از طرفی میثم را دوست دارد و دلش برایش می‌تپد.

او را راهنمایی کنید. حرفهای جور دیگری و حتی غیر جور دیگری شما را به او اطلاع خواهیم داد.

نقاشیهای شما

آرشا دانش اندوز ۳ ساله - کرج

ابوالفضل دادند کلاس چهارم - کرج

پارسا رضایی

آرین عباسیان کلاس چهارم - کرج

بردیا محمودی کلاس چهارم - کرج

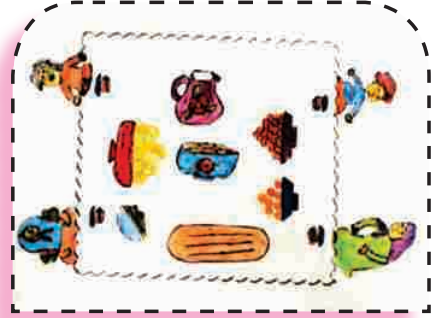
سامیار فرزانه کلاس چهارم - کرج

پویان ۲ بابایی کلاس چهارم - کرج

پرهام بابایی کلاس چهارم - کرج

سورنا آرامون کلاس چهارم - کرج

فرید و باربد وطنی

ریحانه مسلمی

بنیتا آلبوعلی

نهای ایرانشاهی

هانا جهانی نسب

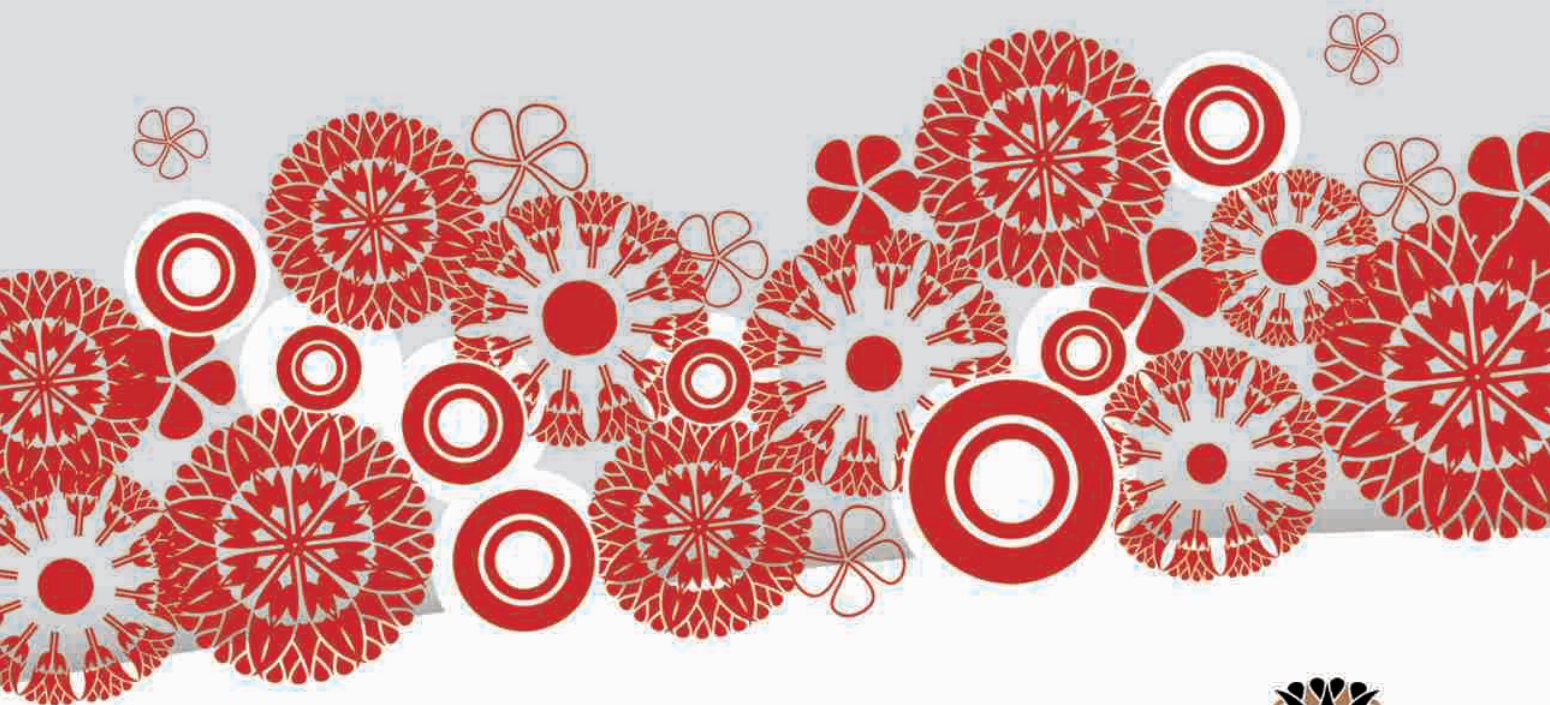
سپرده گذاری و دریافت تسهیلات ارزان

پژواک پارسیان

✓ برخورداری از تسهیلات تا ۸۵٪ سپرده مشتری؛

✓ امکان استفاده از تسهیلات ارزان قیمت با نرخ‌های ۴ تا ۱۲ درصد با حفظ سود سپرده؛

✓ انتخاب دوره باز پرداخت در دوره‌های ۱ تا ۵ سال توسط مشتری

پارسیان بانک ایرانیان

مرکز تماس و صدای پارسیان: ۸۱۱۵۱۰۰۰۰

www.parsian-bank.ir

www.mci.ir

جوانیت رو کامل کن

فروش سیم کارت دائمی همراه اول ویژه جوانان ۱۸ تا ۲۵ ساله
با ۵۰٪ تخفیف و ۱۰ گیگابایت اینترنت یکماهه